

**T.C.
OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI**

**HÂMİDÎ’NİN TÜRKÇE ŞİİRLERİNİN
SÖZ VARLIĞI VE BAĞLAMLI DİZİNİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hatice DURAN ÇETİN

OSMANİYE / 2022

T.C.
OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

HÂMİDÎ'NİN TÜRKÇE ŞİİRLERİNİN
SÖZ VARLIĞI VE BAĞLAMLI DİZİNİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hatice DURAN ÇETİN

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Abdullah DEMİRAL

Jüri Üyesi: Dr. Öğr. Üyesi Resul Özavşar

Jüri Üyesi: Dr. Öğr. Üyesi. Mehmet Emin Tuğluk

OSMANİYE / 2022

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğüne;

“Hâmidî’nin Türkçe Şiirlerinin Söz Varlığı ve Bağlamlı Dizini” başlıklı çalışma, jürimiz tarafından Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalında YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Başkan: Dr. Öğr. Üyesi Abdullah DEMİRAL
(Danışman)

Üye: Dr. Öğr. Üyesi Resul ÖZAVŞAR

Üye: Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Emin TUĞLUK

ONAY

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim elemanlarına ait olduklarını onaylarım.

.../.../ 2022

Doç. Dr. Ebru GÜHER
Enstitü Müdürü

NOT: Bu tezde kullanılan ve başka kaynaktan yapılan bildirişlerin, çizelge, şekil ve fotoğrafların kaynak gösterilmeden kullanımı, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu’ndaki hükümlere tabidir.

T.C.
OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEZ ÇALIŞMASI ETİK BEYANI FORMU

FORM
TEZLİ YL-15

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Osmaniye

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tez Yazım kurallarına uygun olarak hazırladığım;
Hâmidî'nin Türkçe Şiirlerinin Söz Varlığı ve Bağlamı Dizini başlıklı Yüksek Lisans Tez çalışmamda;

- Sunulan verilerin; gerekli izinleri alınmış ve denetimli laboratuvar koşullarında tarafımdan veya ilgili görevlilerce elde edildiğini ya da izin belgesine dayalı olarak ve kaynak göstermek suretiyle kullanıldığını,
- Kullanılan veriler üzerinde herhangi bir değişiklik veya eksiltme yapılmaksızın etik kurallara uygun olarak işlenip sunulduğunu,
- Maddi veya manevi destek sağlamış olan Kurum, Kuruluş ve kişilere destek türü de belirtilerek, varsa proje protokol numarası ile yoksa ismen Ön Söz/Teşekkür Bölümlerinde yer verildiğini,
- Yararlanılan kaynaklara Tez metni içinde atıf göstermek suretiyle değinildiğini ve bunların Kaynaklar Bölümüne eklendiğini,
- Teknik/Bilimsel Eser niteliği taşıyan Tezin özgün parçalarının bir başka ortamdan kopyalanarak alınmadığını ve bu parçaların bir başka Kurum/Kuruluş bünyesinde akademik amaç veya unvan almak amacıyla hiçbir suretle kullanılmadığını ve bir başkasının kullanmasına izin verilmediğini,
- Burada belirttiğim hususların aksinin tespit edilmesi halinde tüm yasal sorumluluğun şahsıma ait olduğunu beyan ederim.

30 / 12 / 2022

Hatice DURAN ÇETİN

ÖĞRENCİ NO	1821107109
ANABİLİM/ ANA SANAT DALI	Türk Dili ve Edebiyatı
BİLİM/ SANAT DALI	Türk Dili ve Edebiyatı
ENSTİTÜ KAYIT TARİHİ	16 / 08 / 2018

ÖZET

HÂMİDÎ'NİN TÜRKÇE ŞİİRLERİNİN SÖZ VARLIĞI VE BAĞLAMLI DİZİNİ

Hatice DURAN ÇETİN

Yüksek Lisans, Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı

Danışman: Dr. Öğr Üyesi Abdullah DEMİRAL

Aralık 2022, 308 sayfa

Yüksek lisans tezi olarak hazırlanan bu çalışmada, 15. yüzyıl şairlerinden Hâmidî'nin Farsça divanında geçen Türkçe şiirlerinin bağlamli dizini oluşturularak söz varlığı incelenmiştir.

Çalışma, dört ana bölümden oluşmaktadır. *Birinci Bölüm*'de çalışmaya giriş yapılmış ve ardından Hâmidî, Hâmidî'nin eserleri ve Türkçe şiirleri hakkında bilgiler verilmiştir.

İkinci Bölüm'de söz varlığı hakkında bilgi verilmiş ve eserin söz varlığı; *adlar, fiiller, sıfatlar, zamirler, zarflar, edatlar, bağlaçlar, ünlemler, ikilemeler, deyimler, atasözleri, ilişki sözleri (kalıp sözler), Arapça ve Farsça yapıli tamlamalar* olmak üzere 13 ana başlık altında incelenmiştir. Bu bölümde toplam 1018 söz tespit edilmiştir.

Üçüncü Bölüm'de bağlamli dizine yer verilmiştir. Bu bölümde şiirlerde yer alan sözcükler ve söz grupları, şiirlerdeki anlamları ile beyit ve mısra numaraları belirtilerek sıralanmıştır. Bu bölümde toplam 1058 madde başı bulunmaktadır. Madde başları 896 ana madde, 162 alt maddeden oluşmaktadır.

Dördüncü Bölüm'de çalışmada elde edilen verilerin değerlendirildiği *Sonuç* ile yararlanılan eser ve çalışmaların verildiği *Kaynakça* bulunmaktadır.

Anahtar Sözcük: Bağlamli Dizin, Hâmidî, Hâmidî'nin Türkçe Şiirleri.

ABSTRACT**VOCABULARY AND CONCORDANCE OF HÂMİDÎ'S TURKISH POEMS****Hatice DURAN ÇETİN****Master Thesis, Department of Turkish Language and Literature****Supervisor: Dr. Öğr Üyesi Abdullah DEMİRAL****December 2022, 308 pages**

In this study, which was prepared as a master's thesis, the vocabulary of the 15th century poets Hamidî was examined by creating a contextual index of Turkish poems in the Persian divan.

The study consists of four main parts. In the *First Chapter*, an introduction to the study is made and then information about Hamidî and his Turkish poems and other works were given.

In the *Second Chapter*, information about the vocabulary is given and the vocabulary of the work; *nouns, verbs, adjectives, pronouns, adverbs, prepositions, conjunctions, exclamations, reduplications, idioms, proverbs, relationship words (patterns), Arabic and Persian phrases* were examined under 13 main headings. A total of 1018 words were identified in this section.

In the *Third Chapter*, the contextual index is given. In this section, the words and phrases in the poems, their meanings in the poems and the couplet and verse numbers are listed. There are 1058 items in total in this section. Headings consist of 896 main articles and 162 sub-items.

In the *Fourth Chapter*, there is the *Conclusion* in which the data obtained in the study is evaluated and the *Bibliography* of the works and studies used.

Keywords: Contextual Index, Hamidî, Turkish Poems of Hamidî.

ÖN SÖZ

Dil, yaşayan bir varlıktır. Bu sebeple dil, konuşulduğu çevreden etkilenecek gelişmeye devam etmektedir. Dili geliştiren pek çok etken vardır. Bunlardan biri de edebiyattır. Dil, edebiyata yön vermekte edebiyat da dili etkilemektedir. Bu iki kavram zaman içerisinde birbirini etkileyip değiştirdiğinden dillerin tarihî dönemlerinde kaleme alınan edebî eserler Türk dili çalışmalarında büyük önem taşımaktadır. Bu sebeple her geçen gün bu tür eserler üzerinde yeni çalışmalar yapılmaktadır.

Geçmişten bugüne Türk dilinde verilmiş birçok eser mevcuttur. Bu eserler üzerindeki çalışmalarda birçok yol izlenmektedir. Bu yollardan söz varlığı ve bağlamlı dizin çalışmaları, içerisinde pek çok tarihî ve edebî metnin söz varlığını barındıran TEBDİZ (Tarih ve Edebiyat Metinleri Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlüğü) ile hız kazanmıştır. *Hâmidî'nin Türkçe Şiirlerinin Söz Varlığı ve Bağlamlı Dizin* adlı bu çalışma TEBDİZ projesi kapsamında hazırlanmıştır.

15. yüzyıl şairlerinden Hâmidî'nin, Türkçe şiirleri müstakil bir eser olarak mevcut değildir. Türkçe şiirler, Farsça divanı içerisinde karışık bir şekilde yer almaktadır. Farsça divanı üzerinde yapılmış en kapsamlı çalışmayı, İstanbul'un fethinin beş yüzüncü yıl dönümü münasebetiyle İsmail Hikmet Ertaylan yapmıştır. Divan içinde karışık hâlde yer alan Türkçe şiirler üzerine İsmail Ünver tarafından çalışma yapılmıştır.

İsmail Ünver'in *Hâmidî'nin Türkçe Şiirleri* adlı makalesinde, bahsi geçen Türkçe şiirler ve şairi Hâmidî hakkında pek çok bilgi verilmiş, aynı zamanda şiirler birçok yönden incelenmiştir. Bu şiirlerin söz varlığı ve bağlamlı dizininin olmayışı, şiirlerin daha kolay anlaşılmasını sağlamak adına bizi bu çalışmayı yapmaya yönlendirmiştir.

Bu çalışmada Hâmidî'nin Türkçe şiirlerinin söz varlığı incelenerek bağlamlı dizini oluşturulmuştur. Dört ana bölümden oluşan bu çalışmanın *Birinci Bölüm*'ünde girişten sonra Hâmidî ve Hâmidî'nin Türkçe şiirleri hakkında bilgilere yer verilmiştir. *İkinci Bölüm*'de Türkçe şiirlerin söz varlığına yer verilmiştir. *Üçüncü Bölüm*'de çalışmanın temelini oluşturan TEBDİZ formatında bağlamlı dizine yer verilmiştir. *Dördüncü Bölüm*'de ise çalışmada elde edilen verilerin değerlendirildiği *Sonuç* ile yararlanılan eser ve çalışmaların verildiği *Kaynakça* bulunmaktadır.

Yüksek lisans eğitimim esnasında ve çalışmamın her aşamasında engin bilgi ve tecrübeleriyle yol göstericiliğini benden esirgemeyen danışman hocam Dr. Öğr. Üyesi Abdullah DEMİRAL'a teşekkür ederim. TEBDİZ projesinin yürütücüsü Prof. Dr.

İsmail Hakkı AKSOYAK’a teşekkür ederim. Ayrıca, yüksek lisans çalışmalarım esnasında beni destekleyen eşim Ertuğrul ÇETİN'e ve tüm hayatım boyunca benden maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen aileme teşekkürlerimi sunarım.

İÇİNDEKİLER

ÖZET	v
ABSTRACT.....	vi
ÖN SÖZ	vii
İÇİNDEKİLER	ix
KISALTMALAR	xi
ÇEVİRİ YAZI ALFABESİ	xii

1. BÖLÜM

GİRİŞ

1.1. Çalışmanın Amacı	1
1.2. Çalışmanın Yöntemi.....	2
1.3. Çalışmanın Kapsamı	2
1.4. Hâmidî'nin Hayatı ve Eserleri	3
1.5. Hâmidî'nin Türkçe Şiirleri	5

2. BÖLÜM

SÖZ VARLIĞI VE HÂMİDÎ'NİN TÜRKÇE ŞİİRLERİNDE SÖZ VARLIĞI

2.1. Söz Varlığı	6
2.1.1. Sözcük ve Söz.....	6
2.1.2. Söz Varlığının Tanımı ve Kapsamı	7
2.2. Hâmidî'nin Türkçe Şiirlerinin Söz Varlığı	8
2.2.1. Adlar	8
2.2.2. Fiiller	22
2.2.3. Sıfatlar	29
2.2.4. Zamirler	31
2.2.5. Zarflar	34
2.2.6. Edatlar.....	37
2.2.7.Bağlaçlar.....	39
2.2.8. Ünlemler	41
2.2.9. İkilemeler.....	42

2.2.10. Deyimler	43
2.2.11. Atasözleri.....	45
2.2.12. İlişki Sözleri (Kalıp Sözler).....	45
2.2.13. Arapça ve Farsça Yapılı Tamlamalar	46

3. BÖLÜM

HÂMİDÎ'NİN TÜRKÇE ŞİİRLERİNİN BAĞLAMLI DİZİNİ

3.1. Bağlamlı Dizin	50
---------------------------	----

4. BÖLÜM

SONUÇ	267
KAYNAKÇA.....	271
ÇEVİRİ YAZILI METİNLER	274
TIPKIBASIM	287
ÖZ GEÇMİŞ	308

KISALTMALAR

TEBDİZ : Tarih ve Edebiyat Metinleri Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlüğü

ÇEVİRİ YAZI ALFABESİ

آ, ا A, a, ā, Ā, E, e

ب B, b, p

پ P, p

ت T, t

ث s

ج C, c

چ Ç, ç

ح H, h

خ H, h

د D, d

ذ D, d, Z, z

ر R, r

ز Z, z

س S, s

ش Ş, ş

ص ş, Ş

ض Ẓ, ẓ, Ḍ, ḍ

ط Ṭ, ṭ

ظ Ẓ, ẓ

ع °

غ Ğ, ğ

ف F, f

ق Ḳ, ḳ

ك K, k, / Ñ, ñ / G, g

ل L, l

م M, m

ن N, n

و V, v/ U, u, ū/ Ü, ü/ Ö, ö/ O, o

ه H, h, a, e

ی Y, y / I, ı/ İ, i/ Ī, ī

ء °

1. BÖLÜM

GİRİŞ

Dil; coğrafyadan, yaşam tarzından, kültürden ve edebiyattan etkilenir. Bu alanlardaki değişim hâliyle dilin gelişim sürecine de etki eder. Bugün konuşulan dil yüzyıllardır varlığını sürdürüp değişerek günümüze ulaşan toplumsal birikimin eseridir. Bu birikimin en önemli koruyucuları dillerin tarihî dönemlerinden bugünlere ulaşan tarihî ve edebî metinleridir.

Türkçenin yazılı tarihi, söz varlığı açısından oldukça zengin olan Orhun Yazıtlarına dayanmaktadır. Bu yazıtların söz varlıkları sayesinde Türkçenin yazılı olmayan dönemlerine dair çıkarım yapılabilmektedir. Ayrıca dönemin sosyal, siyasi ve askerî durumu hakkında bilgi sahibi olunabilmektedir. O devirden günümüze kadar, Türkçe pek çok tarihî dönemden geçmiştir. Osmanlı Türkçesi de bu dönemlerden biridir. Bugüne ulaşan, Osmanlı Türkçesi ile yazılmış eserler de mevcuttur. Bilindiği üzere Osmanlı Türkçesinin kullanımı geniş bir coğrafyaya yayılmıştır. Dolayısıyla belirli bir dönemde Osmanlı Türkçesinin farklı yerlerde verilen eserlerinde bazı kullanım veya yazım farklılıkları görülebilmektedir. Aynı zamanda çoğunlukla Arapça ve Farsça olmak üzere, farklı dillerden sözcüklerin dilimize yerleşerek kimilerinin aynı anlamda kullanıldığı kimilerinin yeni anlamlar kazandığı bilinmektedir. Bütün bunlar tek bir sanatçının aynı eserinde dahi görülebilmektedir. Böyle kullanımlar, olağan bir karışım ve değişimin getirdiği bir durumdur. Bu karışım ve değişimin tam manasıyla anlaşılmasında söz varlığı ve bağlamli dizin çalışmaları en kullanışlı kaynaklardır. Bünyesinde birçok tarihî ve edebî metnin bağlamli dizini ve işlevsel sözlüğünün yer aldığı TEBDİZ (Tarih ve Edebiyat Metinleri Bağlamli Dizin ve İşlevsel Sözlüğü) projesi bu çalışmaların hız kazanmasına olanak sağlamıştır. “Hâmidî’nin Türkçe Şiirlerinin Söz Varlığı ve Bağlamli Dizini” adlı bu çalışma TEBDİZ projesi kapsamında hazırlanmıştır.

1.1. Çalışmanın Amacı

Çalışmanın amacı, şiirlerinin büyük bir kısmı Farsça olan Hâmidî’nin, divanı içinde yer alan Türkçe şiirlerinin söz varlığını ve bağlamli dizinini ortaya koyup bu şiirleri daha anlaşılır hâle getirmek ve söz varlığı ve bağlamli dizin çalışmalarına katkı sağlamaktır. Bu çalışma şiirlerin İsmail Ünver’in *Hâmidî’nin Türkçe Şiirleri* adlı

makalesinde yer alan çeviri yazılı metinleri esas alınarak hazırlanmıştır. Söz konusu makalede çeviri yazılı metnin yanı sıra Hâmidî, Hâmidî'nin eserleri ve Türkçe şiirleri hakkında bilgilere yer verilmiştir. Ancak şiirlerin bağlamli dizinlerinin olmayışı anlaşılmasını ve şiirlerden faydalanılmasını güçleştirmektedir. Bu çalışmanın hazırlanmasında; Mevlânâ Hâmidî'nin *Külliyât-ı Dîvân-ı Mevlânâ Hâmidî* adlı eseri üzerine İsmail Hikmet Ertaylan'ın, *Külliyât-ı Dîvân-ı Mevlânâ Hâmidî* (Ertaylan, 1949) adlı çalışmasından faydalanılmıştır. Ayrıca İsmail Ünver'in *Hâmidî'nin Türkçe Şiirleri* (Ünver, 1974) adlı makalesindeki çeviri yazılı metinler esas alınmıştır. Bu eserler ışığında yapılan bu çalışma, Türkçe şiirlerin daha iyi anlaşılmasına yardımcı olacağı düşünülerek hazırlanmıştır. Yapılan *Hâmidî'nin Türkçe Şiirlerinin Söz Varlığı ve Bağlamli Dizini* adlı çalışmanın, geçmişte ortaya konmuş çalışmaların daha iyi anlaşılmasını sağlayacağı ve daha sonra yapılacak ilgili çalışmalara katkıda bulunacağı düşünülmektedir.

1.2. Çalışmanın Yöntemi

Hâmidî'nin Türkçe şiirlerinin söz varlığının incelendiği ve bağlamli dizininin oluşturulduğu bu çalışma TEBDİZ projesi kapsamında hazırlanmıştır. Bu şiirler ve şairi hakkında literatür taraması yapılarak konu ile ilgili hazırlanmış çalışmalar taranmıştır. Ardından, Ünver tarafından okunmuş olan şiirlerin çeviri yazılı metnini içeren word dosyası elde edilmiş ve gerekli düzenlemeler yapılmıştır. Bu dosya TEBDİZ projesi çalışmalarında kullanılan *Gentium Plus* fontuna çevrilip projenin sistemine aktarılmıştır. Sözcükler bağlamlarına göre anlamlandırılmıştır. Bağlamları dışındaki anlamlarına yer verilmemiştir. Anlamlandırma işlemi tamamlandıktan sonra dizin, TEBDİZ formatıyla alınmıştır. TEBDİZ'den elde edilen verilerle şiirlerin söz varlığı sınıflandırması yapılmıştır. Aynı sözcüğün birden fazla anlam taşıdığı durumlarda anlam ayrımları *sözcük₁*, *sözcük₂* olarak gösterilmiştir. Bu şekildeki kullanımlar ayrı madde başı olarak değerlendirilmemiştir. Yazılışları aynı olan farklı sözcükler *sözcük(I)*, *sözcük(II)* şeklinde gösterilmiştir. Bu şekildeki kullanımlar ayrı birer madde başı olarak değerlendirilmiştir.

1.3. Çalışmanın Kapsamı

“Hâmidî'nin Türkçe Şiirlerinin Söz Varlığı ve Bağlamli Dizini” adlı bu çalışma dört ana bölümden oluşmaktadır.

Birinci Bölüm'de çalışmaya giriş yapılmasının ardından Hâmidî, Hâmidî'nin

eserleri ve Türkçe şiirleri hakkında bilgi verilmiştir.

İkinci Bölüm'de söz varlığı kavramıyla ilgili genel bilgilere yer verilmiştir. Ardından Hâmidî'nin Türkçe Şiirlerinin söz varlığı incelenmiştir.

Üçüncü Bölüm'de çalışmanın temelini oluşturan TEBDİZ formatında bağlamalı dizine yer verilmiştir.

Dördüncü Bölüm'de çalışma sonucunda elde edilen bilgilerle yazılmış *Sonuç* kısmı ve çalışmanın yapılmasında yararlanılan *Kaynakça*'ya yer verilmiştir.

1.4. Hâmidî'nin Hayatı ve Eserleri

Hâmidî, İsfahan'da doğmuştur. Hâmidî, Anadolu dışındaki Türk şairlerdendir. İsfahan'da bir süre eğitim aldıktan sonra İsfahan'daki siyasi ve toplumsal karışıklıklar sebebiyle devrindeki pek çok sanatçı gibi kendisi de daha güvenli ve eserlerin kıymetinin bilineceği yerlere gitmek üzere memleketinden ayrılmıştır (Ertaylan, 1949, s. 1-3). Fuad Köprülü'nün *Edebiyat Araştırmaları* adlı eserinde “Hicri 843 (M. 1439-40)'de doğarak, önce Şirvanşahlar sarayına intisap eden ve H. 864 (M. 1459-60)'de Fatih'in sarayına gelerek büyük iltifatlarını kazanmış olan şâir Hâmidî, Türkçe-Farsca Dîvân'ındaki bir Terci'in başında, Hilâlî-i Semerkandî'nin Şirvânşâh'ın meclisinde bir ozancı'ya yenildiğini kaydediyor”(Köprülü, 1999, s.139) bilgisine dayanarak şairin doğum tarihiyle ilgili bilgi sahibi olmaktadır.

Hâmidî'nin Anadolu'ya gelişini anlattığı bir manzum eseri inceleyen Ertaylan, şair için “30 yıl süren bir seyr ü seyahatten sonra Osmanlı diyarına kadem basabilmiştir” demiştir. Anadolu'da bulunduğu süreçte İsfendiyaroğlu İsmail Bey'e ve Mahmut Paşa'ya kaside sunmuş olan Hâmidî, Mahmut Paşa aracılığıyla da padişahla tanışma imkânı bulmuştur. Saraya girdikten sonra padişah meclisinde bulunmuş, devlet adamları ve kendi arkadaşları ile iyi geçinmiştir. (Ertaylan, 1949, s. 6-13)

Padişaha kasideler gazeller yazmak dışında hünerlerini gösterebilmek adına Arapça Farsça fahnâmeler tercüme etmiş, padişahın kütüphanesinde bulundurmak istediği çeşitli konulardaki kıymetli eserleri kendi el yazısı ile yazarak padişahın gözüne girmek için çabalamıştır. (Ertaylan, 1949, s. 12-13)

Yirmi sene padişah meclisinde bulunup kendisine lütuf ve ihsanlarda bulunulan Hâmidî, Kefe'nin fethi sonrası zafer kutlamasında yazdığı fethiye okuyarak padişah tarafından ödüllendirilmiş fakat ağzından kaçırıldığı bir söz üzerine padişahı kızdırarak türbedarlık görevi ile Bursa'ya gönderilmiştir. Sonraki yıl padişahтан af dilemek için İstanbul'a gitmiş fakat tekrar Bursa'ya dönmesi emredilmiştir. (Ertaylan, 1949, s. 14-21)

Ertaylan, Hâmidî'nin Hasbihâl-nâme'sinde başından geçmiş olayları anlatmış, ancak bir tarih belirtmemiş olduğunu ifade etmiştir. Ardından şu açıklamada bulunmuştur: “Bildiğimiz bir şey varsa, o da, kendisinin menkûben Bursa'ya gönderilmiş olduğu târihtir. Bu da Kefe'nin 881 de zaptı üzerine yapılan âyinler esnâsında , pâdişahın hoşuna gitmeyen bir sözü üzerine Bursa'ya sürülmüş olmasıdır. Herhalde, orada, birkaç sene geçirmiş olacaktır. Hâmidî, sonunda affa mazhâr olmuş ama, tekrar İstanbul'a dönebilmiş mi, yoksa Bursa'da mı kalmış ve hangi târihte nerede ölmüş buraları mâlum değildir.” (Ertaylan, 1949, s.26)

Hâmidî, sarayda bulunduğu süre boyunca pek çok telif eser vücuda getirmiştir ve yazmış olduğu telif eserleri şunlardır:

Vasiyyetnâme: Eser elde edilememiştir. Ancak Âşık Çelebi'nin tezkiresinde bahsinden ötürü eserin varlığı bilinmektedir. Söz konusu tezkirede; Hâmidî'nin, bu eseri oğlu Celîlî için yazdığı bildirilmiş, örnek olarak iki beyit verilmiştir (Ertaylan, 1949, s. 65).

Câm-ı Sühan-gûy: Fâtih Sultan Mehmet adına yazılmış Farsça bir fâlnâmedir. Eser iki Arapça fâlnâmeden faydalanılarak meydana getirilmiştir. Padişah adına da eklemeler yapılmıştır (Ertaylan, 1949, s. 66-67).

Târih-i Âl-i Osmân: Eser, Hâmidî tarafından II. Bayezid'e sunulmuş Türkçe manzum bir eserdir. Ertaylan, *Külliyât-ı Dîvân-ı Mevlânâ Hâmidî* adlı eserinde, söz konusu eserden rivayet olarak bahsederken Yinanç eserin tek nüshasının kendisinde olduğunu söyleyerek iki beyit örneği vermiştir (Ünver, 1997, s. 462).

Külliyât-ı Dîvân-ı Hâmidî: *Hasbihâlnâme* ile divanını içeren eserin bilinen iki nüshası vardır. Bu nüshalardan biri Türk Tarih Kurumu Kütüphanesinde diğeri İstanbul Arkeoloji Müzelerindedir. Türk Tarih Kurumu Kütüphanesindeki nüshanın tıpkıbasımı bir inceleme ile birlikte Ertaylan tarafından yayımlanmıştır. *Külliyât-ı Dîvân-ı Mevlânâ Hâmidî* adlı çalışma İstanbul Arkeoloji Müzesindeki nüsha dikkate alınmadan hazırlanmıştır. Divanın büyük bir kısmı Farsça olarak yazılmıştır. Bu divanda Türkçe yazılmış dört kaside, yirmi sekiz gazel ve iki matla' bulunmaktadır (Ünver, 1997, s. 462).

Ertaylan, *Külliyât-ı Dîvân-ı Hâmidî*'yi dört bölümde incelemiştir. Birinci bölüm olarak ele aldığı tamamı Farsça olan *Dîbâce*'de kaside, mesnevi ve gazel nazım şekillerini kullanarak farklı konularda şiirler yazmıştır. İkinci bölüm olarak ele alınan *Hasbihâlnâme*, hem Hâmidî'nin hayatı hakkında hem de yaşadığı dönemin çeşitli özellikleri bilgiler barındıran önemli bir kısımdır. *Kasâ'id ve Tevârih* kısmında Türkçe

ve Farsça kasideler ve önemli tarihler içermektedir. *Gazeliyyât ve Mukatta'ât* kısmı da münacaat ve naatlarla başlamakta ve gazel şeklinde devam etmektedir (Ertaylan, 1949, s. 32-53).

Hâmidî, telif eserler kaleme almasının yanı sıra hat sanatında da oldukça maharetlidir. Kendi eserlerinden *Külliyât-ı Dîvân-ı Hâmidî* ile *Câm-ı Sühan-gûy*'u kendi el yazısı ile yazmıştır. Bunun yanında padişahın kendisi için istinsah ettiği eserlerin de olduğu bilinmektedir (Ertaylan, 1949, s. 73-82).

1.5. Hâmidî'nin Türkçe Şiirleri

Hâmidî'nin Türkçe şiirleri dört kaside, yirmi sekiz gazel ve iki beyit olmak üzere otuz dört tanedir. Toplam beyit sayısı iki yüz kırktır.

“Bu şiirler divanda belli bir bölümde toplanmamıştır. Türkçe kasideler “Kasâid ve tevârih” bölümünde; gazeller kafiyelerine göre Farsça gazeller içinde bulunmaktadır. Beyitler ise sayfa kenarındaki iki Türkçe gazelden sonra yazılmıştır. Şiirler 15. yüzyıl Osmanlı Türkçesi ile yazılmış olmakla beraber bazı kelime ve eklerde Doğu Türkçesi özellikleri de göstermektedir.” (Ünver, 1974, s. 206)

Hâmidî'nin Türkçe şiirlerinin bir kısmında saraydan uzaklaştırıldıktan sonra Bursa'ya gönderilişini, padişahı ayrı kalmanın üzüntüsünü görmek mümkündür. Şair yazdığı dört Türkçe kasideden ikisini Fatih Sultan Mehmet'e, birini Gedik Ahmet Paşa'ya ve diğer kasidesini de Vezir-i azam Mehmet Paşa'ya yazmıştır. (Ünver, 1974, s.201-202)

“Şair Türkçe gazellerinde aşkı, aşk derdine katlanmanın verdiği zevki, tabiat güzelliklerini dile getirmiştir. Kimi gazellerinde ise, Bursa'ya sürülme olayının yarattığı üzüntüler yankılanır.” (Ünver, 1974, s. 202)

2. BÖLÜM

SÖZ VARLIĞI VE HÂMİDÎ'NİN TÜRKÇE ŞİİRLERİNDE SÖZ VARLIĞI

2.1. Söz Varlığı

2.1.1. Sözcük ve Söz

Toplumların, duygu ve düşüncelerini anatabilmek amacıyla işaretler veya sözcüklerle yaptıkları anlaşmaya dil denir. Dilin temelini oluşturan en önemli anlamlı kavram ise sözcüktür. Sözcük için kelime kavramının da kullanıldığını görmekteyiz. Kelime kavramı “Bir veya birkaç heceden meydana gelen anlamlı söz, sözcük” (Ayverdi, 2010, s.652) şeklinde tanımlanmaktadır. Zeynep Korkmaz da bu kavramı, “Bir veya birden çok heceli ses öbeklerinden oluşan, aynı dili konuşan kişiler arasında zihinde tek başına kullanıldığında belli bir kavrama karşılık olan somut veya belli bir duygu ve düşünceyi yansıtan soyut yahut da somut ve soyut kavramlar arasında ilişki kuran dil birimi” (Korkmaz, 1992, s.100) olarak ifade etmiştir. Ayrıca Muharrem Ergin’e göre “Kelime, mânâsı veya gramer vazifesi bulunan ve tek başına kullanılan ses veya sesler topluluğudur.” (Ergin, 2013, s. 95).

Sözcük kavramı üzerine çeşitli tanımlamalar mevcuttur. Bunlar şu şekilde sıralanabilir:

“Kendisinden önce ve sonra bir boşluk bulunabilen, anlam taşıyan birim; bir sözce içinde tek bir biçimbirimden oluşabildiği gibi, tümce içinde gerekli ekleri de almış olan diğer birimlerden bağımsız olarak söylenebilen birim. Sözlükbirim, sözlüksel birim, sözcük-biçim için kullanılan ve kuramsal sezdirimi olmayan, geleneksel adlandırma” (İmer, Kocaman ve Özsoy, 2011, s. 228-229)

“Bir ya da birkaç seslemiden oluşan, bir anlamı olan ve tümce kurmaya yarayan ses.” (Püsküllüoğlu, 2002, s.414)

Söz kavramı ile sözcük kavramının birbirini tam olarak karşılamadığını görmekteyiz. Zeynep Korkmaz tarafından, “Bir maksadı anlatmak üzere söylenen kelime veya kelimelerden oluşan dizi; toplumsal bir kurum olan dilin kişi tarafından özel olarak kullanılması.” (Korkmaz, 1992, s.139) olarak tanımlanan söz kavramı, sözcüklerin bir araya gelmesiyle oluşan yapıları ifade etmektedir. Söz kavramı üzerine yapılan tanımlamalar şu şekildedir:

“Söz, bireylerin söylediklerinin toplamıdır ve konuşanlara bağlı bireysel birleştirmeleri ve bu birleştirmelerin gerçekleşmesi için zorunlu sesleme eylemlerini kapsar.” (İmer, Kocaman ve Özsoy, 2011, s. 228).

“Dil yetisinin kişisel bir istenç ve anlak eylemiyle özdeşleşen bireysel yanı. F. de Saussure'ün yaptığı ve birçok dilbilimcinin benimsediği ayrıma göre, toplumsal nitelikli dilden ayrı olan söz, konuşan bireyin, kişisel düşüncesini anlatmak için dil dizgesini kullanmasını sağlayan birleşimleri ve bunların dışı iletilmesini olanaklı kılan anlaksal-fiziksel düzeneği kapsar” (Vardar, 2002, s.180).

Tüm bu tanımlardan hareketle sözcük, bir dilin temelini oluşturan anlamlı en küçük yapı taşı; söz ise sözcüklerin bir araya gelerek oluşturduğu, insanların kendini ifade edebilmesine yarayan yeni oluşmuş anlamlı bir bütündür.

2.1.2. Söz Varlığının Tanımı ve Kapsamı

Söz varlığı kavramı; söz dağarcığı, sözcük hazinesi, kelime hazinesi gibi çeşitli adlandırmalarla karşımıza çıkmaktadır. Söz varlığı, bir dilde bulunan sözlerin bütünü kapsar. Doğan Aksan tarafından “Bir dilin söz varlığı denince, yalnızca, o dilin sözcüklerini değil, deyimlerin, kalıp sözlerin, kalıplaşmış sözlerin, atasözlerinin, terimlerin ve çeşitli anlatım kalıplarının oluşturduğu bütünü anlıyoruz.” (Aksan, 2018, s. 15) şeklinde açıklanan söz varlığı kavramı üzerine yapılan tanımlamalar şu şekilde sıralanabilir:

“Her dilde anadilden gelen bir *temel kelime* (mot primitif) varlığı bulunur. Daha yeni zamanlarda *üretim* ve *birleşim* yolları ile yapılmış, veya yabancı dillerden gelmiş kelimelerle birlikte bu varlık dilin *kelime dağarcığını* meydana getirir. *Deyimler*, *atasözleri* (proverbe), *fıkralar* (anecdote) v.b. de dilin varlıklarındandır.” (Banguoğlu, 2019, s.141)

“Bir dilin bütün kelimeleri; bir kişinin veya bir topluluğun söz dağarcığında yer alan kelimeler toplamı” (Korkmaz, 1992, s.100)

“Bir dilin sözlüksel birimlerinin ve sözlükçesinin tümü; sözlüksel birimlerin oluşturduğu açık dizge.” (İmer, Kocaman ve Özsoy, 2011 s. 233).

Bir dildeki söz varlığı, o dilin konuşulduğu toplum hakkında bize fikirler verir. Toplumun yaşam biçimi, inanışları, etkileşimde bulunduğu kültürler vb. konularda bilgi edinmemizi sağlar. Söz varlığı üzerine kapsamlı çalışmalar yapmış olan Doğan Aksan, söz varlığının temel niteliklerini şu şekilde sıralamıştır:

1. Türkçenin yapısından gelen güçlü türetme ve birleştirme yeteneği, ona soyut ve somut, çeşitli kavramları kolaylıkla oluşturma, ayrıntılara inen bir kavramlaştırma gücü vermiştir. Bu güç, en eski kaynaklarımız olan Köktürk metinlerinden bugüne, hiç eksilmeden süregelmektedir.
2. Türkler, değişik toplumlarla kurdukları ilişkiler sırasında yabancı etkiye büyük ölçüde kapı açmış, çoğu zaman yabancı öğeleri kendi öz sözcüklerine yeğlemişlerdir. Bunun sonucunda birçok yerli ögenin kaybolup unutularak yabancıların yerleştiği görülmüştür.
3. Kavramlaştırma sırasında Türkçe en çok somut nesnelere, doğaya da dayanmakta, böylece kavramları daha canlı olarak dile getirmektedir.
4. Türkçede ikilemelerin kullanılışı, anlatıma güç veren bir yol olarak çok yaygındır. Bu nitelik ona, tek tek sözcüklerin yanı sıra ayrı bir “kalıplaşmış öğelerden oluşmuş sözvarlığı” kazandırmıştır. Eşanamlılarla kurulmuş ikilemelerin unutilan öğeleri ikilemelerde yaşamlarını sürdürmektedir.
5. Daha Köktürkçe döneminde Türkçe sözcüklerin geniş bir çokanlamlılık gösterdikleri göze çarpmakta, bu durum, dilin bir yazı dili olarak çok eskilere uzandığına tanıklık etmektedir.
6. En eski belgelerde bile eşanamlıların sayıca çokluğu dikkati çekmekte, asıl ilginç olan, bunların bir bölümünü, birbirine anlamca çok yakın eşanamlılar oluşturmaktadır.
7. Bugün Türkiye Türkçesi yazı dilinde unutulmuş, yitirilmiş birçok öge -başka dillerde de benzerleri görüldüğü gibi- Türkçenin değişik lehçelerinde ve bugünkü Anadolu ağızlarında yaşamlarını sürdürmektedir (Aksan, 2018, s. 51- 52).

2.2. Hâmidî'nin Türkçe Şiirlerinin Söz Varlığı

İncelenen metinlerde tespit edilen söz varlığı, *Adlar, Fiiller, Sıfatlar, Zamirler, Zarflar, Edatlar, Bağlaçlar, Ünlemler, İkilemeler, Deyimler, Atasözleri, İlişki Sözleri (Kalıp Sözler), Arapça ve Farsça Yapılı Tamlamalar* olmak üzere 13 başlık altında incelenmiştir. Tespit edilen 1018 söz şu şekildedir:

2.2.1. Adlar

Türkçe Sözlük'te, “Canlı ve cansız varlıkları, duygu ve düşünceleri, çeşitli durumları bildiren kelime, isim.” (TDK, 2019, s. 23) olarak tanımlanan *ad* kavramı *Misalli Büyük Türkçe Sözlük*'te “Varlıkları birbirinden ayırmaya, tek tek veya cins cins karşılamaya yarayan kelime, isim.” (Ayverdi, 2010, s.9) şeklinde açıklanmıştır. Bu ifadelerden hareketle yaptığımız incelemede incelenen metinlerdeki sözler; *Kişi Adları, Yer Adları, Hayvan Adları, İnsan Bedeni İle İlgili Adlar ve Organ Adları, Meslek Adları, Siyaset Unvan ve Hükümdarlık ile İlgili Adlar, Savaş ve Askerlik ile İlgili Adlar, Dinî İnanç ile İlgili Adlar, Eşya ve Araç Gereç Adları, Giyim Kuşam Adları, Yiyecek İçecek Adları, Renk Adları, Coğrafya ve Yeryüzü Şekilleri İle İlgili Adlar, Hava Gökyüzü ve Gök Bilimi ile İlgili Adlar, Değerli Taş ve Madde Adları, Mimari ile İlgili*

Adlar, Bitki Çiçek ve Orman Adları, İnsanlara Ait Vasıflar Duygular ve Davranış Biçimleri ile İlgili Adlar, Zaman ve Mevsim ile İlgili Adlar, Musiki ile İlgili Adlar, Karanlık ve Aydınlık Kavramları ile İlgili Adlar, Yer veya Yön Belirten Adlar, Benzetme İfade Eden Adlar olmak üzere toplam 23 başlık altında incelenmiş ve 368 ad tespit edilmiştir. Bu verilerden anlaşılacağı üzere, metinlerin adların kullanımı yönünden zengin olduğu görülmektedir.

2.2.1.1. Kişi Adları

İncelenen metinde 15 adet kişi adı tespit edilmiştir. Bu adlardan kullanımı en sık olan *Hāmidī* 23 kez geçmektedir. Tamlamalar içindeki kullanımlarıyla birlikte toplam 32 kez tekrar etmektedir. Metinde tespit edilen kişi adları ve kullanım sıklıkları şu şekildedir:

Āşaf -1- (Kaside 4/ Mısra 32)

Cemşid -1- (Gazel 15/ Mısra 5)

Hāmidī -23- (Kaside 2/ Mısra 35, Gazel 1/ Mısra 11, Gazel 2/ Mısra 9, Gazel 3/ Mısra 10, Gazel 4/ Mısra 13, Gazel 6/ Mısra 14, Gazel 7/ Mısra 9, Gazel 9/ Mısra 9, Gazel 10/ Mısra 11, Gazel 11/ Mısra 13, Gazel 13/ Mısra 9, Gazel 14/ Mısra 11, Gazel 15/ Mısra 9, Gazel 16/ Mısra 11, Gazel 17/ Mısra 13, Gazel 18/ Mısra 13, Gazel 19/ Mısra 13, Gazel 21/ Mısra 13, Gazel 22/ Mısra 10, Gazel 23/ Mısra 9, Gazel 24/ Mısra 11, Gazel 25/ Mısra 9, Gazel 28/ Mısra 11)

Hāmidī (-i bī-nevā) -1- (Kaside 3/ Mısra 13)

Hāmidī (-i miskīn) -1- (Kaside 1/ Mısra 27)

Hāmidī (-i müflis-i ser-geşte) -1- (Gazel 8/ Mısra 9)

Hāmidī (-i sūhte) -4- (Gazel 5/ Mısra 9, Gazel 12/ Mısra 9, Gazel 20/ Mısra 9, Gazel 27/ Mısra 13)

Hāmidī (-i sūhte-dil) -1- (Gazel 26/ Mısra 10)

Hāmidī (-i sūhte-hātır) -1- (Kaside 4/ Mısra 33)

Hızır -3- (Kaside 3/ Mısra 11, Gazel 4/ Mısra 5, Gazel 15/ Mısra 3)

Hızır nebī -1- (Kaside 3/ Mısra 2)

İlyās -1- (Kaside 3/ Mısra 11)

‘İsī -1- (Gazel 16/ Mısra 4)

Manşūr -2- (Kaside 4/ Mısra 40, Gazel 1/ Mısra 7)

Memi -1- (Gazel 22/ Mısra 9)

Mesîh(-dem) -1- (Gazel 16/ Mısra 3)

Muhammed Çelebi -1- (Kaside 4/ Mısra 15)

Muştafa -6- (Gazel 3/ Mısra 1, Gazel 3/ Mısra 2, Gazel 3/ Mısra 4, Gazel 3/ Mısra 6, Gazel 3/ Mısra 8, Gazel 3/ Mısra 10)

servkad oğlu Memi -1- (Gazel 22/ Mısra 1)

Sultân Muhammed ibni Sultân Murâd-ı Gâzî -1- (Kaside 1/ Mısra 17)

Şâh Muhammed “Fatih Sultan Mehmet” -1- (Kaside 2/ Mısra 19)

2.2.1.2. Yer Adları

Metinde 4 adet yer adı tespit edilmiştir. bu yer adlarından en çok tekrar eden *Bursa* olmuştur. Metinde üç kez tekrar etmektedir. Tespit edilen yer adları ve kullanım sıklıkları şu şekildedir:

Bursa -3- (Gazel 5/5, Gazel 21/7, Gazel 22/1)

Ğabluka -1- (Gazel 4/ Mısra 13)

Rûm “Anadolu” -1- (Kaside 1/ Mısra 16)

Hıta “Çin” -1- (Kaside 1/ Mısra 16)

2.2.1.3. Hayvan Adları

İncelenen metinde 7 adet hayvan adı tespit edilmiştir. Bunlardan en çok *bûlbûl* adı geçmekte ve 4 kez tekrar etmektedir. Metinde bulunan hayvan adları şu şekildedir:

balık -1- (Gazel 18/ Mısra 5)

bûlbûl -4- (Kaside 2/ Mısra 2, Kaside 2/ Mısra 37, Gazel 17/ Mısra 6, Gazel 17/ Mısra 9)

it -2- (Gazel 24/ Mısra 6, Gazel 25/ Mısra 6)

pervâne -1- (Kaside 2/ Mısra 12)

semend -1- (Kaside 3/ Mısra 12)

toĝan -1- (Kaside 4/ Mısra 28)

‘uşfûr -1- (Kaside 4/ Mısra 28)

2.2.1.4. İnsan Bedeni ile İlgili Adlar ve Organ Adları

Şiirlerde insan bedeni ile ilgili 42 adet ad tespit edilmiştir. Bu adlardan *göñ(ü)* 25 kez kullanılmış ve bu adlardan en çok kullanılanı olmuştur. Şiirlerde tespit edilen İnsan bedeni ile ilgili adlar ve organ adları şu şekildedir:

ağız -1- (Gazel 6/ Mısra 6)

avuç -1- (Kaside 2/ Mısra 47)

ayağ -1- (Gazel 28/ Mısra 2)

baş -1- (Gazel 26/ Mısra 4)

bil -2- (Kaside 4/ Mısra 30, Gazel 21/ Mısra 6)

boy -1- (Gazel 12/ Mısra 2)

cān -17- (Kaside 2/ Mısra 2, Gazel 4/ Mısra 1, Gazel 4/ Mısra 2, Gazel 6/ Mısra 10, Gazel 7/ Mısra 5, Gazel 8/ Mısra 4, Gazel 9/ Mısra 1, Gazel 12/ Mısra 1, Gazel 16/ Mısra 9, Gazel 18/ Mısra 2, Gazel 19/ Mısra 21, Gazel 19/ Mısra 14, Gazel 21/ Mısra 11, Gazel 21/ Mısra 12, Gazel 22/ Mısra 4, Gazel 26/ Mısra 3, Gazel 27/ Mısra 7)

ciger -2- (Gazel 5/ Mısra 3, Gazel 5/ Mısra 6)

çeşm -1- (Gazel 22/ Mısra 7)

dehān -2- (Gazel 1/ Mısra 11, Gazel 27/ Mısra 7)

dehen -1- (Gazel 20/ Mısra 9)

dest -2- (Kaside 4/ Mısra 45, Gazel 21/ Mısra 7)

dil(I) -8- (Gazel 8/ Mısra 6, Gazel 13/ Mısra 4, Gazel 13/ Mısra 7, Gazel 18/ Mısra 9, Gazel 19/ Mısra 1, Gazel 20/ Mısra 1, Gazel 22/ Mısra 4, Gazel 27/ Mısra 5)

dil(II) -1- Gazel 18/ Mısra 5

diş -1- (Gazel 6/ Mısra 6)

elı -2- (Kaside 4/ Mısra 26, Gazel 25/ Mısra 9)

göñ(ü) -25- (Kaside 1/ Mısra 7, Kaside 2/ Mısra 1, Kaside 2/ Mısra 3, Kaside 2/ Mısra 9, Kaside 2/ Mısra 10, Kaside 2/

Mısra 13, Kaside 2/ Mısra 15, Kaside 4/ Mısra 10, Gazel 4/ Mısra 9, Gazel 4/ Mısra 11, Gazel 6/ Mısra 9, Gazel 7/ Mısra 3, Gazel 11/ Mısra 7, Gazel 19/ Mısra 4, Gazel 19/ Mısra 13, Gazel 20/ Mısra 2, Gazel 21/ Mısra 12, Gazel 21/ Mısra 13, Gazel 24/ Mısra 5, Gazel 25/ Mısra 1, Gazel 25/ Mısra 7, Gazel 27/ Mısra 7, Gazel 28/ Mısra 1, Gazel 28/ Mısra 3, Beyit 2/ Mısra 2)

göz -6- (Kaside 2/ Mısra 7, Kaside 4/ Mısra 6, Kaside 4/ Mısra 8, Gazel 4/ Mısra 3, Gazel 18/ Mısra 7, Gazel 26/ Mısra 2)

had “yanak” -1- (Kaside 4/ Mısra 5)

hāl -1- (Gazel 6/ Mısra 7)

haṭ -4- (Kaside 4/ Mısra 5, Gazel 4/ Mısra 3, Gazel 6/ Mısra 4, Gazel 6/ Mısra 7)

hūn -1- (Beyit 2/ Mısra 2)

kad -4- Gazel 3/ Mısra 3, Gazel 3/ Mısra 5, Gazel 4/ Mısra 1, Gazel 4/ Mısra 7

kāmet -1- (Gazel 6/ Mısra 3)

kan -5- (Kaside 2/ Mısra 7, Gazel 1/ Mısra 9, Gazel 2/ Mısra 7, Gazel 5/ Mısra 3, Gazel 19/ Mısra 4)

kaş -4- (Gazel 12/ Mısra 8, Gazel 21/ Mısra 3, Gazel 22/ Mısra 7, Gazel 26/ Mısra 1)

kirpüg -1- (Gazel 5/ Mısra 3)

leb -6- (Gazel 3/ Mısra 2, Gazel 12/ Mısra 5, Gazel 12/ Mısra 6, Gazel 16/ Mısra 4, Gazel 20/ Mısra 5, Gazel 22/

Mısra 4)

merdüm -1- (Gazel 22/ Mısra 7)

ruh -6- (Kaside 4/ Mısra 1, Kaside 4/ Mısra 2, Gazel 3/ Mısra2, Gazel 12/ Mısra 3, Gazel 21/ Mısra 3, Gazel 23/ Mısra 6)

sîne -1- (Kaside 2/ Mısra 10)

sirişk -1- (Gazel 26/ Mısra 7)

su “gözyaşı” -1- (Gazel 20/ Mısra 6)

şüret^{1F} -1- Gazel 21/ Mısra 2

tal‘at -1- (Kaside 4/ Mısra 14)

ten -5- (Kaside 4/ Mısra 10, Gazel 7/ Mısra 5, Gazel 8/ Mısra 3, Gazel 8/ Mısra 4, Gazel 18/ Mısra 9)

üst (Gazel 15/ Mısra 4)

vücüd -1- (Kaside 2/ Mısra 4)

yaş “gözyaşı” -1- (Gazel 2/ Mısra 7)

yüreg -1- (Kaside 2/ Mısra 7)

yüz(I) -16- (Kaside 1/ Mısra 1, Kaside 1/ Mısra 2, Kaside 1/ Mısra 5, Kaside 2/ Mısra 1, Kaside 2/ Mısra 5, Kaside 2/ Mısra 24, Kaside 2/ Mısra 45, Gazel 5/ Mısra 3, Gazel 6/ Mısra 1, Gazel 6/ Mısra 4, Gazel 9/ Mısra 3, Gazel 9/ Mısra 9, Gazel 13/ Mısra 1, Gazel 15/ Mısra 7, Gazel 16/ Mısra 1, Gazel 20/ Mısra 3)

zülf -3- (Gazel 4/ Mısra 9, Gazel 25/ Mısra 1, Gazel 27/ Mısra 5)

2.2.1.5. Meslek Adları

İncelenen metinlerde 5 adet meslek adı tespit edilmiştir. Her biri birer kez kullanılan meslek adları şu şekildedir:

kaşşāb -1- (Kaside 4/ Mısra 30)

meddāh -1- (Kaside 4/ Mısra 34)

müzdür -1- (Kaside 4/ Mısra 32)

naḥl-bend -1- (Gazel 21/ Mısra 7)

rāh-ber -1- (Kaside 3/ Mısra 2)

2.2.1.6. Siyaset, Unvan ve Hükümdarlık ile İlgili Adlar

İncelenen metinlerde 13 adet siyaset, unvan ve hükümdarlık ile ilgili ad tespit edilmiştir. Bu adlardan 4 kez kullanılarak en çok tekrar eden ad *şeh* sözüdür. Bu sınıflandırmaya dâhil olduğu tespit edilen adlar aşağıda verilmiştir:

bāc -1- (Gazel 28/ Mısra 6)

devlet₂ “Osmanlı Devleti”-1- (Gazel 7/ Mısra 10)

devlet₃ “makam” -2- (Kaside 1/ Mısra

26, Kaside 4/ Mısra 22)

hān -1- (Gazel 16/ Mısra 3)

ḥānkār -1- (Gazel 5/ Mısra 10)

mülk -3- (Kaside 2/ Mısra 30, Kaside

4/ Mısra 19, Gazel 21/ Mısra 11)

pādişāh -2- (Kaside 3/ Mısra 5, Beyit 1/ Mısra 2)

pādişeh -2- (Kaside 3/ Mısra 10, Gazel 24/ Mısra 1)

server -1- (Kaside 3/ Mısra 9)

sultān -3- (Kaside 1/ Mısra 8, Gazel 7/

Mısra 10, Gazel 9/ Mısra 6)

şāh -3- (Kaside 1/ Mısra 13, Kaside 2/ Mısra 44, Gazel 14/ Mısra 12)

şeh -4- (Kaside 2/ Mısra 51, Gazel 4/ Mısra 12, Gazel 23/ Mısra 2, Gazel 28/ Mısra 6)

şehinşāh -1- (Gazel 21/ Mısra 14)

2.2.1.7. Savaş ve Askerlik ile İlgili Adlar

İncelenen metinlerde savaş ve askerlik ile ilgili 10 adet ad tespit edilmiştir. Bu adlardan en sık kullanılan *feth* sözü 3 kez tekrar etmektedir. Bu adlar kullanım sıklıklarıyla birlikte aşağıda verilmiştir:

çeri -1- (Gazel 4/ Mısra 4)

feth -3- (Kaside 2/ Mısra 30, Kaside 3/ Mısra 1, Gazel 4/ Mısra 12)

fütuh -1- (Gazel 21/ Mısra 14)

ğazā -1- (Gazel 17/ Mısra 13)

gemi -2- (Kaside 1/ Mısra 31, Gazel

22/ Mısra 8)

hadeng -1- (Gazel 15/ Mısra 8)

sefer -1- (Gazel 4/ Mısra 12)

sipeh -1- (Gazel 24/ Mısra 3)

tīg -1- (Gazel 26/ Mısra 4)

tīr -1- (Kaside 2/ Mısra 9)

2.2.1.8. Dinî İnanç ile İlgili Adlar

Metinlerde dinî inanç ile ilgili adlardan 14 adet tespit edilmiştir. Bu adlardan en çok kullanılan *Rab* 4 kez tekrar etmiştir.

Allah -1- (Gazel 14/ Mısra 8)

āye -1- (Kaside 1/ Mısra 2)

āyin -2- (Gazel 21/ Mısra 12, Gazel 21/ Mısra 14)

cennet -3- (Kaside 4/ Mısra 18, Gazel 7/ Mısra 2, Gazel 24/ Mısra 6)

günāh -1- (Gazel 24/ Mısra 11)

güneh -2- (Gazel 23/ Mısra 10, Gazel 24/ Mısra 12)

Hak(I) -2- (isim, dinî)(Gazel 11/ Mısra

9, Gazel 26/ Mısra 6)

haşr -1- (Kaside 1/ Mısra 33)

Hudā -2- (Kaside 1/ Mısra 12, Gazel 16/ Mısra 12)

Kirdgār -1- (Gazel 11/ Mısra 14)

muşhaf -2- (Kaside 1/ Mısra 2, Gazel 6/ Mısra 4)

Rab -4- (Kaside 2/ Mısra 51, Gazel 4/ Mısra 5 Gazel 14/ Mısra 3, Gazel 22/ Mısra 2)

Tañrı -1- (Kaside 4/ Mısra 17)

zekāt -1- (Gazel 23/ Mısra 1)

ṭūbī -1- (Gazel 23/ Mısra 4)

2.2.1.9. Eşya ve Araç Gereç Adları

Metinlerde 14 adet eşya ve araç gereç adı geçmektedir. Bunlardan en fazla geçen *defter*, *şem* ve *zencir* sözcükleri 2 kez tekrar etmektedir. Metinlerdeki eşya ve araç gereç adları aşağıda verilmiştir.

āyine -1- (Gazel 12/ Mısra 3)

Mısra 1, Gazel 17/ Mısra 12)

çāder -1- (Gazel 17/ Mısra 8)

sāṭūr -1- (Kaside 4/ Mısra 30)

çerāğ -1- (Gazel 6/ Mısra 9)

sürme -1- (Gazel 6/ Mısra 2)

defter -2- (Gazel 17/ Mısra 10, Gazel 21/ Mısra 2)

şem -2- (Gazel 6/ Mısra 10, Gazel 26/ Mısra 4)

ḥancer -1- (Gazel 5/ Mısra 6)

taht -1- (Kaside 4/ Mısra 50)

micmer -1- (Gazel 17/ Mısra 4)

zencir -2- (Gazel 18/ Mısra 10, Gazel 25/ Mısra 2)

müttekā -1- (Kaside 1/ Mısra 26)

zücāc -1- (Gazel 28/ Mısra 4)

2.2.1.10. Giyim Kuşam Adları

Metinlerde 2 adet giyim kuşam adı mevcuttur. Bu adlar birer kez kullanılmıştır. Bahsi geçen giyim kuşam adları şunlardır:

küleḥ -1- (Gazel 24/ Mısra 2)

tāc -1- (Gazel 28/ Mısra 2)

2.2.1.11. Yiyecek İçecek Adları

Metinlerde bu sınıflandırmaya dâhil olduğu tespit edilen 2 adet ad bulunmaktadır:

bāde -1- (Gazel 17/ Mısra 2)

la‘lī -1- (Gazel 17/ Mısra 1)

2.2.1.12. Renk Adları

İncelenen metinlerde 3 adet renk adı tespit edilmiştir. Bu adlardan en çok kullanılan *şaru* sözü 3 kez tekrar etmektedir. Metinlerdeki renk adları şunlardır:

al -1- (Gazel 1, Mısra 9).

şaru -3- (Kaside 4/ Mısra 11, Kaside 4/ Mısra 43, Gazel 5/ Mısra 3)

yākūt-gün -1- (Gazel 18/ Mısra 3)

2.2.1.13. Coğrafya ve Yeryüzü Şekilleri ile İlgili Adlar

İncelenen metinlerde bu sınıflandırmaya dâhil olan 11 adet ad tespit edilmiştir. Bunlardan en çok kullanılan *cihān* 13 kez tekrar etmektedir. Metinlerdeki coğrafya ve yeryüzü şekilleri ile ilgili adlar aşağıda verilmiştir.

‘ālemı -3- (Kaside 2/ Mısra 23, Gazel 10/ Mısra 9, Gazel 22/ Mısra 6)	3/ Mısra 7, Gazel 10/ Mısra 6, Gazel 15/ Mısra 3, Gazel 17/ Mısra 11, Gazel 28/ Mısra 10)
cihān -14- (Kaside 1/ Mısra 6, Kaside 1/ Mısra 32, Kaside 2/ Mısra 52, Kaside 3/ Mısra 6, Kaside 3/ Mısra 8, Kaside 3/ Mısra 15, Kaside 4/ Mısra 17, Kaside 4/ Mısra 47, Gazel 1/ Mısra 12, Gazel 12/ Mısra 1, Gazel 18/ Mısra 3, Gazel 22/ Mısra 10, Gazel 28/ Mısra 5, Gazel 28/ Mısra 12)	şehir -9- (Kaside 4/ Mısra 4, Kaside 4/ Mısra 20, Gazel 5/ Mısra 8, Gazel 8/ Mısra 1, Gazel 8/ Mısra 9, Gazel 9/ Mısra 5, Gazel 17/ Mısra 14, Gazel 21/ Mısra 12, Gazel 21/ Mısra 13)
dağ -1- (Kaside 2/ Mısra 42)	taş -1- (Kaside 2/ Mısra 14)
deñiz -4- (Kaside 1/ Mısra 31, Kaside 2/ Mısra 8, Gazel 14/ Mısra 11, Gazel 22/ Mısra 8)	toprak -4- (Kaside 2/ Mısra 6, Kaside 2/ Mısra 47, Kaside 2/ Mısra 48, Gazel 28/ Mısra 2)
devrān -1- (Gazel 19/ Mısra 2)	yazı “ova” -1- (Kaside 4/ Mısra 28)
dünyā -6- (Kaside 3/ Mısra 3, Kaside	yiryüzi -2- (Kaside 1/ Mısra 21, Kaside 4/ Mısra 16)

2.2.1.14. Hava, Gökyüzü ve Gök Bilimi ile İlgili Adlar

Metinlerde hava, gökyüzü ve gök bilimi ile ilgili 25 adet ad tespit edilmiştir. Bu adlardan en çok kullanılan *ay* sözcüğü 9 kez tekrar etmektedir. Metinlerde bu sınıflandırmaya dâhil edilen adlar aşağıda verilmiştir.

āfāk -1- (Kaside 1/ Mısra 34)	bārān -1- (Gazel 6/ Mısra 13)
ay -9- (Kaside 1/ Mısra 1, Kaside 1/ Mısra 3, Kaside 1/ Mısra 4, Kaside 1/ Mısra 10, Kaside 1/ Mısra 27, Kaside 4/ Mısra 4, Gazel 12/ Mısra 4, Gazel 15/ Mısra 8, Gazel 24/ Mısra 2)	Behrām -1- (Kaside 4/ Mısra 29)
	dolu -1- (Kaside 2/ Mısra 8)
	eflāk -1- (Kaside 4/ Mısra 5)
	encüm -1- (Kaside 2/ Mısra 49)
	felek -4- (Kaside 1/ Mısra 18, Kaside

2/ Mısra 22, Kaside 2/ Mısra 37, Gazel 13/ Mısra 5)

gerdün -2- Kaside 2/ Mısra 18, Kaside 2/ Mısra 26

gün “güneş” -7- (Kaside 1/ Mısra 2, Kaside 1/ Mısra 27, Kaside 2/ Mısra 8, Kaside 2/ Mısra 25, Kaside 2/ Mısra 42, Gazel 12/ Mısra 2, Gazel 15/ Mısra 2)

güneş -4- (Kaside 1/ Mısra 23, Kaside 1/ Mısra 24, Kaside 2/ Mısra 14, Kaside 4/ Mısra 21)

hevā -1- (Gazel 12/ Mısra 7)

hurşīd -6- (Kaside 1/ Mısra 6, Kaside 1/ Mısra 19, Kaside 1/ Mısra 22, Kaside 1/ Mısra 25, Kaside 2/ Mısra 22, Gazel 28/ Mısra 2)

kāmer -3- (Gazel 6/ Mısra 1, Gazel 9/ Mısra 3, Gazel 14/ Mısra 1)

Keyvān -1- (Gazel 9/ Mısra 4)

kutb “kutup yıldızı” -1- (Kaside 2/ Mısra 50)

māh -2- (Gazel 22/ Mısra 3, Gazel 28/ Mısra 11)

maḥmil -1- (Gazel 8/ Mısra 7)

meh -5- (Kaside 2/ Mısra 50, Gazel 1/ Mısra 1, Gazel 2/ Mısra 1, Gazel 18/ Mısra 11, Gazel 19/ Mısra 13)

mihr -2- (Kaside 2/ Mısra 7, Gazel 28/ Mısra 3)

sitāre -1- (Gazel 15/ Mısra 7)

Sühā -2- (Kaside 1/ Mısra 24, Gazel 15/ Mısra 9)

yeñi ay -1- (Kaside 1/ Mısra 31)

yılduz -2- (Kaside 3/ Mısra 16, Gazel 18/ Mısra 11)

Zühre -1- (Kaside 4/ Mısra 25)

2.2.1.15. Değerli Taş ve Madde Adları

İncelenen metinlerde 3 adet değerli taş ve madde adı tespit edilmiştir. Bunlardan en çok kullanılan *la’l* 2 kez tekrar etmektedir. Mevcut değerli taş ve madde adları şunlardır:

altun -1- (Kaside 1/ Mısra 26)

la’l -2- (Kaside 2/ Mısra 42, Gazel 20/ Mısra 5)

incü -1- (Gazel 6/ Mısra 6)

2.2.1.16. Mimari ile İlgili Adlar

İncelenen metinlerde mimari ile ilgili 4 adet ad tespit edilmiştir. Bu adlar birer kez kullanılmıştır. Metinlerde geçen mimari ile ilgili adlar aşağıda verilmiştir.

ev -1- (Kaside 2/ Mısra 26)

kal’a -1- (Kaside 3/ Mısra 6)

eyvān -1- (Gazel 4/ Mısra 12)

zindān -1- (Gazel 18/ Mısra 10)

2.2.1.17. Bitki, Çiçek ve Orman Adları

İncelenen metinlerde bu sınıflandırmaya dâhil 13 adet ad tespit edilmiştir.

Bunlardan en çok kullanılan *göl* Metinlerde 14 kez tekrar etmektedir. Tespit edilen bitki, çiçek ve orman adları şu şekildedir.

çemen -3- (Gazel 17/ Mısra 1, Gazel 17/ Mısra 8, Gazel 17/ Mısra 10)

göl -14- (Kaside 1/ Mısra 1, Kaside 2/ Mısra 1, Kaside 2/ Mısra 38, Kaside 4/ Mısra 2, Gazel 3/ Mısra 2, Gazel 4/ Mısra 6, Gazel 17/ Mısra 2, Gazel 17/ Mısra 4, Gazel 17/ Mısra 6, Gazel 17/ Mısra 9, Gazel 20/ Mısra 3, Gazel 21/ Mısra 2, Gazel 23/ Mısra 8)

gölüstân -3- (Gazel 10/ Mısra 2, Gazel 4/ Mısra 14)

gölşen -1- (Gazel 3/ Mısra 4)

lâle -3- (Gazel 17/ Mısra 1, Gazel 17/ Mısra 4, Gazel 17/ Mısra 12)

nahl -1- (Gazel 3/ Mısra 1)

nergis -1- (Gazel 17/ Mısra 2)

ney -1- (Kaside 2/ Mısra 4)

reyâhîn -1- (Gazel 17/ Mısra 5)

serv2 -2- (Gazel 3/ Mısra 3, Gazel 21/ Mısra 8)

sünbül -1- (Gazel 22/ Mısra 4)

şimşâd -1- (Gazel 3/ Mısra 3)

şükûfe -1- (Gazel 17/ Mısra 8)

2.2.1.18. İnsanlara Ait Vasıflar, Duygular ve Davranış Biçimleri ile İlgili Adlar

İncelenen metinlerde insanlara ait vasıflar, duygular ve davranış biçimleri ile ilgili 141 adet ad tespit edilmiştir. Bunlardan metinlerde en çok kullanılan *yâr* sözcüğü 13 kez tekrar etmektedir. Bu sınıflandırmaya dâhil edilen adlar şunlardır:

‘adl -2- (Kaside 4/ Mısra 19, Kaside 4/ Mısra 27)

âh -1- (Gazel 14/ Mısra 9, Gazel 14/ Mısra 10, Gazel 15/ Mısra 8, Gazel 15/ Mısra 9, Gazel 26/ Mısra 7)

‘akıbet -1- (Gazel 16/ Mısra 7)

‘aşık -5- (Gazel 3/ Mısra 8, Gazel 5/ Mısra 7, Gazel 6/ Mısra 1, Gazel 23/ Mısra 3, Beyit 2/ Mısra 2)

‘atâ -1- (Kaside 1/ Mısra 32)

âvâze -1- (Kaside 1/ Mısra 16)

ayuk -1- (Kaside 4/ Mısra 8)

bahâdır -1- (Gazel 4/ Mısra 10)

baht -4- (Kaside 2/ Mısra 27, Kaside 2/ Mısra 42, Kaside 4/ Mısra 50, Gazel 1/ Mısra 6)

bezl -1- (Kaside 4/ Mısra 20)

bî-vefâ -2- (Gazel 2/ Mısra 9, Gazel 16/ Mısra 6)

cânbâz -1- (Gazel 12/ Mısra 7)

cefa -2- (Gazel 9/ Mısra 5, Gazel 16/ Mısra 5)

cefâcı -1- (Gazel 7/ Mısra 9)

cefâ-kârlıg -1- (Gazel 27/ Mısra 4)

cevr -2- (Gazel 2/ Mısra 5, Gazel 23/ Mısra 9)
cūd -2- (Kaside 1/ Mısra 29, Kaside 4/ Mısra 20)
çāre -1- (Gazel 8/ Mısra 2)
delū -1- (Gazel 25/ Mısra 2)
derd -4- (Kaside 2/ Mısra 5, Gazel 4/ Mısra 14, Gazel 9/ Mısra 8, Gazel 20/ Mısra 6)
dermān -2- (Gazel 7/ Mısra 8, Gazel 9/ Mısra 8)
dervīş -1- (Gazel 14/ Mısra 6)
devletī “mutluluk” -5- (Kaside 1/ Mısra 8, Kaside 2/ Mısra 27, Kaside 3/ Mısra 16, Kaside 4/ Mısra 36, Gazel 1/ Mısra 8)
devlet virici -1- (Kaside 4/ Mısra 45)
dilber -1- (Gazel 14/ Mısra 3)
dil-dār -2- (Gazel 6/ Mısra 2, Gazel 8/ Mısra 6)
dil-dārlıĝ -1- (Gazel 27/ Mısra 6)
dil-efĝār -1- (Gazel 8/ Mısra 4)
dilrübā -2- (Gazel 3/ Mısra 7, Gazel 16/ Mısra 1)
dost -3- (Gazel 2/ Mısra 10, Gazel 4/ Mısra 1, Gazel 8/ Mısra 2)
du‘ācu -1- (Kaside 3/ Mısra 13)
düstūr -1- (Kaside 4/ Mısra 46)
ehl -1- (Kaside 4/ Mısra 27)
el “irade” -1- (Gazel 25/ Mısra 9)
elķāb -2- (Kaside 1/ Mısra 18, Kaside 2/ Mısra 18)
fażl -1- (Kaside 4/ Mısra 19)
firāk -1- (Kaside 4/ Mısra 39)

fırķat -3- (Gazel 2/ Mısra 8, Gazel 6/ Mısra 14, Gazel 19/ Mısra 7)
ĝam -5- (Kaside 1/ Mısra 5, Kaside 1/ Mısra 13, Kaside 4/ Mısra 9, Gazel 14/ Mısra 11, Gazel 25/ Mısra 7)
ĝamze -5- (Kaside 2/ Mısra 9, Gazel 2/ Mısra 3, Gazel 2/ Mısra 4, Gazel 12/ Mısra 8, Gazel 26/ Mısra 1)
ĝaraż -1- (Gazel 13/ Mısra 6)
ĝarīb -2- (Gazel 23/ Mısra 10, Gazel 25/ Mısra 6)
ĝazab -1- (Kaside 2/ Mısra 22)
gedā -2- (Kaside 1/ Mısra 8, Gazel 23/ Mısra 2)
ĝöñül darlıĝı -1- (Gazel 27/ Mısra 2)
güzel -2- (Gazel 12/ Mısra 1, Gazel 22/ Mısra 1)
güzeller begi -2- (Kaside 4/ Mısra 3, Gazel 28/ Mısra 5)
ĥaķ(II) “nam” -1- (Kaside 2/ Mısra 40)
ĥāl -3- (Kaside 2/ Mısra 44, Gazel 15/ Mısra 10, Gazel 24/ Mısra 10)
ĥalk -1- (Kaside 4/ Mısra 5)
ĥasm -1- (Kaside 2/ Mısra 31)
ĥaste -1- (Gazel 8/ Mısra 3)
ĥayāl -4- (Gazel 4/ Mısra 1, Gazel 18/ Mısra 7, Gazel 21/ Mısra 3, Gazel 21/ Mısra 11)
hem-dem -1- (Gazel 22/ Mısra 4)
hem-serlik -1- (Kaside 2/ Mısra 34)
ĥışm -1- (Kaside 2/ Mısra 26)
ĥired -3- (Kaside 2/ Mısra 11, Kaside 2/ Mısra 27, Gazel 13/ Mısra 7)

hicr -6- (Kaside 2/ Mısra 38, Kaside 4/ Mısra 9, Gazel 4/ Mısra 13, Gazel 7/ Mısra 5, Gazel 7/ Mısra 7, Beyit 2/ Mısra 2)

hicrān -4- (Kaside 1/ Mısra 11, Kaside 4/ Mısra 13, Gazel 18/ Mısra 14, Gazel 19/ Mısra 1)

hidmet -1- (Gazel 21/ Mısra 6)

hilāf -1- (Kaside 2/ Mısra 31)

himmet -1- (Kaside 3/ Mısra 5)

hüb -1- (Gazel 24/ Mısra 1)

hübān -1- (Gazel 18/ Mısra 12)

hūr -2- (Kaside 4/ Mısra 18, Gazel 24/ Mısra 6)

hüner -1- (Kaside 2/ Mısra 41)

hüsn -10- (Kaside 1/1, Kaside 4/2, Gazel 21/5, Gazel 23/1, Gazel 23/3, Gazel 24/1, Gazel 24/2, Gazel 24/4, Gazel 28/3)

‘ışk -9- (Kaside 4/ Mısra 10, Gazel 1/ Mısra 7, Gazel 2/ Mısra 6, Gazel 4/ Mısra 4, Gazel 4/ Mısra 9, Gazel 6/ Mısra 12, Gazel 16/ Mısra 10, Gazel 22/ Mısra 9, Gazel 26/ Mısra 8)

ihtiyac -1- (Gazel 28/ Mısra 12)

inşāf -1- (Kaside 2/ Mısra 39)

insān -1- (Gazel 18/ Mısra 8)

iş -1- (Gazel 6/ Mısra 10)

‘işve -1- (Gazel 23/ Mısra 3)

qadr -1- (Kaside 1/ Mısra 2)

kişver-küşā -1- (Kaside 3/ Mısra 3)

luṭf -9- (Kaside 1/ Mısra 30, Kaside 4/ Mısra 14, Kaside 4/ Mısra 44, Kaside 4/ Mısra 46, Gazel 3/ Mısra 3, Gazel 14/

Mısra 2, Gazel 21/ Mısra 7, Gazel 23/ Mısra 10, Beyit 1/ Mısra 1)

maḥbūb -1- (Gazel 3/ Mısra 7)

maḥmūr -1- (Kaside 4/ Mısra 8)

māh-ruḥ -1- (Gazel 23/ Mısra 5)

māh-ruḥsār -1- (Gazel 18/ Mısra 7)

maḥşūd -1- (Kaside 2/ Mısra 45)

ma‘rūf -1- (Kaside 4/ Mısra 19)

matlūb -1- (Gazel 13/ Mısra 3)

medḥ -2- (Kaside 2/ Mısra 37, Kaside 4/ Mısra 25)

meh-çihre -1- (Gazel 3/ Mısra 5)

merdüm -1- (Gazel 22/ Mısra 8)

merhamet -1- (Gazel 14/ Mısra 5)

mesrūr -1- (Kaside 4/ Mısra 2)

meşhūr -2- (Kaside 4/ Mısra 4, Kaside 4/ Mısra 20)

mihmān -1- (Gazel 10/ Mısra 6)

mihr -1- (Gazel 18/ Mısra 1)

mizāc -1- (Gazel 28/ Mısra 10)

murād -1- (Gazel 28/ Mısra 11)

mutlu -1- (Gazel 18/ Mısra 3)

mūnis -1- (Gazel 22/ Mısra 4)

nāle -1- (Gazel 2/ Mısra 7)

naşihat -1- (Gazel 2/ Mısra 6)

nāz -2- (Gazel 3/ Mısra 4, Gazel 9/ Mısra 1, Gazel 22/ Mısra 5)

naẓar -1- (Kaside 3/ Mısra 10)

niğār -1- (Gazel 11/ Mısra 2)

niyāz -1- (Kaside 2/ Mısra 43)

oğlan -1- (Gazel 10/ Mısra 10)

‘ömr -2- (Kaside 3/ Mısra 14, Gazel 15/ Mısra 3)

perī -1- (Gazel 6/ Mısra 3, Gazel 21/

Mısra 9)

perī-rū -1- (Gazel 19/ Mısra 7)

perī-ruḥ -1- (Gazel 7/ Mısra 1)

Piyāde -1- (Gazel 11/ Mısra 12)

raḳīb -8- (Kaside 2/ Mısra 13, Gazel 9/ Mısra 7, Gazel 10/ Mısra 10, Gazel 14/ Mısra 7, Gazel 16/ Mısra 5, Gazel 25/ Mısra 5, Gazel 26/ Mısra 9, Gazel 28/ Mısra 7)

sa‘ādet -3- (Kaside 3/ Mısra 16, Gazel 23/ Mısra 7, Beyit 1/ Mısra 2)

ṣābir -1- (Gazel 11/ Mısra 7)

ṣabr -3- (Kaside 2/ Mısra 11, Gazel 13/ Mısra 7, Gazel 20/ Mısra 10)

ṣafa -1- (Gazel 16/ Mısra 2)

ṣāhib-cāh -1- (Gazel 14/ Mısra 6)

ṣanem -3- (Gazel 10/ Mısra 9, Gazel 11/ Mısra 11, Gazel 27/ Mısra 14)

sehm -1- (Gazel 26/ Mısra 2)

serv-kāmet -1- (Gazel 15/ Mısra 4)

şıdk -1- (Kaside 3/ Mısra 14)

söz -1- (Kaside 2/ Mısra 44)

şādī -1- (Kaside 1/ Mısra 4)

şeh-suvār -1- (Gazel 11/ Mısra 12)

şeker-leb -1- (Gazel 13/ Mısra 9)

şekker-leb -1- (Gazel 21/ Mısra 5)

şevḳ -6- (Kaside 2/ Mısra 48, Kaside 4/13, Gazel 6/ Mısra 11, Gazel 20/ Mısra 9, Gazel 21/ Mısra 11, Gazel 26/ Mısra 9)

şīrīn -2- (Gazel 21/ Mısra 1, Gazel 21/ Mısra 14)

şūḥ -1- (Kaside 2/ Mısra 15)

ṭālī‘ -1- (Kaside 2/ Mısra 41)

tarab -1- (Gazel 17/ Mısra 3)

toğrılıḳ -1- (Gazel 21/ Mısra 5)

uğurlu -1- (Kaside 3/ Mısra 4)

‘uṣṣāḳ -1- (isim, insan) (Kaside 1/ Mısra 29, Kaside 4/ Mısra 2, Kaside 4/ Mısra 7)

ümmīd -2- (Kaside 4/ Mısra 44, Kaside 4/ Mısra 46)

vaşf -3- (Gazel 1/ Mısra 11, Gazel 3/ Mısra 9, Gazel 17/ Mısra 10)

vefadārılıḳ -1- (Gazel 27 Mısra /1)

vişāl -1- (Gazel 16/ Mısra 2)

yār -13- (Gazel 2/ Mısra 5, Gazel 5/ Mısra 5, Gazel 5/ Mısra 1, Gazel 5/ Mısra 8, Gazel 6/ Mısra 1, Gazel 8/ Mısra 2, Gazel 8/ Mısra 5, Gazel 9/ Mısra 7, Gazel 11/ Mısra 4, Gazel 12/ Mısra 1, Gazel 18/ Mısra 12, Gazel 22/ Mısra 2, Gazel 27/ Mısra 1)

yārān -1- (isim,insan)(Gazel 19/ Mısra 10)

yārılıḳ -1- (Gazel 27/ Mısra 14)

zāhid -1- (Gazel 26/ Mısra 5)

zār -4- (Kaside 2/ Mısra 11, Gazel 5/ Mısra 2, Gazel 8/ Mısra 8, Gazel 25/ Mısra 7)

zevḳ -2- (Gazel 12/ Mısra 5, Gazel 17/ Mısra 5)

zulm -1- (Kaside 4/ Mısra 27)

2.2.1.19. Zaman ve Mevsim ile İlgili Adlar

İncelenen metinlerde zaman ve mevsim ile ilgili 11 adet ad tespit edilmiştir. Bu adlardan en çok kullanılan *gice* metinlerde 8 defa tekrar etmektedir. Metinlerde bulunan zaman ve mevsim ile ilgili adlar şunlardır:

bu gün -3- (Gazel 11/ Mısra 8, Gazel 11/ Mısra 9, Gazel 16/ Mısra 1)	Mısra 7, Gazel 15/ Mısra 1)
dem -2- (Gazel 15/ Mısra 1, Gazel 16/ Mısra 10)	'ıyd -1- (Gazel 6/ Mısra 1)
devr -1- (Gazel 6/ Mısra 1)	rūzgār -2- (Gazel 11/ Mısra 5, Gazel 11/ Mısra 6)
gice -8- (Kaside 1/ Mısra 10, Kaside 4/ Mısra 6, Gazel 4/ Mısra 1, Gazel 4/ Mısra 10, Gazel 8/ Mısra 7, Gazel 9/ Mısra 4, Gazel 18/ Mısra 11, Gazel 19/ Mısra 6)	şubḥ -4- (Kaside 2/1, Kaside 4/13, Gazel 6/7, Gazel 17/5)
gün -3- (Kaside 4/ Mısra 35, Gazel 4/ Mısra 6)	vaḳt -1- (Gazel 17/ Mısra 3)
	yaz -2- (Kaside 4/ Mısra 47, Gazel 17/ Mısra 11)
	zaman -1- (Gazel 22/ Mısra 2)

2.2.1.20. Musiki ile İlgili Adlar

Metinlerde musiki ile ilgili 6 adet ad tespit edilmiştir. İncelenen metinde bu adlardan en çok kullanılan *çeng*, 2 defa tekrar etmektedir. Metinde tespit edilen musiki ile ilgili adlar şu şekildedir:

çeng -2- (Kaside 4/ Mısra 26, Gazel 8/ Mısra 8)	ney -1- (Gazel 21/ Mısra 6)
def -1- (Gazel 17/ Mısra 6)	rebāb -1- (Gazel 2/ Mısra 7)
mizher -1- (Gazel 17/ Mısra 6)	ṭanbūr -1- (Kaside 4/ Mısra 26)

2.2.1.21. Karanlık ve Aydınlik Kavramları İle İlgili Adlar

Metinde karanlık ve aydınlık ile ilgili 9 adet ad tespit edilmiştir. Bu adlardan en sık kullanılan *nūr* metinlerde toplam 4 kez tekrar etmektedir. Metinlerde geçen karanlık ve aydınlık ile ilgili adlar aşağıda verilmiştir.

fer -1- (Kaside 1/ Mısra 14)	Mısra 3)
gün -1- (Gazel 15/ Mısra 7)	pertev -1- (Kaside 2/ Mısra 8)
mişbāh -1- (Gazel 28/ Mısra 4)	rūşen -1- (Gazel 12/ Mısra 3)
münevver -1- (Gazel 28/ Mısra 3)	sirāc -1- (Gazel 28/ Mısra 1)
nūr -4- (Kaside 2/ Mısra 14, Kaside 2/ Mısra 49, Gazel 12/ Mısra 4, Gazel 13/	zulmet -1- (Kaside 1/ Mısra 5)

2.2.1.22. Yer veya Yön Belirten Adlar

İncelenen metinde 14 adet yer veya yön belirten ad tespit edilmiştir. Bu adlardan en çok tekrar eden adlar *taraf* sözcüğüdür. Metinde tespit edilen yer veya yön belirten adlar şunlardır:

ārām-geh -1- (Gazel 24/ Mısra 6)	maḳām -1- (Gazel 18/ Mısra 2)
ard -1- (Gazel 8/ Mısra 7)	meydān -1- (Gazel 4/ Mısra 10)
ḥāb-geh -1- (Gazel 23/ Mısra 8)	meykede -1- (Gazel 13/ Mısra 9)
har-gāh -1- (Gazel 14/ Mısra 1)	öñ -1- (Kaside 2/ Mısra 28)
ḳarşu -1- (Kaside 2/ Mısra 10)	taraf -3- (Gazel 16/ Mısra 9, Gazel 22/ Mısra 6, Gazel 23/ Mısra 4)
ḳat -3- (Kaside 3/ Mısra 10, Gazel 12/ Mısra 10, Gazel 21/ Mısra 6)	üstı -2- (Gazel 4/ Mısra 6, Gazel 23/ Mısra 8)
kūy -2- (Gazel 5/ Mısra 9, Gazel 28/ Mısra 7)	yolı -1- (Gazel 11/ Mısra 11)

2.2.1.23. Benzetme İfade Eden Adlar

İncelenen metinlerde benzetme ifade eden 2 adet ad tespit edilmiştir. En çok kullanıldığı tesbit edilen *gonçe-veş* sözü 2 kez kullanılmıştır.

gonçe-veş -2- (Gazel 20/ Mısra 2, Gazel 27/ Mısra 2)	şebah -1- (Gazel 24/ Mısra 7)
---	--------------------------------------

2.2.2. Fiiller

Fiilin tanımı hakkında, çeşitli araştırmacıların açıklamaları mevcuttur. Bu açıklamalardan bazıları şöyledir:

“Fiiller hareket, oluş ve tavır bildiren sözcüklerdir” (Hacıeminoğlu, 1991, s.12).

“Bir kılışı, bir oluşu veya bir durumu anlatan; olumlu ve olumsuz şekillere girebilen kelime” (Korkmaz, 1992, s.61).

Bu konuda Banguoğlu fiilin, bir oluş veya kılışı bildiren kelime olduğunu belirtmiştir. (Banguoğlu, 2019, s.152)

Bu tanımlamalardan hareketle incelenen şiirlerde toplam 200 fiil tespit edilmiş ve tespit edilen fiillerin de çeşitli yapılarda olduğu görülmüştür. Şiirlerde geçen fiiller, yapı bakımından sınıflandırılmış; basit, türemiş ve birleşik fiiller olmak üzere üç başlıkta incelenmiştir.

2.2.2.1. Basit Fiiller

Zeynep Korkmaz, basit fiilleri tanımlarken “Basit fiiller, kendi içinde daha basit ögelere ayrılamayan kök fiillerdir.” (Korkmaz, 2019, s.488) şeklinde açıklamıştır. Bu tanımlamadan yola çıkarak şiirlerde 47 adet basit fiil tespit edilmiştir. Bu basit fiillerden en çok kullanıma sahip olan *git-* fiilidir. Bu fiil, şiirlerde birden fazla anlamda kullanılmıştır. En çok; *ayrılmak*, *uzaklaşmak* anlamında karşımıza çıkmaktadır. Bu kullanım sıklığının, Hâmidî'nin saraydan gönderilmesi ve padişah'tan ayrı düşmesinin sebep olduğu üzüntüden kaynaklandığı düşünülmektedir. Şiirlerde geçen basit fiillerin kullanım sıklığı ve kullanıldığı yerler şu şekildedir:

al - -7- (Kaside 1/ Mısra 6, Kaside 2/ Mısra 48, Kaside 3/ Mısra 6, Kaside 4/ Mısra 26, Gazel 1/ Mısra 9, Gazel 13/ Mısra 4, Gazel 14/ Mısra 2)	13/ Mısra 10, Gazel 28/ Mısra 10)
at - -2- (Kaside 2/ Mısra 9, Gazel 24/ Mısra 9)	bin - -1- (Kaside 3/ Mısra 12)
bağ - -1- (Kaside 2/ Mısra 23, Gazel 15/ Mısra 6, Gazel 24/ Mısra 10)	bul - -2- (Kaside 3/ Mısra 10, Gazel 15/ Mısra 3)
bil - -15- (Kaside 1/ Mısra 27, Gazel 11/ Mısra 11, Gazel 12/ Mısra 1, Gazel 12/ Mısra 2, Gazel 12/ Mısra 4, Gazel 12/ Mısra 6, Gazel 12/ Mısra 8, Gazel 12/ Mısra 10, Gazel 13/ Mısra 1, Gazel 13/ Mısra 2, Gazel 13/ Mısra 4, Gazel 13/ Mısra 6, Gazel 13/ Mısra 8, Gazel	çık - -1- (Gazel 14/ Mısra 1)
	de - -1- (Gazel 16/ Mısra 6)
	di - -18- (Kaside 1/ Mısra 10, Kaside 2/ Mısra 37, Kaside 2/ Mısra 44, Kaside 2/ Mısra 46, Kaside 4/ Mısra 5, Kaside 4/ Mısra 13, Gazel 1/ Mısra 10, Gazel 6/ Mısra 3, Gazel 3/ Mısra 6, Gazel 7/ Mısra 7, Gazel 8/ Mısra 1, Gazel 8/ Mısra 5, Gazel 9/ Mısra 5, Gazel 9/ Mısra 7, Gazel 10/ Mısra 11, Gazel 16/ Mısra 10, Gazel 22/ Mısra 1, Gazel 27/

Mısra 3)

dol - -1- (Gazel 25/ Mısra 7)

dön - -3- (Gazel 1/ Mısra 9, Gazel 4/ Mısra 12, Gazel 5/ Mısra 5)

dur - -9- (Kaside 2/ Mısra 45, Kaside 4/ Mısra 18, Gazel 9/ Mısra 9, Gazel 16/ Mısra 4, Gazel 16/ Mısra 11, Gazel 18/ Mısra 8, Gazel 23/ Mısra 8, Gazel 24/ Mısra 1, Gazel 24/ Mısra 2)

düş - -2- (Gazel 14/ Mısra 11, Gazel 15/ Mısra 4)

geç - -1- (Gazel 11/ Mısra 11)

gel - -8- (Kaside 3/ Mısra 4, Kaside 4/ Mısra 13, Kaside 4/ Mısra , Gazel 8/ Mısra 5, Gazel 14/ Mısra 8, Gazel 17/ Mısra 1, Gazel 19/ Mısra 13)

gir - -3- (Gazel 4/ Mısra, Gazel 7/ Mısra 3, Gazel 21/6)

git - -26- (Gazel 4/ Mısra 8 Gazel 8/ Mısra 1, Gazel 8/ Mısra , Gazel 8/ Mısra 4, Gazel 8/ Mısra 6, Gazel 8/ Mısra 8, Gazel 8/ Mısra 10, Gazel 9/ Mısra 1, Gazel 9/ Mısra 2, Gazel 9/ Mısra 3, Gazel 9/ Mısra 5, Gazel 9/ Mısra 6, Gazel 9/ Mısra 7, Gazel 9/ Mısra 10, Gazel 14/ Mısra 7, Gazel 20/ Mısra 1, Gazel 20/ Mısra 2, Gazel 20/ Mısra 4, Gazel 20/ Mısra 6, Gazel 20/ Mısra 8, Gazel 20/ Mısra 10, Gazel 27/ Mısra 2)

gör - -20- (Kaside 1/ Mısra 5, Kaside 1/ Mısra 21, Kaside 2/ Mısra 12, Kaside 2/ Mısra 14, Kaside 3/ Mısra 15, Kaside 4/ Mısra 22, Kaside 2/ Mısra 39, Kaside 2/ Mısra 45, Kaside 4/ Mısra 2, Kaside 4/

Mısra 5, Kaside 4/ Mısra 42, Gazel 1/ Mısra 5, Gazel 10/ Mısra 3, Gazel 11/ Mısra 13, Gazel 14/ Mısra 3, Gazel 15/ Mısra 5, Gazel 18/ Mısra 11, Gazel 20/ Mısra 5, Gazel 21/ Mısra 9, Gazel 26/ Mısra 1, Gazel 27/ Mısra 6)

i - -13- (Kaside 2/ Mısra 37, Kaside 4/ Mısra 29, , Gazel 5/ Mısra 5, Gazel 5/ Mısra 7, Gazel 7/ Mısra 3, Gazel 11/ Mısra 7, Gazel 12/ Mısra 3, Gazel 15/ Mısra 6, Gazel 24/ Mısra 7, Gazel 24/ Mısra 9, Gazel 24/ Mısra 11, Gazel 27/ Mısra 14)

iç - -2- (Gazel 6/ Mısra 7, Gazel 17/ Mısra 2)

in - -1- (Kaside 4/ Mısra 17)

ir - -4- (Kaside 1/ Mısra 8, Kaside 2/ Mısra 47, Gazel 15/ Mısra 8, Gazel 15/ Mısra 9)

iste - -4- (Gazel 7/ Mısra 3, Gazel 11/ Mısra 13, Gazel 20/ Mısra 8, Gazel 26/ Mısra 7)

kaç - -1- (Gazel 2/ Mısra 5)

kal - -1- (Gazel 8/ Mısra 3, Gazel 17/ Mısra 14)

kes - -2- (Gazel 16/ Mısra 5, Gazel 26/ Mısra 4)

kıy - -1- (Gazel 16/ Mısra 6)

ko - -2- (Kaside 4/ Mısra 41, Gazel 19/ Mısra 8)

kav - -1- (Gazel 5/ Mısra 8)

ol - -10- (Kaside 2/ Mısra 42, Gazel 1/ Mısra 10, Gazel 1/ Mısra 12, Gazel 4/ Mısra 4, Gazel 4/ Mısra 10, Gazel 17/

Mısra 3, Gazel 17/ Mısra 11, Gazel 22/
Mısra 2, Gazel 23/ Mısra 4)

öl - -1- (Gazel 16/ Mısra 3)

öp - -1- (Kaside 4/ Mısra 45)

şan - -1- (Gazel 10/ Mısra 10, Gazel
24/ Mısra 5)

sev - -14- (Gazel 10/ Mısra 1, Gazel 10/
Mısra 2, Gazel 10/ Mısra 4, Gazel 10/
Mısra 6, Gazel 10/ Mısra 8, Gazel 10/
Mısra 9, Gazel 10/ Mısra 10, Gazel 10/
Mısra 12, Gazel 12/ Mısra 5, Gazel 21/
Mısra 5, Gazel 22/ Mısra 3, Gazel 22/
Mısra 9, Gazel 23/ Mısra 9, Gazel 26/
Mısra 8)

şı - -1- (Gazel 27/ Mısra 5)

tut - -1- (Gazel 24/ Mısra 9)

um - -2- (Gazel 14/ Mısra 5, Gazel 14/
Mısra 6)

var - -8- (Kaside 2/ Mısra 27, Kaside 2/
Mısra 30, Kaside 3/ Mısra 2, Kaside 3/

Mısra 8, Gazel 2/ Mısra 5, Gazel 11/
Mısra 1, Gazel 11/ Mısra 12, Gazel 17/
Mısra 13)

vir - -6- (Kaside 1/ Mısra 14, Kaside 2/
Mısra 49, Kaside 4/ Mısra 30, Gazel 12/
Mısra 7, Gazel 16/ Mısra 12, Gazel 26/
Mısra 6)

yak - -2- (Kaside 2/ Mısra 11, Kaside
2/ Mısra 13)

yar - -1- (Gazel 5/ Mısra 6)

yat - -2- (Gazel 18/ Mısra 4, Gazel 18/
Mısra 10)

yaz - -2- (Gazel 5/ Mısra 3, Gazel 24/
Mısra 12)

yet - -1- (Gazel 24/ Mısra 3)

yüri - -1- (Gazel 23/ Mısra 4)

yürü - -2- (Kaside 1/ Mısra 31,
Kaside 3/ Mısra 11)

yüz - -1- (Gazel 14/ Mısra 11, Gazel
19/ Mısra 4)

2.2.2.2. Türemiş Fiiller

Zeynep Korkmaz'ın *Türkiye Türkçesi Grameri - Şekil Bilgisi* kitabında yaptığı “Türemiş fiiller, adlara ya da fiil kök ve gövdelerine çeşitli türetme ekleri getirilerek kurulmuş olan fiillerdir.” (Korkmaz, 2019, s.489) tanımından hareketle incelenen şiirlerde 48 adet türemiş fiil tespit edilmiştir. Bu birleşik fiillerden en çok kullanılan *kon-* fiili 13 kez tekrar edilmiştir.

ağla - -3- (Gazel 9/ Mısra 7, Gazel 9/
Mısra 8, Gazel 25/ Mısra 7)

bağla - -10- (Kaside 4/ Mısra 29,
Gazel 21/ Mısra 1, Gazel 21/ Mısra 2,
Gazel 21/ Mısra 3, Gazel 21/ Mısra 4,
Gazel 21/ Mısra 6, Gazel 21/ Mısra 10,

Gazel 21/ Mısra 12, Gazel 21/ Mısra)

beñze - -1- (Gazel 18/ Mısra 5)

beñzet - -2- (Kaside 1/ Mısra 1, Gazel
24/ Mısra 7)

besle - -1- (Gazel 19/ Mısra 14)

bildür - -1- (Gazel 15/ Mısra 10)

bulun - “mevcut olmak” -1- (Gazel 3/ Mısra 10)

dayan - ulaşmak -1- (Kaside 1/ Mısra 26)

depret - -1- (Gazel 17/ Mısra 6)

devrül - -1- (Gazel 22/ Mısra 8)

dile - -5- (Kaside 2/ Mısra 25, Kaside 2/ Mısra 29, Kaside 3/ Mısra 14, Kaside 4/ Mısra 39, Kaside 4/ Mısra 45)

diril - -2- (Gazel 4/ Mısra 7, Gazel 26/ Mısra 5)

dolaş - -1- (Gazel 25/ Mısra 1)

düken - -1- (Kaside 1/ Mısra 5)

eksil - -2- (Gazel 7/ Mısra 7, Gazel 7/ Mısra 8)

eyle - -2- (Beyit 2/ Mısra 1, Beyit 2/ Mısra 2)

getür - -1- (Gazel 28/ Mısra 6)

gönder - -1- (Gazel 5/ Mısra 10)

görün - -2- (Kaside 1/ Mısra 6, Kaside 4/ Mısra 6)

gözle - -1- (Gazel 7/ Mısra 4)

göster - -2- (Gazel 12/ Mısra 9, Gazel 16/ Mısra 1)

içil - -1- (Gazel 17/ Mısra 5)

ilet - -1- (Kaside 1/ Mısra 2, Gazel 13/ Mısra 9)

inan - -1- (Gazel 5/ Mısra 5)

incin - -1- (Gazel 5/ Mısra 7)

inle - -1- (Gazel 8/ Mısra 8)

iriş - -2- (Kaside 1/ Mısra 7, Kaside 1/ Mısra 16)

kızdır - -1- (Kaside 4/ Mısra 10)

kon - -13- (Gazel 4/ Mısra 1, Gazel 4/

Mısra 2, Gazel 4/ Mısra 3, Gazel 4/ Mısra 4, Gazel 4/ Mısra 6, Gazel 4/ Mısra 8, Gazel 4/ Mısra 10, Gazel 4/ Mısra 11, Gazel 4/ Mısra 12, Gazel 4/ Mısra 13, Gazel 4/ Mısra 14, Gazel 17/ Mısra 8)

oku - -3- (Kaside 4/ Mısra 25, Gazel 17/ Mısra 6, Gazel 17/ Mısra 10)

otur - -1- (Gazel 8/ Mısra 5)

oyna - -1- (Gazel 18/ Mısra 6)

öğren - -1- (Gazel 27/2)

öldür - -6- (Gazel 5/ Mısra 2, Gazel 10/ Mısra 11, Gazel 23/ Mısra 9, Gazel 25/ Mısra 9, Gazel 27/ Mısra 9, Gazel 28/ Mısra 7)

salın - -1- (Gazel 22/ Mısra 6)

şataş - -1- (Gazel 25/ Mısra 4)

savaş - -2- (Gazel 25/ Mısra 5, Gazel 25/ Mısra 6)

sevindür - -2- (Kaside 2/ Mısra 13, Gazel 19/ Mısra 13)

şu‘lelen - -1- (Gazel 19/ Mısra 5)

tañla - -1- (Gazel 9/ Mısra 7)

tutuş - -1- (Gazel 14/ Mısra 10)

ulaş - -1- (Gazel 25/ Mısra 2)

unut - -2- (Gazel 22/ Mısra 10, Gazel 27/ Mısra 1)

yağdur - -1- (Gazel 6/ Mısra 13)

yağmala - -1- (Kaside 2/ Mısra 11)

yalvar - -8- (Gazel 11/ Mısra 1, Gazel 11/ Mısra 2, Gazel 11/ Mısra 4, Gazel 11/ Mısra 6, Gazel 11/ Mısra 8, Gazel 11/ Mısra 5, Gazel 11/ Mısra 12, Gazel 11/ Mısra 14)

yaraş - -1- (Kaside 3/ Mısra 7)

yaşa - -1- (Beyit 1/ Mısra 2)

2.2.2.3. Birleşik Fiiller

“Birleşik fiiller, bir ad veya ad soylu Türkçe veya yabancı kökenli bir kelime ile *etmek, edilmek, olmak, olunmak, eylemek, kılmak, kılınmak, yapmak* yardımcı fiillerinin birleşmesinden ya da belirli kurallar içerisinde bir araya gelmiş iki ayrı fiilin anlamca kaynaşmasından oluşmuş birleşik yapıdaki fiil türleridir.” (Korkmaz, 2019, s.489) Bu tanıma dayanarak, incelenen şiirlerde 105 adet birleşik fiil tespit edilmiştir. Bunlardan en çok kullanılan *nażar kıl* - , *şabr it* - , *terk it* - birleşik fiilleri üçer kez tekrar etmektedir. Metinlerde tespit edilen birleşik fiiller aşağıda verilmiştir:

‘**afv kıl** - -2- (Gazel 23/ Mısra 10, Beyit 1/ Mısra 1)

āmīr ol - -1- (Kaside 4/ Mısra 23)

ārām it - -1- (Gazel 13/ Mısra 5)

‘**āşık eyle** - -1- (Gazel 22/ Mısra 6)

āşinā kıl - -1- (Gazel 16/ Mısra 8)

‘**avn u meded um** - -1- (Gazel 14/ Mısra 12)

‘**ayb it** - -1- (Gazel 14/ Mısra 5)

āzār ol - -1- (Gazel 27/ Mısra 10)

‘**azm-i sefer it** - -1- (Kaside 3/ Mısra 12)

bār ol - -1- (Gazel 1/ Mısra 1)

bigānelik kıl - -1- (Gazel 16/ Mısra 7)

bī-zārhlğı olma - -1- (Gazel 27/ Mısra 10)

çāre it - -1- (Gazel 11/ Mısra 10)

destūr vir - -1- (Kaside 4/ Mısra 46)

devā it - -1- (Gazel 16/ Mısra 4)

devletlü ol - -1- (Kaside 3/ Mısra 9)

du‘ālar eyle - -1- (Kaside 1/ Mısra 28)

du‘ā-yı seher eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 36)

dūr ol - -1- (Kaside 4/ Mısra 50)

dürüst eyle - -1- (Gazel 27/ Mısra 5)

ebedī kıl - -1- (Kaside 2/ Mısra 51)

el-gıyāş ur - -1- (Gazel 14/ Mısra 12)

fāş eyle - -1- (Gazel 27/ Mısra 11)

fāyız ol - -1- (Kaside 1/ Mısra 33)

feth u zafer eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 28)

feth it - -1- (Kaside 3/ Mısra 8)

ğāret it - -1- (Gazel 13/ Mısra 7)

güher eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 8)

haber eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 2)

hacer eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 42)

hāci vü nāci ol - -1- (Gazel 28/ Mısra 8)

hār kıl - -1- (Gazel 5/ Mısra 1)

hayrān kal - -1- (Gazel 3/ Mısra 3)

hayme-i ‘ıyş kur - -1- (Gazel 17/ Mısra 7, Gazel 19/ Mısra 12)

hayrlar eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 52)

hazān ol - -1- (Kaside 4/ Mısra 47)

hazer eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 22)

ırak it - -2- (Kaside 4/ Mısra 38, Gazel

15/ Mısra 7)

iẖtiyār ol - -1- (Gazel 1/ Mısra 6)

incü kı̱l - -1- (Kaside 2/ Mısra 8)

i‘tibār ol - -1- (Gazel 1/ Mısra 2)

ķabūl ol - -1- (Gazel 1/ Mısra 11)

kerem it - -1- (Gazel 23/ Mısra 1)

kūhl-i bařar eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 48)

la‘l ü yāķūt eyle - -1- (Gazel 6/ Mısra 5)

lāyık-ı tūr ü teber eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 32)

luṭf u iḥsān kı̱l - -1- (Gazel 3/ Mısra 8)

luṭf kı̱l - -1- (Gazel 16/ Mısra 5)

ma‘mūr kı̱l - -1- (Kaside 4/ Mısra 16)

mehcūr ol - -2- (Kaside 4/ Mısra 12, Kaside 4/ Mısra 36)

muḥtařar eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 44)

muḥterik ol - -1- (Kaside 2/ Mısra 25)

mücāvir ol - -1- (Kaside 2/ Mısra 50)

müsā‘id ol - -1- (Gazel 11/ Mısra 5)

nāřı ol - -1- (Gazel 26/ Mısra 10)

naçar eyle - -2- (Kaside 2/1, Kaside 2/23)

naçar kı̱l - -3- (Kaside 1/ Mısra 30, Kaside 1/ Mısra 7, Kaside 1/ Mısra 8)

neler eyle - -2- (Kaside 2/ Mısra 12, Kaside 2/ Mısra 40)

neyle - -3- (Gazel 8/ Mısra 2, Gazel 9/ Mısra 10, Gazel 27/ Mısra 8)

nigār it - -1- (Gazel 1/ Mısra 9)

nisbet it - -2- (Kaside 1/ Mısra 3, Kaside 1/ Mısra 24)

n‘it - -2- (Gazel 8/ Mısra 9, Gazel 14/ Mısra 8)

pāydār olma - -1- (Gazel 1/ Mısra 8)

penāh it - -1- (Kaside 1/ Mısra 13)

pīř-keş kı̱l - -1- (Gazel 27/ Mısra 7)

rāh-ber ol - -1- (Kaside 3/ Mısra 16)

raḥm it - -1- (Kaside 2/ Mısra 15)

rāzı ol - -1- (Kaside 2/ Mısra 34)

revān ol - -1- (Gazel 20/ Mısra 10)

rūřen it - -1- (Gazel 28/ Mısra 4)

rūřen tut - -1- (Gazel 6/ Mısra 9)

rücū‘ it - -1- (Kaside 2/ Mısra 41)

rūzı kı̱l - -1- (Gazel 11/ Mısra 9)

şabr eyle - -1- (Gazel 9/ Mısra 6)

şabr it - -3- (Gazel 8/ Mısra 6, Gazel 18/ Mısra 14, Gazel 19/ Mısra 1)

şabr kı̱l - -2- (Gazel 8/ Mısra 5, Gazel 9/ Mısra 5)

salṭanat-ı memleket-i baḥr ü ber eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 20)

ser-be-ser eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 34)

serhoş it - -1- (Kaside 4/ Mısra 7)

seyr it - -1- (Gazel 10/ Mısra 4)

seyrān kı̱l - -1- (Gazel 3/ Mısra 4)

řılāye it - -1- (Kaside 1/ Mısra 20)

şaşı ol - -1- (Gazel 26/ Mısra 2)

şefi‘ it - -1- (Gazel 11/ Mısra 4)

şeh-i ‘ālī-güher eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 18)

şekker eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 4)

şekve kı̱l - -1- (Gazel 2/ Mısra 9)

řikāyet it - -2- (Kaside 1/ Mısra 9, Gazel 7/ Mısra 9)

- şükr eyle** - -2- (Kaside 1/ Mısra 12, Gazel 16/ Mısra 12)
- tāze tut** - -1- (Kaside 1/ Mısra 34)
- zebün eyle** - -1- (Kaside 4/ Mısra 27)
- terk eyle** - -2- (Gazel 14/ Mısra 4, Gazel 27/ Mısra 9)
- terk it** - -3- (Gazel 7/ Mısra 5, Gazel 8/ Mısra 4, Gazel 26/ Mısra 3)
- tesbīh it** - -1- (Kaside 4/ Mısra 48)
- teşbīh kıl** - -1- (Kaside 1/ Mısra 22)
- yād eyle** - -2- (Gazel 19/ Mısra 10, 26)
- vaşf-ı haṭ u ḥadd-i şeh-i Cemşīd-fer eyle** - -1- (Kaside 2/ Mısra 16)
- Gazel 27/ Mısra 13)**
- yād it** - -1- (Gazel 20/ Mısra 3)
- zerd eyle** - -1- (Kaside 2/ Mısra 5)
- zer eyle** - -1- (Kaside 2/ Mısra 6)
- vaḳt olma-** -2- (Gazel 19/ Mısra 9, Gazel 19/ Mısra 11)
- zevāl görme-** -1- (Kaside 3/ Mısra 15)
- zıkr it** - -1- (Kaside 2/ Mısra 3)
- zinde kıl** - -1- (Kaside 1/ Mısra 29)
- zīr ü zeber eyle** - -1- (Kaside 2/ Mısra 26)

2.2.3. Sıfatlar

Zeynep Korkmaz, sıfatları şu şekilde tanımlamıştır: “İsimleri niteleme, belirtme, gösterme gibi çeşitli yönlerden bildiren, sınırlayan kelime türü” (Korkmaz, 1992, s.132). Bu tanımdan hareketle şiirlerde bulunan sıfatlar iki ana başlık altında incelenmiştir.

2.2.3.1. Nitelik Sıfatları

Zeynep Korkmaz’ın “Varlıkları durum, biçim, renk vb. bakımlardan niteleyen sıfat” (Korkmaz, 1992, s. 112) tanımını doğrultusunda incelenen şiirlerde 17 adet nitelik sıfatı tespit edilmiştir. Bunlardan en çok *bī-çāre* nitelik sıfatı 3 kez tekrar etmektedir.

- bī-çāre** -3- (Kaside 2/ Mısra 10, Kaside 2/ Mısra 43, Gazel 15/ Mısra 9)
- bilūrīn** -1- (Gazel 21/ Mısra 8)
- cāndan** -1- (Kaside 3/ Mısra 13)
- devletlü** -2- (Kaside 4/ Mısra 12, Kaside 4/ Mısra 31)
- hoş-elḥān** -1- (Gazel 3/ Mısra 10)
- mu‘ayyen** -1- (Gazel 24/ Mısra 8)
- mübārek** -1- (Kaside 3/ Mısra 9)
- müselsel** -1- (Gazel 25/ Mısra 1)
- nā-pāydār** -1- (Gazel 1/ Mısra 7)
- nigārīn** -1- (Gazel 25/ Mısra 10)
- nihān** -1- (Gazel 13/ Mısra 4)
- sa‘ādetlü** -1- (Kaside 4/ Mısra 21)
- şīrīn** -1- (Gazel 12/ Mısra 5)
- tāze** -1- (Gazel 10/ Mısra 2)
- vefāsuz** -1- (Gazel 17/ Mısra 10)
- vefā-dār** -1- (Kaside 2/ Mısra 35)
- zerrece** (Gazel 27/ Mısra 7)

2.2.3.2. Belirtme Sıfatları

“İsimleri işaret, soru, belirsizlik ve sayı bakımından belirten sıfat” (Korkmaz, 1992, s.29)

Şiirlerde tespit edilen 15 adet belirtme sıfatı, Korkmaz’ın yukarıdaki tanımına dayanılarak *işaret*, *sayı*, *soru* ve *belirsizlik sıfatları* olmak üzere dört alt başlığa ayrılmıştır:

2.2.3.2.1. İşaret (Gösterme) Sıfatları

Metinde 6 adet işaret sıfatı tespit edilmiştir. En çok kullanılan işaret sıfatı 46 kez tekrar eden *ol* sıfatıdır.

bu -32- (Kaside 1/ Mısra 4, Kaside 1/ Mısra 20, Kaside 1/ Mısra 30, Kaside 1/ Mısra 31, Kaside 2/ Mısra 14, Kaside 2/ Mısra 21, Kaside 2/ Mısra 35, Kaside 2/ Mısra 37, Kaside 2/ Mısra 39, Kaside 2/ Mısra 51, Kaside 4/ Mısra 3, Kaside 4/ Mısra 17, Kaside 4/ Mısra 35, Kaside 4/ Mısra 36, Kaside 4/ Mısra 39, Gazel 1/ Mısra 8, Gazel 1/ Mısra 12, Gazel 4/ Mısra 7, Gazel 8/4, Gazel 11/ Mısra 9, Gazel 15/ Mısra 1, Gazel 15/ Mısra 10, Gazel 16/ Mısra 3, Gazel 16/ Mısra 7, Gazel 17/ Mısra 10, Gazel 17/ Mısra 11, Gazel 17/ Mısra 11, Gazel 25/ Mısra 4, Gazel 26/ Mısra 6, Gazel 27/ Mısra 1, Gazel 27/ Mısra 2, Gazel 28/ Mısra 8)

evvelki -1- (Gazel 1/ Mısra 2)

işbu -1- (Gazel 23/ Mısra 10)

o -1- (Gazel 16/ Mısra 10)

olı -46- (Kaside 1/ Mısra 1, Kaside 1/ Mısra 13, Kaside 1/ Mısra 15, Kaside 2/ Mısra 9, Kaside 2/ Mısra 21, Kaside 4/ Mısra 42, Gazel 2/ Mısra 1, Gazel 2/ Mısra 9, Gazel 3/ Mısra 5, Gazel 3/ Mısra 6, Gazel 3/ Mısra 7, Gazel 4/ Mısra 2, Gazel 4/ Mısra 5, Gazel 6/ Mısra 3, Gazel 6/ Mısra 6, Gazel 7/ Mısra 1, Gazel 7/ Mısra 2, Gazel 7/ Mısra 9, Gazel 8/ Mısra 1, Gazel 9/ Mısra 1, Gazel 9/ Mısra 3, Gazel 9/ Mısra 10, Gazel 10/ Mısra 9, Gazel 11/ Mısra 1, Gazel 11/ Mısra 12, Gazel 12/ Mısra 1, Gazel 13/ Mısra 3, Gazel 13/ Mısra 9, Gazel 14/ Mısra 1, Gazel 14/ Mısra 3, Gazel 14/ Mısra 10, Gazel 15/ Mısra 1, Gazel 15/ Mısra 2, Gazel 15/ Mısra 10, Gazel 16/ Mısra 1, Gazel 16/ Mısra 6, Gazel 19/ Mısra 7, Gazel 19/ Mısra 9, Gazel 21/ Mısra 5, Gazel 21/ Mısra 7, Gazel 21/ Mısra 8, Gazel 21/ Mısra 9, Gazel 22/ Mısra 1, Gazel 22/ Mısra 3, Gazel 22/ Mısra 3, Gazel 27/ Mısra 14)

şu -1- (Kaside 4/ Mısra 27)

2.2.3.2.2. Sayı Sıfatları

Çalışmada 4 adet sayı sıfatı tespit edilmiştir. Dördü de asıl sayı sıfatı olan bu sıfatların her biri birer kez kullanılmıştır.

2.2.3.2.2.1. Asıl Sayı Sıfatları

biñ -1- (Kaside 1/ Mısra 11)

bir₂ -3- (Kaside 1/ Mısra 12, Kaside 2/ Mısra 47, Gazel 15/ Mısra 1)

yüz(II) -2- (Kaside 4, Mısra 32, Gazel 22/ Mısra 5)

yüz biñ -1- (Gazel 16/ Mısra 2)

2.2.3.2.3. Soru Sıfatları

Soru sıfatları başlığı altında değerlendirebileceğimiz bir adet sıfat tespit edilmiştir.

ne₃ -1- (Gazel 11/ Mısra 11)

2.2.3.2.4. Belirsizlik Sıfatları

Metinde 4 adet belirsizlik sıfatı tespit edilmiştir. Kullanım sıklığı en çok olan belirsizlik sıfatı ise 14 kez tekrar eden *her* sıfatıdır.

ança -2- (Gazel 17/ Mısra 11, Gazel 27/ Mısra 10)

bir₁ -12- (Kaside 1/ Mısra 2, Kaside 1/ Mısra 18, Kaside 1/ Mısra 24, Kaside 2/ Mısra 30, Kaside 3/ Mısra 4, Kaside 3/ Mısra 9, Kaside 3/ Mısra 10, Kaside 4/ Mısra 4, Kaside 4/ Mısra 35, Gazel 3/ Mısra 10, Gazel 21/ Mısra 4, Gazel 22/ Mısra 2)

bunça -1- (Gazel 27/ Mısra 4)

her -14- (Kaside 1/ Mısra 10, Kaside 2/ Mısra 1, Kaside 2/ Mısra 9, Kaside 4/ Mısra 19, Kaside 4/ Mısra 26, Kaside 4/ Mısra 48, Gazel 6/ Mısra 13, Gazel 9/ Mısra 1, Gazel 9/ Mısra 4, Gazel 13/ Mısra 4, Gazel 17/ Mısra 9, Gazel 22/ Mısra 6, Gazel 23/ Mısra 4, Gazel 26/ Mısra 6)

2.2.4. Zamirler

“Zamirler, nesneleri temsil veya işaret suretiyle karşılayan kelimelerdir.” (Ergin, 2013, s.262) Bu tanım doğrultusunda zamirler; şahıs, işaret, soru, belirsizlik ve dönüşlülük zamirleri olmak üzere beş grupta incelenmiştir.

2.2.4.1. Şahıs (Kişi) Zamirleri

“Şahıs zamirleri, varlıkları kişi olarak temsil eden ve kişi adlarının yerine geçen zamirlerdir. Bütün varlıklar teklik ve çokluk biçimleri ile üç şahısta toplanır.” (Korkmaz, 2019, 391). Bu açıklamadan hareketle, incelenen metinlerde 6 farklı kişi zamiri tespit edilmiştir. En çok tekrar eden iki zamir vardır. *Ben* ve *sen* şahıs zamirlerinin her biri 37 kez tekrar edilmiştir.

a (I) -14- (Kaside 2/ Mısra 37, Kaside 2/ Mısra 45, Kaside 2/ Mısra 47, Kaside 4/ Mısra 17, Kaside 4/ Mısra 30, Kaside 4/ Mısra 35, Gazel 1/ Mısra 9, Gazel 3/ Mısra 6, Gazel 7/ mısra 6, Gazel 9/ Mısra 2, Gazel 14/ Mısra 8, Gazel 22/ Mısra 1, Gazel 23/ Mısra 9)

ben -37- (Kaside 2/ Mısra 9, Kaside 2/ Mısra 11, Kaside 2/ Mısra 13, Kaside 2/ Mısra 15, Kaside 4/ Mısra 38, Gazel 1/ Mısra 1, Gazel 1/ Mısra 2, Gazel 1/ Mısra 3, Gazel 1/ Mısra 4, Gazel 1/ Mısra 5, Gazel 1/ Mısra 6, Gazel 1/ Mısra 8, Gazel 1/ Mısra 10, Gazel 1/ Mısra 12, Gazel 2/ Mısra 1, Gazel 2/ Mısra 2, Gazel 2/ Mısra 4, Gazel 2/ Mısra 6, Gazel 2/ Mısra 8, Gazel 2/ Mısra 10, Gazel 5/ Mısra 1, Gazel 5/ Mısra 2, Gazel 5/ Mısra 7, Gazel 5/ Mısra 8, Gazel 13/ Mısra 10, Gazel 14/ Mısra 7, Gazel 14/ Mısra 8, Gazel 15/ Mısra 7, Gazel 18/ Mısra 12, Gazel 19/ Mısra 8, Gazel 19/ Mısra 10, Gazel 23/ Mısra 1, Gazel 24/ Mısra 9, Gazel 25/ Mısra 4, Gazel 25/ Mısra 5, Gazel 27/ Mısra 9)

biz -18- (Gazel 10/1, Gazel 10/ Mısra 6, Gazel 10/ Mısra 8, Gazel 10/ Mısra 10, Gazel 11/ Mısra 5, Gazel 11/ Mısra 9, Gazel 16/ Mısra 1, Gazel 16/ Mısra 2, Gazel 16/ Mısra 4, Gazel 16/ Mısra 5, Gazel 16/ Mısra 6, Gazel 16/ Mısra 8, Gazel 16/ Mısra 10, Gazel 16/ Mısra 12, Gazel 17/ Mısra 7, Gazel 17/ Mısra 11, Gazel 22/ Mısra 2, Gazel 27/ Mısra 14)

men -9- (Kaside 1/ Mısra 9, Kaside 4/ Mısra 8, Kaside 4/ Mısra 12, Gazel 9/ Mısra 2, Gazel 9/ Mısra 3, Gazel 9/ Mısra 7, Gazel 23/ Mısra 2, Gazel 23/ Mısra 5, Gazel 27/ Mısra 11)

ol2 -1- (Kaside 2, Mısra 35)

sen -37- (Kaside 1/ Mısra 28, Kaside 1/ Mısra 23, Kaside 2/ Mısra 36, Kaside 3/ Mısra 1, Kaside 3/ Mısra 6, Kaside 3/ Mısra 7, Kaside 3/ Mısra 10, Kaside 3/ Mısra 13, Kaside 4/ Mısra 3, Kaside 4/ Mısra 21, Kaside 4/31, Kaside 4/ Mısra 32, Gazel 1/ Mısra 4, Gazel 1/ Mısra 5, Gazel 10/ Mısra 1, Gazel 10/ Mısra 2, Gazel 10/ Mısra 10, Gazel 10/ Mısra 12, Gazel 14/ Mısra 11, Gazel 14/ Mısra 12, Gazel 16/ Mısra 10, Gazel 20/ Mısra 1, Gazel 20/ Mısra 2, Gazel 20/ Mısra 4, Gazel 20/ Mısra 6, Gazel 20/ Mısra 8, Gazel

20/ Mısra 10, Gazel 23/ Mısra 2, Gazel 23/ Mısra 9, Gazel 26/ Mısra 8, Gazel 28/ Mısra 3, Gazel 28/ Mısra 5, Gazel 28/ Mısra 6, Gazel 28/ Mısra 11)

2.2.4.2. İşaret zamirleri

“İşaret zamirleri, varlıkları işaret ederek, göstererek karşılayan zamirlerdir” (Korkmaz, 2019, s. 402). İncelenen şiirlerde 3 farklı işaret zamiri tespit edilmiş olup kullanım sıklığı en fazla olan zamir *bu* işaret zamiridir ve 8 kez tekrar edilmiştir.

a (II) -8- (Gazel 7/ Mısra 5, Gazel 7/ Mısra 8, Gazel 10/ Mısra 8, Gazel 12/ Mısra 4, Gazel 13/ Mısra 2, Gazel 16/ Mısra 12, Gazel 23/ Mısra 8, Gazel 24/ Mısra 8)

bu2 -8- (Kaside 4/ Mısra 44, Gazel 1/ Mısra 12, Gazel 2/ Mısra 6, Gazel 8/ Mısra 3, Gazel 9/ Mısra 8, Gazel 13/ Mısra 5, Gazel 27/ Mısra 8, Gazel 27/ Mısra 14)

ol3 -4- (Gazel 6/ Mısra 13, Gazel 13/ Mısra 7, Gazel 21/ Mısra 1, Gazel 24/ Mısra 1)

2.2.4.3. Soru Zamirleri

“Soru zamirleri, canlı ve cansız varlıkları soru yoluyla temsil eden zamirlerdir” (Korkmaz, 2019, s. 419). Metinde tespit edilen 3 farklı soru zamirinden en çok kullanıma sahip olan zamir *kim* zamiridir ve 3 kez tekrar etmiştir. İsmail Ünver’in makalesinde: “Bir yerde Türkçe kim soru zamiri yerine, hiç bir zorunluluk yokken, Farsçası kullanılmıştır: *kiyem*” cümlesiyle verdiği bilgiye dayanılarak *kiyem* sözcüğü bu başlık altında verilmiştir. (Ünver, 1974, s.213)

kim2 -6- (Kaside 2/ Mısra 23, Kaside 2/ Mısra 46, Kaside 4/ Mısra 22, Gazel 4/ Mısra 7, Gazel 15/ Mısra 10, Gazel 27/ Mısra 4)

kiyem -1- (Gazel 23/ Mısra 5)

ne -2- (Gazel 8/ Mısra 2, Gazel 14/ Mısra 3)

2.2.4.4. Belirsizlik Zamirleri

“Belirsizlik zamirleri, kişileri ve nesneleri belirsiz olarak temsil eden zamirlerdir” (Korkmaz, 2019, s. 412). Metinlerde 5 farklı belirsizlik zamiri tespit edilmiştir. Kullanım sıklığı en fazla olan belirsizlik zamiri ise 5 kez tekrar eden *kişi* sözcüğüdür.

her biri -3- (Kaside 1/ Mısra 29, Gazel 2/ Mısra 8, Gazel 8/ Mısra 8)

her kim -3- (Kaside 3/ Mısra 10, Kaside 4/ Mısra 29, Gazel 22/ Mısra 9)	Mısra 9, Gazel 10/ Mısra 7)
ikisi -1- (Kaside 3/ Mısra 11)	kişi -5- (Kaside 1/ Mısra 24, Gazel 17/ Mısra 14, Gazel 21/ Mısra 5, Gazel 26/ Mısra 6, Gazel 28/ Mısra 10)
kimse -3- (Gazel 1/ Mısra 4, Gazel 2/	

2.2.4.5. Dönüşlülük Zamirleri

“Dönüşlülük zamirleri, şahıs zamirlerinden daha güçlü bir anlam taşıyan, onları anlamca katmerli kılan pekiştirilmiş bir tür şahıs zamirleridir. Bunlara dönüşlülük zamiri denmesinin sebebi, zamirin, yapılan işin yapana dönüşünü gösteren bir işlev yüklenmiş olmasındandır” (Korkmaz, 2019, s. 398). Bu tanımlamadan hareketle, incelenen metinlerde 6 adet dönüşlülük zamiri tespit edilmiştir. Bunlardan *hod* sözcüğü ile *kendüz* sözcüğünün her biri 2 kez kullanılmıştır.

hod -2- (Gazel 26/ Mısra 4, Gazel 27/ Mısra 11)	kendüz -2- (Kaside 4/ Mısra 40, Gazel 16/ Mısra 8)
kedüz -1- (Gazel 6/ Mısra 6)	üst -1- (Gazel 15, Mısra 4)
kendü -1- (Gazel 5/ Mısra 9)	zât -1- (Kaside 4/ Mısra 23)

2.2.5. Zarflar

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı eserinde zarfı tanımlarken “Fiillerin, sıfatların, sıfat-fiillerin ve görev bakımından zarf niteliğindeki kelimelerin anlamlarını zaman, ölçü, niteleme, yer, yön gibi çeşitli bakımlardan etkileyerek daha belirgin duruma getiren veya sınırlayan kelime türü” (Korkmaz, 1992, s.178) ifadesini kullanmıştır. Ayrıca Korkmaz, *Türkiye Türkçesi Grameri* adlı eserinde de zarfları “Zarflar fiillerden, sıfatlardan, sıfat-fiillerden ve zarf niteliğindeki sözlerden önce gelerek onları zaman, yer, yön, nitelik, durum azlık-çokluk bildirme, pekiştirme ve sorma gibi çeşitli yönlerden etkileyip değiştirerek anlamlarını daha belirgin duruma getiren sözlerdir” (Korkmaz, 2019b, s. 427) şeklinde tanımlamıştır. Bu tanımlardan hareketle. İncelenen şiirlerde tespit edilen zarflar beş alt başlık altında toplanmıştır. En fazla durum zarfı kullanılmıştır.

2.2.5.1. Durum Zarfları

“Durum zarfları, fiildeki oluş ve kılışın durumunu belirten zarflardır. Bir oluş ve kılışın durumu, kendisine eklenen zarfın anlamı ile bağlantılı olduğundan, bu grupta yer

alan zarflar, işlev bakımından hayli çeşitlidir. Durumda benzerlik, beraberlik, dilek, hatırlatma, karşılaştırma, kesinlik, pekiştirme, tahmin, tekrarlama, sebep, sınırlama, süreklilik gösterme, şüphe bildirme, yanıt verme gibi türlü işlevler yüklenmiştir.” (Korkmaz, 2019, s. 466). Bu tanım doğrultusunda yapılan inceleme sonucunda, metinlerde 26 farklı durum zarfı tespit edilmiştir.

andan ötrü -1- (Gazel 12/ Mısra 5)	şanasıñ -1- (Gazel 6/ Mısra 7)
anuñiün -1- (Gazel 22/ Mısra 3)	ser-ā-pāy -1- (Kaside 2/ Mısra 4)
bileı “birlikte” -1- (Gazel 9/ Mısra 2)	ser-tā-pāy -1- (Gazel 21/ Mısra 1)
bundan ötrü -1- (Gazel 10/ Mısra 12)	ser-tā-ser -1- (Kaside 3/ Mısra 8)
bu vech ile -1- (Gazel 27/3)	şöyle -1- (Gazel 24/ Mısra 5)
cān u dilden -1- (Gazel 22/ Mısra 3)	şunuñ gibi -1- (Kaside 1/ Mısra 23)
dil ü cān ile -1- (Kaside2/ Mısra 36)	tā4 “tıpkı” -2- (Kaside 1/ Mısra 3, Kaside 4/ Mısra 9)
elinden -1- (Gazel 7/ Mısra 5)	toğrı -1- (Gazel 4/ Mısra 8)
epsem -1- (Gazel 8/ Mısra 5)	yine -3- (Gazel 11/ Mısra 13, Gazel 21/ Mısra 9, Gazel 27/ Mısra 4)
gerçi -1- (Gazel 24/ Mısra 11)	yirine -1- (Gazel 20/ Mısra 6)
heme dem -1- (Kaside 2/ Mısra 52)	yüzinden “sebebiyle” (Gazel 25/ Mısra 3)
hoş -1- (Gazel 17/ Mısra 6)	
egerçi -1- (Gazel 11/ Mısra 10)	
pinhān -1- (Gazel 10/ Mısra 4)	
pür-çin -1- (Gazel 21/ Mısra 10)	

2.2.5.2. Zaman Zarfları

Korkmaz, zaman zarflarını tanımlarken “Zaman zarfları bir oluş ve kılışın zaman içindeki yerini bildiren, daha açık bir anlatımla fiillerin, sıfat-fiillerin ve zarf-fiillerin anlamlarını zaman açısından belirleyen, sınırlandıran veya kesinleştiren sözlerdir. Bu zarflar ne zaman? ne vakit? sorularına karşılık oluşturur” (Korkmaz, 2019, s. 460) ifadelerini kullanmıştır. Buradan hareketle incelenen şiirlerde 21 adet zaman zarfı tespit edilmiş ve bu zarflardan, *hiç* zarfı dört kez kullanılarak en çok kullanılan zaman zarfı olmuştur.

aydan aya -1- (Kaside 1/ Mısra 34)	aşlā -1- (Gazel 1/ Mısra 5)
ayruk -1- (Gazel 27/ Mısra 3)	bir dahı -2- (Kaside 4/ Mısra 42, Gazel

25/ Mısra 2)

çüz “ne vakit ki” -4- (Kaside 2/ Mısra 41, Gazel 4/ Mısra 8, Gazel 4/ Mısra 12, Gazel 25/ Mısra 7)

çün “ne vakit ki” -6- (Kaside 1/ Mısra 21, Kaside 2/ Mısra 13, Kaside 3/ Mısra 12, Kaside 4/ Mısra 23, Gazel 16/ Mısra 7, Gazel 16/ Mısra 9)

dahı “henüz” -2- (Gazel 19/ Mısra 9, Gazel 19/ Mısra 11)

dāyim -3- (Kaside 1/ Mısra 28, Gazel 23/ Mısra 8, Gazel 26/ Mısra 8)

dāyimā -2- (Gazel 6/ Mısra 10, Gazel 14/ Mısra 6)

çokdan -1- (Gazel 10/ Mısra 1)

hāliyā -1- (Gazel 17/ Mısra 12)

hemīşe -1- (Kaside 1/ Mısra 33, Gazel 28/ Mısra 9)

her dem -1- (Kaside 2/ Mısra 40, Beyit 2/ Mısra 2)

hergiz -2- (Gazel 7/ Mısra 8, Gazel 27/ Mısra 2)

her gün -3- (Kaside 1/ Mısra 20, Kaside 2/ Mısra 33, Kaside 4/ Mısra 32)

hīç -4- (Gazel 1/ Mısra 2, Gazel 1/ Mısra 12, Gazel 11/ Mısra 10, Gazel 27/ Mısra 13)

imdi -1- (Gazel 17/ Mısra 3)

kaçan -3- (Kaside 2/ Mısra 3, Gazel 1/ Mısra 5, Gazel 14/ Mısra 1)

nā-gāh -2- (Kaside 4/ Mısra 36, Gazel 14/ Mısra 4)

pes -1- (Gazel 4/ Mısra 11)

şimdi -3- (Gazel 8/ Mısra 10, Gazel 9/ Mısra 6, Gazel 17/ Mısra 8)

2.2.5.3. Yer Yön Zarfları

“Bunlar boşlukta bir yer ifade eden yer isimleridir. Sayıları çok değildir. Aşağı yukarı hepsinde bir yön ifadesi olduğu için zarf olarak fiilin yönünü gösterirler. Zaten çoğu yön eki ile zarf yapılmıştır. Eskiden beri en çok kullanılanları ileri, geri, aşağı, yukarı, içeri, dışarı, beri kelimeleridir” (Ergin, 2013, s. 259). Metinde 9 adet yer yön zarfı tespit edilmiştir. Kullanım sıklığı en fazla olan zarf ise 7 kez kullanılan *içre* zarfıdır.

anda -6- (Gazel 4/ Mısra 4, Gazel 7/ Mısra 1, Gazel 7/ Mısra 2, Gazel 7/ Mısra 4, Gazel 7/ Mısra 10)

bu ortada -1- (Kaside 4/ Mısra 8)

bunda -1- (Gazel 4/ Mısra 7)

bundan -1- (Gazel 4/ Mısra 8)

burada -2- (Gazel 8/ Mısra 6, Gazel 9/

Mısra 10)

içre -7- (Kaside 1/ Mısra 20, Kaside 3/ Mısra 15, Kaside 4/ Mısra 3, Kaside 4/ Mısra 39, Kaside 4/ Mısra 47, Gazel 3/ Mısra 9, Gazel 18/ Mısra 11)

karşu -1- (Gazel 17/ Mısra 9)

orada -1- (Gazel 11/ Mısra 6)

üzre1 “üzerinde” -2- (Kaside 1/ Mısra 31, Gazel 6 / Mısra 7)

üzre2 “üzerine” -1- (Gazel 21/ Mısra 8)

2.2.5.4. Azlık Çokluk (Miktar) Zafları

“Azlık-çokluk zarfları, bir sıfatın bir zarfın veya fiildeki oluş ve kılışın miktarını, ölçüsünü ve derecesini belirleyen zarflardır. Kullanımda ne kadar?, ne derece? sorularına karşılık oluştururlar” (Korkmaz, 2019, s. 478). İncelenen şiirlerde 1 adet azlık çokluk zarfı tespit edilmiştir.

igen -1- (Gazel 16/ Mısra 6)

2.2.5.5. Soru Zarfları

“Soru zarfları, fiildeki oluş ve kılışı çeşitli yönlerden soru yoluyla belirleyen zarflardır” (Korkmaz, 2019, s. 482). Metinlerde tespit edilen soru zarfı sayısı 'dur. En sık kullanılan soru zarfı *ķanda* sözcüğüdür.

ķanda -2- (Gazel 4/ Mısra 2, Gazel 4/ Mısra 4)

ķanda “nereye, nerede” -7- (Kaside 2/ Mısra 27, Kaside 2/ Mısra 30, Kaside 3/ Mısra 2, Kaside 3/ Mısra 6, Gazel 2/ Mısra 5, Gazel 7/ Mısra 1, Gazel 9/ Mısra 1)

ķanı -1- (Gazel 27/ Mısra 12)

ne2 -2- (Gazel 8, Mısra 2, Gazel 14, Mısra 3)

nice -3- (Kaside 2, Mısra 6, *Gazel 8, Mısra 6, Gazel 17, Mısra 14*)

nicesin -1- (Gazel 9/ Mısra 6)

niķe -4- (Kaside 4, Mısra 11, Gazel 19/ Mısra 1, Gazel 19/ Mısra 2, Gazel 19/ Mısra 3)

niķe bir -4- (Gazel 18/ Mısra 14, Gazel 19/ Mısra 4, Gazel 19/ Mısra 5, Gazel 19/ Mısra 7)

niķün -5- (Kaside 2/ Mısra 38, Gazel 1/ Mısra 1, Gazel 1/ Mısra 2, Gazel 16/ Mısra 4, Gazel 16/ Mısra 8)

nireye -1- (Kaside 3/ Mısra 8)

2.2.6. Edatlar

“Edatlar mânâları olmayan, sadece gramer vazifeleri bulunan kelimelerdir. Tek başlarına mânâları yoktur. Hiç bir nesne veya hareketi karşılamazlar. Fakat mânâlı kelimelerle birlikte kullanılarak onları desteklemek suretiyle bir gramer vazifesi görürler” (Ergin, 2013, s. 348). Necmettin Hacıeminoğlu, *Türk Dilinde Edatlar* adlı eserinde edatları şu şekilde açıklamıştır:

Arapça bir kelime olan edat ‘âlet’ ve ‘vasıta’ demektir. Onun gramerdeki mânâ

ve yerini tesbit ederken de bu aslî mânâsını göz önünde bulundurmak gerekir. Nitekim, bir gramer unsuru olarak da ‘edatlar tek başlarına mânâları olmayıp, ancak cümledeki diğer kelime ve kelime grupları arasında çeşitli münasebetler kurmağa yarayan’ ‘âlet sözler’dir, "vasıtalar"dır. Daha müşahhas bir ifâde ile anlatmak gerekirse, denilebilir ki edatlar dilin mantıkî kuruluşunu teşkil eden cümle yapısının ‘harcı’dır. (Hacıeminoğlu, 1992, s. V).

Bu ifadelerden hareketle incelenen metinlerde 11 farklı edat tespit edilmiştir. Kullanım sıklığı en fazla olan edat ise 72 kez tekrar eden *ile* edatıdır.

belî -1- (Gazel 28/ Mısra 4)

beri -2- (Kaside 3/ Mısra 3, Gazel 10/ Mısra 1)

bile₂ “ile, birlikte” -2- (Kaside 4/ Mısra 49, Gazel 24/ Mısra 4)

dek -1- (Gazel 9/ Mısra)

gibi₁ -2- (Gazel 3/ Mısra 5, Gazel 21/ Mısra 13)

gibi₂ -26- (Kaside 2/ Mısra 4, Kaside 2/ Mısra 37, Kaside 2/ Mısra 38, Kaside 4/ Mısra 4, Kaside 4/ Mısra 4, Kaside 4/ Mısra 30, Kaside 4/ Mısra 32, Gazel 1/ Mısra 2, Gazel 3/ Mısra 10, Gazel 8/ Mısra 8, Gazel 9 Mısra 9, Gazel 10/ Mısra 10, Gazel 11/ Mısra 13, Gazel 15/ Mısra 2, Gazel 15/ Mısra 3, Gazel 17/ Mısra 1, Gazel 17/ Mısra 2, Gazel 17/ Mısra 12, Gazel 18/ Mısra 12, Gazel 20/ Mısra 5, Gazel 21/ Mısra 2, Gazel 21/ Mısra 6, Gazel 22/ Mısra 10, Gazel 24/ Mısra 9, Gazel 26/ Mısra 1, Gazel 26/ Mısra 4)

içün -4- (Kaside 1/ Mısra 19, Kaside 4/ Mısra 9, Gazel 9/ Mısra 9, Gazel 21/ Mısra 6)

ile -71- (Kaside 1/ Mısra 1, Kaside 1/ Mısra 29, Kaside 1/ Mısra 30, Kaside 2/ Mısra 5, Kaside 2/ Mısra 23, Kaside 2/ Mısra 26, Kaside 2/ Mısra 27, Kaside 2/ Mısra 30, Kaside 2/ Mısra 31, Kaside 2/ Mısra 33, Kaside 2/ Mısra 34, Kaside 2/ Mısra 43, Kaside 2/ Mısra 48, Kaside 3/ Mısra 1, Kaside 4/ Mısra 2, Kaside 4/ Mısra 4, Kaside 4/ Mısra 14, Kaside 4/ Mısra 16, Kaside 4/ Mısra 19, Kaside 4/ Mısra 20, Kaside 4/ Mısra 25, Kaside 4/ Mısra 44, Kaside 4/ Mısra 46, Gazel 3/ Mısra 2, Gazel 4/ Mısra 9, Gazel 4/ Mısra 12, Gazel 4/ Mısra 13, Gazel 4/ Mısra 14 Gazel 5/ Mısra 3, Gazel 5/ Mısra 6, Gazel 6/ Mısra 11, Gazel 9/ Mısra 1, Gazel 9/ Mısra 8, Gazel 11/ Mısra 3, Gazel 11/ Mısra 5, Gazel 12/ Mısra 5, Gazel 14/ Mısra 2, Gazel 16/ Mısra 7, Gazel 17/ Mısra 1, Gazel 17/ Mısra 2, Gazel 17/ Mısra 4, Gazel 17/ Mısra 5, Gazel 17/ Mısra 6, Gazel 17/ Mısra 8, Gazel 17/ Mısra 10, Gazel 17/ Mısra 12, Gazel 17/ Mısra 14, Gazel 18/ Mısra 10, Gazel 20/ Mısra 6, Gazel 21/ Mısra 5, Gazel 21/ Mısra 7, Gazel 21/ Mısra 10, Gazel 21/ Mısra 11, Gazel 22/ Mısra 5, Gazel 22/ Mısra 9, Gazel 23/ Mısra 6, Gazel 23/ Mısra 9, Gazel

23/ Mısra 10, Gazel 24/ Mısra 1, Gazel 24/ Mısra 5, Gazel 24/ Mısra 6 Gazel 24/ Mısra 10, Gazel 26/ Mısra 4, Gazel 26/ Mısra 5, Gazel 26/ Mısra 8, Gazel 26/ Mısra 9, Gazel 27/ Mısra 14, Beyit 1/ Mısra 1, Beyit 1/ Mısra 2)

ilen -1- (Kaside 3/ Mısra 14)

nite ki -2- (Kaside 4/ Mısra 10, Kaside 4/ Mısra 40)

tā2 “değin, dek, kadar” -2- (Kaside 2 / Mısra 49, Kaside 2/ Mısra 50)

tā3 “diye, için” -5- (Kaside 1/ Mısra 26, Kaside 1/ Mısra 31, Kaside 2/ Mısra 7, Gazel 15/ Mısra 7, Gazel 17/ Mısra 5)

üzrez “gibi” -1- (Kaside 2/ Mısra 24)

2.2.7.Bağlaçlar

“Türkçede çok geniş bir yer tutan bağlaçlar; kelimeleri, kelime gruplarını, cümleleri ve kimi zaman da paragrafları şekil ve anlam bakımından birbirine bağlayan ve yükledikleri işlevler ile, bağlandıkları sözler arasında türlü anlam ilişkileri kuran gramer öğeleridir” (Korkmaz, 2019, s. 923). Bu tanıma dayanarak, şiirler incelendiğinde tespit edilen 25 bağlaçtan en sık kullanılan bağlaç kim bağlacıdır ve 55 kez tekrar etmiştir.

ammā -1- (Kaside 1/ Mısra 9)

ancağ -2- (Kaside 2/ Mısra 45, Kaside 4/ Mısra 45)

çüı -3- (Gazel 7/ Mısra 8, Gazel 8/ Mısra 6, Gazel 18/ Mısra 8)

çün -6- (Kaside 2/ Mısra 29, Gazel 3/ Mısra 7, Gazel 6/ Mısra 4, Gazel 7/ Mısra 5, Gazel 9/ Mısra 10, Gazel 24/ Mısra 8)

çünkü -2- (Gazel 21/ Mısra 11, Gazel 22/ Mısra 8)

dağı1 “bile” -1- (Gazel 2/ Mısra 6)

dağı2 -4- (Gazel 10/ Mısra 8, Gazel 14/ Mısra 8, Gazel 17/ Mısra 7, Gazel 26/ Mısra 9)

eger -10- (Kaside 1/ Mısra 6, Kaside

1/ Mısra 11, Gazel 5/ Mısra 1, Gazel 5/ Mısra 7, Gazel 5/ Mısra 9, Gazel 8/ Mısra 3, Gazel 9/ Mısra 2, Gazel 11/ Mısra 5, Gazel 15/ Mısra 5, Gazel 28/ Mısra 7)

gāh gehī -1- (Gazel 24/ Mısra 10)

gāh geh -1- (Kaside 4/ Mısra 47)

geh gāh -1- (Gazel 27/ Mısra 5)

geh geh -1- (Gazel 4/ Mısra 6)

ger -23- Kaside 2/ Mısra 31, Kaside 2/ Mısra 47, Gazel 1/ Mısra 9, Gazel 1/ Mısra 11, Gazel 3/ Mısra 4, Gazel 4/ Mısra 2, Gazel 4/ Mısra 13, Gazel 5/ Mısra 2, Gazel 5/ Mısra 5, Gazel 6/ Mısra 3, Gazel 6/ Mısra 11, Gazel 7/ Mısra 9, Gazel 11/ Mısra 11, Gazel 11/

Mısra 13, Gazel 14/ Mısra 5, Gazel 16/
Mısra 1, Gazel 25/ Mısra 6, Gazel 26/
Mısra 1, Gazel 26/ Mısra 4, Gazel 26/
Mısra 10, Gazel 27/ Mısra 1, Gazel 27/
Mısra 9, Beyit 1/ Mısra 1

hele -1- (Gazel 27/ Mısra 6)

hem -2- (Kaside 1/ Mısra 30, Gazel 6/
Mısra 6)

ile -7- (Kaside 1/ Mısra 27, Kaside 3/
Mısra 11, Kaside 4/ Mısra 26, Gazel 2/
Mısra 8, Gazel 12/ Mısra 1, Gazel 12/
Mısra 4, Gazel 20/ Mısra 3)

ki -43- (Kaside 1/ Mısra 1, Kaside 1/
Mısra 18, Kaside 2/ Mısra 1, Kaside 2/
Mısra 14, Kaside 2/ Mısra 15, Kaside 2/
Mısra 18, Kaside 2/ Mısra 21, Kaside 2/
Mısra 30, Kaside 2/ Mısra 52, Kaside 3/
Mısra 9, Kaside 4/ Mısra 11, Kaside 4/
Mısra 35, Kaside 4/ Mısra 46, Gazel 6/
Mısra 12, Gazel 6/ Mısra 13, Gazel 7/
Mısra 7, Gazel 7/ Mısra 10, Gazel 9/
Mısra 1, Gazel 9/ Mısra 5, Gazel 9/
Mısra 6, Gazel 9/ Mısra 8, Gazel 10/
Mısra 10, Gazel 11/ Mısra 9, Gazel 11/
Mısra 13, Gazel 12/ Mısra 1, Gazel 12/
Mısra 6, Gazel 13/ Mısra 3, Gazel 13/
Mısra 5, Gazel 15/ Mısra 1, Gazel 16/
Mısra 12, Gazel 17/ Mısra 11, Gazel 18/
Mısra 4, Gazel 19/ Mısra 9, Gazel 19/
Mısra 14, Gazel 21/ Mısra 1, Gazel 23/
Mısra 2, Gazel 23/ Mısra 6, Gazel 23/
Mısra 8, Gazel 24/ Mısra 1, Gazel 24/
Mısra 6, Gazel 28/ Mısra 5)

kim₁ : ki -55- (Kaside 1/ Mısra 14,

Kaside 1/ Mısra 16, Kaside 1/ Mısra 24,
Kaside 1/ Mısra 27, Kaside 2/ Mısra 9,
Kaside 2/ Mısra 12, Kaside 2/ Mısra 20,
Kaside 2/ Mısra 23, Kaside 2/ Mısra 35,
Kaside 2/ Mısra 40, Kaside 3/ Mısra 2,
Kaside 3/ Mısra 6, Kaside 3/ Mısra 7,
Kaside 4/ Mısra 4, Kaside 4/ Mısra 5,
Kaside 4/ Mısra 13, Kaside 4/ Mısra 15,
Kaside 4/ Mısra 18, Kaside 4/ Mısra 26,
Kaside 4/ Mısra 28, Kaside 4/ Mısra 34,
Kaside 4/ Mısra 40, Kaside 4/ Mısra 41,
Kaside 4/ Mısra 44, Gazel 1/ Mısra 8,
Gazel 1/ Mısra 10, Gazel 4/ Mısra 4,
Gazel 4/ Mısra 5, Gazel 4/ Mısra 10,
Gazel 7/ Mısra 2, Gazel 7/ Mısra 4,
Gazel 7/ Mısra 6, Gazel 8/ Mısra 10,
Gazel 11/ Mısra 8, Gazel 13/ Mısra 7,
Gazel 14/ Mısra 4, Gazel 14/ Mısra 9,
Gazel 17/ Mısra 3, Gazel 17/ Mısra 8,
Gazel 18/ Mısra 6, Gazel 19/ Mısra 11,
Gazel 21/ Mısra 5, Gazel 21/ Mısra 7,
Gazel 21/ Mısra 14, Gazel 22/ Mısra 1,
Gazel 22/ Mısra 3, Gazel 22/ Mısra 5,
Gazel 22/ Mısra 6, Gazel 23/ Mısra 3,
Gazel 23/ Mısra 4, Gazel 23/ Mısra 5,
Gazel 24/ Mısra 11, Gazel 25/ Mısra 8,
Gazel 27/ Mısra 6, Gazel 27/ Mısra 10,
Gazel 28/ Mısra 10)

mādām ki -1- (Kaside 4/ Mısra 48)

meger -3- (Kaside 4/ Mısra 42, Gazel
1/ Mısra 10, Gazel 24/ Mısra 6)

u -13- (Kaside 2/ Mısra 11, Kaside 2/
Mısra 27, Kaside 2/ Mısra 44, Kaside 2/
Mısra 50, Kaside 4/ Mısra 18, Kaside 4/

Mısra 37, Gazel 2/ Mısra 7, Gazel 4/
 Mısra 5, Gazel 5/ Mısra 7, Gazel 10/
 Mısra 2, Gazel 13/ Mısra 7, Gazel 17/
 Mısra 9, Gazel 20/ Mısra 10)
ü -8- (Kaside 2/ Mısra 27, Kaside 4/
 Mısra 31, Gazel 9/ Mısra 7, Gazel 16/
 Mısra 5, Gazel 17/ Mısra 6, Gazel 13/
 Mısra 7, Gazel 23/ Mısra 2, Gazel 26/
 Mısra 3)
ve -2- (Gazel 5/ Mısra 2, Gazel 5/

Mısra 5)
velī -1- (Gazel 1/ Mısra 7)
vü -8- (Kaside 2/ Mısra 46, Kaside 4/
 Mısra 19, Kaside 4/ Mısra 20, Kaside 4/
 Mısra 47, Gazel 4/ Mısra 6, Gazel 6/
 Mısra 4, Gazel 8/ Mısra 4, Gazel 17/
 Mısra 4)
zīrā -2- (Kaside 2/ Mısra 52, Gazel 10/
 Mısra 6)

2.2.8. Ünlemler

Ünlemler, Korkmaz tarafından “Konuşanın korku, sevinç, acıma, şaşkınlık gibi her türlü duygu ve heyecanını etkili ve kısa bir biçimde anlatmaya, seslenmeye, çağırmaya yarayan kelime veya kelimeler” (Korkmaz, 1992, s. 157) şeklinde tanımlamıştır. Bunun yanında şiirlerin yazıldığı dönemde isimlere getirilen Farsça eklerle de ünlem özelliği gösteren kelimeler mevcuttur. Bu bilgilerden hareketle, şiirlerde 11 farklı ünlem tespit edilmiştir. En sık kullanılan ünlem ey ünlemidir ve 24 kez tekrar edilmiştir.

āferin -2- (Gazel 21/ Mısra 7, Gazel 22/ Mısra 5)
āh -1- (Gazel 27/ Mısra 3)
Āşaf-şıfatā -1- (Kaside 4/ Mısra 33)
dirīgā -1- (Gazel 1/ Mısra 8)
ey -24- (Kaside 2/ Mısra 15, Kaside 2/ Mısra 44, Kaside 3/ Mısra 1, Kaside 3/ Mısra 3, Kaside 3/ Mısra 5, Kaside 4/ Mısra 1, Kaside 4/ Mısra 8, Kaside 4/ Mısra 19, Gazel 1/ Mısra 1, Gazel 1/ Mısra 8, Gazel 3/ Mısra 1, Gazel 7/ Mısra 3, Gazel 7/ Mısra 5, Gazel 7/ Mısra 7, Gazel 9/ Mısra 5, Gazel 10/ Mısra 1, Gazel 10/ Mısra 10, Gazel 10/

Mısra 12, Gazel 16/ Mısra 3, Gazel 19/ Mısra 13, Gazel 20/ Mısra 1, Gazel 20/ Mısra 8, Gazel 23/ Mısra 1, Gazel 28/ Mısra 11)
merhaba -1- (Gazel 16/ Mısra 10)
şāhā -2- (Kaside 1/ Mısra 23, Kaside 2/ Mısra 35)
vay -1- (Gazel 7/ Mısra 5)
vey “ve ey” -1- (Kaside 4/ Mısra 20)
yā(I) -4- (Kaside 2/ Mısra 51, Gazel 4/ Mısra 5 Gazel 14/ Mısra 3, Gazel 22/ Mısra 2)
zihī -2- (Gazel 18/ Mısra 1, Gazel 28/ Mısra 1)

2.2.9. İkilemeler

İkilemeler anlatımı güçlendirmek amacıyla sık kullanılan söz kalıplarındandır. İkilemelerin diğer dillerde örneği olsa da Türkçede oldukça sık kullanılmaktadır. Korkmaz, ikilemeleri “Aynı, yakın ya da zıt anlamlı iki veya daha çok kelimenin bir tek kelime gibi anlam göstermek üzere yanyana gelmesi” (Korkmaz, 1992, s. 82) şeklinde tanımlamıştır. Vecihe Hatiboğlu ise *Türk Dilinde İkilemeler* adlı eserinde ikilemelerin oluşum şekillerinden ve yapılarından kapsamlı bir şekilde bahsetmiştir. İkilemelerin anlatım gücünü arttırmak, anlamı pekiştirmek ve zenginleştirmek için kullanıldığını belirten Hatiboğlu, eserinde Türkiye Türkçesinde kullanılan ikilemeler hakkında bilgiler vermiştir. (Hatiboğlu, 1981) Bu tanımlamalar doğrultusunda, incelenen şiirlerde 42 adet ikileme tespit edilmiştir. Bu ikilemeler dört alt başlık altında toplanmıştır:

2.2.9.1. Aynı Sözcüğün Tekrarı İle Kurulan İkilemeler

Aynı sözcüğün tekrarı ile kurulan 2 adet ikileme tespit edilmiştir.

dürlü dürlü -1- (Gazel 21/ Mısra 12)

güle güle -1- (Gazel 10/ Mısra 11)

2.2.9.2. Zıt Anlamlı Sözcüklerle Kurulan İkilemeler

Zıt anlamlı sözcüklerle kurulan *gice gündüz* ikilemesi 3 kez tekrar edilmiştir.

gice gündüz -3- (Kaside 2/ Mısra 15, Gazel 20/ Mısra 4, Gazel 26/ Mısra 7)

2.2.9.3. Yakın Anlamlı Sözcüklerle Kurulan İkilemeler

Yakın anlamlı sözcüklerle kurulan 1 adet ikileme tespit edilmiştir.

izi tozu -1- (Gazel 6/ Mısra 2)

2.2.9.4. Arapça veya Farsça Bağlaçlarla Kurulan İkilemeler

İncelenen metinlerde bu sınıflandırmaya dâhil edilen 38 adet ikileme tespit edilmiştir. Bunlardan en çok kullanılan *lale vü reyhan* 3 kez tekrar edilmiştir.

bâğ u bustân -1- (Gazel 7/ Mısra 1)

çerh ü felek ü encüm -1- (Kaside 4/

cefa vü cevır -1- (Gazel 14/ Mısra 4)

Mısra 24)

cevr ü cefâ -1- (Gazel 2/ Mısra 10)

dem-be-dem -1- (Gazel 20/ Mısra 8)

derd ü gam -1- (Gazel 16/ Mısra 11)
derd ü hicr -1- (Gazel 1/ Mısra 3)
devlet ü ‘ömr : saltanat ve ömür -1- (Kaside 2/ Mısra 51)
dil ü cân -2- (Kaside 2/ Mısra 36, Gazel 20/ Mısra 10)
dün ü gün -2- (Gazel 10/ Mısra 4, Gazel 11/ Mısra 14)
feryād u efgān -1- (Gazel 9/ Mısra 4)
gūv ü çevgān -1- (Gazel 7/ Mısra 4)
haste vü maḫhūr -1- Kaside 4/ Mısra 38
haṭ u ruḥ -2- (Gazel 10/ Mısra 3, Gazel 11/ Mısra 14)
hurşīd ü meh -1- (Gazel 23/ Mısra 6)
hüs n ü luṭf -1- (Gazel 10/ Mısra 9)
iḳbāl ü zafer -1- (Kaside 3/ Mısra 1)
‘izz ü devlet -1- (Gazel 2/ Mısra 2)
kerem ü ‘adl -1- (Kaside 4/ Mısra 16)
lāle vü gül -1- (Gazel 21/ Mısra 4)
lāle vü reyḥān -1- (Gazel 10/ Mısra 4,

Gazel 18/ Mısra 4, Gazel 19/ Mısra 12)
luṭf u kerem -1- (Kaside 2/ Mısra 21)
mey-i gülgūn u ḥab -1- (Gazel 26/ Mısra 5)
mihr ü māh -1- (Gazel 14/ Mısra 2)
mihr ü muḥabbet -1- (Gazel 2/ Mısra 10)
nāle vü efgān -1- (Gazel 19/ Mısra 8)
nāz u ni‘met -1- (Gazel 2/ Mısra 1)
niyāz u hasret -1- (Gazel 11/ Mısra 3)
sağ u sol -1- (Kaside 3/ Mısra 11)
şabr u ḳarār -1- (Gazel 1/ Mısra 3)
seyr ü sülūk -1- (Gazel 13/ Mısra 5)
suç u günāh -1- (Beyit 1/ Mısra 1)
şūret ü ma‘nī -1- (Gazel 3/ Mısra 7)
şāh u sipeh -1- (Gazel 24/ Mısra 4)
şām u seher -1- (Kaside 3/7)
tā‘ir ü māşī -1- (Gazel 26/ Mısra 8)
tīr ü kemān -1- (Gazel 12/ Mısra 8)
zūlf ü ḥāl -1- (Gazel 7/ Mısra 4)

2.2.10. Deyimler

Korkmaz, deyimleri tanımlarken “Gerçek anlamından farklı bir anlam taşıyan ve çekici bir anlatım özelliğine sahip olan kelime öbeği” (Korkmaz, 1992, s. 43) şeklinde tanımlamıştır.

Deyimler bakımından zengin olan şiirlerde 68 adet deyim tespit edilmiştir. Burada en çok kullanılan *elümden ne gelür* deyimini ile “ne olur? ne çıkar?” anlamında kullanılan *n’ola* deyimini 6 kez tekrar edilmektedir. Tespit edilen deyimler aşağıda verilmiştir:

‘adem ol - -1- (Kaside 4/ Mısra 41)
āh u fiğān kıl - -1- (Gazel 20/ Mısra 4)
āh eyle - -1- (Gazel 14/ Mısra 9)

āşikāra di - -1- (Gazel 10/ Mısra 7)
‘aṭāya ğarḳ it - -1- (Kaside 1/ Mısra 32)

ayağın öp - -1- (Gazel 2/ Mısra 1)
baş aç - -1- (Gazel 11/ Mısra 6)
baş çıkar - -1- (Gazel 16/ Mısra 9)
baş oyna - -1- (Gazel 4/ Mısra 9)
baş u cān oyna - -1- (Gazel 28/ Mısra 9)
başum semaya ir - -1- (Gazel 15/ Mısra 2)
bende kıl - -1- (Gazel 23/ Mısra 6)
büryān it - -1- (Kaside 4/ Mısra 9)
cānı fedā kıl - -1- (Gazel 10/ Mısra 5, Gazel 18/ Mısra 13)
cānuma қаşd kıl - -1- (Kaside 1/ Mısra 11)
cefa yolın tut - -1- (Gazel 14/ Mısra 7)
cer eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 30)
cevr ü cefa vü sitem kıl - -1- (Gazel 27/ Mısra 3)
cevr it - -1- (Gazel 14/ Mısra 8)
cihān dar ol - -1- (Gazel 20/ Mısra 2)
dāra çek - -1- (Kaside 4/ Mısra 40)
dili uzun eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 31)
dut ki - -1- (Gazel 27/6)
elümden ne gelür - -6- (Gazel 5/ Mısra 1, Gazel 5/ Mısra 2, Gazel 5/ Mısra 4, Gazel 5/ Mısra 6, Gazel 5/ Mısra 8, Gazel 5/ Mısra 10)
emrüne me'mūr ol - -1- (Kaside 4/ Mısra 24)
eser eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 14)
fāyide virme - -1- (Kaside 2/ Mısra 41)
fikrine gel - -1- (Kaside 4/ Mısra 35)
ğam çek - -1- (Gazel 19/ Mısra 2)

ğam yime - -2- (Kaside 1/ Mısra 12, Gazel 24/ Mısra 11)
ğark eyle - -1- (Gazel 22/ Mısra 7)
ğark ol - -1- (Gazel 22/ Mısra 8)
göñ(ü)lünün hevāsı açıl - -1- (Gazel 2/ Mısra 3)
göñül pāre pāre ol - -1- (Gazel 11/ Mısra 8)
gözünden kanlu yaşlar ak - -1- (Gazel 19/ Mısra 3)
haylī zamāndan beri - -1- (Kaside 4/ Mısra 34)
hoş gör - -1- (Gazel 26/ Mısra 9)
hūnīn-ciger eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 38)
ıyş it - -1- (Gazel 17/ Mısra 12)
işigine yüz sür - -1- (Gazel 7/ Mısra 10)
iz(ine/ üñe) yüz(ümi) sür - -2- (Kaside 4/ Mısra 11, Gazel 2/ Mısra 2)
kamer eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 24)
kan akıt - -1- (Gazel 20/ Mısra 6)
kapuña yüzün sür - -1- (Kaside 2/ Mısra 43)
kapuñdan kavasın bacadan gir - -1- (Gazel 6/ Mısra 11)
kār olma - -1- (Gazel 1/ Mısra 12)
kendümi bil - -1- (Gazel 1/ Mısra 5)
kulağ tut - -1- (Gazel 17/ Mısra 9)
kul ol - -1- (Gazel 23/ Mısra 5)
külāhını semāya at - -1- (Kaside 1/ Mısra 4)
maşhara tut - -1- (Kaside 4/ Mısra 28)
ma'zūr tut - -1- (Kaside 4/ Mısra 44)

nişan vir - -1- (Gazel 25/ Mısra 3)

n'ola -6- (Gazel 3/ Mısra 8, Gazel 4/ Mısra 13, Gazel 6/ Mısra 3, Gazel 16/ Mısra 6, Gazel 24/ Mısra 7, Gazel 25/ Mısra 6)

par par yan - -1- (Gazel 14/ Mısra 10)

râhat ol - -1- (Gazel 2/ Mısra 5, Gazel 20/ Mısra 1)

sefer eyle - yolculuk -1- (Kaside 2/ Mısra 50)

siper eyle - -1- (Kaside 2/ Mısra 10)

şöyle ki -1- (Kaside 1/ Mısra 34)

var ol - -1- (Kaside 4/ Mısra 32)

yâr ol - -4- (Gazel 1/ Mısra 3, Gazel 1/

Mısra 4, Gazel 1/ Mısra 6)

yolından dönme - -1- (Gazel 5/ Mısra 5)

yol göster - -1- (Gazel 13/ Mısra 10)

yol vir - “müsaade etmek” -1- (Kaside 4/ Mısra 11)

yüz göster - -1- (Gazel 16/ Mısra 2)

yüz sür - -2- (Gazel 11/ Mısra 3, Gazel 15/ Mısra 1)

yüzümi işigüne sür - -1- (Kaside 4/ Mısra 43)

zîr-i destûn eyle - -1- (Kaside 1/ Mısra 25)

2.2.11. Atasözleri

Atasözleri, Korkmaz tarafından “Anonim karakter taşıyan, atalardan kaldığı kabul edilen ve toplumun yüzyıllar boyunca geçirdiği denemelerden, ortak düşünce, tutum ve davranışlarıyla dünya görüşünden oluşan, genel kural niteliğindeki kısa, özlü, kalıplaşmış söz” (Korkmaz, 1992, s. 15) şeklinde tanımlanmıştır. Buradan hareketle, şiirler incelendiğinde 1 tane atasözü tespit edilmiştir.

kazan çün doldı taşdı -1-(Gazel 25/ Mısra 8)

2.2.12. İlişki Sözleri (Kalıp Sözler)

Aksan, ilişki sözlerini “Sözvarlığı içinde yer alan bu ögeler, bir toplumun bireyleri arasındaki ilişkiler sırasında kullanılması âdet olan birtakım sözlerdir.” (Aksan, 2018, s. 42) şeklinde tanımlamıştır.

Hürriyet Gökdayı ise kalıp sözleri şu şekilde açıklamıştır: “Önceden belirli bir biçime girip hafızada öylece saklanan, söyleneceği sırada yeniden üretilmeyip olduğu gibi hatırlanarak, gerekiyorsa bazı ekleme ve/veya çıkarmalar yapılarak kullanılan, tek bir sözcükten, ardışık veya aralı sözcükler içeren sözcük öbeği ya da tümceden oluşabilen, belirli durumlarda söylenmesi toplumca benimsenmiş ve görece bir sıklığa sahip sözler olarak iletişimin kurulmasına, devamına veya sonlandırılmasına yardım eden ve kullanım yerleri çok sınırlı olan kalıplaşmış dil birimleridir.” (Gökdayı, 2011, s.

71). Buradan hareketle incelenen şiirlerde 2 adet kalıp söz tespit edilmiştir.

gözi kūr ola -1- (Kaside 4/ Mısra 22)

yaşuñ uzun olsun -1- (Kaside 4/ Mısra 49)

2.2.13. Arapça ve Farsça Yapılı Tamlamalar

1 adet Arapça, 167 adet Farsça yapılı tamlama tespit edilmiştir. Kullanım sıklığı en fazla olan Farsça yapılı tamlama *serv-i hırāmān* tamlamasıdır.

2.2.13.1 Arapça Yapılı Tamlamalar

‘ākıbetü’l-emr -1- (Kaside 4/ Mısra 37)

2.2.13.2. Farsça Yapılı Tamlamalar

Hâmidî’nin Türkçe şiirleri Farsça yapılı tamlamalar bakımından oldukça zengindir. Döneminin edebî dilinin ve özellikle de Farsça’nın da etkin olarak kullanıldığı bölgede doğup büyümesi ve eğitim almasının da etkisiyle bu bu zenginliğin göze çarptığı düşünülmektedir.

Şiirlerde tespit edilen Farsça yapılı tamlamalar aşağıda verilmiştir:

āb-ı çeşm -1- (Gazel 20/ Mısra 7)

āb-ı revān -1- (Gazel 4/ Mısra 4)

‘adet-i settārılığ -1- (Gazel 27/ Mısra 12)

āh-ı dil -1- (Gazel 26/ Mısra 3)

‘aql-ı ma‘āş -1- (Gazel 26/ Mısra 6)

‘aks-i leb -1- (Gazel 6/ Mısra 5)

‘aks-i ruhsār -1- (Gazel 6/ Mısra 9)

Āşaf-ı şānī -1- (Kaside 4/ Mısra 31)

‘aşık-ı bī-çāre -2- (Gazel 14/ Mısra 3, Gazel 27/ Mısra 8)

‘aşık-ı mecnūn -1- (Gazel 24/ Mısra 12)

āyet-i hūbī -1- (Gazel 6/ Mısra 4)

āyine-i şūret-i cān -1- (Gazel 13/ Mısra 1)

bāğ-ı cān -1- (Gazel 3/ Mısra 1)

bāğ-ı cinan -1- (Kaside 2/ Mısra 2)

baḥr-ı kef -1- (Kaside 1/ Mısra 32)

bārān-ı rahmet -1- (Gazel 2/ Mısra 4)

barḳ-ı āh -1- (Gazel 19/ Mısra 5)

belā-yı firkat -1- (Gazel 11/ Mısra 2)

bezm-i bāğ -1- (Gazel 17/ Mısra 3)

bülbül-i şūrīde -1- (Gazel 4/ Mısra 14)

cām-ı Cem -2- (Gazel 12/ Mısra 9, Gazel 22/ Mısra 10)

cām-ı cihān-nümā -2- (Kaside 1/ Mısra 22, Gazel 15/ Mısra 6)

cām-ı la‘l -2- (Gazel 6/ Mısra 7, Gazel 15/ Mısra 5)

cām-ı zer -1- (Gazel 17/ Mısra 2)

cān-ı maḥzūn -1- (Gazel 6/ Mısra 12)

cennet-i kūy -1- (Gazel 1/ Mısra 1)
çāšnī-i šīre-i cān -1- (Gazel 12/ Mısra 6)
çemen-i cān -1- (Gazel 12/ Mısra 2)
çemen-i hūsn -1- (Gazel 10/ Mısra 3)
çerh-i atlas -1- (Kaside 1/ Mısra 25)
çeşme-i hayvān -2- (Gazel 4/ Mısra 6, Gazel 18/ Mısra 6)
çeşm-i bedān -1- (Kaside 4/ Mısra 50)
çeşm-i bed-i eyyām -1- (Kaside 4/ Mısra 37)
çeşm-i cān -1- (Gazel 6/ Mısra 2)
çeşm-i ebr -1- (Gazel 6/ Mısra 13)
çeşm-i kevākib -1- (Kaside 1/ Mısra 19)
dāne-i engūr -1- (Kaside 4/ Mısra 48)
dār-ı ğurūr -1- (Kaside 4/ Mısra 39)
derd-i dil -2- (Gazel 7/ Mısra 8)
derd-i hicr -2- (Gazel 11/ Mısra 9, Gazel 16/ Mısra 3)
derd-i ıřķ -2- (Gazel 18/ Mısra 2, Gazel 19/ Mısra 14)
devr-i zamān -2- (Kaside 2/ Mısra 21, Kaside 4/ Mısra 3)
devr-i Ādem -1- (Kaside 3/ Mısra 3)
dil-i vīrān -1- (Gazel 18/1)
ebr-i kef -1- (Kaside 1/ Mısra 33)
ehl-i dil -2- (Gazel 10/ Mısra 6, Gazel 12/ Mısra 3)
ehl-i hūner -1- (Kaside 2/ Mısra 40)
ehl-i ırfān -2- (Gazel 3/ Mısra 9, Gazel 12/ Mısra 10)
ehl-i kerem -1- (Gazel 27/ Mısra 12)
ehl-i nazar -2- (Kaside 4/ Mısra 14,

Gazel 13/ Mısra 3)
envā-ı çerāğ -1- (Gazel 17/ Mısra 4)
envā-ı sa'adet -1- (Kaside 4/ Mısra 49)
eyyām-ı ğam -1- (Gazel 11/ Mısra 7)
ez-ķatl-i raķīb -1- (Gazel 4/ Mısra 11)
felek-i sifle-nüvāz -1- (Kaside 2/ Mısra 39)
ğam-ı ıřķ -2- (Kaside 2/ Mısra 6, Gazel 4/ Mısra 11)
gevher-i yegāne -1- (Kaside 1/ Mısra 15)
ğonçe-i handān -1- (Gazel 10/ Mısra 12)
gül-zār-ı cemāl -1- (Gazel 3/ Mısra 9, Gazel 21/ Mısra 9)
günbed-i gerdan -1- (Gazel 19/ Mısra 6)
güneh-i ıřķ -1- (Gazel 27/ Mısra 11)
hāk-i kūy -1- (Gazel 24/ Mısra 5)
hāk-i pāy -2- (Gazel 15/ Mısra 1, Gazel 24/ Mısra 2)
hāk-i rāh -1- (Kaside 1/ Mısra 19)
hāk-i reh -2- (Gazel 23/ Mısra 4, Gazel 24/ Mısra 9)
hāl-i hāl -1- (Gazel 18/ Mısra 3)
hāl-i ızār -1- (Gazel 24/ Mısra 7)
hāl-i ruh -1- (Gazel 4/ Mısra 5)
harāc-ı hūsn -1- (Gazel 14/ Mısra 1)
harmen-i cān -1- (Gazel 7/ Mısra 6)
haţţ-ı anber-bār -1- (Gazel 21/ Mısra 10)
hāven-i zer -1- (Kaside 1/ Mısra 20)
hayāl-i ķad-i sīmīn-ber -1- (Gazel 20/

Mısra 7)

hayāl -i sünbül -1- (Gazel 18/ Mısra 9)

hayāt-ı cāvīd -1- (Gazel 15/ Mısra 3)

hayl-i hayāl -2- (Gazel 4/ Mısra 3, Gazel 10/ Mısra 5)

hazret-i Paşa -1- (Kaside 4/ Mısra 13)

hicr-i ruḥ -3- (Kaside 1/ Mısra 9, Gazel 14/ Mısra 9, Gazel 15/ Mısra 8)

hindū-yı ḥāl-i siyeh -1- (Gazel 23/ Mısra 7)

hurşīd-i cihān-gīr -1- (Kaside 2/ Mısra 33)

hurşīd-i çerh-pāye -1- (Kaside 1/ Mısra 18)

hurşīd-i iḳbāl -1- (Kaside 3/ Mısra 15)

hurşīd-i tal‘at -1- (Kaside 1/ Mısra 3)

hurşīd-i zamān -1- (Kaside 2/ Mısra 17)

hüsni-i ḥat -1- (Gazel 24/ Mısra 3)

hüsrev-i firūz -1- (Gazel 6/ Mısra 8)

hüsrev-i ġāzī -1- (Kaside 2/ Mısra 17)

hüsrev-i zamāne -1- (Kaside 1/ Mısra 15)

iksīr-i ġam -1- (Kaside 2/ Mısra 5)

ḳand-i leb -1- (Kaside 2/ Mısra 3)

kātīb-i sır -1- (Gazel 24/ Mısra 12)

kemer-i kīn -1- (Kaside 4/ Mısra 29)

kenz-i mahfī -1- (Gazel 10/ Mısra 8)

kesr-i e‘ādī -1- (Kaside 2/ Mısra 29)

kevkebe-i hazret-i ḥünkār -1- (Gazel 8/ Mısra 10)

ḳubbe-i firūze-reng -1- (Gazel 6/ Mısra 8)

kūşe-i çeşm -1- (Gazel 24/ Mısra 10)

la‘l-i Bedaḥşān -1- (Gazel 3/ Mısra 2)

la‘l-i cān-bahş -1- (Gazel 22/ Mısra 9)

la‘l-i leb -1- (Gazel 4/ Mısra 5)

leşker-i manşūr -1- (Kaside 2/ Mısra 29)

mācerā-yı dil-i ḥūnhār -1- (Gazel 5/ Mısra 4)

māh-ı nev -1- (Gazel 26/ Mısra 2)

māh-ı tābān -2- (Gazel 7/ Mısra 6, Gazel 9/ Mısra 10)

māh-ı vefā-dār -1- (Gazel 8/ Mısra 1)

maẓhar-ı şüret-i zibā-yı fülān -1- (Gazel 13/ Mısra 8)

Mehdī-i zamān -1- (Gazel 13/ Mısra 10)

merdüm-i çeşm -1- (Gazel 20/ Mısra 5)

mesned-i iḳbāl -1- (Kaside 4/ Mısra 23)

meydān-ı ‘ışḳ -1- (Gazel 7/ Mısra 3)

mey-i la‘l-i leb -1- (Kaside 4/ Mısra 7)

mihr-i nigār -1- (Gazel 1/ Mısra 10)

mihr-i ruḥ -1- (Gazel 28/ Mısra 1)

murğ-ı dest-āmūz -1- (Gazel 6/ Mısra 12)

murğ-ı dil -1- (Gazel 12/ Mısra 7)

naḥl-i ḳad -2- (Kaside 2/ Mısra 32, Gazel 21/ Mısra 1)

naḳş-ı ruḥ-ı dil-dār -1- (Gazel 13/ Mısra 2)

naḳş-ı süm-i semend -1- (Kaside 1/ Mısra 21)

nāle-i dilsūz -1- (Gazel 6/ Mısra 14)

naẓar-ı ẓahr -1- (Kaside 2/ Mısra 25)
naẓar-ı mihr -1- (Kaside 2/ Mısra 23)
nergis-i mest -1- (Kaside 4/ Mısra 1)
niḳāb-ı rūy-ı gül-gün -1- (Beyit 2/ Mısra 1)
nūr-ı Ḥaḳ -1- (Gazel 18/ Mısra 8)
nücüm-ı felekī -1- (Gazel 8/ Mısra 8)
paşa-yı felek-ḳadr -1- (Kaside 4/ Mısra 15)
peyk-i āh -1- (Kaside 1/ Mısra 10)
pīr-i muḡan -1- (Gazel 12/ Mısra 10)
rāḥat-ı cān -1- (Gazel 20/ Mısra 1)
ravẓa-i rızvān -1- (Gazel 4/ Mısra 8)
rind-i bī-nevā -1- (Kaside 1/ Mısra 30)
ṣaḥbā-yı müdām -1- (Gazel 17/ Mısra 5)
ṣaḥn-ı çemen -1- (Gazel 17/ Mısra 7)
sancaḳ-ı devlet -1- (Gazel 3/ Mısra 5)
sancaḳ-ı sulṭān -1- (Kaside 3/ Mısra 7)
ṣanem-i gül-ıẓār -1- (Gazel 11/ Mısra 1)
sāye-i hümā -1- (Kaside 1/ Mısra 14)
seg-i kūy -2- (Kaside 2/17, Gazel 11/2)
ser-i kūy -1- (Gazel 14/ Mısra 5)
serv-i gül-endām -1- (Gazel 23/ Mısra 3)
serv-i ḥırāmān -5- (Gazel 3/ Mısra 1, Gazel 7/ Mısra 2, Gazel 9/ Mısra 1, Gazel 10/ Mısra 1, Gazel 22/ Mısra 5)
serv-i revān -3- (Gazel 4/ Mısra 2, Gazel 12/ Mısra 2, Gazel 20/ Mısra 8)
serv-i sehi -1- (Gazel 23/ Mısra 1)
sırr-ı dehen -1- (Gazel 10/ Mısra 7)

sīb-i sīmīn -1- (Gazel 21/ Mısra 8)
sulṭān-ı selāṭīn-i zamān -1- (Kaside 2/ Mısra 19)
sūz-ı ciger -1- (Gazel 26/ Mısra 3)
sünbül-i zūlf -2- (Gazel 20/ Mısra 3, Beyit 2/ Mısra 1)
ṣāh-ı cihān -1- (Kaside 2/ Mısra 17)
ṣāh-ı cihān-gir -1- (Gazel 17/ Mısra 13)
ṣāh-ı ḥübān -1- (Gazel 3/ Mısra 6, Gazel 19/ Mısra 10)
ṣāh-ı kevākib -1- (Kaside 2/ Mısra 49)
ṣāh-ı mehliḳā -1- (Kaside 1/ Mısra 28, Gazel 15/ Mısra 10)
ṣāh-ı ruh -1- (Gazel 24/ Mısra 3)
ṣarāb-ı nāb -1- (Gazel 2/ Mısra 7)
ṣeh-i ṣāḥib-ḳırān -1- (Kaside 3/ Mısra 5)
ṣem'-i ruḥ -1- (Kaside 2/ Mısra 12)
şeref -3- (Kaside 2/ Mısra 24, Gazel 15/ Mısra 2, Gazel 24/ Mısra 2)
ṭabaḳ-ı nūr -1- (Kaside 4/ Mısra 6)
taḥt-ı vezāret -1- (Kaside 4/ Mısra 21)
tāḳ-ı müşgīn -1- (Gazel 21/ Mısra 4)
ṭal'at-ı pūr-nūr -1- (Kaside 4/ Mısra 42)
terbiyet-i ḥüsn-i bütān -1- (Gazel 13/ Mısra 6)
tīr-i gamze -1- (Kaside 1/ Mısra 7)
ümmīd-i vişāl -1- (Kaside 4/ Mısra 41)
vech-i şebēh -1- (Gazel 24/ Mısra 8)
ẓa'f-ı ḥāl -1- (Gazel 8/ Mısra 3)

3. BÖLÜM

HÂMİDÎ'NİN TÜRKÇE ŞİİRLERİNİN BAĞLAMLI DİZİNİ

3.1. Bağlamlı Dizin

A-a

a (I): *O, üçüncü teklik şahıs zamiri.*

a₁: *O, Hâmidî.*

1. “Bülbül gibi medhûñ dir iken bu felek **anı** / Hicrûñde niçün gül gibi hûñin-ciger eyler” (*Kaside 2, Mısra 37*).
2. “Mağşûdı **anuñ** yüzüñi görmek durur ancağ / Aza vü çoğa dimeyesin kim naçar eyler” (*Kaside 2, Mısra 45*).
3. “Kapuñdan **aña** ger bir avuc toprak irerse / Toprakı alup şevk ile kühl-i başar eyler” (*Kaside 2, Mısra 47*).
4. “Bu ma‘nî **anuñ** fikrine gelmezdi ki bir gün / Nâ-gâh bu devlet kapusından ola mehcûr” (*Kaside 4, Mısra 35*).
5. “Hicr elinden çün teni terk itdûñ ey cân vay aña / Hârmen-i cân **andadur** kim mâh-ı tâbân andadur” (*Gazel 7, Mısra 6*).
6. “Hicr elinden çün teni terk itdûñ ey cân vay aña / Hârmen-i cân andadur kim mâh-ı tâbân **andadur**” (*Gazel 7, Mısra 6*).
7. “Hâmidî sevdi seni cevri ile öldürme **anı** / ‘Afv kıl lûtfuñ ile işbu ğarîbüñ günehi” (*Gazel 23, Mısra 9*).

a₂: *O, Veziriazam Mehmet Paşa.*

1. “Tañrıdan **aña** rahmet inüpdür bu cihânda / Kim işigi cennet durur u kullarıdur hûr” (*Kaside 4, Mısra 17*).

a₃: *O, belirsiz kişi.*

1. “Her kim kemer-i kîñüñi bağlar ise Behrâm / Kaşşâb gibi vurur **anuñ** biline sâṭûr” (*Kaside 4, Mısra 30*).

a₄: *O, sevgili.*

1. “Ger nigār itsün alı kıanumdan **andan** dönmezem / Dimesünler kim meger mihr-i nigār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 9*).
2. “Nāz ile her kıanda ki ol serv-i hırāmānum gider / Men eger gitmezsem **anuñla** bile cānum gider” (*Gazel 9, Mısra 2*).

a5: *O, Mustafa.*

1. “Sancaķ-ı devlet gibidür kıaddi ol meh-ķihrenüñ / Ol sebebdendirler **aña** şāh-ı hūbān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 6*).

a6: *O, rakip.*

1. “Baña cevri itdi cefā yolın tutup gitti raķīb / Baña n’itdiyse **aña** dahı gele Allahdan” (*Gazel 14, Mısra 8*).

a7: *O, Memi.*

1. “Ol güzel kim dirler **aña** serv-ķad oğlı Memi / Bursa ‘da yā Rab bizümle bir zaman yār ola mı” (*Gazel 22, Mısra 1*).

a (II): *O, işaret zamiri.*

a1: *O, Hâmidî’nin teni, bedeni.*

1. “Hicri elinden ķün teni terk itdüñ ey cān vay **aña** / Hârmeyi cān andadur kim māh-ı tābān andadur” (*Gazel 7, Mısra 5*).

a2: *O, ayrılık.*

1. “Ey ki dirsün hicride derd-i dilüñ eksildi mi / Eksilür mi derd-i dil hergiz ķü dermān **andadur**” (*Gazel 7, Mısra 8*).

a3: *O, ağızdaki sır.*

1. “Āşikāra dimezüz kimseye sır-ı dehenüñ / Kenz-i mahfidür **anı** biz dahı pinhān severüz” (*Gazel 10, Mısra 8*).

a4: *O, sevgilinin yanağı.*

1. “Ruĥları āyinedür ehl-i dile rüşen imiş / **Anda** ay ile günüñ nūrı ‘ıyāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 4*).

a5: *O, sevgilinin yüzü.*

1. “Ay yüzüñ āyine-i şüret-i cāndur bilürem / Anda naķş-ı ruĥ-ı dil-dār ‘ıyāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 2*).

a6: *O, Hâmidî’nin üzüntüsü.*

1. “Derd ü ğamı ki Hāmidī’nün ni‘meti durur / Şükr eylerem ki **anı** virüpdür
Hudā bize” (Gazel 16, Mısra 12).

an: O, sevgilinin yanağındaki ben.

1. “Ne sa‘ādetlüyimiş hindü-yı hāl-i siyehün / Ki gül üstinde durur dāyim **anuñ**
hāb-gehi” (Gazel 23, Mısra 8).
2. “Şebehe hāl-i ‘ızāruñ n ‘ola beñzettüm ise / Çün mu‘ayyendür **anuñ** hüsnde
vech-i şebahi” (Gazel 24, Mısra 8).

āb-ı çeşm: Gözyaşı.

1. “**Āb-ı çeşm**ümde hayāl-i kad-i sīmīn-berüñi / İsterem dem-be-dem ey serv-i
revān sen gideli” (Gazel 20, Mısra 7).

āb-ı revān: Akarsu.

1. “Gözde kōnşa ne ‘aceb hayl-i hayāli haṭınuñ / Hānda kim **āb-ı revān** olsa çeri
anda konar” (Gazel 4, Mısra 4).

‘adem: Yokluk.

1. “Çün cānumuz **‘adem** tarafından çıkardı baş / ‘Işkuñ senün o demde didi
merhabā bize” (Gazel 16, Mısra 9).

‘adem ol-: Yok olmak, ölmek.

1. “Ümmīd-i vişālün kōmadı kim **‘adem** olsam / Tā bir dahı görsem meger
ol ṭal‘at-ı pür-nūr” (Kaside 4, Mısra 41).

‘ādet-i settārlik: Ayıpları örtme âdeti.

1. “Dut ki men ḥod güneḥ-i ‘ışkuñı fāş eylemişem / Kānı ehl-i keremün **‘ādet-i**
settārlığı” (Gazel 27, Mısra 12).

‘adl: Adalet.

1. “Ey faẓl ile vü **‘adl** ile her mülkde ma‘rūf / Vey cūd ile vü beẓl ile şehirde
meşhūr” (Kaside 4, Mısra 19).
2. “Zulm ehlini şu resme zebün eyledi **‘adlün**/ Kim maşhara tutar toğanı yazıda
‘uṣfūr” (Kaside 4, Mısra 27).

āfāk: Göğün yerle birleşmiş gibi görüldüğü kısımlar, ufuklar.

1. “Ebr-i kefüñ hemîşe tâ haşr fâyız olsun / Şöyle ki tâze tutsun **âfâkı** aydan aya”
(*Kaside 1, Mısra 34*).

âferîn: *Takdir ve övgü sözü.*

1. “**Âferîn** ol naḥl-bendüñ destine kim luṭf ile / Ol bilürîn servüñ üzre sîb-i sîmîn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 7*).
2. “**Âferîn** serv-i ḥırāmânına kim yüz nâz ile / Her taraf kim salınursa ‘âşık eyler ‘âlemi” (*Gazel 22, Mısra 5*).

‘afv kıl-: *Affetmek, bağışlamak.*

1. “Ḥamidî sevdi seni cevır ile öldürme anı / ‘**Afv kıl** luṭfuñ ile işbu ğarîbüñ günehi” (*Gazel 23, Mısra 10*).
2. “Ger ‘**afv kılsa** luṭf ile suç u günāhumız / Çok yaşasun sa‘âdet ile pâdişāhumız”
(*Beyit 1, Mısra 1*).

ağız: *Ağız.*

1. “Sāğarı ‘aks-i lebinden la’l ü yâķüt eyleyen / Ol şeker **ağızlu** incü dişlü hem kedüzidür” (*Gazel 6, Mısra 6*).

ağla-: *Üzüntü, acı, sevinç, pişmanlık vb.nin etkisiyle gözyaşı dökmek.*

1. “Yâr gitdi dirler ü men **ağlaram** tañlar raķîb / Ağladuğum derd ile budur ki dermānum gider” (*Gazel 9, Mısra 7*).
2. “Yâr gitdi dirler ü men ağlaram tañlar raķîb / **Ağladuğum** derd ile budur ki dermānum gider” (*Gazel 9, Mısra 8*).
3. “Çü ğamdan doldı göñlüm **ağlaram** zâr / Meseldür kim kazan çün doldı taşdı”
(*Gazel 25, Mısra 7*).

āhı: *Ah ünlemi.*

1. “Kılmazam cevır ü cefâ vü sitem ayrıķ didi **āh**/ Kimden öğrendi yine bunça cefâ-kârlığı” (*Gazel 27, Mısra 3*).

āh2: *Feryat, inilti.*

1. “**Āh** kim hicr-i ruḥuñdan her kaçan āh eylerem / Tutuşur gün ḥarmeni par par yanar ol āhdan” (*Gazel 14, Mısra 9*).

2. “Āh kim hicr-i ruḥuñdan her kaçan āh eylerem / Tutuşur gün ḥarmeni par par yanar ol **āhdan**” (Gazel 14, Mısra 10).
3. “Tā gün yüzüñden ırak itdi beni sitārem / **Āhum** ḥadengi irdi hicr-i ruḥuñdan aya” (Gazel 15, Mısra 8).
4. “Bī-çāre Ḥāmidī’nün **āhı** Sühāya irdi / Kim bildürür bu ḥālī ol şāh-ı meh-likāya” (Gazel 15, Mısra 9).
5. “**Āhumla** sirişküm seni ister gice gündüz / Dāyim seni ‘ışk ile sever tā’ir ü māşī” (Gazel 26, Mısra 7).

āh eyle-: *Ah etmek.*

1. “Āh kim hicr-i ruḥuñdan her kaçan āh eylerem / Tutuşur gün ḥarmeni par par yanar ol āhdan” (Gazel 14, Mısra 9).

āh u fiğān kıl-: *Ağlamak, inlemek, feryat etmek, sızlanmak.*

1. “Sünbül-i zülfüñ ile gül yüzüñi yād iderem / Gice gündüz **ķıluram āh u fiğān** sen gideli” (Gazel 20, Mısra 4).

āh-ı dil: *Gönül ahi.*

1. “**Āh-ı dil** ü sūz-ı cigeri terk idemez cān / Ger ḥod kesesin şem‘ gibi tīg ile başı” (Gazel 26, Mısra 3).

ahvāl: *Durumlar, hâller, vaziyetler.*

1. “Men itmezem şikāyet hicr-i ruḥuñdan ammā / Her gice peyk-i āhum **ahvālümü** dir aya” (Kaside 1, Mısra 10).

ākıbet: *Nihayet, son.*

1. “Çün ‘**ākıbet** bu resm ile bī-gānelik ķılır / Niçün ķılurdu kendüzini āşinā bize” (Gazel 16, Mısra 7).

ākıbetü’l-emr: *Neticede, işin sonunda, nihayet.*

1. “Çeşm-i bed-i eyyām u kazā ‘**ākıbetü’l-emr** / Kapudan ırak itdi beni ḥaste vü maḥhūr” (Kaside 4, Mısra 37).

‘akl-ı ma‘āş: *Yeme içme akı, dünyada geçim işini düşünen akıl.*

1. “Zāhid mey-i gül-gün u ḥab ile dirilimez / Hāķ her ķişıye virmedi bu ‘akl-ı ma‘āşı” (Gazel 26, Mısra 6).

‘aks: *Yansıma.*

1. “Merdümi ğarķ eyledi çeşmümde ‘**aks-i** kařlaruñ / Ğarķ olur deñizde merdüm
çünkü devrülse gemi” (Gazel 22, Mısra 7).

‘aks-i leb: *Dudak yansıması.*

1. “Sāġarı ‘**aks-i lebinden** la’l ü yāķüt eyleyen / Ol şeker aġızlu incü dişlü
hem kedüzidür” (Gazel 6, Mısra 5).

‘aks-i ruhsār: *Sevgilinin yüzünün yansıması, görüntüsü.*

1. “‘**Aks-i ruhsāruñ** çerāġı gōñlümi rüşen tutar / Dāyimā şem‘uñ işi
meclisde cān efrüzıdır” (Gazel 6, Mısra 9).

al: *Kırmızı.*

1. “Ger nigār itsün **alı** kanumdan andan dönmezem / Dimesünler kim meger mihr-i
nigār olmaz baña” (Gazel 1, Mısra 9).

al-1: *Bir şeyi elle veya başka bir araçla tutarak bulunduğu yerden ayırmak, kaldırmak.*

2. “Ķapuñdan aña ger bir avuc toprak irerse / Toprakı **alup** řevķ ile kühl-i başar
eyler” (Kaside 2, Mısra 48).
3. “Eflākde medhüñi okur řevķ ile Zühre / Her řubķ kim **ala** eline çeng ile řanbūr”
(Kaside 4, Mısra 26).
4. “Ol kim **alur** dil ü şabr u ĥiredi ġāret ider / Mazhar-ı şüret-i zibā-yı fülāndur
bilürem” (Gazel 13, Mısra 7).
5. “Ķaçan ol serv ķamer yüzlü çıkar ĥar-gāhdan / Luťf ile **alur** ĥarāc-ı ĥüsn mihr ü
māhdan” (Gazel 14, Mısra 2).

al-2: *Bürümek, sarmak, kaplamak.*

1. “Yüzini görmeyince ġam zulmeti dükenmez / Ĥurřid eger görünmez **alur** cihānı
sāye” (Kaside 1, Mısra 6).

al-3: *Ele geçirmek, fethetmek.*

1. “Pādiřāhuñ himmetiyle ey şeh-i řāhib-ķırān / Sen **alursın** ķanda kim vardur
cihānda ķal‘alar” (Kaside 3, Mısra 6).

‘ālemı: *Yerde ve gökte yaratılmış olan şeylerin bütünü, kâinat, evren.*

1. “‘**Ālemde** kime kim naçar-ı mihr ile baksa / Yüzünü şeref mesnedi üzre ķamer
eyler” (Kaside 2, Mısra 23).

2. “Hüsñ ü luṭfin severüz ol şanemüñ ‘**âlemde** / Ey rakīb şanma ki biz sen gibi oḡlan severüz” (*Gazel 10, Mısra 9*).
3. “Cemşīd eger göreydi ‘**âlemde** cām-ı la’lūñ / ‘Ömrinde bakmaz idi cām-ı cihān-nümāya” (*Gazel 15, Mısra 5*).

‘âlem2: *Herkes, insanlar.*

1. “Āferīn serv-i hırāmānına kim yüz nāz ile / Her taraf kim salınursa ‘āşık eyler ‘**âlemi**” (*Gazel 22, Mısra 6*).

Allah: *Allah.*

1. “Baña cevır itdi cefā yolın tutup gitti rakīb / Baña n’itdiyse aña daḡı gele **Allahdan**” (*Gazel 14, Mısra 8*).

altun: *Altın.*

1. “Hurşīdi zīr-i destüñ eyledi çerḡ-i atlas / Tā devletüñ dayansun **altunlu** müttekāya” (*Kaside 1, Mısra 26*).

āmīr ol-: *Amir olmak.*

1. “Çün mesned-i iḡbālde zātuñ **ola āmīr** / Çerḡ ü felek ü encüm ola emrüne me’ mūr” (*Kaside 4, Mısra 23*).

ammā: *Ancak, ama.*

1. “Men itmezem şikāyet hicr-i ruḡuñdan **ammā** / Her gice peyk-i āhum aḡvālūmi dir aya” (*Kaside 1, Mısra 9*).

ança: *O kadar, onca, çok.*

1. “Ki **ança** yaz ola bu dünyāda ki biz olmayalım / Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi sāḡar- ile” (*Gazel 17, Mısra 11*).
2. “Ger beni öldüresin ḡapuñı terk eyleyemem / **Ança** āzār ola kim olmaya bī-zārḡı” (*Gazel 27, Mısra 10*).

ancak: *Yalnızca, sadece.*

1. “Maḡşūdı anuñ yüzüñi görmek durur **ancaḡ** / Aza vü çoḡa dimeyesin kim naḡar eyler” (*Kaside 2, Mısra 45*).

2. “Devlet virici destüñi öpmek diler **ancaḳ** / Ümmīd ki düstür vire luṭf ile destür”
(*Kaside 4, Mısra 45*).

anda: *Orada.*

1. “Gözde ḳonsa ne ‘aceb ḥayl-i ḥayālī ḥatınuñ / Ḥanda kim āb-ı revān olsa çeri
anda ḳonar” (*Gazel 4, Mısra 4*).
2. “Ol perī-ruḥ ḳandayise bāḡ u bustān **andadur** / Andadur cennet kim ol serv-i
ḥırāmān andadur” (*Gazel 7, Mısra 1*).
3. “Ol perī-ruḥ ḳandayise bāḡ u bustān andadur / **Andadur** cennet kim ol serv-i
ḥırāmān andadur” (*Gazel 7, Mısra 2*).
4. “Ol perī-ruḥ ḳandayise bāḡ u bustān andadur / Andadur cennet kim ol serv-i
ḥırāmān **andadur**” (*Gazel 7, Mısra 2*).
5. “İster iseñ ey gōñül meydān-ı ‘ışḳa girmege / Zülf ü ḥālīn gözlegil kim gū vü
çevgān **andadur**” (*Gazel 7, Mısra 4*).
6. “Ol cefācıdan şikāyet ger idersin Ḥāmidī / Devletüñ ışigine yüz sür ki sulṭān
andadur” (*Gazel 7, Mısra 10*).

andan ötrü: *Ondan dolayı.*

1. “**Andan ötrü** severem zevḳ ile şīrīn lebinī / Ki lebi çāşnī-i şīre-i cāndur
bilürem” (*Gazel 12, Mısra 6*).

anuñ için: *Onun için, o sebeple.*

1. “**Anuñ için** cān u dilden severüz ol māhı kim / Sünbülü dil mūnisidür lebleri cān
hem-demi” (*Gazel 22, Mısra 4*).

ārām it-: *Dinlenmek.*

1. “Bu ki **ārām idemez** seyr ü sülūkinde felek / Ğaraḳı terbiyet-i ḥüsn-i bütāndur
bilürem” (*Gazel 13, Mısra 5*).

ārām-geh: *Dinlenilecek yer.*

1. “Ḥāk-i kūyünde gōñül itüñ ile şöyle şanur / Ki meger ḥūr ile cennetdedür **ārām-gehi**” (*Gazel 24, Mısra 6*).

ardınca: *Arkasından, arkası sıra, peşinden.*

1. “Bu nücūm-ı felekī maḥmili **ardınca** gice / Her biri çeng gibi inleyiben zār gider” (Gazel 8, Mısra 7).

Āşaf: Hazreti Süleyman’ın veziri Āşaf bin Berhiyâ.

1. “Sen Āşaf-ı şānīsın ü devletlü kapuñda / Āşaf gibi yüz var ola her gün saña müzdür” (Kaside 4, Mısra 32).

Āşaf-ı sālī: İkinci Āşaf.

1. “Sen Āşaf-ı şānīsın ü devletlü kapuñda / Āşaf gibi yüz var ola her gün saña müzdür” (Kaside 4, Mısra 31).

Āşaf-şifātā: Ey Āşaf’a benzeyen.

1. “Āşaf-şifātā Ḥāmidī-i sūhte-ḥātır / Kim ḥaylī zamāndan beri meddāḥ kuluñdur” (Kaside 4, Mısra 33).

‘āşık: Āşık, seven kişi.

1. “Şüret ü ma’nide çün ol dil-rübā maḥbūbdur / ‘Āşık n’ola kılursa luṭf u iḥsān Muştāfā” (Gazel 3, Mısra 8).
2. “‘Āşıkam ‘āşık u benden eger incinür ise / Şehrden kıva beni yār elümden ne gelür” (Gazel 5, Mısra 7).
3. “‘Āşıkam ‘āşık u benden eger incinür ise / Şehrden kıva beni yār elümden ne gelür” (Gazel 5, Mısra 7).
4. “‘Āşıkuñ ‘ıydı kamer devrinde yāruñ yüzidür / Çeşm-i cānuñ sürmesi dil-dāruñ izi tozıdır” (Gazel 6, Mısra 1).
5. “‘Āşıkam serv-i gül-endāmuña kim ‘işve ile / Her taraf kim yürise ṭübī olur ḥāk-i rehi” (Gazel 23, Mısra 3).
6. “Sünbül-i zülfüñ niḳāb-ı rüy-ı gül-gün eyleme / ‘Āşıkuñ gönlini her dem hicrden ḥūn eyleme” (Beyit 2, Mısra 2).

‘āşık eyle-: Āşık olmasını sağlamak, āşık etmek.

1. “Āferīn serv-i ḥırāmānına kim yüz nāz ile / Her taraf kim salınursa ‘āşık eyler ‘ālemi” (Gazel 22, Mısra 6).

‘āşık-ı bī-çāre: Çaresiz āşık.

1. “Yā Rab ol dilber ne gördi ‘āşık-ı bī-çāreden / Kim cefā vü cevriñi terk eyledi nā-gāhdan” (Gazel 14, Mısra 3).
2. “Pīş-keş kıldı dehānına gönül zerrece cān / Neylesün ‘āşık-ı bī-çāre budur varlığı” (Gazel 27, Mısra 8).

‘āşık-ı mecnūn: *Sevdadan ötürü kendini kaybetmiş âşık.*

1. “Hāmidī gerçi günāhuñ çok ise ğam yime kim / Yazımaz kâtib-i sır
‘āşık-ı mecnūn günehi” (*Gazel 24, Mısra 12*).

āşikāra di-: *Açıktan söylemek.*

1. “Āşikāra dimezüz kimseye sırr-ı dehenüñ / Kenz-i maḥfîdür anı biz daḥı pinhān
severüz” (*Gazel 10, Mısra 7*).

āşinā kıl-: *Tanıdık, bildik eylemek.*

1. “Çün ‘ākıbet bu resm ile bî-gānelik kılur / Niçün **kılurdu** kendüzini **āşinā** bize”
(*Gazel 16, Mısra 8*).

aslā: *Hiç, hiçbir vakit.*

1. “Ben kaçan görsem seni kendümi **aslā** bilmezem / Baḥt yār olmadıgıyçün ihtiyār
olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 5*).

at-: *Bir şeyi bir hedefe veya bir tarafa doğru fırlatma.*

1. “Her tîr kim ol ğamze benüm gönlüme **atar** / Bî-çāre gönül karşıda sînem siper
eyler” (*Kaside 2, Mısra 9*).
2. “Tutam oḳ gibi beni ḥāk-i rehe **atar** iseñ / Kūşe-i çeşmüñ ile ḥālüme bak gāh
gehî” (*Gazel 24, Mısra 9*).

‘atāya ğark it-: *Hediyeye boğmak.*

1. “Tā yeñi ay gemisi yürür bu deñiz üzre / Baḥr-ı kefüñ cihānı tā **ğark ider**
‘atāya” (*Kaside 1, Mısra 32*).

āvāze: *Ses; ün, şöhet.*

1. “Ol ḥüsrev-i zamāne ol gevher-i yegāne / Kim Rūmdan irişdi **āvāzesi** Hıttāya”
(*Kaside 1, Mısra 16*).

‘avn u meded um-: *Yardım ve destek beklemek.*

1. “Hāmidī sensüz ğamuñ deñizine düşmiş yüzer / El-ġıyās urur umar ‘avn u
meded sen şāhdan” (*Gazel 14, Mısra 12*).

avuc: *Elin parmak uçlarıyla bilek arasındaki iç bölümü.*

1. “Kapuñdan aña ger bir **avuc** toprak irerse / Toprakı alup şevk ile kühl-i başar eyler” (*Kaside 2, Mısra 47*).

ay1: *Ay gibi parlak.*

1. “**Ay** yüzüñ āyine-i şüret-i cāndur bilürem / Anda naqş-ı ruḥ-ı dil-dār ‘ıyāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 1*).

ay2: *Dünya'nın uydusu olan gök cismi, kamer, mah, meh.*

1. “Ol gül ki beñzedürler ḥüsn ile yüzün **aya** / Gün yüzi muşhafından qadr iledür bir āye” (*Kaside 1, Mısra 1*).
2. “Tā **aya** nisbet itdüm ḥurşid-i tal‘atını / Atdı külāhını ay bu şādiden semāya” (*Kaside 1, Mısra 3*).
3. “Tā aya nisbet itdüm ḥurşid-i tal‘atını / Atdı külāhını **ay** bu şādiden semāya” (*Kaside 1, Mısra 4*).
4. “Men itmezem şikāyet hicr-i ruḥuñdan ammā / Her gice peyk-i āhum aḥvālümü dir **aya**” (*Kaside 1, Mısra 10*).
5. “Ay ile gün bilürler kim Ḥamidī-i miskīn / Dāyım du‘ālar eyler sen şāh-ı mehlikāya” (*Kaside 1, Mısra 27*).
6. “Bu devr-i zamān içre güzeller begi sensin / Kim **ay** gibi şehrdesin ḥüsn ile meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 4*).
7. “Ruḥları āyinedür ehl-i dile rüşen imiş / Anda **ay** ile günüñ nūrı ‘ıyāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 4*).
8. “Tā gün yüzüñden ırak itdi beni sitārem / Āhum ḥadengi irdi hicr-i ruḥuñdan **aya**” (*Gazel 15, Mısra 8*).
9. “Ol ki ḥüsn ile durur ḥūblaruñ pādīşehi / Ḥāk-i pāyı şerefinden durur **ayun** külehi” (*Gazel 24, Mısra 2*).

ayak: *Ayak.*

1. “Zihī mihr-i ruḥuñ gönüm sirācı / **Ayağ**uñ toprakı ḥurşid tācı” (*Gazel 28, Mısra 2*).

ayağın öp-: *Ayağını öpmek; bağışlanmak için yalvarmak.*

1. “Ol mehüñ **ayağın öpmek** nāz u ni‘metdür baña / Yüzümü izine sürmek ‘izz ü devletdür baña” (*Gazel 2, Mısra 1*).

‘ayb it-: *Yakışık almayacak şekilde davranmak.*

1. “Ger ser-i kūyinden umdum merḥamet ‘**ayb itmesün** / Raḥmet umar dāyimā dervīş şāḥib-cāhdan” (*Gazel 14, Mısra 5*).

aydan aya: *Her ay.*

1. “Ebr-i kefüñ hemīşe tā ḥaşr fāyız olsun / Şöyle ki tāze tutsun āfākı **aydan aya**” (*Kaside 1, Mısra 34*).

āye: *Kur’ân-ı Kerim’deki sûreleri meydana getiren kelime veya cümlelerden her biri, ayet.*

1. “Ol gül ki beñzedürler ḥüsn ile yüzün aya / Gün yüzi muşḥafından ḳadr iledür bir **āye**” (*Kaside 1, Mısra 2*).

āyet-i ḥübī: *Güzellik ayeti, güzellik alameti.*

1. “Ol perīnūñ ḳāmetini ger elif dirsem n’ola / Çün ḥatıdur **āyet-i ḥübī** vü muşḥaf yüzidür” (*Gazel 6, Mısra 4*).

āyīn: *Dinî tören, ritüel.*

1. “Çünkü cān mülkine girürdi ḥayālūñ şevḳ ile / Cān gönül şehrini dürlü dürlü **āyīn** baḡladı” (*Gazel 21, Mısra 12*).
2. “Ḥāmidī’nūñ gönli içi Bursa şehri gibidür / Kim şehinşāhuñ fütüh **āyīni** şīrīn baḡladı” (*Gazel 21, Mısra 14*).

āvine: *Ayna.*

1. “Ruḥları **āyinedür** ehl-i dile rūşen imiş / Anda ay ile günūñ nūrı ‘ıyāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 3*).

āvine-i şüret-i cān: *Can yüzünün aynası.*

1. “Ay yüzūñ **āvine-i şüret-i cān**dur bilürem / Anda naḳş-ı ruḥ-ı dil-dār ‘ıyāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 1*).

ayruk: *Artık, bundan sonra, bir daha.*

1. “Ḳılmazam cevır ü cefā vü sitem **ayruk** didi āḥ / Kimden öğrendi yine bunça cefā-kārlığı” (*Gazel 27, Mısra 3*).

ayuk: *Ayık, sarhoş olmayan.*

1. “Uşşâkı mey-i la‘l-i lebûn serhoş idüptür / Bu ortada men **ayukam** ey gözleri maḥmûr” (*Kaside 4, Mısra 8*).

az: *Nicelik, nitelik, güç, süre, sayı bakımından eksik, çok karşıtı.*

1. “Maḫşûdı anuñ yüzüñi görmek durur ancak / **Aza** vü çoḫa dimeyesin kim nazar eyler” (*Kaside 2, Mısra 46*).

āzār ol-: *İncinmek.*

1. “Ger beni öldüresin ḳapuñı terk eyleyemem / Anḫa **āzār ola** kim olmaya bī-zārhlğı” (*Gazel 27, Mısra 10*).

‘azm-i sefer it-: *Yolculuḫa çıkmak, yola çıkmak.*

1. “Ḥıẓr ile İlyās ikisi saḫ u soluñdan yürür / Çün semendüñe biniben **idesin ‘azm-i sefer**” (*Kaside 3, Mısra 12*).

B-b

bāc: *Vergi.*

1. “Güzeller begi sensin ki cihānda / Getürür saña şehler ḫüsn **bācı**” (*Gazel 28, Mısra 6*).

bāde: *Şarap.*

1. “Lāle geldi çemene la‘l gibi sāḫar ile / Gül iḫer **bādeyi** nergis gibi cām-ı zer ile” (*Gazel 17, Mısra 2*).

bāḫ u bustān: *Baḫ ve bahçe.*

1. “Ol perī-ruḫ ḳandayise **bāḫ u bustān** andadur / Andadur cennet kim ol serv-i ḫırāmān andadur” (*Gazel 7, Mısra 1*).

bāḫ-ı cān: *Can bahçesi.*

1. “**Bāḫ-ı cān** naḫlisin ey serv-i ḫırāmān Muṣṭafā / Ruḫları gül lebleri la‘l-i Bedaḫşān Muṣṭafā” (*Gazel 3, Mısra 1*).

bāğ-ı cinan: *Cennet bahçeleri.*

1. “Her şubh ki gül yüzine gönüm nazar eyler / Cān bülbüline **bāğ-ı cinandan** haber eyler” (*Kaside 2, Mısra 2*).

bağla-1: *Kaplamak.*

1. “Naḥl-i ḳaddūn ol ki ser-tā-pāy şīrīn **bağladı** / Şūretūn defterini gül gibi rengīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 1*).
2. “Naḥl-i ḳaddūn ol ki ser-tā-pāy şīrīn bağladı / Şūretūn defterini gül gibi rengīn **bağladı**” (*Gazel 21, Mısra 2*).
3. “Çünkü cān mülkine girürdi ḥayālūn şevḳ ile / Cān gönül şehrini dürlü dürlü āyīn **bağladı**” (*Gazel 21, Mısra 12*).
4. “Ḥāmidī’nūn gönli içi Bursa şehri gibidür / Kim şehinşāhuñ fütūh āyīni şīrīn **bağladı**” (*Gazel 21, Mısra 14*).

bağla-2: *Bağlamak.*

1. “Ruḥlarıñ üstinde ḳaşlarıñ ḥayālī bağlayan / Lāle vü gül üstine bir tāḳ-ı müşḡīn **bağladı**” (*Gazel 21, Mısra 4*).
2. “Toğrılık ile kişi kim sevdi ol şeker-lebi / Ḥidmet için ney gibi ḳatında bilin **bağladı**” (*Gazel 21, Mısra 6*).
3. “Āferīn ol naḥl-bendūn destine kim luṭf ile / Ol bilūrīn servūn üzre sīb-i sīmīn **bağladı**” (*Gazel 21, Mısra 8*).
4. “Gördi gül-zār-ı cemālin ol perī yüzlü yine / Ḥaṭṭ-ı ‘anber-bārdan ḥüsn ile pür-çīn **bağladı**” (*Gazel 21, Mısra 10*).
5. “Ruḥlarıñ üstinde ḳaşlarıñ ḥayālī bağlayan / Lāle vü gül üstine bir tāḳ-ı müşḡīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 3*).
6. “Her kim kemer-i kīnūni **bağlar** ise Behrām / Ḳaşşāb gibi vurur anūn biline sātūr” (*Kaside 4, Mısra 29*).

bahadır: *Yiğit, cesur, kahraman.*

1. “Zülfüne girdi gönül ‘ışık ile baş oynamaga / Kim **bahadır** olan er gicede meydānda konar” (*Gazel 4, Mısra 10*).

bahr-ı kef: *Köpük denizi.*

1. “Tā yeñi ay gemisi yürür bu deñiz üzre / **Baħr-ı kefüñ** cihānı tā ğarķ ider ‘aṭāya” (*Kaside 1, Mısra 32*).

baħt: Allah tarafından ezelde belirlendiği kabul edilen kısmet ve nasip, uygun talih, ikbal, şans.

1. “**Baħt** u ħired ü devlet ile ķanda varursa / Öñinde kılavuzluğu feth ü zafer eyler” (*Kaside 2, Mısra 27*).
2. “Ṭālī‘ çü rücū‘ itse hüner fāyide virmez / **Baħt** olmasa gün dağda la‘li ħacer eyler” (*Kaside 2, Mısra 42*).
3. “Envā‘-ı sa‘ādet bile yaşuñ uzun olsun / Taħt üstine **baħtuñdan** ola çeşm-i bedān dūr” (*Kaside 4, Mısra 50*).
4. “Ben kaçan görsem seni kendümi ašlā bilmezem / **Baħt** yār olmadığıyçün ihtiyār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 6*).

bak-: Bakmak.

1. “Cemşīd eger göreydi ‘ālemde cām-ı la ‘lūñ / ‘Ömrinde **baķmaz** idi cām-ı cihān-nümāya” (*Gazel 15, Mısra 6*).
2. “Tutam oķ gibi beni ħāk-i rehe atar iseñ / Kūşe-i çeşmüñ ile ħālūme **baķ** gāh gehī” (*Gazel 24, Mısra 10*).
3. “‘Ālemde kime kim nażar-ı mihr ile **baķsa** / Yüzünü şeref mesnedi üzre ķamer eyler” (*Kaside 2, Mısra 23*).

balık: Balık.

1. “Dilūñ yāķūt-gün **balıķa** beñzer / Kim oynar çeşme-i ħayvān içinde” (*Gazel 18, Mısra 5*).

bār ol-: Yük olmak, ağır gelmek.

1. “Niçün ey meh cennet-i kūyuñda bār olmaz baña / Niçün evvelki gibi hīç i‘tibār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 1*).

bārān: Yağmur, gözyaşı.

1. “Ol ki çeşm-i ebrden her şubķ **bārān** yağdurur / Firķatüñde Ĥāmidī’nüñ nāle-i dil-süzıdur” (*Gazel 6, Mısra 13*).

bārān-ı rahmet: Rahmet yağmuru.

1. “Açılur gönüm hevâsı ğamzesinden şansaña / Ğamzesinüñ oğları **bārān-ı raḥmetdür** baña” (Gazel 2, Mısra 4).

bark-ı āh: *Ah şimşegi.*

1. “Niçe bir şu‘lensün **bark-ı āhum** / Giceler günbed-i gerdān içinde” (Gazel 19, Mısra 5).

baş: *Kafa, ser.*

1. “Āh-ı dil ü sūz-ı cigeri terk idemez cān / Ger ḥod kesesin şem‘ gibi tīg ile **başı**” (Gazel 26, Mısra 4).

baş aç-: *Allah’a yakarırken zillet ve mahviyetin ifadesi olarak baş açmak.*

1. “Müsā‘id olsa eger rūzgār bizüm ile / Orada **baş açubān** rūzgāra yalvaralım” (Gazel 11, Mısra 6).

baş çıkar-: *Belirmek, ortaya çıkmak, zuhur etmek, vuku bulmak.*

1. “Çün cānumuz ‘adem tarafından **çıkar**dı **baş** / ‘İşkuñ senüñ o demde didi merḥabā bize” (Gazel 16, Mısra 9).

baş oyna-: *Hayatını tehlikeye koymak, canını feda etmekten çekinmemek.*

1. “Zülfüne girdi gönül ‘ışk ile **baş oynamağa** / Kim bahādır olan er gicede meydānda konar” (Gazel 4, Mısra 9).

baş u cān oyna-: *Hayatını tehlikeye koymak, canını feda etmekten çekinmemek.*

1. “Hemīşe **baş u cān oynar** yoluñda / Kişi kim bildi dünyānuñ mīzācī” (Gazel 28, Mısra 9).

başı semāya ir-: *Sevinçten (havalara) uçmak, çok sevinmek.*

1. “Ol gün ki yüz sürerem bir dem bu ḥāk-i pāya / Gün gibi ol şerefden **başum irer semāya**” (Gazel 15, Mısra 2).

Behrām: *Behram, Merih, Mars (Doğu mitolojisinde feleğin celladı olarak bilinir ve minyatürlerde bir elinde kılıç diğer elinde kesik baş tutan delikanlı olarak tasvir edilir. Yeryüzünde savaşların çıkmasında da bu gezegenin etkili olduğuna inanılmıştır).*

1. “Her kim kemer-i kīnūñi bağlar ise **Behrām** / Kaşşāb gibi vurur anuñ biline sātūr” (Kaside 4, Mısra 29).

belā-vı firkat: *Ayrılık belası.*

1. “Varalım ol şanem-i gül-‘ızāra yalvaralım / **Belā-yı firķat** elinden nigāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 2*).

beli: *Evet, kabul.*

1. “Senüñ mihrüñledir gönölüm münevver / **Belī** mişbāh ider rüşen zücācı” (*Gazel 28, Mısra 4*).

ben: *Birinci teklik şahıs zamiri.*

1. “Her tır kim ol ğamze **benüm** gönölüme atar / Bī-çāre gönöl karşıda sīnem siper eyler” (*Kaside 2, Mısra 9*).
2. “Yağmaladı şabr u ħiredüm yakdı **beni** zār / Pervāneye gör şem‘-i ruħuñ kim neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 11*).
3. “Çün yakdı **beni** gönli sevindürdi raķībūñ / Gör bu güneşüñ nūrı ki taşā eser eyler” (*Kaside 2, Mısra 13*).
4. “Raħm it **baña** ey şūħ ki gönölüm gice gündüz / Vaşf-ı ħaṭ u ħadd-i şeh-i Cemşid-fer eyler” (*Kaside 2, Mısra 15*).
5. “Çeşm-i bed-i eyyām u każā ‘ākıbetü’l-emr / Kapudan ırak itdi **beni** ħaste vü maķhūr” (*Kaside 4, Mısra 38*).
6. “Niçün ey meh cennet-i kūyuñda bār olmaz **baña** / Niçün evvelki gibi ħiç i‘tibār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 1*).
7. “Niçün ey meh cennet-i kūyuñda bār olmaz baña / Niçün evvelki gibi ħiç i‘tibār olmaz **baña**” (*Gazel 1, Mısra 2*).
8. “Derd ü hicründe **baña** yār olmadı şabr u karar / Sen baña yār olmayınca kimse yār olmaz **baña**” (*Gazel 1, Mısra 3*).
9. “Derd ü hicründe **baña** yār olmadı şabr u karar / Sen **baña** yār olmayınca kimse yār olmaz **baña**” (*Gazel 1, Mısra 4*).
10. “Derd ü hicründe **baña** yār olmadı şabr u karar / Sen **baña** yār olmayınca kimse yār olmaz **baña**” (*Gazel 1, Mısra 4*).
11. “**Ben** kaçan görsem seni kendümi aşlā bilmezem / Baħt yār olmadıĝıyçün ihtiyār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 5*).
12. “Ben kaçan görsem seni kendümi aşlā bilmezem / Baħt yār olmadıĝıyçün ihtiyār olmaz **baña**” (*Gazel 1, Mısra 6*).
13. “İşķuñuñ yolında Manşūram velī nā-pāydār / Ey dirīĝā kim bu devlet pāydār olmaz **baña**” (*Gazel 1, Mısra 8*).

14. “Ger nigār itsün alı kıanumdan andan dönmezem / Dimesünler kim meger mihr-i nigār olmaz **baña**” (*Gazel 1, Mısra 10*).
15. “Hāmidī’den ger kıabül olsa dehānuñ vaşfını / Bundan özge bu cihānda hīç kār olmaz **baña**” (*Gazel 1, Mısra 12*).
16. “Ol mehüñ ayağın öpmek nāz u ni’metdür **baña** / Yüzümi izine sürmek ‘izz ü devletdür **baña**” (*Gazel 2, Mısra 1*).
17. “Ol mehüñ ayağın öpmek nāz u ni’metdür **baña** / Yüzümi izine sürmek ‘izz ü devletdür **baña**” (*Gazel 2, Mısra 2*).
18. “Açılur göñlüm hevāsı ğamzesinden şansaña / Ğamzesinüñ okları bārān-ı rahmetdür **baña**” (*Gazel 2, Mısra 4*).
19. “Kanda varur rāhat olmaz yār cevrenden kaçan / ‘İşkuñuñ yolında bu dağı naşihatdur **baña**” (*Gazel 2, Mısra 6*).
20. “Kıanlu yaşumdan şarāb-ı nāb u nālemden rebāb / Firķatüñde her biri ‘ıyş ile işretdür **baña**” (*Gazel 2, Mısra 8*).
21. “Şekve kıılmaz Hāmidī ol bī-vefādan kimseye / Dostdan cevır ü cefā mihr ü muhabbetdür **baña**” (*Gazel 2, Mısra 10*).
22. “Yār eger kılsa **beni** hār elümden ne gelür / Ve ger öldürse **beni** zār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 1*).
23. “Yār eger kılsa **beni** hār elümden ne gelür / Ve ger öldürse **beni** zār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 2*).
24. “‘Āşıkam ‘āşık u **benden** eger incinür ise / Şehrden kıava **beni** yār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 7*).
25. “‘Āşıkam ‘āşık u **benden** eger incinür ise / Şehrden kıava **beni** yār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 8*).
26. “Ol şeker-leb iledür Hāmidī’yi meykedeye / Gösteren yol **baña** mehdī-i zamāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 10*).
27. “**Baña** cevır itdi cefā yolın tutup gitti rakīb / Baña n’itdiyse aña dağı gele Allahdan” (*Gazel 14, Mısra 7*).
28. “Baña cevır itdi cefā yolın tutup gitti rakīb / **Baña** n’itdiyse aña dağı gele Allahdan” (*Gazel 14, Mısra 8*).
29. “Tā gün yüzüñden ırak itdi **beni** sitārem / Āhum hadengi irdi hicr-i ruħuñdan aya” (*Gazel 15, Mısra 7*).
30. “Mehi gördüm gice yıldızlar içre / **Benüm** yārum gibi hūbān içinde” (*Gazel 18, Mısra 12*).

31. “Niçe bir ol perī-rū firķatinde / **Beni** ķor nāle vū efġān içinde” (*Gazel 19, Mısra 8*).
32. “Daķı vaķt olmadı ki ol řāh-ı hūbān / **Beni** yād eyleye yārān içinde” (*Gazel 19, Mısra 10*).
33. “Kerem it hūsn zekātı **baña** ey serv-i sehi / Ki işigüñde gedāyam men ü sen hūsn şehi” (*Gazel 23, Mısra 1*).
34. “Tutam ok gibi **beni** hāk-i rehe atar iseñ / Kūşe-i çeşmüñ ile hālūme baķ ġāh gehī” (*Gazel 24, Mısra 9*).
35. “Virür şüret nişān ma ‘nī yüzinden / Bu ma ‘nī **baña** şüretten şataşdı” (*Gazel 25, Mısra 4*).
36. “Savaşdılar raķībleriñ **benümle**/ Ğarībe n’ola ger itler savaşdı” (*Gazel 25, Mısra 5*).
37. “Ger **beni** öldüresin ķapıñı terk eyleyemem / Anķa āzār ola kim olmaya bī-zārлығы” (*Gazel 27, Mısra 9*).

bende kıl-: *Kul, köle etmek.*

1. “Men kıyem kim ķul olam sencileyin māk-ruķa / Ki ruķuñ **bende ķılur** hūsn ile hurşīd ü mehi” (*Gazel 23, Mısra 6*).

beñze-: *İki kişi veya nesne arasında birbirini andıracak kadar ortak nitelikler bulunmak, andırmak.*

1. “Dilüñ yāķūt-ġün balıķa **beñzer** / Kim oynar çeşme-i ġayvān içinde” (*Gazel 18, Mısra 5*).

beñzet-: *Bir şeyde başka şeye benzeyen yönler bulmak.*

1. “Ol ġül ki **beñzedürler** hūsn ile yüzün aya / ġün yüzi muşhafından ķadr iledür bir āye” (*Kaside 1, Mısra 1*).
2. “Şebehe ġāl-i ‘ızāruñ n ‘ola **beñzettüm** ise / Çün mu‘ayyendür anuñ hūsnde vech-i şebahi” (*Gazel 24, Mısra 7*).

(-den) beri: *-den bu yana.*

1. “Devr-i Ādemden **beri** dünyāya ey kişver-küşā / Bir uğurlu sencileyin gelmedi gelmeyiser” (*Kaside 3, Mısra 3*).

2. “Seni çokdan **beri** ey serv-i hırāmān severüz / Sen gülistānsın u biz tāze gülistān severüz” (*Gazel 10, Mısra 1*).

besle-: *Bir duyguyu gönülde yaşatmak.*

1. “Gel ey meh Hāmīdī göñlin sevindür / Ki **besler** derd-i ‘ışkuñ cān içinde” (*Gazel 19, Mısra 14*).

bezl: *Esirgemedi bol bol verme, sarfetme, harcama.*

1. “Ey fażl ile vü ‘adl ile her mülkde ma‘rūf / Vey cūd ile vü **bezl** ile şehirde meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 20*).

bezm-i bāğ: *Bağdaki eğlence meclisi.*

1. “**Bezm-i bāguñ** tarabı vaqtidür imdi kim olur / Lāle envā‘-ı çerāğ ile vü gül micmer ile” (*Gazel 17, Mısra 3*).

bī-çāre: *Çaresiz.*

1. “Her tır kim ol ğamze benüm göñlüme atar / **Bī-çāre** göñül qarşuda sīnem siper eyler” (*Kaside 2, Mısra 10*).
2. “**Bī-çāre** niyāz ile yüzün kapuña sürüp / Hālını dir ey şāh u sözi muhtaşar eyler” (*Kaside 2, Mısra 43*).
3. “**Bī-çāre** Hāmīdī’nün āhı Sühāya irdi / Kim bildürür bu hālī ol şāh-ı meh-liķāya” (*Gazel 15, Mısra 9*).

bī-gānelik kıl-: *İlgisizlik, kayıtsızlık etmek.*

1. “Çün ‘ākıbet bu resm ile **bī-gānelik kılur** / Niçün kılurdu kendüzini āşinā bize” (*Gazel 16, Mısra 7*).

bil-1: *Bir şeyi anlamış veya öğrenmiş bulunmak.*

1. “Yolına ger **bilevüz** k’ol şanem ne yolda geçer / Piyāde varuban ol şeh-suvārā yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 11*).
2. “Ol güzel yarı ki cān ile cihāndur **bilürem** / Çemen-i cānda boyı serv-i revāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 1*).
3. “Ol güzel yarı ki cān ile cihāndur bilürem / Çemen-i cānda boyı serv-i revāndur **bilürem**” (*Gazel 12, Mısra 2*).

4. “Ruḥları āyinedür ehl-i dile rüşen imiş / Anda ay ile günün nûrî ‘ıyāndur **bilürem**” (*Gazel 12, Mısra 4*).
5. “Andan ötrü severem zevk ile şîrîn lebinî / Ki lebi çāšnî-i şîre-i cāndur **bilürem**” (*Gazel 12, Mısra 6*).
6. “Tâ hevâda vura cān-bāzlarıñ murğ-ı dilin / Ğamzesi kaşıyile tîr ü kemāndur **bilürem**” (*Gazel 12, Mısra 8*).
7. “Gösteren Hāmidî-i sūhteye cām-ı Cemi / Ehl-i ‘irfān katına pîr-i muğandur **bilürem**” (*Gazel 12, Mısra 10*).
8. “Ay yüzün āyine-i şüret-i cāndur **bilürem** / Anda naķş-ı ruḥ-ı dil-dār ‘ıyāndur **bilürem**” (*Gazel 13, Mısra 1*).
9. “Ay yüzün āyine-i şüret-i cāndur **bilürem**/ Anda naķş-ı ruḥ-ı dil-dār ‘ıyāndur **bilürem**” (*Gazel 13, Mısra 2*).
10. “Ol ‘ıyān nurı ki maṭlûbıdur ehl-i naẓaruñ / Dili her zerrenün içinde nihāndur **bilürem**” (*Gazel 13, Mısra 4*).
11. “Bu ki ārām idemez seyr ü sülûkinde felek / Ğaraẓı terbiyet-i ḥüsn-i bütāndur **bilürem**” (*Gazel 13, Mısra 6*).
12. “Ol kim alur dil ü şabr u ḥiredi ğāret ider / Maẓhar-ı şüret-i zibā-yı fülāndur **bilürem**” (*Gazel 13, Mısra 8*).
13. “Ol şeker-leb iledür Hāmidî’yi meykedeye / Gösteren yol baña mehdî-i zamāndur **bilürem**” (*Gazel 13, Mısra 10*).

bil-2: İdrak etmek, kavramak.

1. “Ay ile gün **bilürler** kim Hāmidî-i miskîn / Dāyim du‘ālar eyler sen şāh-ı mehliķāya” (*Kaside 1, Mısra 27*).
2. “Hemîşe baş u cān oynar yoluñda / Kişi kim **bildi** dünyānuñ mîzācı” (*Gazel 28, Mısra 10*).

bil: Bel.

1. “Her kim kemer-i kînüñi bağlar ise Behrām / Kaşşāb gibi vurur anuñ **bilin** sātūr” (*Kaside 4, Mısra 30*).
2. “Toğrılık ile kişi kim sevdi ol şekker-lebi / Ḥidmet içün ney gibi katında **bilin** bağladı” (*Gazel 21, Mısra 6*).

bildür-: Herhangi bir şeyi haber vermek.

1. “Bî-çāre Hāmidî’nün āhı Sühāya irdi / Kim **bildürür** bu hāli ol şāh-ı mehlikāya” (*Gazel 15, Mısra 10*).

bile₁: *Birlikte, beraber.*

1. “Nāz ile her kında ki ol serv-i hırāmānum gider / Men eger gitmezsem anuīla **bile** cānum gider” (*Gazel 9, Mısra 2*).

bile₂: *İle.*

1. “Envā’-ı sa’ādet **bile** yaşıñ uzun olsun / Taht üstine bahtuñdan ola çeşm-i bedān dūr” (*Kaside 4, Mısra 49*).
2. “Sipehi hüsni-ı hatıdur yeticek şāh-ı ruhi / Yaraşıkı **biledür** hüsnde şāh u sipehi” (*Gazel 24, Mısra 4*).

bilürin: *Billurdan, billur gibi.*

1. “Āferin ol naḥl-bendün destine kim lutf ile / Ol **bilürin** servün üzre sīb-i sīmīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 8*).

bin-: *Binmek.*

1. “Hıızr ile İlyās ikisi sağ u soluñdan yürür / Çün semendüne **biniben** idesin ‘azm-i sefer” (*Kaside 3, Mısra 12*).

biñ: *Bin sayısı.*

1. “Hicrān eger kılursa cānuma kaşd **biñ** kez / Bir zerre yimezem ğam şükr eylerem Hudāya” (*Kaside 1, Mısra 11*).

bir₁: *Bir, belgisiz sıfat.*

1. “Ol gül ki beñzedürler hüsni ile yüzün aya / Gün yüzi muşhafından kıadr iledür **bir** āye” (*Kaside 1, Mısra 2*).
2. “Sultān Muḥammed ibni sultān Murād-ı Ġāzī / Ki elkābını felek **bir** hurşid-i çerḥ-pāye” (*Kaside 1, Mısra 18*).
3. “Şāhā seni güneşe nisbet şunuñ gibidür / Kim **bir** kişi güneşi nisbet ide Sühāya” (*Kaside 1, Mısra 24*).
4. “Çün leşker-i manşuri diler kesr-i e’ādī / Kında ki varur feth ile **bir** mülki cer eyler” (*Kaside 2, Mısra 30*).

5. “Devr-i Âdemden beri dünyāya ey kişver-küşā / **Bir** uğurlu sencileyin gelmedi gelmeyiser” (*Kaside 3, Mısra 4*).
6. “**Bir** mübârek yüzlü serversin ki devletlü olur / Pâdişeh katında her kim bulsa senden bir nazar” (*Kaside 3, Mısra 9*).
7. “Bir mübârek yüzlü serversin ki devletlü olur / Pâdişeh katında her kim bulsa senden **bir** nazar” (*Kaside 3, Mısra 10*).
8. “Haṭṭuñla ḥadūñi görelî ḥalka direm kim / Gicede görünür gözüme **bir** ṭabaḳ-ı nūr” (*Kaside 4, Mısra 6*).
9. “Bu ma‘nī anuñ fikrine gelmezdi ki **bir** gün / Nā-gāh bu devlet ḳapusından ola mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 35*).
10. “Ehl-i ‘irfān içre gülzār-ı cemālūñ vaşfına / Hāmidī gibi bulunmaz **bir** hoş-elḥān Muşṭafā” (*Gazel 3, Mısra 10*).
11. “Ruḥlarıñ üstinde ḳaşlarıñ ḥayālî bağlayan / Lāle vü gül üstine **bir** tāḳ-ı müşgīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 4*).
12. “Ol güzel kim dirler aña serv-ḳad oğlu Memi / Bursa ‘da yā Rab bizümle **bir** zaman yār ola mı” (*Gazel 22, Mısra 2*).

bir2: *Bir, sayı sıfatı.*

1. “Hicrān eger ḳılursa cānuma ḳaşd biñ kez / **Bir** zerre yimezem ḡam şükr eylerem Ḥudāya” (*Kaside 1, Mısra 12*).
2. “Ḳapuñdan aña ger **bir** avuc ṭopraḳ irerse / Ṭopraḳı alup şevḳ ile kühl-i başar eyler” (*Kaside 2, Mısra 47*).
3. “Ol gün ki yüz sürerem **bir** dem bu ḥāk-i pāya / Gün gibi ol şerefden başum irer semāya” (*Gazel 15, Mısra 1*).

bir dahı: *Yeniden, tekrar.*

1. “Ümmīd-i vişālūñ ḳomadı kim ‘adem olsam / Tā **bir dahı** görsem meger ol ṭal‘at-ı pūr-nūr” (*Kaside 4, Mısra 42*).
2. “Müselsel zülfüñe göñlüm dolaşdı / Delü zencīre **bir dahı** ulaşdı” (*Gazel 25, Mısra 2*).

bī-vefā: *Vefasız.*

1. “Şekve ḳılmaz Hāmidī ol **bī-vefādan** kimseye Dostdan cevır ü cefā mihr ü muḥabbetdür baña” (*Gazel 2, Mısra 9*).

2. “Kesdi cefâsı bizden ü kıldı rakîbe lutf
İgen de n’ola kıymasa ol **bî-vefâ bize**” (*Gazel 16, Mısra 6*).

biz: *Birinci çokluk şahıs zamiri.*

1. “Seni çokdan beri ey serv-i hırāmān severüz / Sen gülistānsın u **biz** taze gülistān severüz” (*Gazel 10, Mısra 2*).
2. “Kıluruz hayl-i hayālūn yolına cānı fedā / Zīrā **biz** ehl-i dilüz dünyāda mihmān severüz” (*Gazel 10, Mısra 6*).
3. “Āşikāra dimezüz kimseye sırr-ı dehenūn / Kenz-i maḥfidür anı **biz** dahı pinhān severüz” (*Gazel 10, Mısra 8*).
4. “Ḥüsn ü lutfın severüz ol şanemūn ‘ālemde / Ey rakîb şanma ki **biz** sen gibi oğlan severüz” (*Gazel 10, Mısra 10*).
5. “Müsā‘id olsa eger rûzgār **bizüm** ile / Orada baş açuban rûzgāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 5*).
6. “Bu derd-i hicre ki Ḥaḳ rûzī kıldı **bize** bugün / Egerçi idimezüz hîç çāre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 9*).
7. “Ger gösterür yüzün bu gün ol dil-rübā **bize** / Yüz gösterür vişâlde yüz biñ şafā **bize**” (*Gazel 16, Mısra 1*).
8. “Ger gösterür yüzün bu gün ol dil-rübā **bize** / Yüz gösterür vişâlde yüz biñ şafā **bize**” (*Gazel 16, Mısra 2*).
9. “Öldük bu derd-i hicrde hān ey Mesīh- dem / ‘İsī lebūn durur niçün itmez devā **bize**” (*Gazel 16, Mısra 4*).
10. “Kesdi cefâsı **bizden** ü kıldı rakîbe lutf / İgen de n’ola kıymasa ol bî-vefâ bize” (*Gazel 16, Mısra 5*).
11. “Kesdi cefâsı bizden ü kıldı rakîbe lutf / İgen de n’ola kıymasa ol bî-vefâ **bize**” (*Gazel 16, Mısra 6*).
12. “Çün ‘ākıbet bu resm ile bî-gānelik kılur / Niçün kılurdu kendüzini āşinā **bize**” (*Gazel 16, Mısra 8*).
13. “Çün cānumuz ‘adem tarafından çıkardı baş / ‘İşkuñ senūn o demde didi merḥabā **bize**” (*Gazel 16, Mısra 10*).
14. “Derd ü ğamı ki Ḥāmidi’nūn ni‘meti durur / Şükr eylerem ki anı virüpdür Ḥudā **bize**” (*Gazel 16, Mısra 12*).
15. “**Biz** dahı şahn-ı çemende kuralım hayme-i ‘ıyş / Şimdi kim kondı şüküfe çemene çāder ile” (*Gazel 17, Mısra 7*).

16. “Ki ança yaz ola bu dünyāda ki **biz** olmayalım / Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi sāğar- ile” (*Gazel 17, Mısra 11*).
17. “Ol güzel kim dirler aña serv-ğad oğlı Memi / Bursa ‘da yā Rab **bizümle** bir zaman yār ola mı” (*Gazel 22, Mısra 2*).
18. “Hīç yād eylemedi Hāmidī-i sūhteyi / Bu mu idi **bizüm** ile ol şanemūñ yārlığı” (*Gazel 27, Mısra 14*).

bī-zārlığı olma-: *Bıkmamak, usanmamak.*

1. “Ger beni öldüresin ғаpuñı terk eyleyemem / Ança āzār ola kim **olmaya bī-zārlığı**” (*Gazel 27, Mısra 10*).

boy: *Endam.*

1. “Ol güzel yāri ki cān ile cihāndur bilürem / Çemen-i cānda **boyı** serv-i revāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 2*).

bu: *Bu, işaret sıfatı.*

1. “Tā aya nisbet itdüm hūrşīd-i tal‘atını / Atdı külāhını ay **bu** şādīden semāya” (*Kaside 1, Mısra 4*).
2. “Çeşm-i kevākib içün hūrşīd hāk-i rāhı / **Bu** hāven-i zer içre her gün ider şılāye” (*Kaside 1, Mısra 20*).
3. “Uşşakı zinde kılduñ cūd ile her birini / Luţf ile hem nazār kıl **bu** rind-i bī-nevāya” (*Kaside 1, Mısra 30*).
4. “Tā yeñi ay gemisi yürür **bu** deñiz üzre / Baħr-ı kefūñ cihānı tā ğarķ ider ‘atāya” (*Kaside 1, Mısra 31*).
5. “Çün yakdı beni göñli sevindürdi raķībūñ / Gör **bu** güneşūñ nūrı ki taşā eser eyler” (*Kaside 2, Mısra 14*).
6. “Ol luţf u kerem kānı ki **bu** devr-i zamānda / Hūrşīd felekde ğazabından hāzer eyler” (*Kaside 2, Mısra 21*).
7. “Şāhā **bu** vefā-dār kuluñ Hāmidī ol kim / Saña dil ü cān ile du‘ā-yı seher eyler” (*Kaside 2, Mısra 35*).
8. “Bülbül gibi medhūñ dir iken **bu** felek anı / Hicrūñde niçün gül gibi hūnīn-ciger eyler” (*Kaside 2, Mısra 37*).
9. “İnşāfını gör **bu** felek-i sifle-nüvāzuñ / Kim ehl-i hūner haķķına her dem neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 39*).

10. “Yā Rab ebedī kıl **bu** şehūñ devlet ü ‘ömri / Zīrā ki cihānda heme dem hayrlar eyler” (*Kaside 2, Mısra 51*).
11. “**Bu** devr-i zamān içre güzeller begi sensin / Kim ay gibi şehrdesin hüsñ ile meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 3*).
12. “Tañrıdan aña rahmet inüpdür **bu** cihānda / Kim işigi cennet durur u kıllarıdur hūr” (*Kaside 4, Mısra 17*).
13. “**Bu** ma’nī anuñ fikrine gelmezdi ki bir gün / Nā-gāh bu devlet kıpusından ola mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 35*).
14. “Bu ma’nī anuñ fikrine gelmezdi ki bir gün / Nā-gāh **bu** devlet kıpusından ola mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 36*).
15. “**Bu** dār-ı gurūr içre firākuñda dilerdüm / Kim dārā çekem kendüzümi nite ki Manşūr” (*Kaside 4, Mısra 39*).
16. “İşkuñuñ yolında Manşūram velī nā-pāydār / Ey dirīgā kim **bu** devlet pāydār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 8*).
17. “Hāmidī’den ger kıbūl olsa dehānuñ vaşfını / Bundan özge **bu** cihānda hīç kār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 12*).
18. “Kim kıdūñ ‘ışkıyile bunda dirilürse **bu** gün / Toğrı bundan çü gide ravza-i rızvānda kıonar” (*Gazel 4, Mısra 7*).
19. “**Bu** nücūm-ı felekī maħmili ardınca gice / Her biri çeng gibi inleyiben zār gider” (*Gazel 8, Mısra 7*).
20. “**Bu** derd-i hicre ki Hāķ rūzī kıldı bize bugün / Egerçi idimezüz hīç çāre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 9*).
21. “Ol gün ki yüz sürerem bir dem **bu** hāk-i pāya / Gün gibi ol şerefdin başum irer semāya” (*Gazel 15, Mısra 1*).
22. “Bī-çāre Hāmidī’nün āhı Sūhāya irdi / Kim bildürür **bu** hālī ol şāh-ı meh-līkāya” (*Gazel 15, Mısra 10*).
23. “Öldük **bu** derd-i hicrde hān ey Mesīh- dem / ‘İsī lebūñ durur niçün itmez devā bize” (*Gazel 16, Mısra 3*).
24. “Çün ‘ākıbet **bu** resm ile bī-gānelik kılur / Niçün kılurdu kendüzini āşinā bize” (*Gazel 16, Mısra 7*).
25. “Gül kılak kıtar u bülbül güle kırşu her şubħ / **Bu** vefāsuz çemenūñ vaşfın okur defter ile” (*Gazel 17, Mısra 10*).
26. “Ki ança yaz ola **bu** dünyāda ki biz olmayalım / Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi sāğar- ile” (*Gazel 17, Mısra 11*).

27. “Ḥāmidī šāh-ı cihān-gır ğazāya varıcak / Nice kalur kişi **bu** şehirde pā-pesler ile” (Gazel 17, Mısra 14).
28. “Virür şüret nişān ma‘nī yüzinden / **Bu** ma‘nī baña şüretten şataşdı” (Gazel 25, Mısra 4).
29. “Zāhid mey-i gül-gün u ḥab ile dirilimez / Ḥaḳ her kişiye virmedi **bu** ‘aḳl-ı ma‘āşı” (Gazel 26, Mısra 6).
30. “Ger **bu** resme unuda yār vefā-dārlığı / Ğonçe-veş gitmeye hergiz bu gönül darlığı” (Gazel 27, Mısra 1).
31. “Ger bu resme unuda yār vefā-dārlığı / Ğonçe-veş gitmeye hergiz **bu** gönül darlığı” (Gazel 27, Mısra 2).
32. “Eger kūyünde öldürsem raḳībi / **Bu** ma‘niden olam ḥacī vü nācī” (Gazel 28, Mısra 8).

bu ortada: *Burada.*

1. “Uşşāḳı mey-i la‘l-i lebün serhoş idüptür / **Bu ortada** men ayuḳam ey gözleri maḥmūr” (Kaside 4, Mısra 8).

bu vech ile: *Bu şekilde.*

1. “Geh şıdı gāh dürüst eyledi zülfi dilümi / Kim görüpdür hele **bu vech ile** dil-dārlığı” (Gazel 27, Mısra 6).

bugün: *İçinde bulunulan gün.*

1. “Gönül bütün iken eyyām-ı ğamda şābir idük / **Bu gün** kim oldu gönül pāre pāre yalvaralım” (Gazel 11, Mısra 8).
2. “Bu derd-i hicre ki Ḥaḳ rūzī kıldı bize **bugün** / Egerçi idimezüz hīç çāre yalvaralım” (Gazel 11, Mısra 9).
3. “Ger gösterür yüzün **bu gün** ol dil-rübā bize / Yüz gösterür vişālde yüz biñ şafā bize” (Gazel 16, Mısra 1).

bu₂: *Bu, işaret zamiri.*

1. “Saru yüzümi işigüne sürmege geldüm / Ümmīd **budur** kim tutasın luḳf ile ma‘zūr” (Kaside 4, Mısra 44).
2. “Ḥāmidī’den ger ḳabül olsa dehānuñ vaşfını / **Bundan** özge bu cihānda hīç kār olmaz baña” (Gazel 1, Mısra 12).

3. “Çanda varur rāhat olmaz yār cevrenden kaçan / ‘İşkuñuñ yolında **bu** dahı naşihatdur baña” (Gazel 2, Mısra 6).
4. “Za‘f-ı hālūmden eger haste tenüm **bunda** kalur / Terk ider cān tenümi vü dil-efgār gider” (Gazel 8, Mısra 3).
5. “Yār gitdi dirler ü men ağlaram tañlar rakīb / Ağladuğum derd ile **budur** ki dermānum gider” (Gazel 9, Mısra 8).
6. “**Bu** ki ārām idemez seyr ü sülūkinde felek / Ğarażı terbiyet-i hūsn-i bütāndur bilürem” (Gazel 13, Mısra 5).
7. “Piş-keş kıldı dehānına gönül zerrece cān / Neylesün ‘āşık-ı bī-çāre **budur** varlığı” (Gazel 27, Mısra 8).
8. “Hiç yād eylemedi Hāmidī-i sūhteyi / **Bu** mu idi bizüm ile ol şanemüñ yārlığı” (Gazel 27, Mısra 14).

bul-: İstenilen şeye kavuşmak, nail olmak.

1. “Bir mübārek yüzlü serversin ki devletlü olur / Pādişeh katında her kim **bulsa** senden bir nazar” (Kaside 3, Mısra 10).
2. “Dünyāda Hızır gibi **buldum** hayāt-ı cāvīd / Tā serv-kāmetüñden üstüme düşdi sāye” (Gazel 15, Mısra 3).

bülbül: Çok güzel öten, sesinin güzelliğiyle meşhur küçük kuş.

1. “Her şubh ki gül yüzine gönülüm nazar eyler / Cān **bülbüline** bağ-ı cinandan haber eyler” (Kaside 2, Mısra 2).
2. “**Bülbül** gibi medhūñ dir iken bu felek anı / Hicrūñde niçün gül gibi hūnīn-ciger eyler” (Kaside 2, Mısra 37).
3. “Tā reyāhīn içilür zevk ile şahbā-yı müdām / Depredür gül def ü **bülbül** hoş okur mizher ile” (Gazel 17, Mısra 6).
4. “Gül kulak tutar u **bülbül** güle karşı her şubh / Bu vefāsuz çemenüñ vaşfın okur defter ile” (Gazel 17, Mısra 9).

bülbül-i şürīde: Âşık, tutkun, şeyda bülbül.

1. “Hicr ile Hāmidī ger Kābluca’da kōnsa n’ola / Derd ile **bülbül-i şürīde** gülistānda kōnar” (Gazel 4, Mısra 14).

bulun-: Var olmak, mevcut olmak.

1. “Ehl-i ‘irfān içre gülzār-ı cemālūñ vaşfına / Hāmidī gibi **bulunmaz** bir hoş-elhān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 10*).

bunça: *Epey, çok.*

1. “Kılmazam cevır ü cefā vü sitem ayrıķ didi āh / Kimden öğrendi yine **bunça** cefā-kārlığı” (*Gazel 27, Mısra 4*).

bunda: *Burada.*

1. “Kim ķadūñ ‘ışkıyile **bunda** dirilürse bu gün / Toğrı bundan ķü gide ravza-i rızvānda ķonar” (*Gazel 4, Mısra 7*).

bundan: *Buradan.*

1. “Kim ķadūñ ‘ışkıyile bunda dirilürse bu gün / Toğrı **bundan** ķü gide ravza-i rızvānda ķonar” (*Gazel 4, Mısra 8*).

bundan ötrü: *Bundan dolayı.*

1. “Didūñ öldüriserüz Hāmidī’yi güle güle / **Bundan ötrü** seni ey gonçe-i ķandān severüz” (*Gazel 10, Mısra 12*).

burada: *Bu noktada, bu yerde.*

1. “Şabr kıl epsem otur yār gelince didiler / Dil nice şabr ide **burada** ķü dil-dār gider” (*Gazel 8, Mısra 6*).
2. Hāmidī gibi yüzi görmeklik içün dururam / Neylerem **burada** ķün ol māl-ı tībānum gider” (*Gazel 9, Mısra 10*).

Bursa: *Bursa şehri.*

1. “Kendü kūyinden eger Hāmidī-i suķteyi / Gøndere **Bursa’ya** Hānkār elūmden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 10*).
2. “Hāmidī’nūñ göñli içi **Bursa** şehri gibidür / Kim şehinşāhuñ fütūh āyīni şīrīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 13*).

büryān it-: *Kebap etmek, kavurmak, yakmak.*

1. “Tā göñlümi **büryān ide** hicrūñde ğam içün / ‘İşķun otı kızdırdı tenüm nite ki tendür” (*Kaside 4, Mısra 9*).

bütün: *Parçalanmamış.*

1. “Göñül **bütün** iken eyyām-ı ğamda şābir idük / Bu gün kim oldu göñül pāre pāre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 7*).

C-c

cām-ı cem: *İran mitolojisinde şarabın mucidi olarak gösterilen Cemşid'in şarap kadehi.*

1. “Gösteren Hāmidī-i sūh̄teye **cām-ı Cemi** / Ehl-i ‘irfān k̄atına pīr-i muğandur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 9*).
2. “İşk ile her kim Memi’nün la‘l-i cān-bahşın sever / Hāmidī gibi cihānda unudur **cām-ı Cemi**” (*Gazel 22, Mısra 10*).

cām-ı cihān-nümā: *Cām-ı Cem, içine bakıldığı zaman dünyada olup biten her şeyin görüldüğüne inanılan kadeh.*

1. “Çün gördi yir yüzinde nağş-ı süm-i semendi / Teşbīh kıldı h̄urşīd **cām-ı cihān-nümāya**” (*Kaside 1, Mısra 22*).
2. “Cemşīd eger göreydi ‘ālemde cām-ı la ‘lūñ / ‘Ömrinde bakmaz idi **cām-ı cihān-nümāya**” (*Gazel 15, Mısra 6*).

cām-ı la‘l: *Kırmızı şarapla dolu bir kadehe benzeyen dudak.*

1. “Haṭṭuñ üzre h̄ālūñ içer **cām-ı la‘lūñ** şanasıñ / K̄ubbe-i firūze-rengūñ h̄üsrev-i firūzıdır” (*Gazel 6, Mısra 7*).
2. “Cemşīd eger göreydi ‘ālemde **cām-ı la ‘lūñ** / ‘Ömrinde bakmaz idi cām-ı cihān-nümāya” (*Gazel 15, Mısra 5*).

cām-ı zer: *Altın kadeh.*

1. “Lāle geldi çemene la‘l gibi sāğar ile / Gül içer bādeyi nergis gibi **cām-ı zer** ile” (*Gazel 17, Mısra 2*).

cānı: *Gönül.*

1. “Her şubḥ ki gül yüzine göñlüm nazar eyler / **Cān** bülbüline bāğ-ı cinandan haber eyler” (*Kaside 2, Mısra 2*).

2. “Dostuñ qaddi hayāli giceler **cānda** konar / Cānda ger konmasa ol serv-i revān handa konar” (*Gazel 4, Mısra 1*).
3. “Dostuñ qaddi hayāli giceler cānda konar / **Cānda** ger konmasa ol serv-i revān handa konar” (*Gazel 4, Mısra 2*).
4. “Zihī mihrüñ dil-i vīrān içinde / Maqāmı derd-i ‘ışkuñ **cān** içinde” (*Gazel 18, Mısra 2*).
5. “Niçe dil şabr ide hicrān içinde / Niçe **cān** gam çeke devrān içinde” (*Gazel 19, Mısra 2*).
6. “Gel ey meh Hāmidī gōñlin sevindür / Ki besler derd-i ‘ışkuñ **cān** içinde” (*Gazel 19, Mısra 14*).
7. “Çünkü **cān** mülkine girürdi hayālūñ şevk ile / Cān gōñül şehrini dürlü dürlü āyīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 11*).
8. “Anuñ içün cān u dilden severüz ol mähı kim / Sünbüli dil mūnisidür lebleri **cān** hem-demi” (*Gazel 22, Mısra 4*).

cān-ı mahzūn: *Hüzünlü can.*

1. “Ger kapuñdan qavasın şevk ile girür bacadan / **Cān-ı mahzūnum** ki ‘ışkuñ murğ-ı dest-āmūzıdır” (*Gazel 6, Mısra 12*).

cān2: *İnsan ve hayvanların yaşamasını sağlayan ve ölümle bedenden ayrılan madde dışı varlık, ruh.*

1. “‘Aks-i ruhsāruñ çerāğı gōñlümi rüşen tutar / Dāyimā şem‘uñ işi meclisde **cān** efrüzıdır” (*Gazel 6, Mısra 10*).
2. “Hicr elinden çün teni terk itdūñ ey **cān** vay aña / Hārmēn-i cān andadur kim mäh-ı tībān andadur” (*Gazel 7, Mısra 5*).
3. “Za‘f-ı hālūmden eger haste tenüm bunda qalır / Terk ider **cān** tenümi vü dil-efgār gider” (*Gazel 8, Mısra 4*).
4. “Nāz ile her qanda ki ol serv-i hīrāmānum gider / Men eger gitmezsem anuñla bile **cānum** gider” (*Gazel 9, Mısra 2*).
5. “Çün **cānumuz** ‘adem tarafından çıkardı baş / ‘ışkuñ senüñ o demde didi merhabā bize” (*Gazel 16, Mısra 9*).
6. “Çünkü cān mülkine girürdi hayālūñ şevk ile / **Cān** gōñül şehrini dürlü dürlü āyīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 12*).
7. “Āh-ı dil ü sūz-ı cigeri terk idemez **cān** / Ger hōd kesesin şem‘ gibi tīg ile başı” (*Gazel 26, Mısra 3*).

cân u dilden: İçtenlikle, çok isteyerek, canıyürekten.

1. “Anuñ içün **cân u dilden** severüz ol mâhı kim / Sünbülü dil münisidür
lebleri cân hem-demi” (Gazel 22, Mısra 3).

cân3: Hayat.

1. “Pîş-keş kıldı dehânına gönül zerrece cân / Neylesün ‘âşık-ı bî-çâre budur
varlığı” (Gazel 27, Mısra 7).
2. “Ol güzel yârı ki **cân** ile cihândur bilürem / Çemen-i cânda boyı serv-i revândur
bilürem” (Gazel 12, Mısra 1).

cân fedâ kıl-: Uğruna canından vazgeçmek.

1. “**Kıluruz** hayl-i hayâlün yolına **cânı fedâ** / Zîrâ biz ehl-i dilüz dünyâda
mihmân severüz” (Gazel 10, Mısra 5).
2. “**Fedâ kıldı** yoluñda Hâmidî **cân** / Niçe bir şabr ide hicran içinde” (Gazel
18, Mısra 13).

cânuma kaçd kıl-: Birini öldürmeye hazırlanmak.

1. “Hicrân eger **kılursa cânuma kaçd** biñ kez / Bir zerre yimezem ğam
şükr eylerem Hudâya” (Kaside 1, Mısra 11).

cân-bâz: Usta, becerikli kimse.

1. “Tâ hevâda vura **cân-bâzlaruñ** murğ-ı dilin / Ğamzesi kaşıyile tîr ü kemândur
bilürem” (Gazel 12, Mısra 7).

cândan: İçten, yürekten, gönülden, samimi.

1. “Hâmidî-i bî-nevâ **cândan** du‘âcuñdur senüñ / Şıdk ilen ‘ömrüñ uzunlığı diler
şâm u seher” (Kaside 3, Mısra 13).

cefâ: Eziyet, sıkıntı.

1. “Ey ki dirsın şehrden gitme **cefâya** şabr kıl / Nicesin şabr eyleyem şimdi ki
sultânım gider” (Gazel 9, Mısra 5).
2. “Kesdi **cefâsı** bizden ü kıldı rakîbe lutf / İgen de n’ola kıymasa ol bî-vefâ bize”
(Gazel 16, Mısra 5).

cefâ vü cevri: Eziyet ve sıkıntı.

1. “Yâ Rab ol dilber ne gördi ‘âşık-ı bî-çâreden / Kim **cefâ vü cevri**ni terk
eyledi nâ-gâhdan” (Gazel 14, Mısra 4).

cefā yolın tut-: Sıkıntı ve eziyet çekmeyi benimsemek.

1. “Baña cevri itdi **cefā yolın tutup** gitti rakīb / Baña n’itdiyse aña dahı gele Allahdan” (Gazel 14, Mısra 7).

cefācı: Zulmeden, cefa çektiren.

1. “Ol **cefācıdan** şikāyet ger idersin Hāmidī / Devletün işigine yüz sür ki sultān andadur” (Gazel 7, Mısra 9).

cefā-kārlık: Eziyet etmek.

1. “Kılmazam cevri ü cefā vü sitem ayruķ didi āh / Kimden öğrendi yine bunça **cefā-kārlığı**” (Gazel 27, Mısra 4).

Cemşid: İran mitolojisinde şarabın mucidi olan İran şahı.

1. “**Cemşid** eger göreydi ‘ālemde cām-ı la ‘lūñ / ‘Ömrinde bakmaz idi cām-ı cihān-nümāya” (Gazel 15, Mısra 5).

cennet: Dinî inanışlara göre imanlı, dünyada iyi işler yapmış kimselerin öldükten sonra sonsuz bir mutluluğa kavuşacakları yer, uçmak, behişt.

1. “Tañrıdan aña rahmet inüpdür bu cihānda / Kim işigi **cennet** durur u kıllarıdur hūr” (Kaside 4, Mısra 18).
2. “Ol perī-ruḥ қandayise bağ u bustān andadur / Andadur **cennet** kim ol serv-i hırāmān andadur” (Gazel 7, Mısra 2).
3. “Ḥāk-i kūyünde gönül itüñ ile şöyle şanur / Ki meger hūr ile **cennetdedür** ārām-gehi” (Gazel 24, Mısra 6).

cennet-i kūy: Sevgilinin cennet gibi olan mahallesi.

1. “Niçün ey meh **cennet-i kūyuñda** bār olmaz baña / Niçün evvelki gibi hīç i’tibār olmaz baña” (Gazel 1, Mısra 1).

cer eyle-: Kendine doğru çekmek.

1. “Çün leşker-i manşūrı diler kesr-i e’ādī / Qanda ki varur fetḥ ile bir mülki **cer eyler**” (Kaside 2, Mısra 30).

cevr: Eziyet, cefa.

1. “Çanda varur rāhat olmaz yār **cevrinden** kaçan / ‘İşkuñuñ yolında bu dahı naşihatdur baña” (Gazel 2, Mısra 5).
2. “Hāmidī sevdi seni **cevr** ile öldürme anı / ‘Afv kıl lutfuñ ile işbu ğarībūñ günehi” (Gazel 23, Mısra 9).

cevr it-: Eziyet etmek, haksızlık ederek incitmek, zulmetmek.

1. “Baña cevr itdi cefā yolın tutup gitti rakīb / Baña n’itdiyse aña dahı gele Allahdan” (Gazel 14, Mısra 7).

cevr ü cefā: İncitici söz veya davranışlar, eziyet ve sıkıntı.

1. “Şekve kılmaz Hāmidī ol bī-vefādan kimseye / Dostdan **cevr ü cefā** mihr ü muhabbetdür baña” (Gazel 2, Mısra 10).

cevr ü cefā vü sitem kıl-: Eziyet, cefa ve sitem etmek.

1. “Kılmamaz **cevr ü cefā vü sitem** ayrık didi āh / Kimden öğrendi yine bunça cefā-kārlığı” (Gazel 27, Mısra 3).

ciger: Ciğer, bağır, yürek.

1. “Kırpüğüm yazdı **ciger** kanı ile şaru yüzüme / Mācerā-yı dil-i hūn-hār elümden ne gelür” (Gazel 5, Mısra 3).
2. “Dönmezem yār yolından ve ger inanmaz iseñ / Hancerüñ ile **cigerüm** yar elümden ne gelür” (Gazel 5, Mısra 6).

cihān: Dünya, yeryüzü.

1. “Yüzini görmeyince ğam zulmeti dükenmez / Hurşid eger görünmez alur **cihānı** sāye” (Kaside 1, Mısra 6).
2. “Tā yeñi ay gemisi yürür bu deñiz üzre / Baħr-ı kefüñ **cihānı** tā ğark ider ‘atāya” (Kaside 1, Mısra 32).
3. “Yā Rab ebedī kıl bu şehüñ devlet ü ‘ömri / Zīrā ki **cihānda** heme dem hayrlar eyler” (Kaside 2, Mısra 52).
4. “Pādişāhuñ himmetiyle ey şeh-i şāhib-kırān / Sen alursın çanda kim vardur **cihānda** kal‘alar” (Kaside 3, Mısra 6).
5. “Sancağ-ı sultān senüñle yaraşur kim dünyāda / Nireye varsañ **cihānı** fetħ idersin ser-tā-ser” (Kaside 3, Mısra 8).
6. “Görmesün hurşid-i ikbālūñ **cihān** içre zevāl / Devletüñ yıldızına olsun sa‘ādet rāh-ber” (Kaside 3, Mısra 15).

7. “Tañrıdan aña rahmet inüpdür bu **cihānda** / Kim işigi cennet durur u kullarıdur hūr” (*Kaside 4, Mısra 17*).
8. “Tā gāh hāzān olsa **cihān** içre vü geh yaz / Mādām ki tesbīh ide her dāne-i engūr” (*Kaside 4, Mısra 47*).
9. “Hāmidī’den ger kabūl olsa dehānuñ vaşfını / Bundan özge bu **cihānda** hīç kār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 12*).
10. “Ol güzel yārı ki cān ile **cihāndur** bilürem / Çemen-i cānda boyı serv-i revāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 1*).
11. “Ne mutludur **cihānda** hāl-i hālūñ / Ki yatur lāle vü reyhān içinde” (*Gazel 18, Mısra 3*).
12. “İşk ile her kim Memi’nüñ la’l-i cān-bahşın sever / Hāmidī gibi **cihānda** unudur cām-ı Cemi” (*Gazel 22, Mısra 10*).
13. “Güzeller begi sensin ki **cihānda** / Getürür saña şehler hüsñ bācı” (*Gazel 28, Mısra 5*).
14. “Murādı sensin ey māh Hāmidī’nüñ / **Cihānda** yokdur özge ihtiyācı” (*Gazel 28, Mısra 12*).

cihān dar ol-: Çok sıkılmak, büyük bir çaresizlik içinde kalmak.

1. “Rāhat olmadı dil ey rāhat-ı cān sen gideli / Gonçe-veş gönlüme **dar oldu cihān** sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 2*).

cūd: İnsanlara ihtiyaçlarını bildirmelerine meydan vermeden lütufta, ihsanda bulunma, el açıklığı, cömertlik.

1. “Uşşakı zinde kılduñ **cūd** ile her birini / Luţf ile hem nazar kıl bu rind-i bī-nevāya” (*Kaside 1, Mısra 29*).
2. “Ey fażl ile vü ‘adl ile her mülkde ma’rūf / Vey **cūd** ile vü bezl ile şehirde meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 20*).

Ç-ç

çāder: Çadır.

1. “Biz dağı şahñ-ı çemende kuralım hayme-i ‘ıyş / Şimdi kim kondı şükūfe çemene **çāder** ile” (*Gazel 17, Mısra 8*).

çāre: Çözüm yolu.

1. “Didiler şehrden ol mäh-ı vefâ-dâr gider / Dostlar neyleyelim **çâre** nedür yâr gider” (Gazel 8, Mısra 2).

çâre it-: Çözüm yolu bulmak.

1. “Bu derd-i hicre ki Hâk rûzî kıldı bize bugün / Egerçi **idimezüz** hîç **çâre** yalvaralım” (Gazel 11, Mısra 10).

çâşnî-i şîre-i cân: Can sırasının lezzeti.

1. “Andan ötrü severem zevk ile şîrîn lebini / Ki lebi **çâşnî-i şîre-i cāndur** bilürem” (Gazel 12, Mısra 6).

çemen: Ağaçlı, çiçekli, yeşillik olan yer.

1. “Lâle geldi **çemene** la‘l gibi sâgar ile / Gül içe bādeyi nergis gibi cām-ı zer ile” (Gazel 17, Mısra 1).
2. “Biz daḥı şaḥn-ı çemende kuralım ḥayme-i ‘ıyş / Şimdi kim kōndı şükûfe **çemene** çāder ile” (Gazel 17, Mısra 8).
3. “Gül kulaḥ tutar u bûlbûl güle karşı her şubḥ / Bu vefāsuz **çemenüñ** vaşfın okur defter ile” (Gazel 17, Mısra 10).

çemen-i cān: Can çimenliği.

1. “Ol güzel yârı ki cān ile cihāndur bilürem / **Çemen-i cānda** boyı serv-i revāndur bilürem” (Gazel 12, Mısra 2).

çemen-i hüsn: Güzellik bahçesi.

1. “Görelî ḥatt u ruḥuñı **çemen-i hüsnünde** / Dün ü gün seyr iderüz lâle vü reyḥān severüz” (Gazel 10, Mısra 3).

çeng: Harba benzeyen bir çeşit telli çalgı.

1. “Eflākde medḥüñi okur şevk ile Zühre / Her şubḥ kim ala eline **çeng** ile ṭanbūr” (Kaside 4, Mısra 26).
2. “Bu nücūm-ı felekî maḥmili ardınca gice / Her biri **çeng** gibi inleyiben zār gider” (Gazel 8, Mısra 8).

cerāğ: Mum, kandil.

1. “‘Aks-i ruḥsāruñ **cerāğı** göñlümi rüşen tutar / Dāyimā şem‘uñ işi meclisde cān efrüzıdır” (Gazel 6, Mısra 9).

çerh ü felek ü encüm: Gökyüzü ve yıldızlar.

1. “Çün mesned-i ikbâlde zâtuñ ola âmir / Çerh ü felek ü encüm ola emrüne me’ mür” (Kaside 4, Mısra 24).

çerh-i atlas: Dokuzuncu kat gök, arş.

1. “Hırşîdi zîr-i destüñ eyledi **çerh-i atlas** / Tâ devletüñ dayansun altunlu müttekâya” (Kaside 1, Mısra 25).

çeri: Asker.

1. “Gözde kónsa ne ‘aceb hayl-i hayâli hatınuñ / Handa kim âb-ı revân olsa **çeri** anda konar” (Gazel 4, Mısra 4).

çeşm: Göz.

1. “Merdümi ğarķ eyledi **çeşmümde** ‘akı kaşlaruñ / Ğarķ olur deñizde merdüm çünki devrülse gemi” (Gazel 22, Mısra 7).

çeşm-i bedân: Kötü gözler.

1. “Envâ’-ı sa’âdet bile yaşıñ uzun olsun / Taht üstine bahtuñdan ola **çeşm-i bedân** dūr” (Kaside 4, Mısra 50).

çeşm-i bed-i evvâm: Günlerin kem gözü.

1. “Çeşm-i bed-i evvâm u każâ ‘akıbetü’l-emr / Kapudan ırak itdi beni haste vü maķhūr” (Kaside 4, Mısra 37).

çeşm-i cān: Can gözü.

1. “‘Āşıķuñ ‘ıydı kamer devrinde yāruñ yüzidür / Çeşm-i cānuñ sürmesi dil-dāruñ izi tozıdur” (Gazel 6, Mısra 2).

çeşm-i ebr: Bulutun gözü.

1. “Ol ki **çeşm-i ebrden** her şubķ bārān yağdurur / Firķatünde Hāmidī’nüñ nāle-i dil-süzıdur” (Gazel 6, Mısra 13).

çeşm-i kevākib: Yıldızların gözü.

1. “Çeşm-i kevākib içün hırşîd ħāk-i rāhı / Bu hāven-i zer içre her gün ider şılāye” (Kaside 1, Mısra 19).

çeşme-i hayvān: Abıhayat, hayat suyu çeşmesi.

1. “Yā Rab ol hāl-i ruh u la’l-i lebi Hızr mı kim / Geh gül üstinde vü geh **çeşme-i hayvānda** konar” (Gazel 4, Mısra 6).

2. “Dilũñ yāķũt-gũn balıķa beñzer / Kim oynar **çeşme-i hayvān** içinde” (*Gazel 18, Mısra 6*).

çık-: İçeriden dışarıya varmak, gitmek.

1. “Kaçan ol serv kamer yüzlü **çıkar** har-gāhdan / Luť ile alur harāc-ı hũsn mihr ü māhdan” (*Gazel 14, Mısra 1*).

çok: Fazla, çok.

1. “Maķşũdı anuñ yüzũñi görmek durur ancaķ / Aza vü **çoķa** dimeyesin kim nazār eyler” (*Kaside 2, Mısra 46*).
2. “Hāmidĩ gerçi günāhuñ **çoķ** ise ğam yime kim / Yazımaķ kātib-i sır ‘āşık-ı mecnũn günehi” (*Gazel 24, Mısra 11*).
3. “Ger ‘afv kılsa luť ile suç u günāhumız / **Çoķ** yaşısun sa‘ādet ile pādişāhumız” (*Beyit 1, Mısra 2*).

çokdan: Çok zaman önce, çok zamandan beri, öteden beri, uzun süreden beri.

1. “Seni **çokdan** beri ey serv-i hırāmān severüz / Sen gülistānsın u biz tāze gülistān severüz” (*Gazel 10, Mısra 1*).

çü: Çünkü, zira.

1. “Ey ki dırsın hicrde derd-i dilũñ eksildi mi / Eksilür mi derd-i dil hergiz **çü** dermān andadır” (*Gazel 7, Mısra 8*).
2. “Şabr kııl epsem otur yār gelince didiler / Dil nice şabr ide burada **çü** dil-dār gider” (*Gazel 8, Mısra 6*).
3. “Gözümde māh-ruhsāruñ hayāli / **Çü** nūr-ı Hāķ durur insān içinde” (*Gazel 18, Mısra 8*).

çü: Ne vakit ki.

1. “Tāli‘ **çü** rücū‘ itse hũner fāyide virmez / Baħt olmasa gün dağda la‘li hācer eyler” (*Kaside 2, Mısra 41*).
2. “Kim ķadũñ ‘ışkıyile bunda dirilürse bu gün / Toğrı bundan **çü** gide ravza-i rızvānda ķonar” (*Gazel 4, Mısra 8*).
3. “Göñlüme ķondı ğam-ı ‘ışķı pes ez-ķatl-i raķīb / Şeh seferden **çü** döne feth ile eyvānda ķonar” (*Gazel 4, Mısra 12*).

4. “Çü ğamdan doldı gönlüm ağlaram zār / Meseldür kim kıazan çün doldı taşdı”
(*Gazel 25, Mısra 7*).

cün1: *Ne vakit ki.*

1. “Çün gördi yir yüzinde naķş-ı süm-i semendi / Teşbîh kıldı ħurşîd cām-ı cihān-nümāya” (*Kaside 1, Mısra 21*).
2. “Çün yaķdı beni göñli sevindürdi raķîbün / Gör bu güneşün nûrı ki taşā eser eyler” (*Kaside 2, Mısra 13*).
3. “Ĥızır ile İlyās ikisi saĝ u soluñdan yürür / Çün semendüne biniben idesin ‘azm-i sefer” (*Kaside 3, Mısra 12*).
4. “Çün mesned-i ikbâlde zātuñ ola āmir / Çerĥ ü felek ü encüm ola emrüne me’mūr” (*Kaside 4, Mısra 23*).
5. “Çün ‘aķıbet bu resm ile bî-gānelik kıılır / Niçün kıılırdu kendüzini āşinā bize” (*Gazel 16, Mısra 7*).
6. “Çün cānumuz ‘adem tarafından çıkardı baş / ‘İşķuñ senün o demde didi merĥabā bize” (*Gazel 16, Mısra 9*).

cün2: *Mademki.*

1. “Çün leşker-i manşûrı diler kesr-i e’ādî / Kıanda ki varur fetĥ ile bir mülki cer eyler” (*Kaside 2, Mısra 29*).
2. “Şûret ü ma’nîde çün ol dil-rübā maĥbûbdur / ‘Āşıkā n’ola kıılursa lutf u iĥsān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 7*).
3. “Ĥicr elinden çün teni terk itdün ey cān vay aña / Ĥarmen-i cān andadur kim māh-ı tībān andadur” (*Gazel 7, Mısra 5*).
4. “Ĥāmidî gibi yüzi görmeklik için dururam / Neylerem burada çün ol māh-ı tībānum ĝider” (*Gazel 9, Mısra 10*).

cün3: *Çünkü.*

1. “Ol perîñüñ kıāmetini ger elif dirsem n’ola / Çün ĥatîdur āyet-i ĥübî vü muşĥaf yüzîdür” (*Gazel 6, Mısra 4*).
2. “Şebehe ĥāl-i ‘ızāruñ n ‘ola beñzettüm ise / Çün mu’ayyendür anuñ ĥüsnde vech-i şebahi” (*Gazel 24, Mısra 8*).

cünki: *Ne zaman ki, vakta ki.*

1. “Çünkü cān mülkine girürdi hayālūñ şevk ile / Cān gönül şehrini dürlü dürlü āyīn bağıladı” (*Gazel 21, Mısra 11*).
2. “Merdümi ğarķ eyledi çeşmümde ‘aķsi kaşlaruñ / Ğarķ olur deñizde merdüm çünkü devrölse gemi” (*Gazel 22, Mısra 8*).

D-d

dağ: Yer kabuğunun çıkıntılı, yüksek, eğimli yamaçlarıyla çevresine hâkim ve oldukça geniş bir alana yayılan bölümü.

1. “Tālī‘ çü rücū‘ itse hüner fāyide virmez / Baht olmasa gün dağda la‘li hācer eyler” (*Kaside 2, Mısra 42*).

dahı: Bile, dahi.

1. “Kanda varur rāhat olmaz yār cevrenden kaçan / ‘İşkuñuñ yolında bu dahı naşihatdur baña” (*Gazel 2, Mısra 6*).

dahı2: Da, de anlamında bağlaç.

1. “Āşikāra dimezüz kimseye sırr-ı dehenüñ / Kenz-i maḥfidür anı biz dahı pinhān severüz” (*Gazel 10, Mısra 8*).
2. “Baña cevritdi cefā yolın tutup gitti rakīb / Baña n’itdiyse aña dahı gele Allahdan” (*Gazel 14, Mısra 8*).
3. “Biz dahı şahın-ı cemende kuralım ḥayme-i ‘ıyş / Şimdi kim kındı şükūfe cemene çāder ile” (*Gazel 17, Mısra 7*).
4. “Şevk ile rakīb dahı hoş görse kapuñda / Ger Ḥāmidī-i sūhte-dil olmasa nāşī” (*Gazel 26, Mısra 9*).

dahı3: Daha, henüz.

1. “Dahı vakt olmadı ki ol şāh-ı hūbān / Beni yād eyleye yārān içinde” (*Gazel 19, Mısra 9*).
2. “Dahı vakt olmadı kim ḥayme-i ‘ıyş / Kuralım lāle vü reyḥān içinde” (*Gazel 19, Mısra 11*).

dāne-i engür: Üzüm tanesi.

1. “Tā gāh ḥazān olsa cihān içre vü geh yaz / Mādām ki tesbīḥ ide her **dāne-i engūr**” (*Kaside 4, Mısra 48*).

dārā çek-: *Asmak.*

1. “Bu dār-ı ğurūr içre firāḳuñda dilerdüm / Kim **dārā çekem** kendüzümü nite ki Mañşūr” (*Kaside 4, Mısra 40*).

dār-ı ğurūr: *Aldanma yeri, dünya.*

1. “Bu **dār-ı ğurūr** içre firāḳuñda dilerdüm / Kim dārā çekem kendüzümü nite ki Mañşūr” (*Kaside 4, Mısra 39*).

dayan-: *Yaslanmak, abanmak.*

1. “Ḥurşidi zīr-i destüñ eyledi çerḥ-i atlas / Tā devletüñ **dayansun** alṭunlu müttekāya” (*Kaside 1, Mısra 26*).

dāyim: *Her zaman, sürekli olarak, daima.*

1. “Ay ile gün bilürler kim Ḥāmidī-i miskīn / **Dāyim** du‘ālar eyler sen şāh-ı mehlikāya” (*Kaside 1, Mısra 28*).
2. “Ne sa‘ādetlüymiş hindū-yı ḥāl-i siyehüñ / Ki gül üstinde durur **dāyim** anuñ ḥāb-gehi” (*Gazel 23, Mısra 8*).
3. “Āhumla sirişküm seni ister gice gündüz / **Dāyim** seni ‘ışḳ ile sever tā’ir ü māşī” (*Gazel 26, Mısra 8*).

dāyimā: *Her zaman.*

1. “‘Aks-i ruḥsāruñ çerāğı gönlümi rüşen tutar / **Dāyimā** şem‘uñ işi meclisde cān efrüzıdır” (*Gazel 6, Mısra 10*).
2. “Ger ser-i kūyinden umdum merḥamet ‘ayb itmesün / Raḥmet umar **dāyimā** derviş şāhib-cāhdan” (*Gazel 14, Mısra 6*).

de-: *Söylemek.*

1. “Kesdi cefāsı bizden ü kıldı raḳībe luṭf / İgen **de** n’ola kıymasa ol bī-vefā bize” (*Gazel 16, Mısra 6*).

def: *Zilli ve pullu bir çembere gerilmiş deriden yapılan çalgı.*

1. “Tā reyāhīn içilür zevk ile şahbā-yı müdām / Depredür gül **def** ü bülbül hoş okur mizher ile” (*Gazel 17, Mısra 6*).

defter₁: *Defter. (Sevgilinin yüzü bağlamında).*

1. “Naḥl-i kaddūn ol ki ser-tā-pāy şīrīn bağladı / Şüretūn **defterini** gül gibi rengīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 2*).

defter₂: *Defter.*

1. “Gül kulaḳ tutar u bülbül güle karşı her şubḥ / Bu vefāsuz çemenūn vaşfın okur **defter** ile” (*Gazel 17, Mısra 10*).

dehān: *Ağız.*

1. “Ḥāmidī’den ger ḳabūl olsa **dehānuḥ** vaşfını / Bundan özge bu cihānda hīç kār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 11*).
2. “Pīş-keş kıldı **dehānına** gönül zerrece cān / Neylesün ‘āşık-ı bī-çāre budur varlığı” (*Gazel 27, Mısra 7*).

dehen: *Ağız.*

1. “**Dehenūn** şevkıyle Ḥāmidī-i sūḥtenūn / Gitdi şabr u dil ü cān oldu revān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 9*).

dek: *Bir işin, bir durumun sona erdiği zaman veya yer, kadar, değin.*

1. “Ol kamer yüzlü temāşāya gidince mensüzin / Her gice Keyvāna **dek** feryād u efgānum gider” (*Gazel 9, Mısra 4*).

delü: *Deli.*

1. “Müsel sel zülfüne gönüm dolaşdı / **Delü** zencīre bir daḥı ulaşdı” (*Gazel 25, Mısra 2*).

dem: *An, zaman.*

1. “Ol gün ki yüz sürerem bir **dem** bu ḥāk-i pāya / Gün gibi ol şerefden başum irer semāya” (*Gazel 15, Mısra 1*).
2. “Çün cānumuz ‘adem tarafından çıkardı baş / ‘Işkuḥ senūn o **demde** didi merḥabā bize” (*Gazel 16, Mısra 10*).

3. “Sünbül-i zülfüñ niķāb-ı rüy-ı gül-gün eyleme / ‘Āşıkun göñlini her **dem** hicden ħün eyleme” (*Beyit 2, Mısra 2*).

dem-be-dem: *Her zaman, daima, her an.*

1. “Āb-ı çeşmümde ħayāl-i ķad-i sīmīn-berüñi / İsterem **dem-be-dem** ey serv-i revān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 8*).

deñiz: *Deniz, yer kabuğunun çukur bölümlerini kaplayan, birbiriyle bağlantılı, tuzlu su kütlesi.*

1. “Tā yeñi ay gemisi yürür bu **deñiz** üzre / Baħr-ı kefüñ cihānı tā ģarķ ider ‘atāya” (*Kaside 1, Mısra 31*).
2. “Mihri yüregüm ķanı ķılur incü gözümde / Gün pertevi **deñizde** doluyı güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 8*).
3. “Ĥāmidī sensüz ģamuñ **deñizine** düşmiş yüzer / El-ġıyās urur umar ‘avn u meded sen şāhdan” (*Gazel 14, Mısra 11*).
4. “Merdümi ģarķ eyledi çeşmümde ‘aķsi ķaşlaruñ / Ģarķ olur **deñizde** merdüm çünki devrülse gemi” (*Gazel 22, Mısra 8*).

depret-: *Kımıldatmak, oynatmak, harekete getirmek.*

1. “Tā reyāhīn içilür zevķ ile şāhbā-yı müdām / **Depredür** gül def ü bülbül hoş okur mizher ile” (*Gazel 17, Mısra 6*).

derd: *Keder, acı, zahmet.*

1. “İksīr-i ģamı **derd** ile zerd eyledi yüzüm / Gör kim ģam-ı ‘ışķı nice toprakı zer eyler” (*Kaside 2, Mısra 5*).
2. “Hicr ile Ĥāmidī ger Ķabluca’da ķonsa n’ola / **Derd** ile bülbül-i şūrīde gülistānda ķonar” (*Gazel 4, Mısra 14*).
3. “Yār ģitdi dirler ü men aģlaram tañlar raķīb / Aģladuģum **derd** ile budur ki dermānum gider” (*Gazel 9, Mısra 8*).
4. “Görelī la’l gibi leblerüñi merdüm-i çeşm / Aķıdur **derd** ile su yirine ķan sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 6*).

derd ü ģam: *Dert ve üzüntü.*

1. “**Derd ü ģamı** ki Ĥāmidī’nüñ ni‘meti durur / Şükr eylerem ki anı virüpdür Ĥudā bize” (*Gazel 16, Mısra 11*).

derd ü hicr: *Dert ve ayrılık.*

1. “**Derd ü hicründe** baña yār olmadı şabr u qarār / Sen baña yār olmayınca kimse yār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 3*).

derd-i dil: *Gönül derdi, gönül sızısı.*

1. “Ey ki dırsin hicrde **derd-i dilüñ** eksildi mi / Eksilür mi derd-i dilhergiz çü dermān andadur” (*Gazel 7, Mısra 7*).
2. “Ey ki dırsin hicrde derd-i dilüñ eksildi mi / Eksilür mi **derd-i dil** hergiz çü dermān andadur” (*Gazel 7, Mısra 8*).

derd-i hicr: *Ayrılık derdi.*

1. “Bu **derd-i hicre** ki Hāḡ rūzī kıldı bize bugün / Egerçi idimezüz hīç çāre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 9*).
2. “Öldük bu **derd-i hicrde** hān ey Mesīh- dem / ‘İsī lebüñ durur niçün itmez devā bize” (*Gazel 16, Mısra 3*).

derd-i ‘ışk: *Aşk derdi.*

1. “Zihī mihrüñ dil-i vīrān içinde / Maḡāmı **derd-i ‘ışkuñ** cān içinde” (*Gazel 18, Mısra 2*).
2. “Gel ey meh Hāmīdī gönlin sevindür / Ki besler **derd-i ‘ışkuñ** cān içinde” (*Gazel 19, Mısra 14*).

dermānı: *İlaç, çare.*

1. “Ey ki dırsin hicrde derd-i dilüñ eksildi mi / Eksilür mi derd-i dil hergiz çü **dermān** andadur” (*Gazel 7, Mısra 8*).

dermān2: *İlaç.*

1. “Yār gitdi dirler ü men aḡlaram ṭañlar raḡīb / Aḡladuḡum derd ile budur ki **dermānum** gider” (*Gazel 9, Mısra 8*).

dervīş: *Yoksul, fakir ve muhtaç kimse.*

1. “Ger ser-i kūyinden umdum merḡamet ‘ayb itmesün / Raḡmet umar dāyimā **dervīş** şāhib-cāhdan” (*Gazel 14, Mısra 6*).

dest: *El.*

1. “Devlet virici **destüñi** öpmek diler ancaḡ / Ümmīd ki düstür vire luṭf ile destür” (*Kaside 4, Mısra 45*).

2. “Āferīn ol naḥl-bendūn **destine** kim luṭf ile / Ol bilūrīn servūñ üzre sīb-i sīmīn baḡladı” (*Gazel 21, Mısra 7*).

destūr vir-: İzin vermek.

1. “Devlet virici destūñi öpmek diler ancak / Ümmīd ki düstūr vire luṭf ile destūr” (*Kaside 4, Mısra 46*).

devā it-: Çare olmak.

1. “Öldük bu derd-i hicrde hān ey Mesīh- dem / ‘İsī lebūñ durur niçün **itmez devā** bize” (*Gazel 16, Mısra 4*).

devletī: Mutluluk, saadet, talih, baht.

1. “Kılsa naẓar irişür gönölüme tīr-i ğamze / Sultān naẓar kılsa **devlet** irür gedāya” (*Kaside 1, Mısra 8*).
2. “Baht u ħired ü **devlet** ile kında varursa / Öñinde kılavuzluğı feth u zafer eyler” (*Kaside 2, Mısra 27*).
3. “Görmesün ħurşīd-i iḳbālūñ cihān içre zevāl / Devletūñ yıldızına olsun sa‘ādet rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 16*).
4. “Bu ma‘nī anuñ fikrine gelmezdi ki bir gün / Nā-gāh bu **devlet** kıpusından ola mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 36*).
5. “İşkuñuñ yolında Manşūram velī nā-pāydār / Ey dirīgā kim bu **devlet** pāydār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 8*).

devlet virici: İyilik, şans, talih, bereket getiren.

1. “**Devlet virici** destūñi öpmek diler ancak / Ümmīd ki düstūr vire luṭf ile destūr” (*Kaside 4, Mısra 45*).

devletlü: Talihli, uğurlu.

1. “Yol vir ki izūñe süreyin şaru yüzümi / **Devletlü** işigünden olam men niçe mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 12*).
2. “Sen Āşaf-ı şānīsın ü **devletlü** kıpuñda / Āşaf gibi yüz var ola her gün saña müzdür” (*Kaside 4, Mısra 31*).

devletlü ol-: Talihli olmak.

1. “Bir mübārek yüzölü serversin ki **devletlü olur** / Pādişeh kıtında her kim bulsa senden bir naẓar” (*Kaside 3, Mısra 9*).

devlet₂: *Toprak bütünlüğüne bağlı olarak siyasal bakımdan örgütlenmiş millet veya milletler topluluğunun oluşturduğu tüzel varlık. (Osmanlı Devleti).*

1. “Ol cefâcıdan şikâyet ger idersin Hâmidî / **Devletün** işigine yüz sür ki sultân andadur” (*Gazel 7, Mısra 10*).

devlet₃: *Ululuk, büyüklük, büyük rütbe, büyük mevki ve makam.*

1. “Hürşîdi zîr-i destün eyledi çerh-i atlas / Tâ **devletün** dayansun altınlu müttekâya” (*Kaside 1, Mısra 26*).
2. “Sen taht-ı vezâretde sa‘âdetlü güneşsin / Kim görimeye **devletünü** gözi ola kûr” (*Kaside 4, Mısra 22*).

devlet ü ‘ömr: *Saltanat ve ömür.*

1. “Yâ Rab ebedî kıl bu şehün **devlet ü ‘ömr**i / Zîrâ ki cihânda heme dem hayrlar eyler” (*Kaside 2, Mısra 51*).

devr: *Kendine özgü bir özellik taşıyan zaman parçası.*

1. “‘Âşıkun ‘ıydı kamer **devrinde** yârûn yüzidür / Çeşm-i cânun sürmesi dil-dârûn izi tozıdır” (*Gazel 6, Mısra 1*).

devr-i Âdem: *İlk insan Hz. Adem'in yaşadığı devir.*

1. “**Devr-i Âdemden** beri dünyâya ey kişver-küşâ / Bir uğurlu sencileyin gelmedi gelmeyiser” (*Kaside 3, Mısra 3*).

devr-i zamân: *Kader, talih.*

1. “Ol lûf u kerem kânı ki bu **devr-i zamânda** / Hürşîd felekde gazabından hâzer eyler” (*Kaside 2, Mısra 21*).
2. “Bu **devr-i zamân** içre güzeller begi sensin / Kim ay gibi şehrdesin hûsn ile meşhûr” (*Kaside 4, Mısra 3*).

devrân: *Dünya, felek.*

1. “Niçe dil şabr ide hicrân içinde / Niçe cân gam çeke **devrân** içinde” (*Gazel 19, Mısra 2*).

devrül-: *Devrilmek, dönmek.*

1. “Merdümi ğarķ eyledi çeşmümde ‘akşi kaşlarun / Ğarķ olur deñizde merdüm çünki **devrülse** gemi” (*Gazel 22, Mısra 8*).

di-: Demek.

1. “Men itmezem şikāyet hier-i ruḥuṇdan ammā / Her gice peyk-i āhum aḥvālūmi **dir** aya” (*Kaside 1, Mısra 10*).
2. “Bülbül gibi medḥūñ **dir** iken bu felek anı / Hicrūñde niçün gül gibi ḥūnīn-ciger eyler” (*Kaside 2, Mısra 37*).
3. “Bī-çāre niyāz ile yüzün ḳapuña sürüp / Ḥālını **dir** ey şāh u sözi muḥtaşar eyler” (*Kaside 2, Mısra 44*).
4. “Maḳşūdı anuñ yüzüñi görmek durur ancak / Aza vü çoḳa **dimeyesin** kim nazār eyler” (*Kaside 2, Mısra 46*).
5. “Ḥaṭṭuñla ḥadūñi görelī ḥalḳa **direm** kim / Gicede görünür gözūme bir ṭabaḳ-ı nūr” (*Kaside 4, Mısra 5*).
6. “Hicrān gelesi ḥazret-i Paşaya **direm** kim / Ehl-i nazāra ṭal’atıdur luṭf ile manzūr” (*Kaside 4, Mısra 13*).
7. “Ger nigār itsün alı ḳanumdan andan dönmezem / **Dimesünler** kim meger mihr-i nigār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 10*).
8. “Sancaḳ-ı devlet gibidür ḳaddi ol meh-çihrenūñ / Ol sebebdan **dirler** aña şāh-ı ḥūbān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 6*).
9. “Ol perīnūñ ḳāmetini ger elif **dirsem** n’ola / Çün ḥaṭıdur āyet-i ḥūbī vü muşḥaf yüzidür” (*Gazel 6, Mısra 3*).
10. “Ey ki **dirsin** hierde derd-i dilūñ eksildi mi / Eksilür mi derd-i dil hergiz çü dermān andadır” (*Gazel 7, Mısra 7*).
11. “**Didiler** şehrden ol māh-ı vefā-dār gider / Dostlar neyleyelim çāre nedür yār gider” (*Gazel 8, Mısra 1*).
12. “Şabr ḳıl epsem otur yār gelince **didiler** / Dil nice şabr ide burada çü dil-dār gider” (*Gazel 8, Mısra 5*).
13. “Ey ki **dirsin** şehrden gitme cefāya şabr ḳıl / Nicesin şabr eyleyem şimdi ki sultānum gider” (*Gazel 9, Mısra 5*).
14. “Yār gitdi **dirler** ü men aḳlaram ṭañlar raḳīb / Aḳladuḡum derd ile budur ki dermānum gider” (*Gazel 9, Mısra 7*).
15. “**Didūñ** öldüriserüz Ḥāmidī’yi güle güle / Bundan ötrü seni ey gonçe-i ḥandān severüz” (*Gazel 10, Mısra 11*).
16. “Çün cānumuz ‘adem tarafından ḳıḳardı baş / ‘Işḳuñ senūñ o demde **did**i merḥabā bize” (*Gazel 16, Mısra 10*).

17. “Ol güzel kim **dirler** aña serv-şad oğlu Memi / Bursa ‘da yâ Rab bizümle bir zaman yâr ola mı” (*Gazel 22, Mısra 1*).
18. “Kılmazam cevır ü cefâ vü sitem ayruş **didî** âh / Kimden öğrendi yine buña cefâ-kârlığı” (*Gazel 27, Mısra 3*).

dil(I): *Gönül, yürek.*

1. “Şabr kıl epsem otur yâr gelince didiler / **Dil** nice şabr ide burada çü dil-dâr gider” (*Gazel 8, Mısra 6*).
2. “Ol ‘ıyân nurı ki maşlûbıdur ehl-i nazaruñ / **Dili** her zerrenüñ içinde nihândur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 4*).
3. “Ol kim alur **dil** ü şabr u hıredi gâret ider / Maşhar-ı şüret-i zibâ-yı fülândur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 7*).
4. “Tenümde **dil** hayâl-i sünbülüñle / Yatur zencîr ile zindân içinde” (*Gazel 18, Mısra 9*).
5. “Niçe **dil** şabr ide hicrân içinde / Niçe cân gam çeke devrân içinde” (*Gazel 19, Mısra 1*).
6. “Râhat olmadı **dil ey** râhat-ı cân sen gideli / Gonçe-veş gönlüme dar oldu cihân sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 1*).
7. “Anuñ içün cân u dilden severüz ol mâhı kim / Sünbülü **dil** münisidür lebleri cân hem-demi” (*Gazel 22, Mısra 4*).
8. “Geh şıdı gâh dürüst eyledi zülfi **dilümi** / Kim görüpdür hele bu vech ile dil-dârlığı” (*Gazel 27, Mısra 5*).

dil ü cân: *Gönül ve cân.*

1. “Dehenüñ şevkıyile Hâmidî-i sühtenüñ / Gitdi şabr u **dil ü cân** oldu revân sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 10*).

dil ü cân ile: *İçtenlikle, çok isteyerek, canıyürekten.*

1. “Şâhâ bu vefâ-dâr kuluñ Hâmidî ol kim / Saña **dil ü cân ile** du‘â-yı seher eyler” (*Kaside 2, Mısra 36*).

dil-i vîrân: *Harap olmuş gönül.*

1. “Zihî mihrüñ **dil-i vîrân** içinde / Maşâmı derd-i ‘ışkuñ cân içinde” (*Gazel 18, Mısra 1*).

dil(II): *Ağız boşluğunda, tatmaya, yutkunmaya, sesleri boğumlamaya yarayan etli,*

uzun, hareketli organ, tat alma organı.

1. “**Dilüñ** yâķüt-gün balıķa beñzer / Kim oynar çeşme-i hayvân içinde” (*Gazel 18, Mısra 5*).

dili uzun eyle-: Haddini bilmeden konuşmak.

1. “Ger ĥasm ĥilâf ile **uzun eylese dili** / Naĥl-i ĥadini lâyıķ-ı tır ü teber eyler” (*Kaside 2, Mısra 31*).

dilber: Gönül alan, güzel.

1. “Yâ Rab ol **dilber** ne gördi ‘âşıķ-ı bî-ĥâreden / Kim cefâ vü cevriñi terk eyledi nâ-gâhdan” (*Gazel 14, Mısra 3*).

dil-dâr: Gönlü kendine bağlamış olan kimse, sevgili.

1. “‘Âşıķuñ ‘ıydı ĥamer devrinde yâruñ yüzidür / Çeşm-i cânuñ sürmesi **dil-dâruñ** izi tozıdır” (*Gazel 6, Mısra 2*).
2. “Şabr kıl epsem otur yâr gelince didiler / Dil nice şabr ide burada ĥü **dil-dâr** gider” (*Gazel 8, Mısra 6*).

dil-dârlık: Sevgililik.

1. “Geh şıdı gâĥ dürüst eyledi zülfi dilümi / Kim görüpdür hele bu vech ile **dil-dârlığı**” (*Gazel 27, Mısra 6*).

dile-: Bir şeyin gerçekleşmesini veya olmasını istemek, ummak, temenni etmek, niyaz etmek.

1. “Gün muĥterik olur nażar-ı ĥahrı **dilerse** / Gerdünda evi ĥışm ile zîr ü zeber eyler” (*Kaside 2, Mısra 25*).
2. “Çün leşker-i manşûrı **diler** kesr-i e‘ādî / Ķanda ki varur feth ile bir mülki cer eyler” (*Kaside 2, Mısra 29*).
3. “Ĥâmidî-i bî-nevâ cândan du‘âcuñdur senüñ / Şıdk ilen ‘ömrüñ uzunlığı **diler** şâm u seĥer” (*Kaside 3, Mısra 14*).
4. “Bu dâr-ı ĥurûr içre firâķuñda **dilerdüm** / Kim dârâ çekem kendüzümi nite ki Manşûr” (*Kaside 4, Mısra 39*).
5. “Devlet virici destüñi öpmek **diler** ancak / Ümmîd ki düstür vire luţf ile destür” (*Kaside 4, Mısra 45*).

dil-efgār: *Gönlü yaralı.*

1. “Za‘f-ı hālūmden eger haste tenüm bunda qalır / Terk ider cān tenümi vü **dil-efgār** gider” (Gazel 8, Mısra 4).

dil-rübā: *Gönül kapan, herkesi kendine bağlayan, âşık olunan (güzel).*

1. “Şüret ü ma‘nide çün ol **dil-rübā** maḥbūbdur / ‘Āşıka n’ola kılsa lutf u iḥsān Muṣṭafā” (Gazel 3, Mısra 7).
2. “Ger gösterür yüzün bu gün ol **dil-rübā** bize / Yüz gösterür vişâlde yüz biñ şafā bize” (Gazel 16, Mısra 1).

dirīgā: *Yazık, eyvah.*

1. “İşkuñuñ yolında Mañşūram velī nā-pāydār / Ey **dirīgā** kim bu devlet pāydār olmaz baña” (Gazel 1, Mısra 8).

diril-: *Canlanmak, hayat kazanmak, yaşar duruma gelmek.*

1. “Kim qadūñ ‘ışkıyile bunda **dirilürse** bu gün / Toğrı bundan çü gide ravza-i rızvānda qonar” (Gazel 4, Mısra 7).
2. “Zāhid mey-i gül-gün u ḥab ile **dirilimez** / Hāq her kişiye virmedi bu ‘aql-ı ma‘āşı” (Gazel 26, Mısra 5).

diş: *Çene kemiklerinin üstüne dizili, ısırp koparmaya ve çiğnemeye yarayan sert, beyaz organlardan her biri.*

1. “Sāğarı ‘aks-i lebinden la‘l ü yāqūt eyleyen / Ol şeker ağızlu incü **dişlü** hem kedüzidür” (Gazel 6, Mısra 6).

dol-: *(Çok sabretmekten) Taşacak duruma gelmek.*

1. “Çü gāmdan **doldı** gönlüm aqlaram zār / Meseldür kim qazan çün doldı taşdı” (Gazel 25, Mısra 7).

dolaş-: *Saç, iplik vb. şeyler birbirine karışarak güç çözülür duruma gelmek.*

1. “Müsel sel zülfüne gönlüm **dolaşdı** / Delü zencire bir daḥı ulaşdı” (Gazel 25, Mısra 1).

dolu: *Havada su buğusunun birden yoğunlaşp katılaşmasından oluşan, türlü irilikte,*

yuvarlak veya düzensiz biçimli buz parçaları durumunda yere hızla düşen bir yağış türü.

1. “Mihri yüregüm kanı kılur incü gözümde / Gün pertevi deñizde **doluyı** güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 8*).

dön-1: *Vazgeçmek.*

1. “Ger nigâr itsün alı kanumdan andan **dönmezem** / Dimesünler kim meger mihr-i nigâr olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 9*).
2. “**Dönmezem** yâr yolından ve ger inanmaz iseñ / Hancerüñ ile cigerüm yar elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 5*).

dön-2: *Geri gelmek, geri gitmek.*

1. “Göñlüme kındı ğam-ı ‘ışkı pes ez-ķatl-i raķıṭb / Şeh seferden ķü **döne** feth ile eyvānda ķonar” (*Gazel 4, Mısra 12*).

dost: *Dost, arkadaşı, sevgili, yâr.*

1. “Şekve kılmaz Hāmidī ol bī-vefādan kimseye / **Dost**dan cevṛ ü cefā mihr ü muḥabbetdür baña” (*Gazel 2, Mısra 10*).
2. “**Dostuñ** ķaddi ḫayāli giceler cānda ķonar / Cānda ger ķonmasa ol serv-i revān ḫanda ķonar” (*Gazel 4, Mısra 1*).
3. “Didiler şehrden ol māḫ-ı vefā-dār gider / **Dost**lar neyleyelim ķāre nedür yâr gider” (*Gazel 8, Mısra 2*).

du‘ācu: *Biri için Allah’a dua eden kimse.*

1. “Hāmidī-i bī-nevā cāndan **du‘ācuñdur** senüñ / Şıdķ ilen ‘ömrüñ uzunlğı diler şām u seḫer” (*Kaside 3, Mısra 13*).

du‘ālar eyle-: *Tanrı’ya yalvarmak.*

1. “Ay ile gün bilürler kim Hāmidī-i miskīn / Dāyim **du‘ālar eyle** sen şāḫ-ı meh-likāya” (*Kaside 1, Mısra 28*).

du‘ā-yı seher eyle-: *Sabahın güneş doğmadan önceki zamanı dua etmek.*

1. “Şāḫa bu vefā-dār ķuluñ Hāmidī ol kim / Saña dil ü cān ile **du‘ā-yı seher eyle**” (*Kaside 2, Mısra 36*).

düken-: *Tükenmek, bitmek.*

1. “Yüzini görmeyince gam zılmıti **dükenmez** / Hırşid eger görünmez alur cihānı sāye” (*Kaside 1, Mısra 5*).

dün ü gün: *Gece gündüz.*

1. “Görelı hıtt u ruhuñı çemen-i hüsnünde / **Dün ü gün** seyr iderüz lāle vü reyhān severüz” (*Gazel 10, Mısra 4*).
2. “Ger isteseñ ki yine Hāmidī gibi göresin / Hıtt u ruhu **dün ü gün** Kirdgāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 14*).

dünyā: *Üzerinde yaşadığımız toprak ve denizler, yeryüzü.*

1. “Devr-i Ādemden beri **dünyāya** ey kişver-küşā / Bir uğurlu sencileyin gelmedi gelmeyiser” (*Kaside 3, Mısra 3*).
2. “Sancağ-ı sultān senüñle yaraşur kim **dünyāda** / Nireye varsañ cihānı feth idersin ser-tā-ser” (*Kaside 3, Mısra 7*).
3. “Kıluruz hayl-i hayālün yolına cānı fedā / Zırā biz ehl-i dilüz **dünyāda** mihmān severüz” (*Gazel 10, Mısra 6*).
4. “Dünyāda Hızrgibi buldum hayāt-ı cāvīd / Tā serv-kāmetünden üstüme düşdi sāye” (*Gazel 15, Mısra 3*).
5. “Ki ança yaz ola bu **dünyāda** ki biz olmayalım / Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi sāğar- ile” (*Gazel 17, Mısra 11*).
6. “Hemīşe baş u cān oynar yoluñda / Kişi kim bildi **dünyānuñ** mīzācı” (*Gazel 28, Mısra 10*).

dur-ı: *Yardımcı fiil.*

1. “Maşşūdı anuñ yüzüñi görmek **durur** ancak / Aza vü çoğa dimeyesin kim nazar eyler” (*Kaside 2, Mısra 45*).
2. “Tañrıdan aña rahmet inüpdür bu cihānda / Kim işigi cennet **durur** u kıllarıdur hūr” (*Kaside 4, Mısra 18*).
3. “Öldük bu derd-i hicrde hān ey Mesīh- dem / ‘İsī lebün **durur** niçün itmez devā bize” (*Gazel 16, Mısra 4*).

4. “Derd ü ğamı ki Hāmidī’nün ni‘meti **durur** / Şükr eylerem ki anı virüpdür Hudā bize” (*Gazel 16, Mısra 11*).
5. “Gözümde māh-ruhsāruñ hayālī / Çü nūr-ı Hāk **durur** insān içinde” (*Gazel 18, Mısra 8*).
6. “Ne sa‘ādetlüyimiş hindū-yı hāl-i siyehüñ / Ki gül üstinde **durur** dāyim anuñ hāb-gehi” (*Gazel 23, Mısra 8*).
7. “Ol ki hüsñ ile **durur** hūblaruñ pādīşehi / Hāk-i pāyı şerefinden durur ayuñ külehi” (*Gazel 24, Mısra 1*).
8. “Ol ki hüsñ ile durur hūblaruñ pādīşehi / Hāk-i pāyı şerefinden **durur** ayuñ külehi” (*Gazel 24, Mısra 2*).

dur-2: Beklemek, kalmak.

1. “Hāmidī gibi yüzi görmeklik için **dururam** / Neylerem burada çün ol māh-ı tābānum gider” (*Gazel 9, Mısra 9*).

dūr ol-: Uzak olmak.

1. “Envā‘-ı sa‘ādet bile yaşıñ uzun olsun / Taht üstine bahtuñdan **ola** çeşm-i bedān **dūr**” (*Kaside 4, Mısra 50*).

dürlü dürlü: Çeşit çeşit.

1. “Çünkü cān mülkine girürdi hayālūñ şevk ile / Cān gönül şehrini **dürlü dürlü** āyīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 12*).

dürüst eyle-: İyi etmek.

1. “Geh şıdı gāh **dürüst** eyledi zülfi dilümi / Kim görüpdür hele bu vech ile dil-dārlığı” (*Gazel 27, Mısra 5*).

düş-1: Durduğu, bulunduğu, tutunduğu yerden ayrılarak veya dayanağını, dengesini yitirerek yukarıdan aşağıya inmek.

1. “Hāmidī sensüz ğamuñ deñizine **düşmiş** yüzer / El-ġıyās urur umar ‘avn u meded sen şāhdan” (*Gazel 14, Mısra 11*).

düş-2: Vurmak, değmek, rastlamak.

1. “Dünyāda Hızrgibi buldum hayāt-ı cāvīd / Tā serv-kāmetünden üstüme **düşdi** sāye” (Gazel 15, Mısra 4).

düstür: Sadrazam, vezir vb. devlet büyüğü.

1. “Devlet virici destüñi öpmek diler ancak / Ümmīd ki **düstür** vire lutf ile destür” (Kaside 4, Mısra 46).

dut ki: Tut ki, varsay ki.

1. “**Dut ki** men hod güneh-i ‘ışkuñı fāş eylemişem / Kānı ehl-i keremün ‘ādet-i settārlığı” (Gazel 27, Mısra 11).

E-e

ebedī kıl-: Sürekli, devamlı kılmak.

1. “Yā Rab **ebedī kıl** bu şehūñ devlet ü ‘ömri / Zīrā ki cihānda heme dem hayrlar eyler” (Kaside 2, Mısra 51).

ebr-i kef: Köpük bulutu.

1. “**Ebr-i kefūñ** hemīşe tā haşr fāyız olsun / Şöyle ki tāze tutsun āfākı aydan aya” (Kaside 1, Mısra 33).

eflāk: Felekler, gökler.

1. “**Eflāk**de medhūñi okur şevk ile Zühre / Her şubh kim ala eline çeng ile tanbūr” (Kaside 4, Mısra 25).

efrüz: Aydınlatan, parlatan.

1. “Aks-i ruhsāruñ çerāğı gönlümü rūşen tutar / Dāyimā şem‘un işi meclisde cān **efrüzıdur**” (Gazel 6, Mısra 10).

eger: Eğer, şayet.

1. “Yüzini görmeyince gam zulmeti dükenmez / Hurşīd **eger** görünmez alur cihānı sāye” (Kaside 1, Mısra 6).
2. “Hicrān **eger** kılsa cānuma kaşdı biñ kez / Bir zerre yimezem gam şükr eylerem Hudāya” (Kaside 1, Mısra 11).

3. “Yār **eger** kılsa beni hār elümden ne gelür / Ve ger öldürse beni zār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 1*).
4. “‘Āşıķam ‘āşıķ u benden **eger** incinür ise / Şehrden kıava beni yār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 7*).
5. “Kendü kūyinden **eger** Hāmidī-i suh̄teyi / Göndere Bursa’ya Hānkār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 9*).
6. “Za‘f-ı hālümden **eger** h̄aste tenüm bunda kıalür / Terk ider cān tenümi vü dil-efgār gider” (*Gazel 8, Mısra 3*).
7. “Nāz ile her kıanda ki ol serv-i h̄irāmānum gider / Men **eger** gitmezsem anuñla bile cānum gider” (*Gazel 9, Mısra 2*).
8. “Müsā‘id olsa **eger** rüzgār bizüm ile / Orada baş açuban rüzgāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 5*).
9. “Cemşīd **eger** göreydi ‘ālemde cām-ı la ‘lūñ / ‘Ömrinde bakmaz idi cām-ı cihān-nümāya” (*Gazel 15, Mısra 5*).
10. “Eger kūyünde öldürsem rak̄ıbi / Bu ma‘niden olam h̄acī vü nācī” (*Gazel 28, Mısra 7*).

egerci: Her ne kadar, ... ise de, gerçi.

1. “Bu derd-i hicie ki H̄aķ rüzī kııldı bize bugün / **Egerci** idimezüz h̄iç çäre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 10*).

ehl: Bir yerin, bir topluluğun halkından olanlar, oraya mensup bulunanlar, cemaat.

1. “Zulm **ehlini** şu resme zebün eyledi ‘adlūñ / Kim maşhara tutar toğanı yazıda ‘uşfūr” (*Kaside 4, Mısra 27*).

ehl-i dil: Gönül ehli.

1. “Kıluruz hayl-i hayālūñ yolına cānı fedā / Zīrā biz **ehl-i dil**üz dünyāda mihmān severüz” (*Gazel 10, Mısra 6*).
2. “Ruḥları āyinedür **ehl-i dile** rüşen imiş / Anda ay ile günüñ nūrı ‘ıyāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 3*).

ehl-i hüner: Marifetli olanlar.

1. “İnşāfını gör bu felek-i sifle-nüvāzuñ / Kim **ehl-i hüner** h̄aķķına her dem neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 40*).

ehl-i ‘irfān: İrfan ehli, arif, bilgili kimse.

1. “**Ehl-i ‘irfān** içre gülzār-ı cemālūñ vaşfına / Hāmidī gibi bulunmaz bir hoş-elhān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 9*).
2. “Gösteren Hāmidī-i sūhteye cām-ı Cemi / **Ehl-i ‘irfān** katına pīr-i muğandur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 10*).

ehl-i kerem: Cömertlik ehli.

1. “Dut ki men hōd güneş-i ‘ışkuñı fāş eylemişem / Kani **ehl-i keremūñ** ‘adet-i settārlığı” (*Gazel 27, Mısra 12*).

ehl-i nazar: Lütuf ve keremle bakan kimseler.

1. “Hicrān gelesi hāzret-i Paşaya direm kim / **Ehl-i nazara** tal‘atıdır luţf ile manzūr” (*Kaside 4, Mısra 14*).
2. “Ol ‘iyān nurı ki maţlūbıdır **ehl-i nazaruñ** / Dili her zerrenūñ içinde nihāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 3*).

eksil-: Azalmak, az duruma gelmek.

1. “Ey ki dirsın hicrde derd-i dilūñ **eksildi** mi / Eksilür mi derd-i dil hergiz çü dermān andadır” (*Gazel 7, Mısra 7*).
2. “Ey ki dirsın hicrde derd-i dilūñ **eksildi** mi / **Eksilür** mi derd-i dil hergiz çü dermān andadır” (*Gazel 7, Mısra 8*).

elı: Kolun bilekten parmak uçlarına kadar olan, tutmaya ve iş yapmaya yarayan bölümü.

1. “Eflākde medhūñı okur şevk ile Zühre / Her şubh kim ala **eline** çeng ile tanbūr” (*Kaside 4, Mısra 26*).
2. “**Elüñle** Hāmidī’yi öldürürken / Nigārın ellerüñ kana bulaşdı” (*Gazel 25, Mısra 9*).

elleri(üñ) kana bulaş-: Elini kana bulaştırmak, öldürmek.

1. “Elüñle Hāmidī’yi öldürürken / Nigārın **ellerüñ kana bulaşdı**” (*Gazel 25, Mısra 10*).

elinden: Yüzünden, -den dolayı.

1. “Hicr **elinden** çün teni terk itdūñ ey cān vay aña / Hārmēn-i cān andadır kim māh-ı tābān andadır” (*Gazel 7, Mısra 5*).

2. “Varalım ol şanem-i gül-‘ızāra yalvaralım / Belā-yı firķat **elinden** nigāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 2*).

el-ġiyās ur-: Yardım çağırmaq.

1. “Hāmidī sensüz ġamuñ deñizine düşmiş yüzer / El-ġiyās urur umar ‘avn u meded sen şāhdan” (*Gazel 14, Mısra 12*).

elif: Elif harfı gibi uzun ve mütenasip, ince uzun boy.

1. “Ol perīnūñ kāmētini ger **elif** dirsem n’ola / Çün haţıdur āyet-i hūbī vü muşhaf yüzidür” (*Gazel 6, Mısra 3*).

elkāb: Lakaplar, unvanlar.

1. “Sultān Muḥammed ibni sultān Murād-ı Ġāzī / Ki **elķābını** felek bir hırşīd-i çerḥ-pāye” (*Kaside 1, Mısra 18*).
2. “Hırşīd-i zamān şāh-ı cihān hüsrev-i ġāzī / Ki **elķābını** gerdün şeh-i ‘ālī-güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 18*).

elümden ne gelür: Çaresiz bir durumda yapılacak bir şey olmadığını anlatan bir söz.

1. “Yār eger kılsa beni hār **elümden ne gelür** / Ve ger öldürse beni zār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 1*).
2. “Yār eger kılsa beni hār elümden ne gelür / Ve ger öldürse beni zār **elümden ne gelür**” (*Gazel 5, Mısra 2*).
3. “Kīrpügüm yazdı ciger kanı ile şaru yüzüme / Mācerā-yı dil-i hūn-hār **elümden ne gelür**” (*Gazel 5, Mısra 4*).
4. “Dönmezem yār yolından ve ger inanmaz iseñ / Hancerüñ ile cigerüm yar **elümden ne gelür**” (*Gazel 5, Mısra 6*).
5. “‘Āşıkam ‘aşık u benden eger incinür ise / Şehrden kıva beni yār **elümden ne gelür**” (*Gazel 5, Mısra 8*).
6. “Kendü kūyinden eger Hāmidī-i suḥteyi / Gündere Bursa’ya Hānkār **elümden ne gelür**” (*Gazel 5, Mısra 10*).

emrüne me’ mūr ol-: Emrine girmek, bir kimsenin buyruğu altında bulunmayı kabul etmek.

1. “Çün mesned-i ikbâlde zâtuñ ola âmir / Çerh ü felek ü encüm **ola emrüne me'mür**” (*Kaside 4, Mısra 24*).

encüm: *Yıldızlar.*

1. “Tâ **encüm**ine nür virür şâh-ı kevâkib / Tâ kutb mücâvir olur u meh sefer eyler” (*Kaside 2, Mısra 49*).

envâ'-ı çerâğ: *Çeşit çeşit mum, ışık.*

1. “Bezm-i bâğuñ tarabı vaqtidür imdi kim olur / Lâle **envâ'-ı çerâğ** ile vü gül micmer ile” (*Gazel 17, Mısra 4*).

envâ'-ı sa'âdet: *Çeşit çeşit mutluluk.*

1. “**Envâ'-ı sa'âdet** bile yaşıñ uzun olsun / Taht üstine bahtuñdan ola çeşm-i bedân dūr” (*Kaside 4, Mısra 49*).

epsem: *Ses çıkarmayan, susan.*

1. “Şabr kıl **epsem** otur yâr gelince didiler / Dil nice şabr ide burada çü dil-dâr gider” (*Gazel 8, Mısra 5*).

er: *Kişi.*

1. “Zülfüne girdi gönül 'ışk ile baş oynamağa / Kim bahâdır olan **er** gicede meydânda konar” (*Gazel 4, Mısra 10*).

eser eyle-: *Tesir etmek.*

1. “Çün yakdı beni gönli sevindürdi rakıbuñ / Gör bu güneşüñ nûrı ki taşâ **eser eyler**” (*Kaside 2, Mısra 14*).

ev: *Bir kimsenin veya ailenin içinde yaşadığı yer, konut, hane.*

1. “Gün muhterik olur nazar-ı kahrı dilerse / Gerdünda **evi** hışm ile zîr ü zeber eyler” (*Kaside 2, Mısra 26*).

evvel: *Önce.*

1. “Niçün ey meh cennet-i küyuñda bār olmaz baña / Niçün **evvelki** gibi hîç i'tibâr olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 2*).

ey: *Seslenme ünlemi.*

1. “Raḥm it baña ey şūḥ ki gönlüm gice gündüz / Vaşf-ı ḥaṭ u ḥadd-i şeh-i Cemşīd-fer eyler” (*Kaside 2, Mısra 15*).
2. “Bī-çāre niyāz ile yüzün kapuña sürüp / Ḥālını dir ey şāḥ u sözi muhtaşar eyler” (*Kaside 2, Mısra 44*).
3. “Ey mülāzımlar saña feth ile iḳbāl ü zafer / Ḳanda kim varsañ saña Ḥızr nebīdür rāḥ-ber” (*Kaside 3, Mısra 1*).
4. “Devr-i Ādemden beri dünyāya ey kişver-küşā / Bir uğurlu sencileyin gelmedi gelmeyiser” (*Kaside 3, Mısra 3*).
5. “Pādişāhuñ himmetiyle ey şeh-i şāḥib-ḳırān / Sen alursın ḳanda kim vardur cihānda ḳal‘alar” (*Kaside 3, Mısra 5*).
6. “Ey nergis-i mestüñde ruḥuñ nūrun ‘alā nūr / ‘Uşşāk ruḥuñ görmek ile gül gibi mesrūr” (*Kaside 4, Mısra 1*).
7. “‘Uşşākı mey-i la‘l-i lebūñ serḥoş idüptür / Bu ortada men ayuḳam ey gözleri maḥmūr” (*Kaside 4, Mısra 8*).
8. “Ey faẓl ile vü ‘adl ile her mülkde ma‘rūf / Vey cūd ile vü beẓl ile şehirde meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 19*).
9. “Niçün ey meh cennet-i kūyuñda bār olmaz baña / Niçün evvelki gibi hīç i‘tibār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 1*).
10. “‘İşkuñuñ yolında Mañşūram velī nā-pāydār / Ey dirīgā kim bu devlet pāydār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 8*).
11. “Bāğ-ı cān naḥlisin ey serv-i ḥırāmān Muştafā / Ruḥları gül lebleri la‘l-i Bedaḥşān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 1*).
12. “İster iseñ ey gönül meydān-ı ‘ışka girmeye / Zūlf ü ḥālin gözlegil kim gū vü çevgān andadur” (*Gazel 7, Mısra 3*).
13. “Hicr elinden çün teni terk itdūñ ey cān vay aña / Ḥarmen-i cān andadur kim māḥ-ı tābān andadur” (*Gazel 7, Mısra 5*).
14. “Ey ki dirsın hicrde derd-i dilūñ eksildi mi / Eksilür mi derd-i dil hergiz çü dermān andadur” (*Gazel 7, Mısra 7*).
15. “Ey ki dirsın şehirden gitme cefāya şabr ḳıl / Nicesin şabr eyleyem şimdi ki sulṭānum gider” (*Gazel 9, Mısra 5*).
16. “Seni çokdan beri ey serv-i ḥırāmān severüz / Sen gülistānsın u biz tāze gülistān severüz” (*Gazel 10, Mısra 1*).

17. “Hüsn ü luṭfin severüz ol şanemüñ ‘ālemde / **Ey** rakīb şanma ki biz sen gibi oğlan severüz” (*Gazel 10, Mısra 10*).
18. “Didüñ öldüriserüz Hāmidī’yi güle güle / Bundan ötrü seni **ey** gonçe-i ḥandān severüz” (*Gazel 10, Mısra 12*).
19. “Öldük bu derd-i hicrde hān **ey** Mesīh- dem / ‘İsī lebüñ durur niçün itmez devā bize” (*Gazel 16, Mısra 3*).
20. “Gel **ey** meh Hāmidī gönlin sevindür / Ki besler derd-i ‘ışkuñ cān içinde” (*Gazel 19, Mısra 13*).
21. “Rāḥat olmadı dil **ey** rāḥat-ı cān sen gideli / Gonçe-veş gönlüme dar oldu cihān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 1*).
22. “Āb-ı çeşmümde ḥayāl-i kad-i sīmīn-berüñi / İsterem dem-be-dem **ey** serv-i revān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 8*).
23. “Kerem it ḥüsn zekātı baña **ey** serv-i sehi / Ki işigüñde gedāyam men ü sen ḥüsn şehi” (*Gazel 23, Mısra 1*).
24. “Murādı sensin **ey** māh Hāmidī’nüñ / Cihānda yokdur özge ihtiyācı” (*Gazel 28, Mısra 11*).

eyle-: *Etmek, yapmak.*

1. “Sünbül-i zülfüñ niḳāb-ı rüy-ı gül-gün **eyleme** / ‘Āşıkuñ gönlini her dem hicrden ḥün eyleme” (*Beyit 2, Mısra 1*).
2. “Sünbül-i zülfüñ niḳāb-ı rüy-ı gül-gün eyleme / ‘Āşıkuñ gönlini her dem hicrden ḥün **eyleme**” (*Beyit 2, Mısra 2*).

eyvān-: *Saray, köşk, kemerli yüksek bina.*

1. “Gönlüme kondı ğam-ı ‘ışkı pes ez-ḳatl-i rakīb / Şeh seferden çü döne feth ile **eyvānda** konar” (*Gazel 4, Mısra 12*).

eyvām-ı ğam-: *Hüzün günleri.*

1. “Gönül bütün iken **eyvām-ı ğamda** şābir idük / Bu gün kim oldu gönül pāre pāre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 7*).

ez-ḳatl-i rakīb-: *Rakibin öldürülmesinden.*

1. “Gönlüme kondı ğam-ı ‘ışkı pes **ez-ḳatl-i rakīb** / Şeh seferden çü döne feth ile eyvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 11*).

F-f

fâş eyle-: (Bir sırrı) Meydana vurmak, açığa çıkarmak.

1. “Dut ki men hûd güneş-i ‘ışkuñı fâş eylemişem / Xanı ehl-i keremün ‘âdet-i settârlığı” (Gazel 27, Mısra 11).

fâyide virme-: Yararlı olmamak.

1. “Tâli’ çü rücû’ itse hüner fâyide virmez / Baht olmasa gün dağda la’li hâcer eyler” (Kaside 2, Mısra 41).

fâyız ol-: Bol ve bereketli olmak.

1. “Ebr-i kefüñ hemîşe tâ haşr fâyız olsun / Şöyle ki tâze tutsun âfâkı aydan aya” (Kaside 1, Mısra 33).

fażl: Alicenaplık ve cömertlik, iyilik, lütuf, kerem.

1. “Ey **fażl** ile vü ‘adl ile her mülkde ma‘rûf / Vey cûd ile vü bezl ile şehirde meşhûr” (Kaside 4, Mısra 19).

felek: Gökyüzü, sema.

1. “Sultân Muhammed ibni sultân Murâd-ı Ğâzî / Ki elķābını **felek** bir hûşîd-i çerh-pāye” (Kaside 1, Mısra 18).
2. “Ol lutf u kerem kânı ki bu devr-i zamānda / Hûşîd **felekde** ğazabından hâzer eyler” (Kaside 2, Mısra 22).
3. “Bûlbûl gibi medhûñ dir iken bu **felek** anı / Hicründe niçün gül gibi hûnîn-ciger eyler” (Kaside 2, Mısra 37).
4. “Bu ki ārām idemez seyr ü sülûkinde **felek** / Ğarażı terbiyet-i hûsn-i bûtândur bilürem” (Gazel 13, Mısra 5).

felek-i sifle-nüvâz: Alçakları hoş tutan felek.

1. “İnşafını gör bu **felek-i sifle-nüvâzuñ** / Kim ehl-i hüner haķķına her dem neler eyler” (Kaside 2, Mısra 39).

fer: Parlaklık, aydınlık, nur.

1. “Ğamdan penāh iderem ol şāh sāyesine / Kim sāyesi virüpdür **fer** sāye-i hümāya” (*Kaside 1, Mısra 14*).

fervād u efgān: *Yüksek sesle bağıırıp haykırma.*

1. “Ol kamer yüzlü temāşāya gidince mensüzün / Her gice Keyvāna dek **fervād u efgānum** gider” (*Gazel 9, Mısra 4*).

feth: *Bir şehir veya ülkeyi savaşarak alma.*

1. “Çün leşker-i manşūrı diler kesr-i e‘ādī / Kanda ki varur **feth** ile bir mülki cer eyler” (*Kaside 2, Mısra 30*).
2. “Ey mülāzımlar saña **feth** ile ikbāl ü zafer / Kanda kim varsañ saña Hızır nebīdür rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 1*).
3. “Gönlüme kōndı ğam-ı ‘ışkı pes ez-ıatlı-i raķīb / Şeh seferden çü dōne **feth** ile eyvānda kōnar” (*Gazel 4, Mısra 12*).

feth it-: *Bir yeri veya ülkeyi savaşarak almak, ülke açmak.*

1. “Sancak-ı sulţān senūñle yaraşur kim dünyāda / Nireye varsañ cihānı **feth idersin** ser-tā-ser” (*Kaside 3, Mısra 8*).

feth u zafer eyle-: *Ele geçirip galip olmak.*

1. “Baht u hıred ü devlet ile kanda varursa / Öñinde kılavuzluğı **feth u zafer eyler**” (*Kaside 2, Mısra 28*).

fikrine gel-: *Aklına gelmek; bir şeyi yapmayı düşünmek, tasarlamak.*

1. “Bu ma‘nī anuñ **fikrine** gelmezdi ki bir gün / Nā-gāh bu devlet kapusından ola mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 35*).

firāk: *Ayrılık.*

1. “Bu dār-ı ğurūr içre **firākuñda** dilerdüm / Kim dārā çekem kendüzümü nite ki Manşūr” (*Kaside 4, Mısra 39*).

firkat: *Ayrılık, sevgiliden ayrı düşme.*

1. “Kānlu yaşumdan şarāb-ı nāb u nālemden rebāb / **Firkatüñde** her biri ‘ıyş ile ‘işretdür baña” (*Gazel 2, Mısra 8*).
2. “Ol ki çeşm-i ebrden her şubh bārān yağdurur / **Firkatüñde** Hāmidī’nüñ nāle-i dil-süzıdır” (*Gazel 6, Mısra 14*).

3. “Niçe bir ol perī-rū **fırkatinde** / Beni kor nāle vü efġān içinde” (*Gazel 19, Mısra 7*).

fütüh: *Fetihler, zaferler.*

1. “Ĥāmidī’nüñ göñli içi Bursa şehri gibidür / Kim şehinşāhuñ **fütüh** āyini şīrīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 14*).

G-g

gāh geh: *Bazen...bazen.*

1. “Tā **gāh** ĥazān olsa cihān içre vü **geh** yaz / Mādām ki tesbīh ide her dāne-i engür” (*Kaside 4, Mısra 47*).

gāh gehī: *Zaman zaman.*

1. “Tutam oğ gibi beni ĥāk-i rehe atar iseñ / Kūşe-i çeşmüñ ile ĥālūme bağ **gāh gehī**” (*Gazel 24, Mısra 10*).

ġam: *Tasa, kaygı, üzüntü.*

1. “Yüzini görmeyince **ġam** zūlmeti dükenmez / Ĥurşīd eger görünmez alur cihānı sāye” (*Kaside 1, Mısra 5*).
2. “Ġamdan penāh iderem ol şāh sāyesine / Kim sāyesi virüpdür fer sāye-i hümāya” (*Kaside 1, Mısra 13*).
3. “Tā göñlümi büryān ide hicrūñde **ġam** içün / ‘İşkūn otı kızdurdu tenüm nite ki tendür” (*Kaside 4, Mısra 9*).
4. “Ĥāmidī sensüz **ġamuñ** deñizine düşmiş yüzer / El-ġıyās urur umar ‘avn u meded sen şāhdan (*Gazel 14, Mısra 11*).
5. “Çü **ġamdan** doldı göñlüm ağılaram zār / Meseldür kim kızan çün doldı taşdı” (*Gazel 25, Mısra 7*).

ġam çek-: *Tasalanmak, kaygılanmak, üzülmek.*

1. “Niçe dil şabr ide hicrān içinde / Niçe cān **ġam çeke** devrān içinde” (*Gazel 19, Mısra 2*).

ġam yime-: *Tasa etmemek, kaygılanmamak, üzülmemek.*

1. “Hicrān eger kılursa cānuma kaçd biñ kez / Bir zerre **yimezem ġam** şükr eylerem Ĥudāya” (*Kaside 1, Mısra 12*).

2. “Ḥāmidī gerçi günāhuñ çok ise **ğam yime** kim / Yazıma kâtib-i sır ‘āşık-ı mecnūn günehi” (*Gazel 24, Mısra 11*).

ğam-ı ışk: *Aşkın üzüntüsü.*

1. “İksir-i ğamı derd ile zerd eyledi yüzüm / Gör kim **ğam-ı ışk** nice toprakı zer eyler” (*Kaside 2, Mısra 6*).
2. “Gönlüme kondı **ğam-ı ışk** pes ez-ıatlı rakīb / Şeh seferden çü döne fetih ile eyvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 11*).

ğamze: *Göz ucu ile yan bakış.*

1. “Her tır kim ol **ğamze** benüm gönlüme atar / Bî-çāre göñül karşıda sīnem siper eyler” (*Kaside 2, Mısra 9*).
2. “Açılır göñlüm hevāsı **ğamzesinden** şansaña/ Ğamzesinüñ okları bārān-ı rahmetdür baña” (*Gazel 2, Mısra 3*).
3. “Açılır göñlüm hevāsı ğamzesinden şansaña / **Ğamzesinüñ** okları bārān-ı rahmetdür baña” (*Gazel 2, Mısra 4*).
4. “Tā hevāda vura cān-bāzlarıñ murğ-ı dilin / **Ğamzesi** kaşıyile tır ü kemāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 8*).
5. “Ger **ğamzesi** okıyla göre yā gibi kaşı / Sehminden ola māh-ı nevüñ gözleri şaşı” (*Gazel 26, Mısra 1*).

ğaraż: *Niyet.*

1. “Bu ki ārām idemez seyr ü sülükinde felek / **Ğarażı** terbiyet-i hüsni bütāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 6*).

ğāret it-: *Talan etmek, yağmalamak.*

1. “Ol kim alur dil ü şabr u hıredi **ğāret ider** / Mazhar-ı şüret-i zibā-yı fülāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 7*).

ğarīb: *Kimsesiz, zavallı, biçare.*

1. “Ḥāmidī sevdi seni cevri ile öldürme anı / ‘Afv kıl lıftuñ ile işbu **ğarībūñ** günehi” (*Gazel 23, Mısra 10*).
2. “Savaşdılar rakībleriñ benümle / **Ğaribe** n’ola ger itler savaşdı” (*Gazel 25, Mısra 6*).

ġark eyle-: *Batırmak, boğmak.*

1. “Merdümi **ġark eyledi** çeşmümde ‘aḳsi ƙaşlaruñ / Ġarƙ olur deñizde merdüm ƙünkü devrölse gemi” (*Gazel 22, Mısra 7*).

ġark ol-: *Gömülmek, batmak.*

1. “Merdümi ġarƙ eyledi çeşmümde ‘aḳsi ƙaşlaruñ / **Ġarƙ olur** deñizde merdüm ƙünkü devrölse gemi” (*Gazel 22, Mısra 8*).

ġazā: *Cenk, savaş.*

1. “Ḥāmidī šāh-ı cihān-gır **ġazāya** varıcaƙ / Nice ƙalur ƙişi bu şehirde pā-pesler ile” (*Gazel 17, Mısra 13*).

ġazab: *Öfke, kızgınlık, hiddet.*

1. “Ol luṭf u kerem kānı ƙi bu devr-i zamānda / Ḥurşīd felekde **ġazabından** hāzer eyler” (*Kaside 2, Mısra 22*).

geç-: *Bir yerin yakınından veya içinden gitmek.*

1. “Yolına ger bilevüz k’ol şanem ne yolda **geçer** / Piyāde varuban ol şeh-suvārā yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 11*).

gedā: *Dilenci, yoksul, fakir.*

1. “Ƙılsa naẓar irişür göñlüme tır-i ġamze / Sultān naẓar ƙılursa devlet irür **gedāya**” (*Kaside 1, Mısra 8*).
2. “Kerem it ḥüsn zekātı baña ey serv-i sehi / Ƙi işigünde **gedāyam** men ü sen ḥüsn şehi” (*Gazel 23, Mısra 2*).

geh geh: *Bazen...bazen.*

1. “Yā Rab ol ḥāl-i ruḥ u la‘l-i lebi Ḥızr mı ƙim / **Geh** gül üstinde vü **geh** çeşme-i ḥayvānda ƙonar” (*Gazel 4, Mısra 6*).

geh gāh: *Bazen...bazen.*

1. “**Geh** sıdı **gāh** dürüst eyledi zülfi dilümi / Ƙim görüpdür hele bu vech ile dil-dārlığı” (*Gazel 27, Mısra 5*).

gel-1: *Gelmek.*

1. “Devr-i Âdemden beri dünyāya ey kişver-küşā / Bir uğurlu sencileyin **gelmedi** gelmeyiser” (*Kaside 3, Mısra 4*).
2. “Devr-i Âdemden beri dünyāya ey kişver-küşā / Bir uğurlu sencileyin **gelmedi gelmeyiser**” (*Kaside 3, Mısra 4*).
3. “Saru yüzümi işigüñe sürmege **geldüm** / Ümmîd budur kim tutasın lutf ile ma‘zûr” (*Kaside 4, Mısra 43*).
4. “Şabr kıl epsem otur yâr **gelince** didiler / Dil nice şabr ide burada çü dil-dâr gider” (*Gazel 8, Mısra 5*).
5. “Lâle **geldi** çemene la‘l gibi sāğar ile / Gül içer bâdeyi nergis gibi cām-ı zer ile” (*Gazel 17, Mısra 1*).
6. “**Gel** ey meh Hâmidî gönlin sevindür / Ki besler derd-i ‘ışkuñ cân içinde” (*Gazel 19, Mısra 13*).

gel-2: *Uğramak, yakalanmak, tutulmak.*

1. “Baña cevri itdi cefâ yolın tutup gitti rakîb / Baña n’itdiyse aña dahı **gele** Allahdan” (*Gazel 14, Mısra 8*).

gel-3: *Ortaya çıkmak, zuhur etmek.*

1. “Hicrân **gelesi** hâzret-i Paşaya direm kim / Ehl-i nazara tal‘atıdur lutf ile manzûr” (*Kaside 4, Mısra 13*).

gemi: *Su üstünde giden büyük taşıt, sefine.*

1. “Tâ yeñi ay **gemisi** yürür bu deñiz üzre / Bañr-ı kefüñ cihânı tâ ğarķ ider ‘aţāya” (*Kaside 1, Mısra 31*).
2. “Merdümi ğarķ eyledi çeşmümde ‘aķsi kaşlaruñ / Ğarķ olur deñizde merdüm çünki devrülse **gemi**” (*Gazel 22, Mısra 8*).

ger: *Eğer, şayet.*

1. “**Ger** hâsm hilâf ile uzun eylese dili / Nañl-i kâdini lâyıķ-ı tîr ü teber eyler” (*Kaside 2, Mısra 31*).
2. “Ķapuñdan aña **ger** bir avuc toprak irerse / Toprakı alup şevķ ile kühl-i başar eyler” (*Kaside 2, Mısra 47*).

3. “**Ger** nigār itsün alı kanumdan andan dönmezem / Dimesünler kim meger mihr-i nigār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 9*).
4. “Hāmidī’den **ger** kabûl olsa dehānuñ vaşfını / Bundan özge bu cihānda hîç kār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 11*).
5. “Serv hayrân kıla şimşād kadinüñ lutfına / **Ger** kılursa nâz ile gülşende seyrân Muştafâ” (*Gazel 3, Mısra 4*).
6. “Dostuñ kıddi hayâli giceler cānda konar / Cānda **ger** konmasa ol serv-i revân hānda konar” (*Gazel 4, Mısra 2*).
7. “Hicr ile Hāmidī **ger** Kābluca’da kınsa n’ola / Derd ile bülbül-i şūrīde gülistānda konar” (*Gazel 4, Mısra 13*).
8. “Yār eger kılsa beni hār elümden ne gelür / Ve **ger** öldürse beni zār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 2*).
9. “Dönmezem yār yolından ve **ger** inanmaz iseñ / Hāncerüñ ile cigerüm yar elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 5*).
10. “Ol perīnüñ kāmētini **ger** elif dirsem n’ola / Çün hatıdur āyet-i hūbī vü muşhaf yüzidür” (*Gazel 6, Mısra 3*).
11. “**Ger** kapuñdan kıvasın şevk ile girür bacadan / Cān-ı maḥzūnum ki ‘ışkuñ murğ-ı dest-āmūzıdır” (*Gazel 6, Mısra 11*).
12. “Ol cefācıdan şikāyet **ger** idersin Hāmidī / Devletüñ işigine yüz sür ki sultān andadur” (*Gazel 7, Mısra 9*).
13. “Yolına **ger** bilevüz k’ol şanem ne yolda geçer / Piyāde varuban ol şeh-suvārā yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 11*).
14. “**Ger** isteseñ ki yine Hāmidī gibi göresin / Hāṭ u ruḥı dün ü gün Kirdgāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 13*).
15. “**Ger** ser-i kūyinden umdum merḥamet ‘ayb itmesün / Raḥmet umar dāyimā dervīş şāḥib-cāhdan” (*Gazel 14, Mısra 5*).
16. “**Ger** gösterür yüzün bu gün ol dil-rübā bize / Yüz gösterür vişālde yüz biñ şafā bize” (*Gazel 16, Mısra 1*).
17. “Savaşıdılar rakıblerüñ benümle / Ğarībe n’ola **ger** itler savaşıdı” (*Gazel 25, Mısra 6*).
18. “**Ger** ğamzesi okıyla göre yā gibi kışı / Sehminden ola mäh-ı nevüñ gözleri şaşı” (*Gazel 26, Mısra 1*).
19. “Āh-ı dil ü sūz-ı cigeri terk idemez cān / **Ger** ḥod kesesin şem‘ gibi tīg ile başı” (*Gazel 26, Mısra 4*).

20. “Şevk ile rakîbi dahı hoş görse kapuñda / **Ger** Hâmidî-i sülhte-dil olmasa nâşî”
(*Gazel 26, Mısra 10*).
21. “**Ger** bu resme unuda yâr vefâ-dârlığı / Gonçe-veş gitmeye hergiz bu gönül
darlığı” (*Gazel 27, Mısra 1*).
22. “**Ger** beni öldüresin kapuñı terk eyleyemem / Ança âzâr ola kim olmaya bî-
zârlığı” (*Gazel 27, Mısra 9*).
23. “**Ger** ‘afv kılsa lûtf ile suç u günâhumız / Çok yaşasun sa‘âdet ile pâdişâhumız”
(*Beyit 1, Mısra 1*).

gerçi: *Her ne kadar ...ise de, vakıa.*

1. “Hâmidî **gerçi** günâhuñ çok ise ğam yime kim / Yazmaz kâtib-i sır ‘âşık-ı
mecnûn günehi” (*Gazel 24, Mısra 11*).

gerdün: *Felek, dünya.*

1. “Hurşid-i zamân şâh-ı cihân hüsrev-i ğâzî / Ki elķābını **gerdün** şeh-i ‘ālî-güher
eyler” (*Kaside 2, Mısra 18*).
2. “Gün muhterik olur nazar-ı kahrı dilerse / **Gerdünde** evi hışm ile zîr ü zeber
eyler” (*Kaside 2, Mısra 26*).

getür-: *Getirmek.*

1. “Güzeller begi sensin ki cihânda / **Getürür** saña şehir hüsni bâcı” (*Gazel 28,
Mısra 6*).

gevher-i yegâne: *Biricik cevher, kıymetli hazine.*

1. “Ol hüsrev-i zamâne ol **gevher-i yegâne**/ Kim Rūmdan irişdi âvâzesi Hıttāya”
(*Kaside 1, Mısra 15*).

gibi: *-e benzer.*

1. “Sancağ-ı devlet **gibidür** kıddi ol meh-çihrenüñ / Ol sebebdendirler aña şâh-ı
hübân Muştafâ” (*Gazel 3, Mısra 5*).
2. “Hâmidî’nüñ gönli içi Bursa şehri **gibidür** / Kim şehinşâhuñ fütüh âyini şîrîn
bağladı” (*Gazel 21, Mısra 13*).

gibi: *İmişçesine, benzer biçimde.*

1. “Gönlümde kaçan zıkr iderem kand-i lebini / Ney **gibi** ser-â-pây vücūdum şeker eyler” (*Kaside 2, Mısra 4*).
2. “Bülbül **gibi** medhūñ dir iken bu felek anı / Hicrūñde niçün gül **gibi** hūñin-ciger eyler” (*Kaside 2, Mısra 37*).
3. “Bülbül **gibi** medhūñ dir iken bu felek anı / Hicrūñde niçün gül **gibi** hūñin-ciger eyler” (*Kaside 2, Mısra 38*).
4. “Ey nergis-i mestūñde ruhuñ nūrun ‘alā nūr / ‘Uşşāk ruhuñ görmek ile gül **gibi** mesrūr” (*Kaside 4, Mısra 2*).
5. “Bu devr-i zamān içre güzeller begi sensin / Kim ay **gibi** şehrdesin hūsn ile meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 4*).
6. “Her kim kemer-i kīnūñi bağlar ise Behrām / Kaşşāb **gibi** vurur anuñ biline sātūr” (*Kaside 4, Mısra 30*).
7. “Sen Āşaf-ı şānīsın ü devletlü kapuñda / Āşaf **gibi** yüz var ola her gün saña müzdūr” (*Kaside 4, Mısra 32*).
8. “Niçün ey meh cennet-i küyuñda bār olmaz baña / Niçün evvelki **gibi** hīç i ‘tibār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 2*).
9. “Ehl-i ‘irfān içre gülzār-ı cemālūñ vaşfına / Hāmidī **gibi** bulunmaz bir hoş-elhān Muştāfā” (*Gazel 3, Mısra 10*).
10. “Bu nücūm-ı felekī maḥmili ardınca gice / Her biri çeng **gibi** inleyiben zār gider” (*Gazel 8, Mısra 8*).
11. “Hāmidī **gibi** yüzi görmeklik içün dururam / Neylerem burada çün ol māh-ı tībānum gider” (*Gazel 9, Mısra 9*).
12. “Hūsn ü luṭfin severüz ol şanemūñ ‘ālemde / Ey rakīb şanma ki biz sen **gibi** oğlan severüz” (*Gazel 10, Mısra 10*).
13. “Ger isteseñ ki yine Hāmidī **gibi** göresin / Haṭ u ruḥı dün ü gün Kirdgāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 13*).
14. “Ol gün ki yüz sürerem bir dem bu ḥāk-i pāya / Gün **gibi** ol şerefden başum irer semāya” (*Gazel 15, Mısra 2*).
15. “Dünyāda **Hızır** gibi buldum ḥayāt-ı cāvīd / Tā serv-kāmetūñden üstüme düşdi sāye” (*Gazel 15, Mısra 3*).
16. “Lāle geldi çemene la‘l **gibi** sāğar ile / Gül içre bādeyi nergis gibi cām-ı zer ile” (*Gazel 17, Mısra 1*).
17. “Lāle geldi çemene la‘l gibi sāğar ile / Gül içre bādeyi nergis **gibi** cām-ı zer ile” (*Gazel 17, Mısra 2*).

18. “Ki ança yaz ola bu dünyāda ki biz olmayalım / Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle **gibi** sāğar- ile” (*Gazel 17, Mısra 12*).
19. “Mehi gördüm gice yıldızlar içre / Benüm yārum **gibi** hūbān içinde” (*Gazel 18, Mısra 12*).
20. “Görelî la‘l **gibi** leblerüñi merdüm-i çeşm / Akıdur derd ile su yirine kan sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 5*).
21. “Naḥl-i ḳaddüñ ol ki ser-tā-pāy şīrīn bağladı / Şüretüñ defterini gül **gibi** rengīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 2*).
22. “Toğrılık ile kişi kim sevdi ol şekker-lebi / Hıdmet içün ney **gibi** katında bilin bağladı” (*Gazel 21, Mısra 6*).
23. “İşk ile her kim Memi’nüñ la‘l-i cān-baḥşın sever / Hāmidī **gibi** cihānda unudur cām-ı Cemi” (*Gazel 22, Mısra 10*).
24. “Tutam ok **gibi** beni ḥāk-i rehe atar iseñ / Kūşe-i çeşmüñ ile ḥālūme bak gāh gehī” (*Gazel 24, Mısra 9*).
25. “Ger ğamzesi okıyla göre yā **gibi** ḳaşı / Sehminden ola māh-ı nevüñ gözleri şaşı” (*Gazel 26, Mısra 1*).
26. “Āh-ı dil ü sūz-ı cigeri terk idemez cān / Ger ḥod kesesin şem‘ **gibi** tīg ile başı” (*Gazel 26, Mısra 4*).

gice: Gece.

1. “Men itmezem şikāyet hicr-i ruḥuñdan ammā / Her **gice** peyk-i āhum aḥvālūmi dir ay”a (*Kaside 1, Mısra 10*).
2. “Ḥaṭṭuñla ḥadüñi görelî ḥālḳa direm kim / **Gicede** görünür gözūme bir ṭabaḳ-ı nūr” (*Kaside 4, Mısra 6*).
3. “Dostuñ ḳaddi ḥayālî **giceler** cānda ḳonar / Cānda ger ḳonmasa ol serv-i revān ḥanda ḳonar” (*Gazel 4, Mısra 1*).
4. “Zülfüñe girdi gönül ‘ışk ile baş oynamağa / Kim bahādır olan er **gicede** meydānda ḳonar” (*Gazel 4, Mısra 10*).
5. “Bu nücüm-ı felekī maḥmili ardınca **gice** / Her biri çeng gibi inleyiben zār gider” (*Gazel 8, Mısra 7*).
6. “Ol ḳamer yüzlü temāşāya gidince mensüzin / Her **gice** Keyvāna dek feryād u efgānum gider” (*Gazel 9, Mısra 4*).
7. “Mehi gördüm **gice** yıldızlar içre / Benüm yārum gibi hūbān içinde” (*Gazel 18, Mısra 11*).

8. “Niçe bir şu‘lensün barķ-ı āhum / **Giceler** günbed-i gerdān içinde” (*Gazel 19, Mısra 6*).

gice gündüz: *Her zaman, ara vermeden, aralıksız.*

1. “Raħm it baña ey şūh ki gön̄lüm **gice gündüz** / Vaşf-ı haṭ u hadd-i şeh-i Cemşid-fer eyler” (*Kaside 2, Mısra 15*).
2. “Sünbül-i zülfüñ ile gül yüzüñi yād iderem / **Gice gündüz** kıluram āh u fiğān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 4*).
3. “Āhumla sirişküm seni ister **gice gündüz**/ Dāyim seni ‘ışķ ile sever tā’ir ü māşī” (*Gazel 26, Mısra 7*).

gir-1: *Dışarıdan içeriye geçmek.*

1. “İster iseñ ey gön̄l meydān-ı ‘ışķa **girmege**/ Zülf ü hālın gözlegil kim gū vū çevgān andadır” (*Gazel 7, Mısra 3*).

gir-2: *Takılmak, dolaşmak.*

1. “Zülfüñe **girdi** gön̄l ‘ışķ ile baş oynamağa / Kim bahādır olan er gicede meydānda konar” (*Gazel 4, Mısra 9*).

gir-3: *Almak, fethetmek.*

1. “Çünkü cān mülkine **girürdi** hayālūñ şevķ ile / Cān gön̄l şehrini dürlü dürlü āyīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 11*).

git-1: *Gitmek, varmak.*

1. “Ol kamer yüzlü temāşāya **gidince** mensüzin / Her gice Keyvāna dek feryād u efgānum gider” (*Gazel 9, Mısra 3*).

git-2: *Yok olmak, elden çıkmak.*

1. “Nāz ile her kıanda ki ol serv-i hırāmānum **gider** / Men eger gitmezsem anuñla bile cānum **gider**” (*Gazel 9, Mısra 2*).

git-3: *Ayrılmak, uzaklaşmak.*

1. “Kim kadūñ ‘ışķıyile bunda dirilürse bu gün / Toğrı bundan çü **gide** ravza-i rızvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 8*).

2. “Didiler şehirde ol mäh-ı vefâ-dâr **gider** / Dostlar neyleyelim çâre nedür yâr **gider**” (*Gazel 8, Mısra 1*).
3. Didiler şehirde ol mäh-ı vefâ-dâr **gider** / “Dostlar neyleyelim çâre nedür yâr **gider**” (*Gazel 8, Mısra 2*).
4. “Zâ‘f-ı hâlümde eger hâste tenüm bunda kalur / Terk ider cân tenümi vü dil-efgâr **gider**” (*Gazel 8, Mısra 4*).
5. “Şabr kıl epsem otur yâr gelince didiler / Dil nice şabr ide burada çü dil-dâr **gider**” (*Gazel 8, Mısra 6*).
6. “Bu nücüm-ı felekî mahmili ardınca gice / Her biri çeng gibi inleyiben zâr **gider**” (*Gazel 8, Mısra 8*).
7. “Şehirde Hâmidî-i müflis-i ser-geşte n’ider / Şimdi kim kevkebe-i hâzret-i hünkâr **gider**” (*Gazel 8, Mısra 10*).
8. “Nâz ile her kanda ki ol serv-i hırâmânüm **gider**/ Men eger gitmezsem anuñla bile cânüm **gider**” (*Gazel 9, Mısra 1*).
9. “Nâz ile her kanda ki ol serv-i hırâmânüm gider / Men eger **gitmezsem** anuñla bile cânüm gider” (*Gazel 9, Mısra 2*).
10. “Ey ki dirsın şehirde **gitme** cefâya şabr kıl / Nicesin şabr eyleyem şimdi ki sultânüm gider” (*Gazel 9, Mısra 5*).
11. “Ey ki dirsın şehirde gitme cefâya şabr kıl / Nicesin şabr eyleyem şimdi ki sultânüm **gider**” (*Gazel 9, Mısra 6*).
12. “Yâr **gitti** dirler ü men ağlaram tañlar rakîb / Ağladuğum derd ile budur ki dermânüm gider” (*Gazel 9, Mısra 7*).
13. “Hâmidî gibi yüzi görmeklik içün dururam / Neylerem burada çün ol mäh-ı tâbânüm **gider**” (*Gazel 9, Mısra 10*).
14. “Baña cevır itdi cefâ yolın tutup **gitti** rakîb / Baña n’itdiyse aña dahı gele Allahdan” (*Gazel 14, Mısra 7*).
15. “Râhat olmadı dil ey râhat-ı cân sen **gideli** / Gonçe-veş gönlüme dar oldu cihân sen **gideli**” (*Gazel 20, Mısra 1*).
16. “Râhat olmadı dil ey râhat-ı cân sen **gideli** / Gonçe-veş gönlüme dar oldu cihân sen **gideli**” (*Gazel 20, Mısra 2*).
17. “Sünbül-i zülfüñ ile gül yüzüñi yâd iderem / Gice gündüz kıluram âh u figân sen **gideli**” (*Gazel 20, Mısra 4*).
18. “Görelî la‘l gibi leblerüñi merdüm-i çeşm / Akıdur derd ile su yerine kan sen **gideli**” (*Gazel 20, Mısra 6*).

19. “Āb-ı çeşmümde hayāl-i kad-i sīmīn-berūñi / İsterem dem-be-dem ey serv-i revān sen **gideli**” (*Gazel 20, Mısra 8*).
20. “Dehenūñ şevkıyile Hāmidī-i sūhtenūñ / Gitdi şabr u dil ü cān oldu revān sen **gideli**” (*Gazel 20, Mısra 10*).

git-4: *Bitmek, kalmamak.*

1. “Yār gitdi dirler ü men ağılaram tañlar rakīb / Ağladuğum derd ile budur ki dermānum **gider**” (*Gazel 9, Mısra 8*).
2. “Dehenūñ şevkıyile Hāmidī-i sūhtenūñ / **Gitdi** şabr u dil ü cān oldu revān sen **gideli**” (*Gazel 20, Mısra 10*).

git-5: *Varmak, ulaşmak, dayanmak.*

1. “Ol kamer yüzlü temāşāya gidince mensüzün / Her gice Keyvāna dek feryād u efgānum **gider**” (*Gazel 9, Mısra 4*).

git-6: *Geçmek.*

1. “Ger bu resme unuda yār vefā-dārlığı / Ğonçe-veş **gitmeye** hergiz bu gönül darlığı” (*Gazel 27, Mısra 2*).

ğonçe-i handān: *Açılmış gül, gülen gonca.*

1. “Didūñ öldüriserüz Hāmidī’yi güle güle / Bundan ötrü seni ey **ğonçe-i handān** severüz” (*Gazel 10, Mısra 12*).

ğonçe-veş: *Gonca gibi.*

1. “Rāhat olmadı dil ey rāhat-ı cān sen **gideli** / Ğonçe-veş gönlüme dar oldu cihān sen **gideli**” (*Gazel 20, Mısra 2*).
2. “Ger bu resme unuda yār vefā-dārlığı / Ğonçe-veş **gitmeye** hergiz bu gönül darlığı” (*Gazel 27, Mısra 2*).

gönder-: *Bir yere doğru yola çıkarmak, yollamak, ulaşmasını, gitmesini sağlamak, irsal etmek.*

1. “Kendü kūyinden eger Hāmidī-i suhteyi / **Göndere** Bursa’ya Hānkār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 10*).

göñül: *Sevgi, istek, düşünüş, anma, hatır vb. kalpte oluşan duyguların kaynağı.*

1. “Kılsa naẓar irişür **göñlüme** tır-i ğamze / Sultān naẓar kılsa devlet irür gedāya” (*Kaside 1, Mısra 7*).
2. “Her ŝubḥ ki gül yüzine **göñlüm** naẓar eyler / Cān bülbüline bāğ-ı cinandan ḥaber eyler” (*Kaside 2, Mısra 1*).
3. “**Göñlümde** kaçan zıkr iderem kand-i lebini / Ney gibi ser-ā-pāy vücūdum ŝekker eyler” (*Kaside 2, Mısra 3*).
4. “Her tır kim ol ğamze benüm **göñlüme** atar / Bī-çāre göñül karşıda sīnem siper eyler” (*Kaside 2, Mısra 9*).
5. “Her tır kim ol ğamze benüm göñlüme atar / Bī-çāre **göñül** karşıda sīnem siper eyler” (*Kaside 2, Mısra 10*).
6. “Çün yakdı beni **göñli** sevindürdi rakıbbūñ / Gör bu güneŝüñ nūrı ki taŝa eser eyler” (*Kaside 2, Mısra 13*).
7. “Raḥm it baña ey ŝuḥ ki **göñlüm** gice gündüz / Vaşf-ı ḥaṭ u ḥadd-i şeh-i Cemŝīd-fer eyler” (*Kaside 2, Mısra 15*).
8. “Tā **göñlümi** büryān ide hicründe ğam için / ‘Iŝkun otı kızdurdu tenüm nite ki tendür” (*Kaside 4, Mısra 9*).
9. “Zülfüne girdi **göñül** ‘ışk ile baş oynamağa / Kim bahādır olan er gicede meydānda konar” (*Gazel 4, Mısra 9*).
10. “**Göñlüme** kondı ğam-ı ‘ışkı pes ez-ḳatlı rakıbb / şeh seferden çü döne fetḥ ile eyvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 11*).
11. “Aks-i ruḥsāruñ çerāğı **göñlümi** rüşen tutar / Dāyimā şem‘uñ işi meclisde cān efrüzıdur” (*Gazel 6, Mısra 9*).
12. “İster iseñ ey **göñül** meydān-ı ‘ıŝka girmeye / Zülf ü ḥālin gözlegil kim gū vü çevgān andadır” (*Gazel 7, Mısra 3*).
13. “**Göñül** bütün iken eyyām-ı ğamda ŝābir idük / Bu gün kim oldu göñül pāre pāre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 7*).
14. “Niçe aḳa gözümdeñ kanlu yaşlar / Niçe bir yüze **göñlüm** ḳan içinde” (*Gazel 19, Mısra 4*).
15. “Gel ey meh Ḥāmidī **göñlin** sevindür / Ki besler derd-i ‘ıŝkuñ cān içinde” (*Gazel 19, Mısra 13*).
16. “Rāḥat olmadı dil ey rāḥat-ı cān sen gideli / Ğonçe-veş **göñlüme** dar oldu cihān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 2*).

17. “Çünkü cān mülkine girürdi hayālūñ şevk ile / Cān **göñül** şehrini dürlü dürlü āyīn bağıladı” (*Gazel 21, Mısra 12*).
18. “Hāmidī’nūñ **göñli** içi Bursa şehri gibidür / Kim şehinşāhuñ fütüh āyīni şīrīn bağıladı” (*Gazel 21, Mısra 13*).
19. “Hāk-i kūyūñde **göñül** itūñ ile şöyle şanur / Ki meger hūr ile cennetdedür ārām-gehi” (*Gazel 24, Mısra 5*).
20. “Müsel sel zūlfūñe **göñlüm** dolaşdı / Delü zencīre bir dağı ulaşdı” (*Gazel 25, Mısra 1*).
21. “Çü ğamdan doldı **göñlüm** ağılaram zār / Meseldür kim kıazan çün doldı taşdı” (*Gazel 25, Mısra 7*).
22. “Pīş-keş kıldı dehānına **göñül** zerrece cān / Neylesün ‘āşık-ı bī-çāre budur varlığı” (*Gazel 27, Mısra 7*).
23. “Zihī mihr-i ruḥuñ **göñlüm** sirācı / Ayāguñ toprakı hūrşīd tācı” (*Gazel 28, Mısra 1*).
24. “Senūñ mihrūñledir **göñlüm** münevver / Belī mişbāḥ ider rūşen zücācı” (*Gazel 28, Mısra 3*).
25. “Sünbül-i zūlfūñ niķāb-ı rūy-ı gül-gün eyleme / ‘Āşikuñ **göñlini** her dem hierden hūn eyleme” (*Beyit 2, Mısra 2*).

göñlüm hevası açıl-: Gözü gönlü açılmak; neşelenmek, ferahlamak.

1. “Açılur **göñlüm** hevāsı ğamzesinden şansaña / Ğamzesinūñ oqları bārān-ı rahmetdür baña” (*Gazel 2, Mısra 3*).

göñül darlığı: İç sıkıntısı.

1. “Ger bu resme unuda yār vefā-darlığı / Ğonçe-veş gitmeye hergiz bu **göñül darlığı**” (*Gazel 27, Mısra 2*).

göñül pāre pāre ol-: Gönlü parça parça olmak, çok acımak.

1. “Göñül bütün iken eyyām-ı ğamda şābir idük / Bu gün kim **oldı göñül pāre pāre** yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 8*).

gör-1: Görmek.

1. “Yüzini **görmeyince** ğam zūlmeti dükenmez / Hūrşīd eger görünmez alur cihānı sāye” (*Kaside 1, Mısra 5*).
2. “Çün **gördi** yir yüzinde naķş-ı süm-i semendi / Teşbīḥ kıldı hūrşīd cām-ı cihān-nümāya” (*Kaside 1, Mısra 21*).

3. “Yağmaladı şabr u hıredüm yakdı beni zār / Pervāneye **gör** şem‘-i ruḥuñ kim neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 12*).
4. “Çün yakdı beni gönli sevindürdi raḳībūñ / **Gör** bu güneşūñ nūrı ki taşā eser eyler” (*Kaside 2, Mısra 14*).
5. “Maḳşūdı anuñ yüzūñi **görmek durur** ancak / Aza vü çoḳa dimeyesin kim nazar eyler” (*Kaside 2, Mısra 45*).
6. “Ey nergis-i mestūñde ruḥuñ nūrun ‘alā nūr / ‘Uşşāk ruḥuñ **görmek** ile gül gibi mesrūr” (*Kaside 4, Mısra 2*).
7. “Ḥaṭṭuñla ḥadūñi **görelî** ḥalkā direm kim / Gicede görünür gözūme bir ṭabaḳ-ı nūr” (*Kaside 4, Mısra 5*).
8. “Sen taḥt-ı vezāretde sa‘ādetlū güneşsin / Kim **görimeye** devletūñi gözi ola kūr” (*Kaside 4, Mısra 22*).
9. “Ümmīd-i vişālūñ ḳomadı kim ‘adem olsam / Tā bir daḥı **görsem** meger ol ṭal‘at-ı pūr-nūr” (*Kaside 4, Mısra 42*).
10. “Ben kaçan **görsem** seni kendūmi aṣlā bilmezem / Baḥt yār olmadıḡıyçün ihtiyār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 5*).
11. “**Görelî** ḥaṭṭ u ruḥuñı çemen-i ḥüsnūñde / Dün ü gün seyr iderüz lāle vü reyhān severüz” (*Gazel 10, Mısra 3*).
12. “Cemşīd eger **göreymi** ‘ālemde cām-ı la‘lūñ / ‘Ömrinde baḳmaz idi cām-ı cihān-nümāya” (*Gazel 15, Mısra 5*).
13. “Mehi **gördüm** gice yıldızlar içre / Benüm yārım gibi ḥübān içinde” (*Gazel 18, Mısra 11*).
14. “**Görelî** la‘l gibi leblerūñi merdüm-i çeşm / Aḳıdur derd ile su yirine ḳan sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 5*).
15. “**Gördi** gül-zār-ı cemālin ol perī yüzlü yine / Ḥaṭṭ-ı ‘anber-bārdan ḥüsn ile pūr-çīn baḡladı” (*Gazel 21, Mısra 9*).
16. “Ger ḡamzesi okıyā **göre** yā gibi ḳaşı / Sehminden ola māḥ-ı nevūñ gözleri şaşı” (*Gazel 26, Mısra 1*).
17. “Geh şıdı ḡāḥ dūrüst eyledi zülfi dilūmi / Kim **görüpdür** hele bu vech ile dil-dārlıḡı” (*Gazel 27, Mısra 6*).

gör-2: Anlamak, kavramak, sezmek.

1. “İnşāfını **gör** bu felek-i sifle-nüvāzuñ / Kim ehl-i hüner ḥaḳḳına her dem neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 39*).

2. “Ger isteseñ ki yine Hāmidī gibi **göresin** / Hıa u ruhı dñn ü gün Kirdgāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 13*).

gör-3: Kendisine yapılmak, bir davranışla karşılaşmak, maruz kalmak.

1. “Yā Rab ol dilber ne **gördi** ‘āşık-ı bī-çāreden / Kim cefā vü cevriñi terk eyledi nā-gāhdan” (*Gazel 14, Mısra 3*).

gör kim: Dikkat et, iyi bak, düşün ki...

1. “İksīr-i ğamı derd ile zerd eyledi yüzüm / **Gör kim** ğam-ı ‘ışkı nice toprakı zer eyler” (*Kaside 2, Mısra 6*).

görmeklik: Görmek.

1. “Hāmidī gibi yüzi **görmeklik** için dururam / Neylerem burada çün ol māh-ı tībānum gider” (*Gazel 9, Mısra 9*).

görün-: Görülür duruma gelmek, görülür olmak, gözükme.

1. “Yüzini görmeyince ğam zulmeti dükenmez / Hırşīd eger **görünmez** alur cihānı sāye” (*Kaside 1, Mısra 6*).
2. “Hattūñla hadūñi görelī halka direm kim / Gicede **görünür** gözüme bir tabak-ı nūr” (*Kaside 4, Mısra 6*).

göster-: Göstermek.

1. “**Gösteren** Hāmidī-i sūhteye cām-ı Cemi / Ehl-i ‘irfān katına pīr-i muğandur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 9*).
2. “Ger **gösterür** yüzün bu gün ol dīl-rübā bize / Yüz gösterür vişālde yüz biñ şafā bize” (*Gazel 16, Mısra 1*).

göz: Görme organı, basar.

1. “Mihri yüregüm kanı kıılır incü **gözümde**/ Gün pertevi deñizde doluyı güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 7*).
2. “Hattūñla hadūñi görelī halka direm kim / Gicede görünür **gözüme** bir tabak-ı nūr” (*Kaside 4, Mısra 6*).
3. “Uşşākı mey-i la‘l-i lebūñ serhoş idüptür / Bu ortada men ayuķam ey **gözleri** maħmūr” (*Kaside 4, Mısra 8*).

4. “**Gözde** kónsa ne ‘aceb hayl-i hayâli hatınuñ / Handa kim âb-ı revân olsa çeri anda konar” (*Gazel 4, Mısra 3*).
5. “**Gözümde** mâh-ruhsârûñ hayâli / Çü nûr-ı Hâk durur insân içinde” (*Gazel 18, Mısra 7*).
6. “Ger ğamzesi okıyla göre yâ gibi kaşı / Sehminden ola mâh-ı nevûñ **gözleri** şaşı” (*Gazel 26, Mısra 2*).

gözi kûr ola: Gözü kör olsun.

1. “Sen taht-ı vezâretde sa‘âdetlü güneşsin / Kim görimeye devletüñi **gözi ola kûr**” (*Kaside 4, Mısra 22*).

gözümde kanlu yaşlar ak-: Büyük bir üzüntü içinde bulunmak.

1. “Niçe **aķa gözümde kanlu yaşlar** / Niçe bir yüze göñlüm kan içinde” (*Gazel 19, Mısra 3*).

gözle-: Gözlemek, seyretmek.

1. “İster iseñ ey göñül meydân-ı ‘ışķa girmege / Zülf ü hâlin **gözlegil** kim gû vü çevgân andadır” (*Gazel 7, Mısra 4*).

gû vü çevgân: Top ve sopayla oynanan bir oyun.

1. “İster iseñ ey göñül meydân-ı ‘ışķa girmege / Zülf ü hâlin gözlegil kim **gû vü çevgân** andadır” (*Gazel 7, Mısra 4*).

güher eyle-: Cevhere, mücevhere dönüştürmek.

1. “Mihri yüregüm kanı kılur incü gözümde / Gün pertevi deñizde doluyı **güher eyler**” (*Kaside 2, Mısra 8*).

gül: Gül ağacının güzel kokulu, pek çok çeşidi bulunan çok makbul çiçeği.

1. “Ol **gül** ki beñzedürler hüsn ile yüzün aya / Gün yüzü muşhafından kadr iledür bir âye” (*Kaside 1, Mısra 1*).
2. “Her şubh ki **gül** yüzine göñlüm nazar eyler / Cân bülbüline bāğ-ı cinandan haber eyler” (*Kaside 2, Mısra 1*).
3. “Bülbül gibi medhûñ dir iken bu felek anı / Hierûñde niçün **gül** gibi hûnîn-ciger eyler” (*Kaside 2, Mısra 38*).
4. “Ey nergis-i mestûñde ruħuñ nûrun ‘alâ nûr / ‘Uşşāk ruħuñ görmek ile **gül** gibi mesrûr” (*Kaside 4, Mısra 2*).

5. “Bāğ-ı cān naḥlisin ey serv-i ḥırāmān Muştafā / Ruḥları **göl** lebleri la‘l-i Bedaḥşān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 2*).
6. “Yā Rab ol ḥāl-i ruḥ u la‘l-i lebi Ḥızr mı kim / Geh **göl** üstinde vü geh çeşme-i ḥayvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 6*).
7. “Lāle geldi çemene la‘l gibi sāğar ile / Gül içer bādeyi nergis gibi cām-ı zer ile” (*Gazel 17, Mısra 2*).
8. “Bezm-i bāguñ ṭarabı vaḳtidür imdi kim olur / Lāle envā‘-ı çerāğ ile vü **göl** micmer ile” (*Gazel 17, Mısra 4*).
9. “Tā reyāhīn içilür zevk ile şaḥbā-yı müdām / Depredür **göl** def ü bülbül hoş okur mizher ile” (*Gazel 17, Mısra 6*).
10. “**Göl** kulaḳ tutar u bülbül güle karşı her şubḥ / Bu vefāsuz çemenüñ vaşfin okur defter ile” (*Gazel 17, Mısra 9*).
11. “Göl kulaḳ tutar u bülbül **güle** karşı her şubḥ / Bu vefāsuz çemenüñ vaşfin okur defter ile” (*Gazel 17, Mısra 9*).
12. “Sünbül-i zülfüñ ile **göl** yüzüñi yād iderem / Gice gündüz kıluram āh u fiğān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 3*).
13. “Naḥl-i ḳaddüñ ol ki ser-tā-pāy şīrīn bağladı / Şüretüñ defterini **göl** gibi rengīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 2*).
14. “Ne sa‘ādetlüymiş hindü-yı ḥāl-i siyehüñ / Ki **göl** üstinde durur dāyim anuñ ḥāb-gehi” (*Gazel 23, Mısra 8*).

güle güle: *Gülerek.*

1. “Didüñ öldüriserüz Ḥāmidī’yi **güle güle** / Bundan ötrü seni ey gönçe-i ḥandān severüz” (*Gazel 10, Mısra 11*).

gülistān: *Gül bahçesi.*

1. “Hicr ile Ḥāmidī ger Ḳabluca’da ḳonsa n’ola / Derd ile bülbül-i şūrīde **gülistānda** konar” (*Gazel 4, Mısra 14*).
2. “Seni çokdan beri ey serv-i ḥırāmān severüz / Sen **gülistānsın** u biz tāze gülistān severüz” (*Gazel 10, Mısra 2*).
3. “Seni çokdan beri ey serv-i ḥırāmān severüz / Sen gülistānsın u biz tāze **gülistān** severüz” (*Gazel 10, Mısra 2*).

gülşen: *Gül bahçesi.*

1. “Serv hayrân kıla şimşâd kadınüñ lutfına / Ger kılursa nâz ile **gülşende** seyrân Muştâfâ” (*Gazel 3, Mısra 4*).

gül-zâr-ı cemâl: *Sevgilinin gül bahçesine benzeyen güzel yüzü.*

1. “Ehl-i ‘irfân içre **gül-zâr-ı cemâlün** vaşfına / Hâmidî gibi bulunmaz bir hoş-elhân Muştâfâ” (*Gazel 3, Mısra 9*).
2. “Gördi **gül-zâr-ı cemâlin** ol perî yüzlü yine / Hatt-ı ‘anber-bârdan hüsni ile pür-çîn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 9*).

gün1: *Güneş.*

1. “Ol gül ki beñzedürler hüsni ile yüzün aya / **Gün** yüzi muştâfından kıadr iledür bir âye” (*Kaside 1, Mısra 2*).
2. “Ay ile **gün** bilürler kim Hâmidî-i miskîn / Dâyim du‘âlar eyler sen şâh-ı mehlikâyâ” (*Kaside 1, Mısra 27*).
3. “Mihri yüregüm kıanı kıılır incü gözümde / **Gün** pertevi deñizde doluyı güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 8*).
4. “**Gün** muhterik olur nazar-ı kıahrı dilerse / Gerdünde evi hışm ile zîr ü zeber eyler” (*Kaside 2, Mısra 25*).
5. “Tâli‘ çü rücü‘ itse hüner fâyide virmez / Baht olmasa **gün** dağda la‘li hâcer eyler” (*Kaside 2, Mısra 42*).
6. “Ruğları âyinedür ehl-i dile rüşen imiş / Anda ay ile **günüñ** nûrı ‘ıyândur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 4*).
7. “Ol gün ki yüz sürerem bir dem bu hâk-i pâya / **Gün** gibi ol şerefden başum irer semâyâ” (*Gazel 15, Mısra 2*).

gün2: *Güneş gibi.*

1. “Tâ **gün** yüzünden ırak itdi beni sitârem / Âhum hadengi irdi hicr-i ruğundan aya” (*Gazel 15, Mısra 7*).

gün3: *İçinde bulunulan zaman.*

1. “Bu ma‘nî anuñ fikrine gelmezdi ki bir **gün** / Nâ-gâh bu devlet kıapusından ola mehcür” (*Kaside 4, Mısra 35*).
2. “Kim kıadüñ ‘ışkıyile bunda dirilürse bu **gün** / Togrı bundan çü gide ravza-i rızvânda kıonar” (*Gazel 4, Mısra 7*).

3. “Ol **gün** ki yüz sürerem bir dem bu hāk-i pāya / Gün gibi ol şerefden başum irer semāya” (Gazel 15, Mısra 1).
4. “Ger gösterür yüzün bu **gün** ol dil-rübā bize / Yüz gösterür vişâlde yüz biñ şafā bize” (Gazel 16, Mısra 1).

gün harmeni: *Gün alevi.*

1. “Āh kim hicr-i ruḥuñdan her kaçan āh eylerem / Tutuşur **gün harmeni** par par yanar ol āhdan” (Gazel 14, Mısra 10).

günāh: *Dinî bakımdan suç sayılan iş veya davranış, vebal.*

1. “Ḥāmidī gerçi **günāhuñ** çok ise ğam yime kim / Yazımaz kâtib-i sır ‘āşık-ı mecnūn **günehi**” (Gazel 24, Mısra 11).

günbed-i gerdān: *Gökyüzü.*

1. “Niçe bir şu‘lelensün barķ-ı āhum / Giceler **günbed-i gerdān** içinde” (Gazel 19, Mısra 6).

güneh: *Günah; dinî bakımdan suç sayılan iş veya davranış, vebal.*

1. “Ḥāmidī sevdi seni cevri ile öldürme anı / ‘Afv kıl luṭfuñ ile işbu ğarībūñ **günehi**” (Gazel 23, Mısra 10).
2. “Ḥāmidī gerçi günāhuñ çok ise ğam yime kim / Yazımaz kâtib-i sır ‘āşık-ı mecnūn **günehi**” (Gazel 24, Mısra 12).

güneh-i ‘ışk: *Aşk günahı.*

1. “Dut ki men ḥod **güneh-i ‘ışkuñ** fāş eylemişem / Xanı ehl-i keremūñ ‘ādet-i settārlığı” (Gazel 27, Mısra 11).

güneş: *Gezegenlere ve yer yuvarlağına ılık ve ısı veren büyük gök cismi.*

1. “Şāhā seni **güneşe** nisbet şunuñ gibidür / Kim bir kişi güneşi nisbet ide Sühāya” (Kaside 1, Mısra 23).
2. “Şāhā seni güneşe nisbet şunuñ gibidür / Kim bir kişi **güneşi** nisbet ide Sühāya” (Kaside 1, Mısra 24).
3. “Çün yakdı beni göñli sevindürdi raķībūñ / Gör bu **güneşüñ** nūrı ki taşā eser eyler” (Kaside 2, Mısra 14).

4. “Sen taht-ı vezâretde sa‘âdetlü **güneşsin** / Kim görimeye devletüñi gözi ola kūr”
(*Kaside 4, Mısra 21*).

güzel: Göze ve kulağa hoş gelen, hayranlık uyandıran, çirkin karşıtı.

1. “Ol **güzel** ki yârı ki cān ile cihāndur bilürem / Çemen-i cānda boyı serv-i revāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 1*).
2. “Ol **güzel** kim dirler aña serv-ğad oğlu Memi / Bursa ‘da yâ Rab bizümle bir zaman yâr ola mı” (*Gazel 22, Mısra 1*).

güzeller begi: *Güzeller şahı*

1. “Bu devr-i zamān içre **güzeller begi** sensin / Kim ay gibi şehrdesin hüsñ ile meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 3*).
2. “**Güzeller begi** sensin ki cihānda / Getürür saña şehler hüsñ bācı” (*Gazel 28, Mısra 5*).

H-h

haber eyle-: *Haber vermek, bildirmek, haber ulaştırmak.*

1. “Her şubh ki gül yüzine gönñlüm nazar eyler / Cān bülbüline bāğ-ı cinandan **haber eyler**” (*Kaside 2, Mısra 2*).

hāb-geh: *Uyunan yer, yatak.*

1. “Ne sa‘âdetlüymiş hindü-yı hāl-i siyehüñ / Ki gül üstinde durur dāyım anuñ **hāb-gehi**” (*Gazel 23, Mısra 8*).

hacer eyle-: *Taş eylemek.*

1. “Tāli‘ çü rücū‘ itse hüner fāyide virmez / Baht olmasa gün dağda la‘li **hacer eyler**” (*Kaside 2, Mısra 42*).

hācī vü nācī ol-: *Hacı olup kurtuluşa ermek.*

1. “Eger kūyüñde öldürsem rakṭbi / Bu ma‘niden olam hācī vü nācī” (*Gazel 28, Mısra 8*).

had: *Yanak.*

1. “Hattuñla **hadüñi** göreli halka direm kim / Gicede görünür gözüme bir tabağ-ı nür” (*Kaside 4, Mısra 5*).

hadeng: *Ok.*

1. “Tā gün yüzünden ırak itdi beni sitārem / Āhum **hadengi** irdi hicr-i ruḥuñdan aya” (*Gazel 15, Mısra 8*).

Hak(I): *Allah.*

1. “Bu derd-i hicre ki **Hak** rūzī kıldı bize bugün / Egerçi idimezüz hīç çāre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 9*).
2. “Zāhid mey-i gül-gün u ḥab ile dirilimez / **Hak** her kişiye virmedi bu ‘aql-ı ma‘āşı” (*Gazel 26, Mısra 6*).

hak(II): *Bir şeyin veya bir kimsenin namına, hesabına, yerine.*

1. “İnşāfını gör bu felek-i sifle-nüvāzuñ / Kim ehl-i hüner **hakḳına** her dem neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 40*).

hāk-i kūy: *Mahalle toprağı.*

1. “**Hāk-i kūyüñde** gönül itüñ ile şöyle şanur / Ki meger ḥūr ile cennetdedür ārām-gehi” (*Gazel 24, Mısra 5*).

hāk-i pāy: *Ayak toprağı, tozu.*

1. “Ol gün ki yüz sürerem bir dem bu **hāk-i pāya** / Gün gibi ol şerefden başum irer semāya” (*Gazel 15, Mısra 1*).
2. “Ol ki ḥüsn ile durur ḥūblaruñ pādīşehi / **Hāk-i pāy** şerefinden durur ayuñ külehi” (*Gazel 24, Mısra 2*).

hāk-i rāh: *Yolun toprağı, tozu.*

1. “Çeşm-i kevākib için ḥurşīd **hāk-i rāhı** / Bu hāven-i zer içre her gün ider şılāye” (*Kaside 1, Mısra 19*).

hāk-i reh: *Yolun toprağı, tozu.*

1. “Āşıkam serv-i gül-endāmuña kim ‘işve ile / Her taraf kim yürise tūbī olur **hāk-i rehi**” (*Gazel 23, Mısra 4*).

2. “Tutam ok gibi beni **hāk-i rehe** atar iseñ / Kūşe-i çeşmüñ ile hālūme bak gāh gehī” (Gazel 24, Mısra 9).

hāl: *Vücuttaki küçük esmer benek, ben.*

1. “Haṭṭuñ üzre **hālūñ** içer cām-ı la‘lūñ şanasıñ / Kūbbe-i firūze-rengüñ hüsrev-i firūzıdır” (Gazel 6, Mısra 7).

hāl: *Bir şeyin içinde bulunduğu şartların veya taşıdığı niteliklerin bütünü, durum, vaziyet.*

1. “Bī-çāre niyāz ile yüzin kapuña sürüp / **Hālini** dir ey şāh u sözi muhtaşar eyler” (Kaside 2, Mısra 44).
2. “Bī-çāre Hāmidī’nün āhı Sühāya irdi / Kim bildürür bu **hālī** ol şāh-ı meh-likāya” (Gazel 15, Mısra 10).
3. “Tutam ok gibi beni hāk-i rehe atar iseñ / Kūşe-i çeşmüñ ile **hālūme** bak gāh gehī” (Gazel 24, Mısra 10).

hāl-i hāl: *Benin hālī.*

1. “Ne mutludur cihānda hāl-i hālūñ / Ki **yatur** lāle vü reyhān içinde” (Gazel 18, Mısra 4).

hāl-i ızār: *Yanağın beni.*

1. “Şebehe **hāl-i ızāruñ** n’ola beñzettüm ise / Çün mu’ayyendür anuñ hüsnde vech-i şebahi” (Gazel 24, Mısra 7).

hāl-i ruh: *Yanaktaki ben.*

1. “Yā Rab ol **hāl-i ruh** u la‘l-i lebi Hızır mı kim / Geh gül üstinde vü geh çeşme-i hayvānda konar” (Gazel 4, Mısra 5).

hālīyā: *Şu anda, şimdi.*

1. “Ki ança yaz ola bu dünyāda ki biz olmayalım / **Hālīyā** ‘ıyş idelüm lāle gibi sāğar- ile” (Gazel 17, Mısra 12).

halk: *Belli bir bölgede veya çevrede yaşayanların bütünü, ahali.*

1. “Ḥaṭṭuñla ḥadūñi göreli **ḥalka** direm kim / Gicede görünür gözüme bir ṭabaḳ-ı nūr” (*Kaside 4, Mısra 5*).

Hāmidī: *Mevlānā Hāmidī.*

1. “Şāhā bu vefā-dār ḳuluñ **Hāmidī** ol kim / Saña dil ü cān ile du‘ā-yı seher eyler” (*Kaside 2, Mısra 35*).
2. “Hāmidī’den ger ḳabūl olsa dehānuñ vaşfını / Bundan özge bu cihānda hīç kār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 11*).
3. “Şekve ḳılmaz **Hāmidī** ol bī-vefādan kimseye / Dostdan cevır ü cefā mihr ü muḥabbetdür baña” (*Gazel 2, Mısra 9*).
4. “Ehl-i ‘irfān içre gülzār-ı cemālūñ vaşfına / Hāmidī gibi bulunmaz bir hoş-elḥān Muşṭafā” (*Gazel 3, Mısra 10*).
5. “Hicr ile **Hāmidī** ger Ḳabluca’da ḳonsa n’ola / Derd ile bülbül-i şūrīde gülistānda ḳonar” (*Gazel 4, Mısra 13*).
6. “Ol ki çeşm-i ebrden her şubḥ bārān yağdurur / Firḳatūñde **Hāmidī’nūñ** nāle-i dil-süzıdur” (*Gazel 6, Mısra 14*).
7. “Ol cefācıdan şikāyet ger idersin **Hāmidī** / Devletūñ işigine yüz sür ki sultān andadur” (*Gazel 7, Mısra 9*).
8. “Hāmidī gibi yüzi görmeklik içün dururam / Neylerem burada çün ol māh-ı tābānum gider” (*Gazel 9, Mısra 9*).
9. “Didūñ öldüriserüz **Hāmidī’yi** güle güle / Bundan ötrü seni ey gonçe-i ḥandān severüz” (*Gazel 10, Mısra 11*).
10. “Ger isteseñ ki yine **Hāmidī** gibi göresin / Ḥaṭ u ruḥı dün ü gün Kirdgāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 13*).
11. “Ol şeker-leb iledür **Hāmidī’yi** meykedeye / Gösteren yol baña mehdī-i zamāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 9*).
12. “**Hāmidī** sensüz ḡamuñ deñizine düşmiş yüzer / El-ḡıyās urur umar ‘avn u meded sen şāhdan” (*Gazel 14, Mısra 11*).
13. “Bī-çāre **Hāmidī’nūñ** āhı Sühāya irdi / Kim bildürür bu ḥālī ol şāh-ı mehlikāya” (*Gazel 15, Mısra 9*).
14. “Derd ü ḡamı ki **Hāmidī’nūñ** ni‘meti durur / Şükr eylerem ki anı virüpdür Ḥudā bize” (*Gazel 16, Mısra 11*).
15. “Hāmidī şāh-ı cihān-gır ḡazāya varıcaḳ / Nice ḳalır kişi bu şehirde pā-pesler ile” (*Gazel 17, Mısra 13*).

16. “Fedâ kıldı yoluñda **Hâmidî** cân / Niçe bir şabr ide hicran içinde” (*Gazel 18, Mısra 13*).
17. “Gel ey meh **Hâmidî** gönlin sevindür / Ki besler derd-i ‘ışkuñ cân içinde” (*Gazel 19, Mısra 13*).
18. “**Hâmidî**’nün gönli içi Bursa şehri gibidür / Kim şehinşāhuñ fütüh āyini şīrīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 13*).
19. “‘İşk ile her kim Memi’nün la’l-i cân-bağşın sever / **Hâmidî** gibi cihānda unudur cām-ı Cemi” (*Gazel 22, Mısra 10*).
20. “**Hâmidî** sevdi seni cevri ile öldürme anı / ‘Afv kıl lūtfuñ ile işbu ğarībūñ günehi” (*Gazel 23, Mısra 9*).
21. “**Hâmidî** gerçi günāhuñ çok ise ğam yime kim / Yazıma kâtib-i sır ‘āşık-ı mecnūn günehi” (*Gazel 24, Mısra 11*).
22. “Elüñle **Hâmidî**’yi öldürürken / Nigārīn ellerüñ kana bulaşdı” (*Gazel 25, Mısra 9*).
23. “Murādı sensin ey māh **Hâmidî**’nün / Cihānda yokdur özge ihtiyācı” (*Gazel 28, Mısra 11*).

Hâmidî-i bî-nevâ: *Nasipsiz Hâmidî.*

1. “**Hâmidî-i bî-nevâ** cāndan du‘ācūñdur senüñ / Şıdk ilen ‘ömrüñ uzunlığı diler şām u seher” (*Kaside 3, Mısra 13*).

Hâmidî-i miskīn: *Zavallı Hâmidî.*

1. “Ay ile gün bilürler kim **Hâmidî-i miskīn** / Dāyım du‘ālar eyler sen şāh-ı meh-liķāya” (*Kaside 1, Mısra 27*).

Hâmidî-i müflis-i ser-geşte: *Zavallı ve perişan Hâmidî.*

1. “Şehrde **Hâmidî-i müflis-i ser-geşte** n’ider / Şimdi kim kevkebe-i hāzret-i hūnkār gider” (*Gazel 8, Mısra 9*).

Hâmidî-i sūhte: *Bağrı yanık Hâmidî.*

1. “Kendü kūyinden eger **Hâmidî-i sūhteyi** / Göndere Bursa’ya Hānkār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 9*).
2. “Gösteren **Hâmidî-i sūhteye** cām-ı Cemi / Ehl-i ‘irfān kıtına pīr-i muğandur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 9*).
3. “Dehenüñ şevkıyle **Hâmidî-i sūhtenüñ** / Gitdi şabr u dil ü cân oldu revān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 9*).
4. “Hīç yād eylemedi **Hâmidî-i sūhteyi** / Bu mu idi bizüm ile ol şanemüñ yārılığı” (*Gazel 27, Mısra 13*).

Hâmidî-i sūhte-dil: *Gönlü yanık Hâmidî.*

1. “Şevk ile rakîbi dahı hoş görse kapuñda / Ger **Hâmidî-i sūhte-dil** olmasa nâşî” (*Gazel 26, Mısra 10*).

Hâmidî-i sūhte-hâtır: *Gönlü yanık Hâmidî.*

1. “Âşaf-şifatâ **Hâmidî-i sūhte-hâtır** / Kim haylî zamāndan beri meddâh kuluñdur” (*Kaside 4, Mısra 33*).

hân: *Hükümdar.*

1. “Öldük bu derd-i hicrde **hân** ey Mesîh- dem / ‘İsî lebûñ durur niçün itmez devâ bize” (*Gazel 16, Mısra 3*).

hancer: *Ucu eğri ve sivri, kamaya benzer, silah olarak kullanılan bir bıçak türü.*

1. “Dönmezem yâr yolından ve ger inanmaz iseñ / **Hancerüñ** ile cigerüm yar elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 6*).

handa: *Nerede.*

1. “Dostuñ qaddi hayâli giceler cānda konar / Cānda ger konmasa ol serv-i revān **handa** konar” (*Gazel 4, Mısra 2*).
2. “Gözde konsa ne ‘aceb hayl-i hayâli hatınuñ / **Handa** kim āb-ı revān olsa çeri anda konar” (*Gazel 4, Mısra 4*).

hānkār: *Hünkâr, hükümdar. (Fatih Sultan Mehmed).*

1. “Kendü küyinden eger Hâmidî-i suhteyi / Göndere Bursa’ya **Hānkār** elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 10*).

hār kıl-: *Değersizleştirmek.*

1. “Yâr eger **kıl**sa beni **hār** elümden ne gelür / Ve ger öldürse beni zâr elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 1*).

harâc-ı hüsn: *Güzellik vergisi.*

1. “Kaçan ol serv kamer yüzlü çıkar har-gâhdan / Luţf ile alur **harâc-ı hüsn** mihr ü mâhdan” (*Gazel 14, Mısra 2*).

har-gâh: *Büyük çadır, otağ.*

1. “Kaçan ol serv kamer yüzlü çıkar **har-gāhdan** / Luṭf ile alur ḥarāc-ı ḥüsn mihr ü māhdan” (*Gazel 14, Mısra 1*).

harmen-i cān: *Can harmanı.*

1. “Hicr elinden çün teni terk itdün ey cān vay aña / **Harmen-i cān** andadur kim mäh-ı tībān andadur” (*Gazel 7, Mısra 6*).

hasm: *Düşman.*

1. “Ger **hasm** ḥilāf ile uzun eylese dili / Naḥl-i ḳadini lāyık-ı tīr ü teber eyler” (*Kaside 2, Mısra 31*).

haşr: *Ölülerin diriltilip bir araya toplandığı zaman, kıyamet.*

1. “Ebr-i kefüñ hemīşe tā **haşr** fāyız olsun / Şöyle ki tāze tutsun āfākı aydan aya” (*Kaside 1, Mısra 33*).

haste: *Hasta, yaralı, yorgun.*

1. “Za‘f-ı ḥālūmden eger **haste** tenüm bunda ḳalur / Terk ider cān tenümi vü dil-efgār gider” (*Gazel 8, Mısra 3*).

haste vü makhūr: *Hasta ve kahrolmuş.*

1. “Çeşm-i bed-i eyyām u ḳazā ‘ākıbetü’l-emr / Ḳapudan ırak itdi beni **haste vü makhūr**” (*Kaside 4, Mısra 38*).

hat: *Sevgilinin yüzündeki ince ayva tüyleri.*

1. “**Haṭṭuñla** ḥadūñi görelī ḥalka direm kim / Gicede görünür gözüme bir ṭabaḳ-ı nūr” (*Kaside 4, Mısra 5*).
2. “Gözde ḳonsa ne ‘aceb ḥayl-i ḥayālī **haṭınuñ** / Ḥanda kim āb-ı revān olsa çeri anda ḳonar” (*Gazel 4, Mısra 3*).
3. “Ol perīnūñ ḳāmetini ger elif dirsem n’ola / Çün **haṭıdur** āyet-i ḥübī vü muşḥaf yüzidür” (*Gazel 6, Mısra 4*).
4. “**Haṭṭuñ** üzre ḥālūñ iḳer cām-ı la‘lūñ şanasıñ / Ḳubbe-i firūze-rengüñ ḥüsrev-i firūzıdır” (*Gazel 6, Mısra 7*).

hat u ruh: *Yüz ve yanak.*

1. “Ger isteseñ ki yine Ḥāmidī gibi göresin / **Haṭ u ruhı** dün ü gün Kirdgāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 14*).

2. “Görelî **ḥaṭṭ u ruḥu**nı çemen-i ḥüsnünde / Dün ü gün seyr iderüz lāle vü reyḥān severüz” (*Gazel 10, Mısra 3*).

ḥaṭṭ-ı ‘anber-bār: *Anber kokulu ayva tüyleri.*

1. Gördi gül-zār-ı cemālin ol perī yüzlü yine
Ḥaṭṭ-ı ‘anber-bārdan ḥüsn ile pür-çīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 10*).

hāven-i zer: *Altından havanlar.*

1. “Çeşm-i kevākib içün ḥurşīd ḥāk-i rāhı
Bu **hāven-i zer** içre her gün ider şilāye” (*Kaside 1, Mısra 20*).

hayāl: *Zihinde tasarlanan, canlandırılan ve gerçekleşmesi özlenen şey, imge, hülya.*

1. “Dostuñ ḳaddi **ḥayālī** giceler cānda ḳonar
Cānda ger ḳonmasa ol serv-i revān ḥanda ḳonar” (*Gazel 4, Mısra 1*).
2. “Gözümde māh-ruḥsāruñ **ḥayālī**
Çü nūr-ı Ḥaḳ durur insān içinde” (*Gazel 18, Mısra 7*).
3. “Ruḥlarıñ üstinde ḳaşlarıñ **ḥayālī** bağlayan
Lāle vü gül üstine bir tāḳ-ı müşgīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 3*).
4. “Çünkü cān mülkine girürdi **ḥayālūñ** şevḳ ile
Cān gönül şehrini dürlü dürlü āyīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 11*).

hayāl-i kad-i sīmīn-ber: *Gümüş gibi bedeninin hayali.*

1. “Āb-ı çeşmümde **ḥayāl-i ḳad-i sīmīn-berüñi**
İsterem dem-be-dem ey serv-i revān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 7*).

hayāl-i sünbül: *Sevgilinin sümbüle benzeyen saçının hayali.*

1. “Tenümde dil **ḥayāl-i sünbülüñle**
Yatur zencīr ile zindān içinde” (*Gazel 18, Mısra 9*).

havāt-ı cāvīd: *Sonsuz, ebedî yaşam.*

1. “Dünyāda Ḥızrgibi buldum **ḥavāt-ı cāvīd** / Tā serv-ḳāmetüñden üstüme düşdi sāye” (*Gazel 15, Mısra 3*).

hayl-i hayāl: *Hayal ordusu.*

1. “Gözde ḳonsa ne ‘aceb **ḥayl-i ḥayālī** ḥaṭṭıñ / Ḥanda kim āb-ı revān olsa çeri anda ḳonar” (*Gazel 4, Mısra 3*).

2. “Kıluruz **hayl-i hayālūñ** yolına cānı fedā / Zīrā biz ehl-i dilüz dünyāda mihmān severüz” (*Gazel 10, Mısra 5*).

haylī zamāndan beri: Kaç zamandır, ‘belirsiz fakat çok zamandan beri, çoktan beri’ anlamında kullanılan bir söz.

1. “Āşaf-şifatā Hāmidī-i sūhte-hātır / Kim **haylī zamāndan beri** meddāh kuluñdur” (*Kaside 4, Mısra 34*).

hayme-i ‘ıyş kur : Eğlence çadırı kurmak..

1. “Biz dahı şahıñ-ı çemende **ķuralım hayme-i ‘ıyş** / Şimdi kim ķondı şükūfe çemene çāder ile” (*Gazel 17, Mısra 7*).
2. “Dağı vaķt olmadı kim **hayme-i ‘ıyş** / **ķuralım** lāle vü reyhān içinde” (*Gazel 19, Mısra 11*).

hayrān kal-: Çok beğenmek.

1. “Serv **hayrān ķala** şimşād ķadinūñ luķfına / Ger ķılursa nāz ile gülşende seyrān Muşţafā” (*Gazel 3, Mısra 3*).

hayrlar eyle-: Hayırlar yapmak, faydalar sağlamak.

1. “Yā Rab ebedī ķıl bu şehūñ devlet ü ‘ömri / Zīrā ki cihānda heme dem **hayrlar eyler**” (*Kaside 2, Mısra 52*).

hazān ol-: Sonbahar vakti gelmek.

1. “Tā gāh **hazān olsa** cihān içre vü geh yaz / Mādām ki tesbīh ide her dāne-i engūr” (*Kaside 4, Mısra 47*).

hazer eyle-: Çekinmek, sakınmak.

1. “Ol luķf u kerem kānı ki bu devr-i zamānda / Hūrşīd felekde gazabından **hazer eyler**” (*Kaside 2, Mısra 22*).

hazret-i paşa: Paşa hazretleri.

1. Hicrān gelesi **hazret-i Paşaya** direm kim / Ehl-i nazara tal’atıdur luķf ile manzūr” (*Kaside 4, Mısra 13*).

hele: *Özellikle.*

1. “Geh şıdı gāh dürüst eyledi zülfi dilümi / Kim görüpdür **hele** bu vech ile dil-dārlığı” (*Gazel 27, Mısra 6*).

hem₁: *Ayrıca, ilave olarak.*

1. “Sāğarı ‘aḳs-i lebinden la’l ü yāḳūt eyleyen / Ol şeker ağızlu incü dişlü **hem** kedüzidür” (*Gazel 6, Mısra 6*).

hem₂: *Bir kimseyi uyarmak, bir şeyi açıklamak veya anlamı güçlendirmek için `özellikle, zaten, bir de, şurası da var ki` anlamlarında kullanılan bir söz.*

1. “Uşşakı zinde kılduñ cūd ile her birini / Luṭf ile **hem** nazar kıl bu rind-i bī-nevāya” (*Kaside 1, Mısra 30*).

hem-dem: *Dost, yakın arkadaş.*

1. “Anuñ içün cān u dilden severüz ol māhı kim / Sünbülü dil mūnisidür lebleri cān **hem-demi**” (*Gazel 22, Mısra 4*).

heme dem: *Her zaman.*

1. “Yā Rab ebedī kıl bu şehūñ devlet ü ‘ömri / Zīrā ki cihānda **heme dem** hayrlar eyler” (*Kaside 2, Mısra 52*).

hemīşe: *Daima, her zaman.*

1. “Ebr-i kefüñ **hemīşe** tā ḥaşr fāyız olsun / Şöyle ki tāze tutsun āfāḳı aydan aya” (*Kaside 1, Mısra 33*).
2. “**Hemīşe** baş u cān oynar yoluñda / Kişi kim bildi dünyānuñ mīzācı” (*Gazel 28, Mısra 9*).

hem-serlik: *Arkadaşlık.*

1. “Ḥurşid-i cihān-gīr seg-i kūy ile her gün / **Hem-serlik** ile rāzī olup ser-be-ser eyler” (*Kaside 2, Mısra 34*).

her: *Önüme geldiği ismin benzerlerini `teker teker hepsi, birer birer hepsi, birer birer tamamı` anlamıyla kapsayacak biçimde genelleştiren söz.*

1. “Men itmezem şikāyet hicr-i ruḥuñdan ammā / **Her** gice peyk-i āhum aḥvālūmi dir aya” (*Kaside 1, Mısra 10*).
2. “**Her** şubḥ ki gül yüzine göñlüm nazar eyler / Cān bülbüline bāğ-ı cinandan ḥaber eyler” (*Kaside 2, Mısra 1*).
3. “**Her** tır kim ol ğamze benüm göñlüme atar / Bī-çāre göñül karşıda sīnem siper eyler” (*Kaside 2, Mısra 9*).
4. “Ey faẓl ile vü ‘adl ile **her** mülkde ma‘rūf / Vey cūd ile vü bezl ile şehirde meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 19*).
5. “Eflākde medḥūñi okur şevk ile Zühre / **Her** şubḥ kim ala eline çeng ile tanbūr” (*Kaside 4, Mısra 26*).
6. “Tā ğāḥ ḥazān olsa cihān içre vü geh yaz / Mādām ki tesbīḥ ide **her** dāne-i engūr” (*Kaside 4, Mısra 48*).
7. “Ol ki çeşm-i ebrden **her** şubḥ bārān yağdurur / Firḫatüñde Ḥāmidī’nüñ nāle-i dil-süzıdır” (*Gazel 6, Mısra 13*).
8. “Nāz ile **her** kında ki ol serv-i ḥırāmānum gider / Men eger gitmezsem anuñla bile cānum gider” (*Gazel 9, Mısra 1*).
9. “Ol kımer yüzlü temāşāya gidince mensüzin / **Her** gice Keyvāna dek feryād u efgānum gider” (*Gazel 9, Mısra 4*).
10. “Ol ‘ıyān nurı ki maṭlūbıdır ehl-i nazaruñ / Dili **her** zerrenüñ içinde nihāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 4*).
11. “Āḥ kim hicr-i ruḥuñdan **her** kıan āḥ eylerem / Tutuşur ğün ḥarmini par par yanar ol āḥdan” (*Gazel 14, Mısra 9*).
12. “Gül kılaḳ tutar u bülbul ğüle karşı **her** şubḥ / Bu vefāsuz çemenüñ vaşfın okur defter ile” (*Gazel 17, Mısra 9*).
13. “Āferīn serv-i ḥırāmānına kim yüz nāz ile / **Her** taraf kim salınursa ‘āşık eyler ‘ālemi” (*Gazel 22, Mısra 6*).
14. “‘Āşıkam serv-i gül-endāmuña kim ‘işve ile / **Her** taraf kim yürise tūbī olur ḥāk-i rehi” (*Gazel 23, Mısra 4*).
15. “Zāhid mey-i gül-ğün u ḥab ile dirilimez / Ḥāk **her** kışıye virmedi bu ‘aḳl-ı ma‘āşı” (*Gazel 26, Mısra 6*).
16. “Sünbül-i zülfüñ niḳāb-ı rüy-ı gül-ğün eyleme / ‘Āşikuñ göñlini **her** dem hicrden ḥün eyleme” (*Beyit 2, Mısra 2*).

her biri: *Ayrı ayrı hepsi.*

1. “Uşşakı zinde kılduñ cüd ile **her birini** / Luţf ile hem nazār kıl bu rind-i bī-nevāya” (*Kaside 1, Mısra 29*).
2. “Kānlu yaşumdan şarāb-ı nāb u nālemden rebāb / Firkatūñde **her biri** ‘ıyş ile işretdür baña” (*Gazel 2, Mısra 8*).
3. “Bu nücūm-ı felekī maħmili ardınca gice / **Her biri** çeng gibi inleyiben zār gider” (*Gazel 8, Mısra 8*).

her dem: *Her zaman, ara vermeden, sürekli, daima, sık sık.*

1. “İnşafını gör bu felek-i sifle-nüvāzuñ / Kim ehl-i hüner haqqına **her dem** neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 40*).

her gün: *Sürekli, sürekli olarak.*

1. “Çeşm-i kevākib içün ħurşīd ħāk-i rāhı / Bu hāven-i zer içre **her gün** ider şılāye” (*Kaside 1, Mısra 20*).
2. “Ĥurşīd-i cihān-gīr seg-i kūy ile **her gün** / Hem-serlik ile rāzī olup ser-be-ser eyler” (*Kaside 2, Mısra 33*).
3. “Sen Āşaf-ı şānīsın ü devletlū kapuñda / Āşaf gibi yüz var ola **her gün** saña müzdür” (*Kaside 4, Mısra 32*).

her kim: *Her kimse, kim olursa olsun.*

1. “Bir mübārek yüzlü serversin ki devletlū olur / Pādişeh katında **her kim** bulsa senden bir nazār” (*Kaside 3, Mısra 10*).
2. “**Her kim** kemer-i kīnūñi bağlar ise Behrām / Kaşşāb gibi vurur anuñ biline sātūr” (*Kaside 4, Mısra 29*).
3. “İşk ile **her kim** Memi’nūñ la’l-i cān-baħşın sever / Ĥāmidī gibi cihānda unudur cām-ı Cemi” (*Gazel 22, Mısra 9*).

hergiz: *Asla, katiyen, hiçbir vakit.*

1. “Ey ki dirsın hicrde derd-i dilūñ eksildi mi / Eksilür mi derd-i dil **hergiz** çü dermān andadur” (*Gazel 7, Mısra 8*).
2. “Ger bu resme unuda yār vefā-dārlığı / Ġonçe-veş gitmeye **hergiz** bu gönül darlığı” (*Gazel 27, Mısra 2*).

hevā: *Hava.*

1. “Tā **hevāda** vura cān-bāzlaruñ murğ-ı dilin / Ğamzesi kaşıyile tır ü kemāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 7*).

hıç: *Asla.*

1. “Niçün ey meh cennet-i kūyuñda bār olmaz baña / Niçün evvelki gibi **hıç** i‘tibār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 2*).
2. “Hāmidī’den ger kabūl olsa dehānuñ vaşfını / Bundan özge bu cihānda **hıç** kār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 12*).
3. “Bu derd-i hıcre ki Hāḡ rūzī kıldı bize bugün / Egerçi idimezüz **hıç** çāre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 10*).
4. “**Hıç** yād eylemedi Hāmidī-i sūḡteyi / Bu mu idi bizüm ile ol şanemüñ yārlığı” (*Gazel 27, Mısra 13*).

hicr: *Ayrılık.*

1. “Bülbül gibi medḡuñ dir iken bu felek anı / **Hicründe** niçün gül gibi ḡuñn-ciger eyler” (*Kaside 2, Mısra 38*).
2. “Tā göñlümi büryān ide **hicründe** ḡam içün / ‘İşkun otı kızdurdu tenüm nite ki tendür” (*Kaside 4, Mısra 9*).
3. “**Hicr** ile Hāmidī ger Ḳabluca’da ḡonsa n’ola / Derd ile bülbül-i şūrīde gülistānda ḡonar” (*Gazel 4, Mısra 13*).
4. “**Hicr** elinden çün teni terk itdüñ ey cān vay aña / Ḥarmen-i cān andadur kim māh-ı tābān andadur” (*Gazel 7, Mısra 5*).
5. “Ey ki dirsın **hicrde** derd-i dilüñ eksildi mi / Eksilür mi derd-i dil hergiz çü dermān andadur” (*Gazel 7, Mısra 7*).
6. “Sünbül-i zülfüñ niḡāb-ı rūy-ı gül-gün eyleme / ‘Āşıkuñ göñlini her dem **hicrden** ḡuñ eyleme” (*Beyit 2, Mısra 2*).

hicr-i ruh: *Sevgilinin yanağının ayrılığı.*

1. “Men itmezem şikāyet **hicr-i ruḡuñdan** ammā / Her gice peyk-i āḡum aḡvālümü dir aya” (*Kaside 1, Mısra 9*).
2. “Āḡ kim **hicr-i ruḡuñdan** her kaçan āḡ eylerem / Tutuşur gün ḡarmeni par par yanar ol āḡdan” (*Gazel 14, Mısra 9*).
3. “Tā gün yüzüñden ırāḡ itdi beni sitārem / Āḡum ḡadengi irdi **hicr-i ruḡuñdan** aya” (*Gazel 15, Mısra 8*).

hicrān: *Ayrılığın neden olduğu onulmaz acı.*

1. “**Hicrān** eger kılsa cānuma kaçd biñ kez / Bir zerre yimezem ğam şükr eylerem Hüdāya” (*Kaside 1, Mısra 11*).
2. “**Hicrān** gelesi hāzret-i Paşaya direm kim / Ehl-i nazara tal‘atıdır luṭf ile manzūr” (*Kaside 4, Mısra 13*).
3. “Fedā kıldı yoluñda Hāmidī cān / Niçe bir şabr ide **hicran** içinde” (*Gazel 18, Mısra 14*).
4. “Niçe dil şabr ide **hicrān** içinde / Niçe cān ğam çeke devrān içinde” (*Gazel 19, Mısra 1*).

hidmet: *Hizmet.*

1. “Toğrılık ile kişi kim sevdi ol şekker-lebi / **Hidmet** içün ney gibi katında bilin bağladı” (*Gazel 21, Mısra 6*).

hilāf: *Yalan.*

1. “Ger hāsm **hilāf** ile uzun eylese dili / Naḥl-i kādini lāyık-ı tūr ü teber eyler” (*Kaside 2, Mısra 31*).

himmet: *Lütuf, iyilik, iyi davranma.*

1. “Pādişāhuñ **himmetiyle** ey şeh-i şāhib-kırān / Sen alursın kanda kim vardur cihānda kal‘alar” (*Kaside 3, Mısra 5*).

hindū-yı hāl-i siyeh: *Yüzdeki ve vücuttaki siyah ben.*

1. “Ne sa‘ādetlüymiş **hindū-yı hāl-i siyehüñ** / Ki gül üstinde durur dāyım anuñ hāb-gehi” (*Gazel 23, Mısra 7*).

hired: *Akıl.*

1. “Yağmaladı şabr u **hiredüm** yaqdı beni zār / Pervāneye gör şem‘-i ruḥuñ kim neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 11*).
2. “Baḥt ü devlet ile kanda varursa / Öñinde kılavuzluğu feth u zafer eyler” (*Kaside 2, Mısra 27*).
3. “Ol kim alur dil ü şabr u **hiredi** ğāret ider / Mazhar-ı şūret-i zibā-yı fülāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 7*).

hısm: *Öfke, kızgınlık.*

1. “Gün muhterik olur naẓar-ı ẓahrı dilerse / Gerdūnda evi **hısm** ile zīr ü zeber eyler” (*Kaside 2, Mısra 26*).

hıtāy: *Çin.*

1. “Ol hüsrev-i zamāne ol gevher-i yegāne / Kim Rūmdan irişdi āvāzesi **Hıtāya**” (*Kaside 1, Mısra 16*).

Hızr: *Abıhayat içtiği için ölümsüzlüğe erdiğine, bereketi temsil ettiğine ve kul sıkıştığında imdādına yetiştiğine inanılan, bir görüşe göre peygamber, bir görüşe göre veli olan zat; Hızır Aleyhisselam.*

1. “**Hızr** ile İlyās ikisi sağ u soluñdan yürür / Çün semendüñe biniben idesin ‘azm-i sefer” (*Kaside 3, Mısra 11*).
2. “Yā Rab ol hāl-i ruḥ u la‘l-i lebi **Hızr** mı kim / Geh gül üstinde vü geh çeşme-i ḥayvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 5*).
3. “Dünyāda **Hızr** gibi buldum ḥayāt-ı cāvīd / Tā serv-ķāmetüñden üstüme düşdi sāye” (*Gazel 15, Mısra 3*).

Hızr nebī: *Hızır Peygamber.*

1. “Ey mülāzımlar saña feth ile iķbāl ü ẓafer / Ẓanda kim varsañ saña **Hızr nebī**dür rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 2*).

hod: *Bizzat.*

1. “Āh-ı dil ü sūz-ı cigeri terk idemez cān / Ger **hod** kesesin şem‘ gibi tīg ile başı” (*Gazel 26, Mısra 4*).
2. “Dut ki men **hod** güneḥ-i ‘ışkuñı fāş eylemişem / Ẓanı ehl-i keremüñ ‘ādet-i settārlığı” (*Gazel 27, Mısra 11*).

hoş: *Duyguları okşayan, zevk veren, beğenilen, güzel, iyi, latif.*

1. “Tā reyāḥīn içilür zevķ ile şaḥbā-yı müdām / Depredür gül def ü bülbül **hoş** okur mizher ile” (*Gazel 17, Mısra 6*).

hoş gör-: *Gücenilecek veya karşılık gelinecek bir davranışı hoşgörü ile karşılamak, anlayışla karşılamak, kusur saymamak.*

1. “Şevk ile rakîbî dahî **hoş görse** kapuñda / Ger Hâmidî-i sūhte-dil olmasa nāşî”
(*Gazel 26, Mısra 9*).

hoş-elhân: *Güzel sesli.*

1. “Ehl-i ‘irfân içre gülzâr-ı cemâlûñ vaşfına / Hâmidî gibi bulunmaz bir **hoş-elhân**
Muştafâ” (*Gazel 3, Mısra 10*).

hüb: *Güzel.*

1. “Ol ki hüsñ ile durur **hüblaruñ** pâdişehi / Hâk-i pâyı şerefinden durur ayuñ
külehi” (*Gazel 24, Mısra 1*).

hübân: *Güzeller, dilberler.*

1. “Mehi gördüm gice yıldızlar içre / Benüm yârum gibi **hübân** içinde” (*Gazel 18, Mısra 12*).

Hudâ: *Allah, Tanrı, Cenâbıhak.*

1. “Hicrân eger kılsa cānuma kaçd biñ kez / Bir zerre yimezem gam şükr eylerem
Hudāya” (*Kaside 1, Mısra 12*).
2. “Derd ü gamı ki Hâmidî’nün ni‘meti durur / Şükr eylerem ki anı virüpdür **Hudā**
bize” (*Gazel 16, Mısra 12*).

hün: *Kan.*

1. “Sünbül-i zülfüñ niķâb-ı rüy-ı gül-gün eyleme / ‘Āşikuñ göñlini her dem hicrden
hün eyleme” (*Beyit 2, Mısra 2*).

hüner: *Bir işte gösterilen ustalık, beceriklilik, maharet.*

1. “Tâli‘ çü rücü‘ itse **hüner** fâyide virmez / Baht olmasa gün dağda la‘li hâcer
eyler” (*Kaside 2, Mısra 41*).

hünîn-ciger eyle-: *Ciğerini kan eylemek.*

1. “Bülbül gibi medhüñ dir iken bu felek anı / Hicründe niçün gül gibi **hünîn-ciger**
eyler” (*Kaside 2, Mısra 38*).

hür: *Cennet kızı, çok güzel kız veya kadın, huri.*

1. “Tañrıdan aña rahmet inüpdür bu cihānda / Kim işigi cennet durur u kıllarındur **hūr**” (Kaside 4, Mısra 18).
2. “Hāk-i kūyūñde gönül itüñ ile şöyle şanur / Ki meger **hūr** ile cennetdedür ārām-gehi” (Gazel 24, Mısra 6).

hurşid: Güneş.

1. “Yüzini görmeyince ğam zulmeti dükenmez / **Hurşid** eger görünmez alur cihānı sāye” (Kaside 1, Mısra 6).
2. “Çeşm-i kevākib içün **hurşid** hāk-i rāhı / Bu hāven-i zer içre her gün ider şılāye” (Kaside 1, Mısra 19).
3. “Çün gördi yir yüzinde naķş-ı süm-i semendi / Teşbīh kıldı **hurşid** cām-ı cihān-nümāya” (Kaside 1, Mısra 22).
4. “**Hurşidi** zīr-i destüñ eyledi çerh-i atlas / Tā devletüñ dayansun altınlu müttekāya” (Kaside 1, Mısra 25).
5. “Ol luḫf u kerem kānı ki bu devr-i zamānda / **Hurşid** felekde ğazabından hāzer eyler” (Kaside 2, Mısra 22).
6. “Zihī mihr-i ruḫuñ gönülüm sirācı / Ayağuñ topraķı **hurşid** tācı” (Gazel 28, Mısra 2).

hurşid ü meh: Güneş ve ay.

1. “Men kıyem kim kıul olam sencileyin māh-ruḫa / Ki ruḫuñ bende kılur hüsn ile **hurşid ü mehi**” (Gazel 23, Mısra 6).

hurşid-i çerh-pāye: Mertebesi gökyüzünde olan güneş.

1. “Sultān Muḫammed ibni sultān Murād-ı Ğāzī / Ki elķābını felek bir **hurşid-i çerh-pāye**” (Kaside 1, Mısra 18).

hurşid-i cihān-gır: Dünyayı zapt eden güneş.

1. “**Hurşid-i cihān-gır** seg-i kūy ile her gün / Hem-serlik ile rāzī olup ser-be-ser eyler” (Kaside 2, Mısra 33).

hurşid-i ikbāl: Talih güneşi.

1. “Görmesün **hurşid-i ikbāl**üñ cihān içre zevāl / Devletüñ yıldızına olsun sa’adet rāh-ber” (Kaside 3, Mısra 15).

hurşid-i tal’at: Yüzün güneş gibi parlaması.

1. “Tā aya nisbet itdüm **hurşid-i tal’at**ını / Atdı külāhını ay bu şādiden semāya” (Kaside 1, Mısra 3).

hurşid-i zamān: Zamanın güneşi.

1. “**Hurşid-i zamân** şâh-ı cihân hüsrev-i gâzî / Ki elķābını gerdün şeh-i ‘ālî-güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 17*).

hüsn: *Güzellik.*

1. “Ol gül ki beñzedürler **hüsn** ile yüzün aya / Gün yüzü muşhafından kıadr iledür bir āye” (*Kaside 1, Mısra 1*).
2. “Bu devr-i zamân içre güzeller begi sensin / Kim ay gibi şehrdesin **hüsn** ile meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 4*).
3. “Gördi gül-zār-ı cemālin ol perî yüzlü yine / Hatt-ı ‘anber-bārdan **hüsn** ile pür-çîn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 10*).
4. “Kerem it **hüsn** zekâtı baña ey serv-i sehi / Ki işigüñde gedāyam men ü sen **hüsn** şehi” (*Gazel 23, Mısra 1*).
5. “Kerem it **hüsn** zekâtı baña ey serv-i sehi / Ki işigüñde gedāyam men ü sen **hüsn** şehi” (*Gazel 23, Mısra 2*).
6. “Men kiyem kim kıl olam sencileyin mäh-ruħa / Ki ruħuñ bende kıılır **hüsn** ile hurşid ü mehi” (*Gazel 23, Mısra 6*).
7. “Ol ki **hüsn** ile durur hūblaruñ pādīşehi / Hāk-i pāyı şerefinden durur ayuñ külehi” (*Gazel 24, Mısra 1*).
8. “Sipehi hüsn-i hatıdur yeticek şâh-ı ruħı / Yaraşıkı biledür **hüsnde** şâh u sipehi” (*Gazel 24, Mısra 4*).
9. “Şebehe hāl-i ‘ızāruñ n ‘ola beñzettüm ise / Çün mu‘ayyendür anuñ **hüsnde** vech-i şebahi” (*Gazel 24, Mısra 8*).
10. “Güzeller begi sensin ki cihānda / Getürür saña şehler **hüsn** bācı” (*Gazel 28, Mısra 6*).

hüsn ü lutf: *Güzellik ve iyilik.*

1. “**Hüsn ü lutfın** severüz ol şanemüñ ‘ālemde / Ey rakīb şanma ki biz sen gibi oğlan severüz” (*Gazel 10, Mısra 9*).

hüsn-i hat: *Sevgilinin yüzündeki ayva tüylerinin güzelliği.*

1. “Sipehi **hüsn-i hatı**dur yeticek şâh-ı ruħı / Yaraşıkı biledür hüsnde şâh u sipehi” (*Gazel 24, Mısra 3*).

hüsrev-i firüz: *Uğurlu şah.*

1. “Hattuñ üzre hālūñ içre cām-ı la‘lūñ şanasıñ / Kūbbe-i firūze-rengüñ **hüsrev-i firüzıdır**” (*Gazel 6, Mısra 8*).

hüsrev-i ğāzī: *Gaza eden, gazi hükümdar.*

1. “Hürşid-i zamān şāh-ı cihān **hüsrev-i ğāzī** / Ki elķābını gerdün şeh-i ‘ālī-güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 17*).

hüsrev-i zamāne: *Zamanın, dönemin padişahı.*

1. “Ol **hüsrev-i zamāne** ol gevher-i yegāne / Kim Rūmdan irişdi āvāzesi Hıttāya” (*Kaside 1, Mısra 15*).

I-ı

ırak it-: *Uzaklaştırmak.*

1. “Çeşm-i bed-i eyyām u kaçā ‘ākıbetü’l-emr / Kapudan **ırak itdi** beni haste vü maķhūr” (*Kaside 4, Mısra 38*).
2. “Tā gün yüzüñden **ırak itdi** beni sitārem / Āhum hadengi irdi hicr-i ruķuñdan aya” (*Gazel 15, Mısra 7*).

ışk: *Aşk; aşırı sevgi ve bağıllık duygusu, sevi, sevda, amor.*

1. “Tā gönlümi büryān ide hicrūñde ğam içün / ‘**İşkun** otı kızdurdı tenüm nite ki tendūr” (*Kaside 4, Mısra 10*).
2. “‘**İşkuñuñ** yolında Manşūram velī nā-pāydār / Ey dirīgā kim bu devlet pāydār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 7*).
3. “Kanda varur rāhat olmaz yār cevrenden kaçan / ‘**İşkuñuñ** yolında bu dahı naşıhatdur baña” (*Gazel 2, Mısra 6*).
4. “Kim kadūñ ‘**ışkı**yile bunda dirilürse bu gün / Toĝrı bundan çü gide ravza-i rızvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 7*).
5. “Zülfüñe girdi gönül ‘**ışk** ile baş oynamaĝa / Kim bahādır olan er gicede meydānda konar” (*Gazel 4, Mısra 9*).
6. “Ger kapuñdan kavasın şevķ ile girür bacadan / Cān-ı maķzūnum ki ‘**ışkuñ** murĝ-ı dest-āmūzıdur” (*Gazel 6, Mısra 12*).
7. “Çün cānumuz ‘adem tarafından çıkardı baş / ‘**İşkuñ** senüñ o demde didi merķabā bize” (*Gazel 16, Mısra 10*).
8. “‘**İşk** ile her kim Memi’nüñ la’l-i cān-baķşın sever / Hāmidī gibi cihānda unudur cām-ı Cemi” (*Gazel 22, Mısra 9*).

9. “Āhumla sirişküm seni ister gice gündüz / Dāyim seni ‘**ışk** ile sever tā’ir ü māşī”
(Gazel 26, Mısra 8).

‘iyān: Açık, aşikâr, gözle görülür, belli.

1. “Ruḥları āyinedür ehl-i dile rūşen imiş / Anda ay ile günün nûrī ‘**iyāndur** bilürem” (Gazel 12, Mısra 4).
2. “Ay yüzün āyine-i şüret-i cāndur bilürem / Anda naḳş-ı ruḥ-ı dil-dār ‘**iyāndur** bilürem” (Gazel 13, Mısra 2).
3. “Ol ‘**iyān** nurı ki maṭlûbıdır ehl-i nazarun / Dili her zerrenün içinde nihāndur bilürem” (Gazel 13, Mısra 3).

‘iyd: Bayram.

1. “Āşıkuñ ‘**iydi** kamer devrinde yāruñ yüzidür / Çeşm-i cānuñ sürmesi dil-dāruñ izi tozıdır” (Gazel 6, Mısra 1).

‘ıyş: Eğlence.

1. “Ḳanlu yaşumdan şarāb-ı nāb u nālemden rebāb / Firḳatünde her biri ‘**ıyş** ile işretdür baña” (Gazel 2, Mısra 8).

‘ıyş it-: Yiyip içmek, eğlenmek.

1. “Ki ança yaz ola bu dünyāda ki biz olmayalım / Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi sāğar- ile” (Gazel 17, Mısra 12).

İ-i

i-: Ek fiil.

1. “Bülbül gibi medḥün dir **iken** bu felek anı / Hicründe niçün gül gibi ḥünin-ciger eyler” (Kaside 2, Mısra 37).
2. “Her kim kemer-i kīnünü bağlar **ise** Behrām / Ḳaşşāb gibi vurur anuñ biline sātūr” (Kaside 4, Mısra 29).
3. “Dönmezem yār yolından ve ger inanmaz **iseñ** / Hancerün ile cigerüm yar elümden ne gelür” (Gazel 5, Mısra 5).
4. “Āşıkam ‘āşık u benden eger incinür **ise** / Şhrden ḳava beni yār elümden ne gelür” (Gazel 5, Mısra 7).

5. “İster **iseñ** ey gönül meydân-ı ‘ışka girmege / Zülf ü hâlin gözlegil kim gū vü çevgân andadur” (*Gazel 7, Mısra 3*).
6. “Gönül bütün **iken** eyyâm-ı gâmda şâbir idük / Bu gün kim oldu gönül pâre pâre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 7*).
7. “Gönül bütün **iken** eyyâm-ı gâmda şâbir **idük** / Bu gün kim oldu gönül pâre pâre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 7*).
8. “Ruğları âyinedür ehl-i dile rûşen **imiş** / Anda ay ile günün nûrî ‘ıyândur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 3*).
9. “Cemşîd eger göreydi ‘âlemde cām-ı la ‘lûñ / ‘Ömrinde bakmaz **idi** cām-ı cihân-nümāya” (*Gazel 15, Mısra 6*).
10. “Şebehe hâl-i ‘ızāruñ n ‘ola beñzettüm **ise**/ Çün mu‘ayyendür anuñ hüsnde vech-i şebahi” (*Gazel 24, Mısra 7*).
11. “Tutam ok gibi beni hâk-i rehe atar **iseñ** / Kûşe-i çeşmüñ ile hâlûme bak gâh gehî” (*Gazel 24, Mısra 9*).
12. “Hâmidî gerçi günāhuñ çok **ise** gâmda yime kim / Yazıma kâtib-i sır ‘âşık-ı mecnûn günehi” (*Gazel 24, Mısra 11*).
13. “Hiç yâd eylemedi Hâmidî-i sūhteyi / Bu mu **idi** bizüm ile ol şanemüñ yârlığı” (*Gazel 27, Mısra 14*).

ic: Herhangi bir durumun, cismin veya alanın sınırları arasında bulunan bir yer, dâhil, dış karşıtı.

1. “Ol ‘ıyân nûrî ki maṭlûbıdur ehl-i nâzaruñ / Dili her zerrenüñ **içinde** nihândur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 4*).
2. “Zihî mihrüñ dil-i vîrân **içinde**/ Maḳâmı derd-i ‘ışkuñ cān **içinde**” (*Gazel 18, Mısra 1*).
3. “Zihî mihrüñ dil-i vîrân **içinde**/ Maḳâmı derd-i ‘ışkuñ cān **içinde**” (*Gazel 18, Mısra 2*).
4. “Ne mutludur cihānda hâl-i hâlüñ / Ki yatur lāle vü reyḥān **içinde**” (*Gazel 18, Mısra 4*).
5. “Dilüñ yâkût-gün balıka beñzer / Kim oynar çeşme-i ḥayvān **içinde**” (*Gazel 18, Mısra 6*).
6. “Gözümde mäh-ruḥsāruñ ḥayālî / Çü nûr-ı Ḥaḳ durur insān **içinde**” (*Gazel 18, Mısra 8*).

7. “Tenümde dil hayāl-i sünbülünle / Yatur zencîr ile zindân **içinde**” (Gazel 18, Mısra 10).
8. “Mehi gördüm gice yıldızlar içre / Benüm yârum gibi hûbân **içinde**” (Gazel 18, Mısra 12).
9. “Fedâ kıldı yoluñda Hâmidî cân / Niçe bir şabr ide hicran **içinde**” (Gazel 18, Mısra 14).
10. “Niçe dil şabr ide hicrân **içinde** / Niçe cân gam çeke devrân içinde” (Gazel 19, Mısra 1).
11. “Niçe dil şabr ide hicrân içinde / Niçe cân gam çeke devrân **içinde**” (Gazel 19, Mısra 2).
12. “Niçe aķa gözümdeñ kanlu yaşlar / Niçe bir yüze gönüm kan **içinde**” (Gazel 19, Mısra 4).
13. “Niçe bir şu‘lelensün barķ-ı āhum / Giceler günbed-i gerdân **içinde**” (Gazel 19, Mısra 6).
14. “Niçe bir ol perî-rû firķatinde / Beni ķor nāle vü efgān **içinde**” (Gazel 19, Mısra 8).
15. “Daķı vaķt olmadı ki ol şāh-ı hûbān / Beni yād eyleye yārān **içinde**” (Gazel 19, Mısra 10).
16. “Daķı vaķt olmadı kim hayme-i ‘ıyş / Kuralım lāle vü reyhān **içinde**” (Gazel 19, Mısra 12).
17. “Gel ey meh Hâmidî gönlin sevindür / Ki besler derd-i ‘ışķuñ cân **içinde**” (Gazel 19, Mısra 14).
18. “Hâmidî’nüñ gönli **içi** Bursa şehri gibidür / Kim şehinşāhuñ fütüh āyîni şîrîn bağladı” (Gazel 21, Mısra 13).

iç-: Bir sıvıyı aģza alıp yutmak.

1. “Ĥaţţuñ üzre ĥālūñ **içer** cām-ı la‘lūñ şanasıñ / Kube-i firūze-rengüñ ĥüsrev-i firūzıdır” (Gazel 6, Mısra 7).
2. “Lāle geldi çemene la‘l gibi sāğar ile / Gül **içer** bādeyi nergis gibi cām-ı zer ile” (Gazel 17, Mısra 2).

içil-: İçme işi yapılmak.

1. “Tā reyāhîn **içilür** zevķ ile şahbā-yı müdām / Depredür gül def ü bülbül hoş okur mizher ile” (Gazel 17, Mısra 5).

ıcre1: *Arasında.*

1. “Ehl-i ‘irfān **ıcre** gülzār-ı cemālūñ vaşfına / Hāmidī gibi bulunmaz bir hoş-elhān Muşafā” (*Gazel 3, Mısra 9*).
2. “Mehi gördüm gice yıldızlar **ıcre** / Benüm yārum gibi hūbān içinde” (*Gazel 18, Mısra 11*).

ıcre2: *İçinde.*

1. “Çeşm-i kevākib içün hırşid hāk-i rāhı / Bu hāven-i zer **ıcre** her gün ider şilāye” (*Kaside 1, Mısra 20*).
2. “Görmesün hırşid-i ikbālūñ cihān **ıcre** zevāl / Devletūñ yıldızına olsun sa‘ādet rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 15*).
3. “Bu devr-i zamān **ıcre** güzeller begi sensin / Kim ay gibi şehrdesin hūsn ile meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 3*).
4. “Bu dār-ı gurūr **ıcre** firākuñda dilerdüm / Kim dārā çekem kendüzümü nite ki Manşūr” (*Kaside 4, Mısra 39*).
5. “Tā gāh hāzān olsa cihān **ıcre** vü geh yaz / Mādām ki tesbīh ide her dāne-i engūr” (*Kaside 4, Mısra 47*).

ıçün: *İçin.*

1. “Çeşm-i kevākib **ıçün** hırşid hāk-i rāhı / Bu hāven-i zer ıcre her gün ider şilāye” (*Kaside 1, Mısra 19*).
2. “Tā gönlümü büryān ide hicrūñde gam **ıçün** / ‘İşkūn otı kızdurdu tenüm nite ki tendūr” (*Kaside 4, Mısra 9*).
3. “Hāmidī gibi yüzi görmeklik **ıçün** dururam / Neylerem burada çün ol mäh-i tībānum gider” (*Gazel 9, Mısra 9*).
4. “Toğrılık ile kişi kim sevdi ol şekker-lebi / Hıdmet **ıçün** ney gibi katında bilin bağladı” (*Gazel 21, Mısra 6*).

ihtiyāc: *Gereksinim.*

1. “Murādı sensin ey mäh Hāmidī’nūñ / Cihānda yokdur özge **ihtiyācı**” (*Gazel 28, Mısra 12*).

ihtiyār ol-: *İradesi olmak, bilinci yerinde olmak.*

1. “Ben kaçan görsem seni kendümi aślā bilmezem / Baht yār olmadığıyçün **ihtiyār olmaz** baña” (*Gazel 1, Mısra 6*).

ikbāl ü zafer: *Talih ve galibiyet.*

1. “Ey mülâzımlar saña feth ile **ikbāl ü zafer** / Kanda kim varsañ saña Hızır nebîdür rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 1*).

ikisi: *İki kişi.*

1. “Hızır ile İlyās **ikisi** sağ u soluñdan yürür / Çün semendüñe biniben idesin ‘azm-i sefer” (*Kaside 3, Mısra 11*).

iksîr-i ğam: *Üzüntü iksiri.*

1. “**İksîr-i ğamı** derd ile zerd eyledi yüzüm / Gör kim ğam-ı ‘ışkı nice toprakı zer eyler” (*Kaside 2, Mısra 5*).

ile: *Kelimenin sonuna geldiğinde birliktelik, beraberlik, araç, neden veya durum anlatan cümleler yapmaya yarayan bir söz.*

1. “Ol gül ki beñzedürler hüsñ **ile** yüzün aya / Gün yüzü muşhafından kadr iledür bir āye” (*Kaside 1, Mısra 1*).
2. “‘Uşşakı zinde kılduñ cüd **ile** her birini / Luţf **ile** hem nazar kıl bu rind-i bî-nevāya” (*Kaside 1, Mısra 29*).
3. “Çün leşker-i manşûrî diler kesr-i e‘ādî / Kanda ki varur feth **ile** bir mülki cer eyler” (*Kaside 2, Mısra 30*).
4. “Hurşîd-i cihân-gîr seg-i kūy **ile** her gün / Hem-serlik **ile** rāzî olup ser-be-ser eyler” (*Kaside 2, Mısra 33*).
5. “Hurşîd-i cihân-gîr seg-i kūy **ile** her gün / Hem-serlik **ile** rāzî olup ser-be-ser eyler” (*Kaside 2, Mısra 34*).
6. “Bî-çāre niyāz **ile** yüzün kapuña sürüp / Hālîni dir ey şāh u sözi muhtaşar eyler” (*Kaside 2, Mısra 43*).
7. “Ey mülâzımlar saña feth **ile** ikbāl ü zafer / Kanda kim varsañ saña Hızır nebîdür rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 1*).
8. “Ey nergis-i mestüñde ruhuñ nûrun ‘alā nûr / ‘Uşşāk ruhuñ görmek **ile** gül gibi mesrûr” (*Kaside 4, Mısra 2*).

9. “Bu devr-i zamān içre güzeller begi sensin / Kim ay gibi şehrdesin hüsni **ile** meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 4*).
10. “Hicrān gelesi hāzret-i Paşaya direm kim / Ehl-i nazara tal’atıdır lutf **ile** manzūr” (*Kaside 4, Mısra 14*).
11. “Ey fazl **ile** vü ‘adl ile her mülkde ma’rūf / Vey cūd ile vü bezl ile şehrde meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 19*).
12. “Ey fazl ile vü ‘adl **ile** her mülkde ma’rūf / Vey cūd ile vü bezl ile şehrde meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 19*).
13. “Ey fazl ile vü ‘adl ile her mülkde ma’rūf / Vey cūd **ile** vü bezl ile şehrde meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 20*).
14. “Ey fazl ile vü ‘adl ile her mülkde ma’rūf / Vey cūd ile vü bezl **ile** şehrde meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 20*).
15. “Eflākde medhūñi okur şevk **ile** Zühre / Her şubh kim ala eline çeng ile tanbūr” (*Kaside 4, Mısra 25*).
16. “Saru yüzümi işigüñe sürmege geldüm / Ümmīd budur kim tutasın lutf **ile** ma’zūr” (*Kaside 4, Mısra 44*).
17. “Devlet virici destūñi öpmek diler ancak / Ümmīd ki düstūr vire lutf **ile** destūr” (*Kaside 4, Mısra 46*).
18. “Göñlüme kondı ğam-ı ‘ışkı pes ez-ıatl-i rakīb / Şeh seferden çü döne feth **ile** eyvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 12*).
19. “Hicr **ile** Hāmidī ger Kabluca’da konsa n’ola / Derd ile bülbül-i şūrīde gülistānda konar” (*Gazel 4, Mısra 13*).
20. “Hicr ile Hāmidī ger Kabluca’da konsa n’ola / Derd **ile** bülbül-i şūrīde gülistānda konar” (*Gazel 4, Mısra 14*).
21. “Kırpügüm yazdı ciger kanı **ile** şaru yüzüme / Mācerā-yı dil-i hūn-hār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 3*).
22. “Dönmezem yār yolından ve ger inanmaz iseñ / Hāncerūñ **ile** cigerüm yar elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 6*).
23. “Yār gitdi dirler ü men ağılaram tañlar rakīb / Ağladuğum derd **ile** budur ki dermānum gider” (*Gazel 9, Mısra 8*).
24. “Müsā’id olsa eger rüzgār bizüm **ile** / Orada baş açuban rüzgāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 5*).
25. “Çün ‘ākıbet bu resm **ile** bī-gānelik kıılır / Niçün kıılırdı kendüzini āşinā bize” (*Gazel 16, Mısra 7*).

26. “Lāle geldi çemene la‘l gibi sāğar **ile** / Gül içer bādeyi nergis gibi cām-ı zer ile”
(*Gazel 17, Mısra 1*).
27. “Lāle geldi çemene la‘l gibi sāğar ile / Gül içer bādeyi nergis gibi cām-ı zer **ile**”
(*Gazel 17, Mısra 2*).
28. “Bezm-i bāğuñ tarabı vaqtidür imdi kim olur / Lāle envā‘-ı çerāğ **ile** vü gül
micmer ile” (*Gazel 17, Mısra 4*).
29. “Bezm-i bāğuñ tarabı vaqtidür imdi kim olur / Lāle envā‘-ı çerāğ ile vü gül
micmer **ile**” (*Gazel 17, Mısra 4*).
30. “Tā reyāhīn içilür zevk ile şahbā-yı müdām / Depredür gül def ü bülbül hoş okur
mizher **ile**” (*Gazel 17, Mısra 6*).
31. “Biz dağı şahn-ı çemende kuralım hayme-i ‘ıyş / Şimdi kim kondı şüküfe
çemene çāder **ile**” (*Gazel 17, Mısra 8*).
32. “Gül kulağ tutar u bülbül güle karşı her şubh / Bu vefāsuz çemenüñ vaşfın okur
defter **ile**” (*Gazel 17, Mısra 10*).
33. “Ki ança yaz ola bu dünyāda ki biz olmayalım / Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi
sāğar- **ile**” (*Gazel 17, Mısra 12*).
34. “Tenümde dil hayāl-i sünbülünle / Yatur zencir **ile** zindān içinde” (*Gazel 18,
Mısra 10*).
35. “Āferīn serv-i hīrāmānına kim yüz nāz **ile** / Her taraf kim salınursa ‘āşık eyler
‘ālemi” (*Gazel 22, Mısra 5*).
36. “İşk **ile** her kim Memi’nün la‘l-i cān-bağşın sever / Hāmidī gibi cihānda unudur
cām-ı Cemi” (*Gazel 22, Mısra 9*).
37. “Hāmidī sevdi seni cevri ile öldürme anı / ‘Afv kıl luṭfuñ **ile** işbu ġarībūñ
günehi” (*Gazel 23, Mısra 10*).
38. “Hāk-i kūyünde gönül itüñ **ile** şöyle şanur / Ki meger hūr ile cennetdedür ārām-
gehi” (*Gazel 24, Mısra 5*).
39. “Hāk-i kūyünde gönül itüñ ile şöyle şanur / Ki meger hūr **ile** cennetdedür ārām-
gehi” (*Gazel 24, Mısra 6*).
40. “Tutam ok gibi beni hāk-i rehe atar iseñ / Kūşe-i çeşmüñ **ile** hālūme bak ġāh
gehi” (*Gazel 24, Mısra 10*).
41. “Āh-ı dil ü sūz-ı cigeri terk idemez cān / Ger hod kesesin şem‘ gibi tīg **ile** başı”
(*Gazel 26, Mısra 4*).
42. “Zāhid mey-i gül-gün u hab **ile** dirilimez / Hāk her kişiye virmedi bu ‘aql-ı
ma‘āşı” (*Gazel 26, Mısra 5*).

43. “Hîç yād eylemedi Hāmidî-i sūhṭeyi / Bu mu idi bizüm **ile** ol şanemüñ yārlığı”
(*Gazel 27, Mısra 14*).

ile: Bazı soyut adlara getirildiğinde ‘... olarak, ... bir biçimde’ anlamında durum zarfları oluşturan bir söz.

1. “Uşşakı zinde kılduñ cūd ile her birini / Luṭf **ile** hem naẓar kıl bu rind-i bī-nevāya” (*Kaside 1, Mısra 30*).
2. “İksîr-i ğamı derd **ile** zerd eyledi yüzüm / Gör kim ğam-ı ‘ışkı nice toprakı zer eyler” (*Kaside 2, Mısra 5*).
3. “‘Älemde kime kim naẓar-ı mihr **ile** baksa / Yüzünü şeref mesnedi üzre kamer eyler” (*Kaside 2, Mısra 23*).
4. “Gün muhterik olur naẓar-ı kahrı dilerse / Gerdūnda evi hışm **ile** zîr ü zeber eyler” (*Kaside 2, Mısra 26*).
5. “Baḥt u hîred ü devlet **ile** kıanda varursa / Öñinde kılavuzluğı feth u zafer eyler” (*Kaside 2, Mısra 27*).
6. “Ger ḥasım ḥilâf **ile** uzun eylese dili / Naḥl-i kadini lâyıķ-ı tîr ü teber eyler” (*Kaside 2, Mısra 31*).
7. “Şāhā bu vefā-dār kuluñ Hāmidî ol kim / Saña dil ü cān **ile** du‘ā-yı seher eyler” (*Kaside 2, Mısra 36*).
8. “Kāpuñdan aña ger bir avuc toprak irerse / Toprakı alup şevķ **ile** kühl-i başar eyler” (*Kaside 2, Mısra 48*).
9. “Paşa-yı felek-kadr Muḥammed Çelebi kim / Kıldı kerem ü ‘adl **ile** yir yüzini ma‘mūr” (*Kaside 4, Mısra 16*).
10. “Serv ḥayrān kıala şimşād kadiniñ luṭfına / Ger kılursa nāz **ile** gülşende seyrān Muşṭafā” (*Gazel 3, Mısra 4*).
11. “Zülfüne girdi gönül ‘ışķ **ile** baş oynamağa / Kim bahādır olan er gicede meydānda konar” (*Gazel 4, Mısra 9*).
12. “Ger kāpuñdan kıavasın şevķ **ile** girür bacadan / Cān-ı maḥzūnum ki ‘ışķuñ murğ-ı dest-āmüzıdur” (*Gazel 6, Mısra 11*).
13. “Nāz **ile** her kıanda ki ol serv-i hîrāmānum gider / Men eger gitmezsem anuñla bile cānum gider” (*Gazel 9, Mısra 1*).
14. “Niyāz u ḥasret **ile** kıapusına yüz sürelim / Şefi‘ idüp seg-i kūyını yāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 3*).

15. “Andan ötrü severem zevk **ile** şîrîn lebini / Ki lebi çāšnî-i şîre-i cāndur bilürem”
(*Gazel 12, Mısra 5*).
16. “Kaçan ol serv kamer yüzlü çıkar har-gāhdan / Luṭf **ile** alur harāc-ı hüsni mihr ü māhdan” (*Gazel 14, Mısra 2*).
17. “Tā reyāhîn içilür zevk **ile** şahbā-yı müdām / Depredür gül def ü bülbül hoş okur mizher ile” (*Gazel 17, Mısra 5*).
18. “Görelî la’l gibi leblerüñi merdüm-i çeşm / Akıdur derd **ile** su yirine kan sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 6*).
19. “Toğrılık **ile** kişi kim sevdi ol şekker-lebi / Hîdmet içün ney gibi katında bilin bağladı” (*Gazel 21, Mısra 5*).
20. “Āferîn ol nahl-bendüñ destine kim luṭf **ile** / Ol bilürîn servüñ üzre sîb-i sîmîn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 7*).
21. “Gördi gül-zār-ı cemālin ol perî yüzlü yine / Haṭṭ-ı ‘anber-bārdan hüsni **ile** pür-çîn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 10*).
22. “Çünkü cān mülkine girürdi hayālün şevk **ile** / Cān gönül şehrini dürlü dürlü āyîn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 11*).
23. “Men kiyem kim kul olam sencileyin māl-ruḥa / Ki ruḥuñ bende kıılır hüsni **ile** hurşîd ü mehi” (*Gazel 23, Mısra 6*).
24. “Ol ki hüsni **ile** durur hūblaruñ pādîşehi / Hāk-i pāyî şerefinden durur ayuñ külehi” (*Gazel 24, Mısra 1*).
25. “Āhumla sirişküm seni ister gice gündüz / Dāyim seni ‘ışk **ile** sever tā’ir ü māşî”
(*Gazel 26, Mısra 8*).
26. “Şevk **ile** rakîbi dahî hoş görse kapuñda / Ger Hāmidî-i sūhte-dil olmasa nāşî”
(*Gazel 26, Mısra 9*).
27. “Ger ‘afv kılsa luṭf **ile** suç u günāhumız / Çok yaşasun sa‘ādet ile pādîşāhumız”
(*Beyit 1, Mısra 1*).
28. “Ger ‘afv kılsa luṭf ile suç u günāhumız / Çok yaşasun sa‘ādet **ile** pādîşāhumız”
(*Beyit 1, Mısra 2*).

ile: *Ve, cümle içinde aynı görevde bulunan iki ögeyi birbirine bağlamaya yarayan bir söz.*

1. “Ay **ile** gün bilürler kim Hāmidî-i miskîn / Dāyim du‘ālar eyler sen şāh-ı mehlikāya” (*Kaside 1, Mısra 27*).

2. “Hıızr **ile** İlyās ikisi sağ u soluından yürür / Çün semendüñe biniben idesin ‘azm-i sefer” (*Kaside 3, Mısra 11*).
3. “Eflākde medhūñi okur şevk ile Zühre / Her şubh kim ala eline çeng **ile** tanbūr” (*Kaside 4, Mısra 26*).
4. “Çanlu yaşımdan şarāb-ı nāb u nālemden rebāb / Firqatūñde her biri ‘ıyş **ile** ‘işretdür baña” (*Gazel 2, Mısra 8*).
5. “Ol güzel yāri ki cān ile cihāndur bilürem / Çemen-i cānda boyı serv-i revāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 1*).
6. “Ruğları āyinedür ehl-i dile rūşen imiş / Anda ay **ile** günün nūri ‘ıyāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 4*).
7. “Sünbül-i zūlfūñ **ile** gül yüzüñi yād iderem / Gice gündüz kıluram āh u figān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 3*).

ilen: İle, bazı soyut adlara getirildiğinde ‘... olarak, ... bir biçimde’ anlamında durum zarfları oluşturan bir söz.

1. “Hāmidī-i bī-nevā cāndan du‘ācūñdur senūñ / Şıdk **ilen** ‘ömrūñ uzunluğu diler şām u seher” (*Kaside 3, Mısra 14*).

ilet-: Götürmek, ulaştırmak.

1. “Ol gül ki beñzedürler hūsn ile yüzün aya / Gün yüzi muşhafından kadr **iledür** bir āye” (*Kaside 1, Mısra 2*).
2. “Ol şeker-leb **iledür** Hāmidī’yi meykedeye / Gösteren yol baña mehdī-i zamāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 9*).

İlyās: Kur’ân-ı Kerîm’de adı geçen peygamberlerden biri.

1. “Hıızr ile **İlyās** ikisi sağ u soluından yürür / Çün semendüñe biniben idesin ‘azm-i sefer” (*Kaside 3, Mısra 11*).

imdi: Şimdi.

1. “Bezm-i bāguñ tarabı vaktidür **imdi** kim olur / Lāle envā‘-ı çerāğ ile vü gül micmer ile” (*Gazel 17, Mısra 3*).

in-: Yüksekten veya yukarıdan aşağıya doğru gelmek.

1. “Tañrıdan aña rahmet **inüpdür** bu cihānda / Kim işigi cennet durur u kıllarıdur hūr” (*Kaside 4, Mısra 17*).

inan-: *Birini doğru sözlü olarak bilmek, güvenmek.*

1. “Dönmezem yār yolından ve ger **inanmaz** iseñ / Hancerüñ ile cigerüm yar elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 5*).

incin-: *Birinin herhangi bir davranışı yüzünden üzüntü duymak, gücenmek, kırılmak.*

1. “‘Āşıķam ‘āşıķ u benden eger **incinür** ise / Şehrden kıva beni yār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 7*).

incü: *İstiridyeye cinsinden deniz hayvanlarının içinden çıkarılan ve süs eşyası olarak kullanılan küçük, yuvarlak, sert, sedefli tane.*

1. “Sāğarı ‘aks-i lebinden la‘l ü yāķüt eyleyen / Ol şeker ağızlu **incü** dişlü hem kedüzidür” (*Gazel 6, Mısra 6*).

incü kıl: *İnci hâline getirmek.*

1. “Mihri yüregüm kıanı **kılur incü** gözümde / Gün pertevi deñizde doluyı güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 7*).

igen: *Çok, epey, fazla.*

1. “Kesdi cefāsı bizden ü kıldı rakıbe lutf / İgen de n’ola kıymasa ol bī-vefā bize” (*Gazel 16, Mısra 6*).

inle-: *İnlemek.*

1. “Bu nücüm-ı felekī mahmili ardınca gice / Her biri çeng gibi **inleyiben** zār gider” (*Gazel 8, Mısra 8*).

insāf: *Acımaya, vicdana veya mantığa dayanan adalet.*

1. “İnsāfını gör bu felek-i sifle-nüvāzuñ / Kim ehl-i hüner hāķķına her dem neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 39*).

insān: *İnsan, şahıs.*

1. “Gözümde mäh-ruhsāruñ hayāli / Çü nūr-ı Hāķ durur **insān** içinde” (*Gazel 18, Mısra 8*).

ir-1: Ulaşmak.

1. “Çapuñdan aña ger bir avuc toprak **irerse** / Toprakı alup şevk ile kühl-i başa eyler” (Kaside 2, Mısra 47).
2. “Tā gün yüzünden ırak itdi beni sitārem / Āhum hadengi **irdi** hicr-i ruñuñdan aya” (Gazel 15, Mısra 8).
3. “Bī-çāre Hāmidī’nün āhı Sühāya **irdi** / Kim bildürür bu hāli ol şāh-ı meh-liķāya” (Gazel 15, Mısra 9).

ir-2: İstenen veya özlenen bir duruma, belli bir merhaleye ulaşmak, kavuşmak, nail olmak.

1. “Kılsa nazar irişür göñlüme tır-i ğamze / Sultān nazar kılsa devlet **irür** gedāya” (Kaside 1, Mısra 8).

iriş-: Ulaşmak.

1. “Kılsa nazar **irişür** göñlüme tır-i ğamze / Sultān nazar kılsa devlet irür gedāya” (Kaside 1, Mısra 7).
2. “Ol hüsrev-i zamāne ol gevhre-i yegāne / Kim Rūmdan **irişdi** āvāzesi Hıttāya” (Kaside 1, Mısra 16).

iş: Bir sonuç elde etmek, herhangi bir şey ortaya koymak için güç harcayarak yapılan etkinlik, çalışma.

1. “‘Aks-i ruhsāruñ çerāğı göñlümi rüşen tutar / Dāyimā şem‘uñ **iş** meclisde cān efrüzıdır” (Gazel 6, Mısra 10).

işbu: İşte bu.

1. “Hāmidī sevdi seni cevri ile öldürme anı / ‘Afv kıl lutfuñ ile **işbu** ğarībūñ günehi” (Gazel 23, Mısra 10).

İsī: Hz. İsa.

1. “Öldük bu derd-i hicrde hān ey Mesīh- dem / İsī lebüñ durur niçün itmez devā bize” (Gazel 16, Mısra 4).

işigı: Sevgilinin eşiği, kapısının önü.

1. “Kerem it hüsñ zekâtı baña ey serv-i sehi / Ki **işigüñde** gedāyam men ü sen hüsñ şehi” (Gazel 23, Mısra 2).

işig2: Eşik; makam, huzur.

1. “Yol vir ki izüñe süreyin şaru yüzümi / Devletlü **işigüñden** olam men niçe mehcür” (Kaside 4, Mısra 12).
2. “Tañrıdan aña rahmet inüpdür bu cihānda / Kim **işigi** cennet durur u kıllarıdur hür” (Kaside 4, Mısra 18).

işigine yüz sür-: Bir dilekte bulunmak için bir kişiye yalvarmaya gitmek.

1. “Ol cefācıdan şikāyet ger idersin Hāmidī / Devletüñ işigine yüz sür ki sultān andadur” (Gazel 7, Mısra 10).

‘işret: İçki içme, içki.

1. “Kānlu yaşımdan şarāb-ı nāb u nālemden rebāb / Firkatüñde her biri ‘ıyş ile **‘işretdür** baña” (Gazel 2, Mısra 8).

iste-: İstek duymak, arzulamak.

1. “İster iseñ ey gönül meydān-ı ‘ışka girmeye / Zülf ü hālin gözlegil kim gū vü çevgān andadur” (Gazel 7, Mısra 3).
2. “Ger **isteseñ** ki yine Hāmidī gibi göresin / Haṭ u ruḥı dün ü gün Kirdgāra yalvaralım” (Gazel 11, Mısra 13).
3. “Āb-ı çeşmümde hayāl-i kād-i sīmīn-berüñi / **İsterem** dem-be-dem ey serv-i revān sen gideli” (Gazel 20, Mısra 8).
4. “Āhumla sirişküm seni **ister** gice gündüz / Dāyım seni ‘ışk ile sever tā’ir ü māşī” (Gazel 26, Mısra 7).

‘işve: Cilve, naz, eda.

1. “Āşıķam serv-i gül-endāmuña kim **‘işve ile** / Her taraf kim yürise tūbī olur hāk-i rehi” (Gazel 23, Mısra 3).

it: Köpek.

1. “Hāk-i kūyüñde gönül **itüñ** ile şöyle şanur / Ki meger hür ile cennetdedür ārām-gehi” (Gazel 24, Mısra 5).

2. “Savaşdılar rakībleriñ benümle / Ğarībe n’ola ger **itler** savaşı” (*Gazel 25, Mısra 6*).

i‘tibār ol-: Kendisine güvenilmek.

1. “Niçün ey meh cennet-i kūyuñda bār olmaz baña / Niçün evvelki gibi hīç i‘tibār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 2*).

iz: Bir şeyin geçtiği veya önce bulunduğu yerde bıraktığı belirti, nişan, alamet, emare.

1. “Yol vir ki **izüñe** süreyin şaru yüzümi / Devletlü işigüñden olam men niçe mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 11*).

izi tozu: Ayağının izi tozu.

1. “‘Āşıkuñ ‘ıydı kamer devrinde yāruñ yüzidür / Çeşm-i cānuñ sürmesi dil-dāruñ izi tozıdır” (*Gazel 6, Mısra 2*).

iz(ine/üñe) yüzümi sür-: Bir dilekte bulunmak için bir kişiye yalvarmaya gitmek.

1. “Yol vir ki **izüñe süreyin** şaru **yüzümi** / Devletlü işigüñden olam men niçe mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 11*).
2. “Ol mehüñ ayağın öpmek nāz u ni‘metdür baña / **Yüzümi izine sürmek** ‘izz ü devletdür baña” (*Gazel 2, Mısra 2*).

‘izz ü devlet: Yücelik ve saadet, şeref.

1. “Ol mehüñ ayağın öpmek nāz u ni‘metdür baña / Yüzümi izine sürmek **‘izz ü devletdür** baña” (*Gazel 2, Mısra 2*).

K-k

Kabluca: *Kaplıca. (Bursa)*

1. “Hicr ile Hāmidī ger **Ḳabluca’da** kınsa n’ola / Derd ile bülbul-i şūrīde gülistānda kınar” (*Gazel 4, Mısra 13*).

kabül ol-: Bir öneriyi uygun bulma, onaylama.

1. “Hāmidī’den ger **ḳabül** olsa dehānuñ vaşfını / Bundan özge bu cihānda hīç kār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 11*).

kaç-: *Birinden veya bir şeyden kurtulmak için hızlıca uzaklaşmak.*

1. “Çanda varur rāhat olmaz yār cevrenden **kaçan**/ ‘İşkuñuñ yolında bu dañı naşihatdur baña” (*Gazel 2, Mısra 5*).

kaçan: *Ne zaman ki.*

1. “Gönlümde **kaçan** zıkr iderem kand-i lebini / Ney gibi ser-ā-pāy vücūdum şekker eyler” (*Kaside 2, Mısra 3*).
2. “Ben **kaçan** görsem seni kendümi ašlā bilmezem / Baht yār olmadığıyçün ihtiyār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 5*).
3. “**Kaçan** ol serv kamer yüzölü çıkar ħar-gāhdan / Luḫ ile alur ħarāc-ı ħüsn mihr ü māhdan” (*Gazel 14, Mısra 1*).
4. “Āh kim hicr-i ruĥuñdan her **kaçan** āh eylerem / Tutuşur gün ħarmeni par par yanar ol āhdan” (*Gazel 14, Mısra 9*).

kad: *Boy, endam, kamet.*

1. “Serv ħayrān ħala şimşād **kađinüñ** luḫfına / Ger kılursa nāz ile gülşende seyrān Muştafa” (*Gazel 3, Mısra 3*).
2. “Sancağ-ı devlet gibidür **kağdi** ol meh-çihrenüñ
Ol sebebdendirler aña şāh-ı ħübān Muştafa” (*Gazel 3, Mısra 5*).
3. “Dostuñ **kağdi** ħayāli giceler cānda konar
Cānda ger konmasa ol serv-i revān ħanda konar” (*Gazel 4, Mısra 1*).
4. “Kim **kađüñ** ‘ışkıyile bunda dirilürse bu gün / Toğrı bundan çü gide ravza-i rızvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 7*).

kadr: *Değer, itibar, haysiyet.*

1. “Ol gül ki beñzedürler ħüsn ile yüzün aya / Gün yüzü muşhafından **kađr** iledür bir āye” (*Kaside 1, Mısra 2*).

kal-1: *Kalmak.*

1. “Za‘f-ı ħālümde eger ħaste tenüm bunda **kalur** / Terk ider cān tenümi vü dil-efgār gider” (*Gazel 8, Mısra 3*).

kal-2: *Bulunduğu yerde durmak.*

1. “Hāmidī şāh-ı cihān-gīr gāzāya varıcağ / Nice **kalur** kişi bu şehrde pā-pesler ile”
(*Gazel 17, Mısra 14*).

kal'a: *Kale.*

1. “Pādişāhuñ himmetiyle ey şeh-i şāhib-kırān / Sen alursın kıanda kim vardur
cihānda **kal'alar**” (*Kaside 3, Mısra 6*).

kamer: *Ay.*

1. “‘Āşıkuñ ‘ıydi **kamer** devrinde yāruñ yüzidür / Çeşm-i cānuñ sürmesi dil-dāruñ
izi tozıdır” (*Gazel 6, Mısra 1*).
2. “Ol **kamer** yüzlü temāşāya gidince mensüzin / Her gice Keyvāna dek feryād u
efgānum gider” (*Gazel 9, Mısra 3*).
3. “Kaçan ol serv **kamer** yüzlü çıkar ħar-gāhdan / Luṭf ile alur ħarāc-ı ħüsn mihr ü
māhdan” (*Gazel 14, Mısra 1*).

kamer eyle-: *Ay gibi parlak hâle getirmek.*

1. “‘Ālemde kime kim nazar-ı mihr ile baksa / Yüzünü şeref mesnedi üzre
kamer eyler” (*Kaside 2, Mısra 24*).

kāmet: *Boy, endam.*

1. “Ol perīnūñ **kāmetini** ger elif dirsem n’ola / Çün ħatıdır āyet-i ħübī vü muşhaf
yüzidür” (*Gazel 6, Mısra 3*).

kan: *Vücuttaki hayati sıvı.*

1. “Mihri yūregüm **kanı** kılur incü gözümde / Gün pertevi deñizde doluyı güher
eyler” (*Kaside 2, Mısra 7*).
2. “Ger nigār itsün alı **kanumdan** andan dönmezem / Dimesünler kim meger mihr-
i nigār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 9*).
3. “**Kanlı** yaşumdan şarāb-ı nāb u nālemden rebāb / Firqatüñde her biri ‘ıyş ile
‘işretdür baña” (*Gazel 2, Mısra 7*).
4. “Kırpügüm yazdı ciger **kanı** ile şaru yüzüme / Mācerā-yı dil-i ħün-ħār elümden
ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 3*).
5. “Niçe aķa gözümde kanlu yaşlar / Niçe bir yüze göñlüm **kan** içinde” (*Gazel 19,
Mısra 4*).

kan akıt-: *Büyük bir üzüntü içinde bulunmak, kan ağlamak.*

1. “Görelî la‘l gibi leblerüñi merdüm-i çeşm / **Akıdur** derd ile su yirine **kan** sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 6*).

kān: *Maden, kaynak, memba.*

1. “Ol lutf u kerem **kānı** ki bu devr-i zamānda / Hürşîd felekde gâzabından hâzer eyler” (*Kaside 2, Mısra 21*).

kanda1: *Nerede.*

1. “Pâdişāhuñ himmetiyle ey şeh-i şāhib-kırān / Sen alursın **ķanda** kim vardur cihānda kal‘alar” (*Kaside 3, Mısra 6*).
2. “Ol perī-ruh **ķandayise** bāğ u bustān andadur / Andadur cennet kim ol serv-i hırāmān andadur” (*Gazel 7, Mısra 1*).

kanda2: *Nereye.*

1. “Baht u hıred ü devlet ile **ķanda** varursa Öñinde kılavuzluğı feth u zafer eyler” (*Kaside 2, Mısra 27*).
2. “Çün leşker-i manşûrı diler kesr-i e‘ādī **ķanda** ki varur feth ile bir mülki cer eyler” (*Kaside 2, Mısra 30*).
3. “Ey mülāzımlar saña feth ile iķbāl ü zafer **ķanda** kim varsañ saña Hızır nebîdür rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 2*).
4. “**ķanda** varur rāhat olmaz yār cevrenden kaçan / ‘İşkuñuñ yolında bu dahı naşihatdur baña” (*Gazel 2, Mısra 5*).
5. “Nāz ile her **ķanda** ki ol serv-i hırāmānum gider / Men eger gitmezsem anuñla bile cānum gider” (*Gazel 9, Mısra 1*).

kand-i leb: *Dudağının şekeri.*

1. “Göñlümde kaçan zıkr iderem kand-i lebini / Ney gibi ser-ā-pāy vücūdum şekker eyler” (*Kaside 2, Mısra 3*).

kanı: *Hanı.*

1. “Dut ki men hüd güneş-i ‘ışkuñı fāş eylemişem / **ķanı** ehl-i keremüñ ‘ādet-i settārlığı” (*Gazel 27, Mısra 12*).

kapu: *Makam, huzur.*

1. “**Ƙapuñdan** aña ger bir avuc toprak ırerse / Toprakı alup şevk ile kühl-i başar eyler” (*Kaside 2, Mısra 47*).
2. “Sen Āşaf-ı şānīsin ü devletlü **Ƙapuñda** / Āşaf gibi yüz var ola her gün saña müzdür” (*Kaside 4, Mısra 31*).
3. “Bu ma‘nī anuñ fikrine gelmezdi ki bir gün / Nā-gāh bu devlet **Ƙapusından** ola mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 36*).
4. “Çeşm-i bed-i eyyām u ƙazā ‘ākıbetü’l-emr / **Ƙapudan** ırak itdi beni haste vü maḫhūr” (*Kaside 4, Mısra 38*).
5. “Niyāz u ḥasret ile **Ƙapusına** yüz sürelim / Şefi‘ idüp seg-i kūyını yāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 3*).
6. “Şevk ile raḫībī daḫı hoş görse **Ƙapuñda** / Ger Ḥāmidī-i sūḫte-dil olmasa nāşī” (*Gazel 26, Mısra 9*).
7. “Ger beni öldüresin **Ƙapuñı** terk eyleyemem / Ança āzār ola kim olmaya bī-zārlığı” (*Gazel 27, Mısra 9*).

kapuña yüzün sür-: *Bir dilekte bulunmak için bir kişiye yalvarmaya gitmek.*

1. “Bī-çāre niyāz ile **yüzün Ƙapuña sürüp** / Ḥālını dir ey şāh u sözi muḫtaşar eyler” (*Kaside 2, Mısra 43*).

Ƙapuñdan ƙavasın bacadan gir-: *Yüzsüz, arsız kimseler için söylenen bir söz.*

1. “Ger **Ƙapuñdan ƙavasın** şevk ile **girür bacadan** / Cān-ı maḫzūnum ki ‘ışḫuñ murğ-ı dest-āmūzıdur” (*Gazel 6, Mısra 11*).

kār: *Kazanç.*

1. “Ḥāmidī’den ger ƙabūl olsa dehānuñ vaşfını / Bundan özge bu cihānda hīç **kār** olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 12*).

karşu1: *-e karşı, -e doğru; karşısında, önünde.*

1. “Gül ƙulaḫ tutar u bülbul güle **karşu** her şubḫ / Bu vefāsuz çemenüñ vaşfın okur defter ile” (*Gazel 17, Mısra 9*).

karşu2: *Bir şeyin, bir yerin, bir kimsenin, esas tutulan yüzünün ilerisi.*

1. “Her tır kim ol ğamze benüm göñlüme atar / Bī-çāre göñül **karşuda** sīnem siper eyler” (*Kaside 2, Mısra 10*).

kaş: Gözlerin üzerinde kemerli birer çizgi oluşturan kısa kıllar.

1. “Tā hevāda vura cān-bāzlaruñ murğ-ı dilin / Ğamzesi **kaşıyile** tır ü kemāndur bilürem” (Gazel 12, Mısra 8).
2. “Ruğlaruñ üstinde **kaşlaruñ** hayāli bağlayan / Lāle vü gül üstine bir tāğ-ı müşğın bağladı” (Gazel 21, Mısra 3).
3. “Merdümi ğarğ eyledi çeşmümde ‘ağsi **kaşlaruñ** / Ğarğ olur deñizde merdüm çünkü devrülse gemi” (Gazel 22, Mısra 7).
4. “Ger ğamzesi okıyla göre yā gibi **kaşı** / Sehminden ola māh-ı nevüñ gözleri şaşı” (Gazel 26, Mısra 1).

kaşşāb: Kasap.

1. “Her kim kemer-i kīnūñi bağlar ise Behrām / **Kaşşāb** gibi vurur anuñ biline sātūr” (Kaside 4, Mısra 30).

kat: Huzur, yan, ön.

1. “Bir mübārek yüzlü serversin ki devletlü olur / Pādişeh **katında** her kim bulsa senden bir nazar” (Kaside 3, Mısra 10).
2. “Gösteren Hāmidī-i sūhteye cām-ı Cemi / Ehl-i ‘irfān **katına** pīr-i muğandur bilürem” (Gazel 12, Mısra 10).
3. “Toğrılık ile kişi kim sevdi ol şekker-lebi / Hıdmet içün ney gibi **katında** bilin bağladı” (Gazel 21, Mısra 6).

kātib-i sır: Sır kâtibi.

1. “Hāmidī gerçi günāhuñ çok ise ğam yime kim / Yazımaz **kātib-i sır** ‘āşık-ı mecnūn günehi” (Gazel 24, Mısra 12).

kazan çün doldı taşdı: Kazan dolunca, dolduktan sonra taşar.

1. “Çü ğamdan doldı göñlüm ağlaram zār / Meseldür kim **kazan çün doldı taşdı**” (Gazel 25, Mısra 8).

kazā: Kaderin, Allah tarafından ezelde tayin ve tespit edilen biçimde ve zamanda gerçekleşmesi.

1. “Çeşm-i bed-i eyyām u **kazā** ‘ākıbetü’l-emr / Kapudan ırak itdi beni haste vü mağhūr” (Kaside 4, Mısra 37).

kedüz: *Kendi.*

1. “Sāğarı ‘aqs-i lebinden la‘l ü yāķūt eyleyen / Ol şeker ağızlu incü dişlü hem **kedüzidür**” (*Gazel 6, Mısra 6*).

kemer-i kīn: *Kin kemeri.*

1. “Her kim **kemer-i kīn**üni bağlar ise Behrām / Kaşşāb gibi vurur anuñ biline sātūr” (*Kaside 4, Mısra 29*).

kendü: *Kendi.*

1. “**Kendü** kūyinden eger Hāmidī-i suhṭeyi / Göndere Bursa’ya Hānkār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 9*).

kendümi bilme-: *Aklı ve muhakemesi yerinde olmamak.*

1. “Ben kaçan görsem seni **kendümi** aślā **bilmezem** / Baht yār olmadıyıçün ihtiyār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 5*).

kendüz: *Kendi, kendisi.*

1. “Bu dār-ı gurūr içre firāķuñda dilerdüm / Kim dārā çekem **kendüzümi** nite ki Mañşūr” (*Kaside 4, Mısra 40*).
2. “Çün ‘ākıbet bu resm ile bī-gānelik kıılır / Niçün kıılurdu **kendüzini** āşinā bize” (*Gazel 16, Mısra 8*).

kenz-i mahfī: *Gizli hazine.*

1. “Āşıkāra dimezüz kimseye sırr-ı dehenüñ / **Kenz-i mahfīdür** anı biz daħı pinhān severüz” (*Gazel 10, Mısra 8*).

kerem it-: *Bağıştā, iyilikte bulunmak.*

1. “**Kerem it** hüsñ zekātı baña ey serv-i sehi / Ki işigüñde gedāyam men ü sen hüsñ şehi” (*Gazel 23, Mısra 1*).

kerem ü ‘adl: *Cömertlik ve adalet.*

1. “Paşa-yı felek-ķadr Muḥammed Çelebi kim / Kııldı **kerem ü ‘adl** ile yir yüzini ma‘mūr” (*Kaside 4, Mısra 16*).

kes-1: *Bir şeyden yoksun bırakmak, vermemek.*

1. “**Kesdi** cefâsı bizden ü kıldı rakîbe luṭf / İgen de n’ola kıymasa ol bî-vefâ bize”
(Gazel 16, Mısra 5).

kes-2: *(Kesici bir aletle) Öldürmek, katletmek.*

1. “Âh-ı dil ü sūz-ı cigeri terk idemez cān / Ger ḥod **kesesin** şem‘ gibi tîg ile başı”
(Gazel 26, Mısra 4).

kesr-i e‘ādî: *Düşmanın kırılması.*

1. “Çün leşker-i manşûrî diler **kesr-i e‘ādî** / Kanda ki varur feth ile bir mülki cer eyler” (Kaside 2, Mısra 29).

kevkebe-i ḥazret-i hünkâr: *Hazreti hünkârın, bilhassa İran hükümdarlarının huzurunda sancak gibi tutulan çevgân şeklinde, ucu eğri, başında parlak mâdenî bir top bulunan değneği.*

1. “Şehrde Ḥamidî-i müflis-i ser-geşte n’ider / Şimdi kim **kevkebe-i ḥazret-i hünkâr** gider” (Gazel 8, Mısra 10).

keyvân: *Zuhal gezegeni, Satiürn.*

1. “Ol kamer yüzlü temâşāya gidince mensüzün / Her gice **Keyvāna** dek feryād u efgānum gider” (Gazel 9, Mısra 4).

kez: *Defa, kere.*

1. “Hicrân eger kılursa cānuma kaçd biñ **kez** / Bir zerre yimezem ğam şükr eylerem Hudāya” (Kaside 1, Mısra 11).

kılavuzluk: *Kılavuz olma durumu, rehberlik, delalet.*

1. “Baḥt u ḥired ü devlet ile kanda varursa / Öñinde **kılavuzluğu** feth u zafer eyler”
(Kaside 2, Mısra 28).

kıy-: *Acımayarak büyük bir kötülük etmek, zulmetmek.*

1. “Kesdi cefâsı bizden ü kıldı rakîbe luṭf / İgen de n’ola **kıymasa** ol bî-vefâ bize”
(Gazel 16, Mısra 6).

kızdur-: *Yakmak.*

1. “Tā gönümi büryān ide hicründe gam için / ‘İşkun otı **kızdurdı** tenüm nite ki tendür” (*Kaside 4, Mısra 10*).

ki: *Ki bağlacı.*

1. “Ol gül **ki** beñzedürler hüsn ile yüzün aya / Gün yüzi muşhafından qadr iledür bir āye” (*Kaside 1, Mısra 1*).
2. “Sultān Muḥammed ibni sultān Murād-ı Ġāzī / **Ki** elqābını felek bir ḥurşid-i çerḥ-pāye” (*Kaside 1, Mısra 18*).
3. “Her şubḥ **ki** gül yüzine gönüm nazar eyler / Cān bülbüline bāğ-ı cinandan ḥaber eyler” (*Kaside 2, Mısra 1*).
4. “Çün yakdı beni gönli sevindürdi raḳībūn / Gör bu güneşün nūrı **ki** taşā eser eyler” (*Kaside 2, Mısra 14*).
5. “Raḥm it baña ey şūḥ **ki** gönüm gice gündüz / Vaşf-ı ḥaṭ u ḥadd-i şeh-i Cemşid-fer eyler” (*Kaside 2, Mısra 15*).
6. “Ḥurşid-i zamān şāh-ı cihān ḥüsrev-i ġāzī / **Ki** elqābını gerdün şeh-i ‘ālī-güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 18*).
7. “Ol luṭf u kerem kānı **ki** bu devr-i zamānda / Ḥurşid felekde ġazabından ḥazer eyler” (*Kaside 2, Mısra 21*).
8. “Çün leşker-i manşūrı diler kesr-i e‘ādī / Qanda **ki** varur fetḥ ile bir mülki cer eyler” (*Kaside 2, Mısra 30*).
9. “Yā Rab ebedī kıl bu şehün devlet ü ‘ömri / Zīrā **ki** cihānda heme dem ḥayrlar eyler” (*Kaside 2, Mısra 52*).
10. “Bir mübārek yüzlü serversin **ki** devletlü olur / Pādişeh qatında her kim bulsa senden bir nazar” (*Kaside 3, Mısra 9*).
11. “Yol vir **ki** izüne süreyin şaru yüzümi / Devletlü işigünden olam men niçe mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 11*).
12. “Bu ma‘nī anuñ fikrine gelmezdi **ki** bir gün / Nā-gāh bu devlet qapusından ola mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 35*).
13. “Devlet virici destüni öpmek diler ancak / Ümmid **ki** düstür vire luṭf ile destür” (*Kaside 4, Mısra 46*).
14. “Ger qapuñdan qavasın şevḳ ile girür bacadan / Cān-ı maḥzūnum **ki** ‘işkuñ murğ-ı dest-āmūzıdur” (*Gazel 6, Mısra 12*).
15. “Ol **ki** çeşm-i ebrden her şubḥ bārān yağdurur / Firqatünde Ḥāmidī’nüñ nāle-i dil-süzıdur” (*Gazel 6, Mısra 13*).

16. “Ey **ki** dirsın hierde derd-i dilüñ eksildi mi / Eksilür mi derd-i dil hergiz çü dermān andadur” (*Gazel 7, Mısra 7*).
17. “Ol cefācıdan şikāyet ger idersin Hāmīdī / Devletüñ işigine yüz sür **ki** sultān andadur” (*Gazel 7, Mısra 10*).
18. “Nāz ile her kanda **ki** ol serv-i hırāmānum gider / Men eger gitmezsem anuñla bile cānum gider” (*Gazel 9, Mısra 1*).
19. “Ey **ki** dirsın şehirden gitme cefāya şabr kıl / Nicesin şabr eyleyem şimdi **ki** sultānum gider” (*Gazel 9, Mısra 5*).
20. “Ey **ki** dirsın şehirden gitme cefāya şabr kıl / Nicesin şabr eyleyem şimdi **ki** sultānum gider” (*Gazel 9, Mısra 6*).
21. “Yār gitdi dirler ü men ağılaram tañlar raķīb / Ağladuğum derd ile budur **ki** dermānum gider” (*Gazel 9, Mısra 8*).
22. “Hüsñ ü luṭfin severüz ol şanemüñ ‘ālemde / Ey raķīb şanma **ki** biz sen gibi oğlan severüz” (*Gazel 10, Mısra 10*).
23. “Bu derd-i hıcre **ki** Hāķ rūzī kıldı bize bugün / Egerçi idimezüz hıç çāre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 9*).
24. “Ger isteseñ **ki** yine Hāmīdī gibi göresin / Hāṭ u ruḥı dün ü gün Kirdgāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 13*).
25. “Ol güzel yarı **ki** cān ile cihāndur bilürem / Çemen-i cānda boyı serv-i revāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 1*).
26. “Andan ötrü severem zevķ ile şīrīn lebini / **Ki** lebi çāšnī-i şīre-i cāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 6*).
27. “Ol ‘ıyān nurı **ki** maṭlūbıdır ehl-i nazaruñ / Dili her zerrenüñ içinde nihāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 3*).
28. “Bu **ki** ārām idemez seyr ü sülūkinde felek / Ğarażı terbiyet-i hüsñ-i bütāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 5*).
29. “Ol gün **ki** yüz sürerem bir dem bu ḥāk-i pāya / Gün gibi ol şerefden başum irer semāya” (*Gazel 15, Mısra 1*).
30. “Derd ü ğamı **ki** Hāmīdī’nüñ ni‘meti durur / Şükr eylerem **ki** anı virüpdür Hūdā bize” (*Gazel 16, Mısra 11*).
31. “Derd ü ğamı **ki** Hāmīdī’nüñ ni‘meti durur / Şükr eylerem **ki** anı virüpdür Hūdā bize” (*Gazel 16, Mısra 12*).
32. “**Ki** ança yaz ola bu dünyāda **ki** biz olmayalım / Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi sāğar- ile” (*Gazel 17, Mısra 11*).

33. “Ki ança yaz ola bu dünyāda **ki** biz olmayalım / Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi sāğar- ile” (*Gazel 17, Mısra 11*).
34. “Ne mutludur cihānda hāl-i hālūñ / **Ki** yatur lāle vü reyhān içinde” (*Gazel 18, Mısra 4*).
35. “Dağı vaqt olmadı **ki** ol şāh-ı hūbān / Beni yād eyleye yārān içinde” (*Gazel 19, Mısra 9*).
36. “Gel ey meh Hāmidī gönlin sevindür / **Ki** besler derd-i ‘ışkuñ cān içinde” (*Gazel 19, Mısra 14*).
37. “Naḥl-i kaddūñ ol **ki** ser-tā-pāy şīrīn bağladı / Şūretūñ defterini gül gibi rengīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 1*).
38. “Kerem it ḥüsn zekātı baña ey serv-i sehi / **Ki** işigūñde gedāyam men ü sen ḥüsn şehi” (*Gazel 23, Mısra 2*).
39. “Men kiyem kim kıl olam sencileyin mäh-ruḥa / **Ki** ruḥuñ bende kılur ḥüsn ile ḥurşīd ü mehi” (*Gazel 23, Mısra 6*).
40. “Ne sa‘ādetlüyimiş hindū-yı hāl-i siyehūñ / **Ki** gül üstinde durur dāyim anuñ ḥāb-gehi” (*Gazel 23, Mısra 8*).
41. “Ol **ki** ḥüsn ile durur hūblaruñ pādīshehi / Hāk-i pāyı şerefinden durur ayuñ külehi” (*Gazel 24, Mısra 1*).
42. “Hāk-i küyūñde gönül itūñ ile şöyle şanur / **Ki** meger ḥūr ile cennetdedür ārām-gehi” (*Gazel 24, Mısra 6*).
43. “Güzeller begi sensin **ki** cihānda / Getürür saña şehler ḥüsn bācı” (*Gazel 28, Mısra 5*).

kim₁: *Ki bağlacı.*

1. “Ġamdan penāh iderem ol şāh sāyesine / **Kim** sāyesi virüpdür fer sāye-i hümāya” (*Kaside 1, Mısra 14*).
2. “Ol ḥüsrev-i zamāne ol gevher-i yegāne / **Kim** Rūmdan irişdi āvāzesi Hıttāya” (*Kaside 1, Mısra 16*).
3. “Şāhā seni güneşe nisbet şunuñ gibidür / **Kim** bir kişi güneşi nisbet ide Sühāya” (*Kaside 1, Mısra 24*).
4. “Ay ile gün bilürler **kim** Hāmidī-i miskīn / Dāyim du‘ālar eyler sen şāh-ı mehlikāya” (*Kaside 1, Mısra 27*).
5. “Her tır **kim** ol gāmze benüm gönlüme atar / Bī-çāre gönül qarşuda sīnem siper eyler” (*Kaside 2, Mısra 9*).

6. “Yağmaladı şabr u hıredüm yakdı beni zār / Pervāneye gör şem‘-i ruḥuñ **kim** neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 12*).
7. “Sultān-ı selāṭīn-i zamān Şāh Muhammed / **Kim** saltanat-ı memleket-i baḥr ü ber eyler” (*Kaside 2, Mısra 20*).
8. “‘Ālemde kime **kim** nazar-ı mihr ile baksa / Yüzünü şeref mesnedi üzre kamer eyler” (*Kaside 2, Mısra 23*).
9. “Şāhā bu vefā-dār kuluñ Ḥāmidī ol **kim** / Saña dil ü cān ile du‘ā-yı seher eyler” (*Kaside 2, Mısra 35*).
10. “İnşāfını gör bu felek-i sifle-nüvāzuñ / **Kim** ehl-i hüner ḥaḳḳına her dem neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 40*).
11. “Ey mülāzımlar saña feth ile iḳbāl ü zafer / Ḳanda **kim** varsañ saña Ḥıẓr nebīdür rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 2*).
12. “Pādişāhuñ himmetiyle ey şeh-i şāḥib-ḳırān / Sen alursın ḳanda **kim** vardur cihānda ḳal‘alar” (*Kaside 3, Mısra 6*).
13. “Sancaḳ-ı sultān senüñle yaraşur **kim** dünyāda / Nireye varsañ cihānı feth idersin ser-tā-ser” (*Kaside 3, Mısra 7*).
14. “Bu devr-i zamān içre güzeller begi sensin / **Kim** ay gibi şehrdesin ḥüsn ile meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 4*).
15. “Ḥaṭṭuñla ḥadüñi görelī ḥalka direm **kim** / Gicede görünür gözüme bir tabaḳ-ı nūr” (*Kaside 4, Mısra 5*).
16. “Hicrān gelesi ḥazret-i Paşaya direm **kim** / Ehl-i nazara ṭal‘atıdur luṭf ile manzūr” (*Kaside 4, Mısra 13*).
17. “Paşa-yı felek-ḳadr Muhammed Çelebi **kim** / Ḳıldı kerem ü ‘adl ile yir yüzini ma‘mūr” (*Kaside 4, Mısra 15*).
18. “Tañrıdan aña rahmet inüpdür bu cihānda / **Kim** işigi cennet durur u ḳullarıdur ḥūr” (*Kaside 4, Mısra 18*).
19. “Eflākde medḥüñi okur şevḳ ile Zühre / Her şubḥ **kim** ala eline çeng ile ṭanbūr” (*Kaside 4, Mısra 26*).
20. “Zulm ehlini şu resme zebün eyledi ‘adlüñ / **Kim** maşḥara tutar toğanı yazıda ‘uşfūr” (*Kaside 4, Mısra 28*).
21. “Āşaf-şifatā Ḥāmidī-i süḥte-ḥāṭır / **Kim** ḥaylī zamāndan beri meddāḥ kuluñdur” (*Kaside 4, Mısra 34*).
22. “Bu dār-ı gurūr içre firāḳuñda dilerdüm / **Kim** dārā çekem kendüzümü nite ki Maşşūr” (*Kaside 4, Mısra 40*).

23. “Ümmîd-i vişālũñ kómadı **kim** ‘adem olsam / Tā bir dahı görsem meger ol tal‘at-ı pür-nür” (*Kaside 4, Mısra 41*).
24. “Saru yüzümi işigũñe sürmege geldüm / Ümmîd budur **kim** tutasın lutf ile ma‘zür” (*Kaside 4, Mısra 44*).
25. “İşkuñuñ yolında Manşûram velî nâ-pâydar / Ey dirîgā **kim** bu devlet pâydar olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 8*).
26. “Ger nigār itsün alı kanumdan andan dönmezem / Dimesünler **kim** meger mihr-i nigār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 10*).
27. “Gözde kónsa ne ‘aceb hayl-i hayālî haţınuñ / Handa **kim** āb-ı revān olsa çeri anda konar” (*Gazel 4, Mısra 4*).
28. “Yā Rab ol hāl-i ruḥ u la‘l-i lebi Hızır mı **kim** / Geh gül üstinde vü geh çeşme-i hayvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 5*).
29. “Zülfũñe girdi gönül ‘ışk ile baş oynamağa / **Kim** bahādır olan er gicede meydānda konar” (*Gazel 4, Mısra 10*).
30. “Ol perî-ruḥ kadayise bāğ u bustān andadur / Andadur cennet **kim** ol serv-i hırāmān andadur” (*Gazel 7, Mısra 2*).
31. “İster isen ey gönül meydān-ı ‘ışka girmeye / Zülf ü hālîñ gözlegil **kim** gū vü çevgān andadur” (*Gazel 7, Mısra 4*).
32. “Hicr elinden çün teni terk itdũñ ey cān vay aña / Hārmî-i cān andadur **kim** māh-ı tābān andadur” (*Gazel 7, Mısra 6*).
33. “Şehrde Hāmidî-i müflis-i ser-geşte n’ider / Şimdi **kim** kevkebe-i hāzret-i hūnkār gider” (*Gazel 8, Mısra 10*).
34. “Gönül bütün iken eyyām-ı ğamda şābir idük / Bu gün **kim** oldu gönül pāre pāre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 8*).
35. “Ol **kim** alur dil ü şabr u hıredi ğāret ider / Mazhar-ı şüret-i zibā-yı fülāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 7*).
36. “Yā Rab ol dilber ne gördi ‘aşık-ı bî-çāreden / **Kim** cefā vü cevriñi terk eyledi nā-gāhdan” (*Gazel 14, Mısra 4*).
37. “Āh **kim** hicr-i ruḥuñdan her kaçan āh eylerem / Tutuşur gün hārmîni par par yanar ol āhdan” (*Gazel 14, Mısra 9*).
38. “Bezm-i bāğũñ tarabı vaḳtidür imdi **kim** olur / Lāle envā‘-ı çerāğ ile vü gül micmer ile” (*Gazel 17, Mısra 3*).
39. “Biz dahı şahñ-ı çemende kuralım hayme-i ‘ıyş / Şimdi **kim** kondı şüküfe çemene çāder ile” (*Gazel 17, Mısra 8*).

40. “Dilüñ yâkût-gün balıka beñzer / **Kim** oynar çeşme-i hayvân içinde” (*Gazel 18, Mısra 6*).
41. “Dağı vakt olmadı **kim** hayme-i 'ıyş / Kuralım lāle vü reyhân içinde” (*Gazel 19, Mısra 11*).
42. “Toğrılık ile kişi **kim** sevdi ol şekker-lebi / Hizmet içün ney gibi katında bilin bağladı” (*Gazel 21, Mısra 5*).
43. “Āferin ol naḥl-bendüñ destine **kim** luḥ ile / Ol bilürin servüñ üzre sīb-i sīmīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 7*).
44. “Hāmidī'nüñ gönli içi Bursa şehri gibidür / **Kim** şehinşāhuñ fütüh āyini şīrīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 14*).
45. “Ol güzel **kim** dirler aña serv-ḳad oğlu Memi / Bursa 'da yā Rab bizümle bir zaman yār ola mı” (*Gazel 22, Mısra 1*).
46. “Anuñ içün cān u dilden severüz ol māhı **kim** / Sünbülü dil mūnisidür lebleri cān hem-demi” (*Gazel 22, Mısra 3*).
47. “Āferin serv-i hırāmānına **kim** yüz nāz ile / Her taraf kim salınursa 'āşık eyler 'ālemi” (*Gazel 22, Mısra 5*).
48. “Āferin serv-i hırāmānına kim yüz nāz ile / Her taraf **kim** salınursa 'āşık eyler 'ālemi” (*Gazel 22, Mısra 6*).
49. “'Āşıkam serv-i gül-endāmuña **kim** 'işve ile / Her taraf kim yürise ṭübī olur ḥāk-i rehi” (*Gazel 23, Mısra 3*).
50. “'Āşıkam serv-i gül-endāmuña kim 'işve ile / Her taraf **kim** yürise ṭübī olur ḥāk-i rehi” (*Gazel 23, Mısra 4*).
51. “Men kiyem **kim** ḳul olam sencileyin māh-ruḥa / Ki ruḥuñ bende ḳılur ḥüsn ile ḥurşid ü mehi” (*Gazel 23, Mısra 5*).
52. “Hāmidī gerçi günāhuñ çok ise ḡam yime **kim** / Yazımaḳ kātīb-i sır 'āşık-ı mecnūn günehi” (*Gazel 24, Mısra 11*).
53. “Çü ḡamdan doldı gönlüm aḡlaram zār / Meseldür **kim** ḳazan çün doldı ṭaşdı” (*Gazel 25, Mısra 8*).
54. “Geh şıdı ḡāh dürüst eyledi zülfi dilümi / **Kim** görüpdür hele bu vech ile dil-dārlıḡı” (*Gazel 27, Mısra 6*).
55. “Ger beni öldüresin ḳapuñı terk eyleyemem / Ança āzār ola **kim** olmaya bī-zārlıḡı” (*Gazel 27, Mısra 10*).
56. “Hemīşe baş u cān oynar yoluñda / Kişi **kim** bildi dünyānuñ mīzācı” (*Gazel 28, Mısra 10*).

kim₂: *Hangi kişi.*

1. “‘Älemde **kime** kim nazar-ı mihr ile baksa / Yüzünü şeref mesnedi üzre kamer eyler” (*Kaside 2, Mısra 23*).
2. “Mağşüdü anuñ yüzüñi görmek durur ancak / Aza vü çoğa dimeyesin **kim** nazar eyler” (*Kaside 2, Mısra 46*).
3. “Sen taht-ı vezâretde sa‘âdetlü güneşsin / **Kim** görimeye devletüñi gözi ola kûr” (*Kaside 4, Mısra 22*).
4. “**Kim** kadûñ ‘ışkıyile bunda dirilürse bu gün / Toğrı bundan çü gide ravza-i rızvânda konar” (*Gazel 4, Mısra 7*).
5. “Bî-çâre Hâmidî’nün âhı Sühâya irdi / **Kim** bildürür bu hâli ol şâh-ı meh-liqâya” (*Gazel 15, Mısra 10*).
6. “Kılmazam cevır ü cefâ vü sitem ayruğ didi âh / **Kimden** öğrendi yine bunça cefâ-kârlığı” (*Gazel 27, Mısra 4*).

kimse: *Herhangi bir kişi, kim olduğu bilinmeyen kişi.*

1. “Derd ü hicründe baña yâr olmadı şabr u karar / Sen baña yâr olmayınca **kimse** yâr olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 4*).
2. “Şekve kılmaz Hâmidî ol bî-vefâdan **kimseye** / Dostdan cevır ü cefâ mihr ü muhabbetdür baña” (*Gazel 2, Mısra 9*).
3. “Âşikâra dimezüz **kimseye** sırr-ı dehenüñ / Kenz-i maḥfidür anı biz daḥı pinhân severüz” (*Gazel 10, Mısra 7*).

Kirdgâr: *Allah, Tanrı.*

1. “Ger isteseñ ki yine Hâmidî gibi göresin / Haṭ u ruḥı dün ü gün **Kirdgâra** yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 14*).

kirpüg: *Kirpik.*

1. “**Kirpügüm** yazdı ciger kanı ile şaru yüzüme / Mâcerâ-yı dil-i ḥün-ḥâr elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 3*).

kişi: *İnsan, kimse, şahıs.*

1. “Şâhâ seni güneşe nisbet şunuñ gibidür / Kim bir **kişi** güneşi nisbet ide Sühâya” (*Kaside 1, Mısra 24*).

2. “Ḥāmidī šāh-ı cihān-gır ğazāya varıcaḡ / Nice alur **kiři** bu şehrde pā-pesler ile” (Gazel 17, Mısra 14).
3. “Ṭoġrılı ile **kişi** kim sevdi ol şekker-lebi / Ḥidmet iın ney gibi atında bilin baġladı” (Gazel 21, Mısra 5).
4. “Zāhid mey-i gl-gn u ḡab ile dirilimez / Ḥa her **kişiye** virmedi bu ‘al-ı ma‘āřı” (Gazel 26, Mısra 6).
5. “Hemīře bař u cān oynar yoluında / **Kiři** kim bildi dnyānuń mīzācı” (Gazel 28, Mısra 10).

kişver-křā: Memleket, lke fetheden.

1. “Devr-i Ādemden beri dnyāya ey **kişver-křā**/ Bir uġurlu sencileyin gelmedi gelmeyiser” (Kaside 3, Mısra 3).

kiyem: Farsa kim anlamında soru zamiri.

1. “Men **kiyem** kim ul olam sencileyin māh-ruḡa / Ki ruḡuń bende ılur ḡusn ile ḡurřid  mehi” (Gazel 23, Mısra 5).

ko-1: İzin vermek.

1. “Ümmid-i viřāln **omadı** kim ‘adem olsam / Tā bir daḡı grsem meger ol al‘at-ı pr-nr” (Kaside 4, Mısra 41).

ko-2: Bırakmak.

1. “Nie bir ol perī-r firatinde / Beni **or** nāle v eḡān iinde” (Gazel 19, Mısra 8).

k‘ol: Ki o.

1. “Yolına ger bilevz **k‘ol** şanem ne yolda geer / Piyāde varuban ol şeh-suvārā yalvaralım” (Gazel 11, Mısra 11).

kon-: Yerleşmek.

1. “Dostuń addi ḡayāli giceler cānda **onar** / Cānda ger onmasa ol serv-i revān ḡanda onar” (Gazel 4, Mısra 1).
2. “Dostuń addi ḡayāli giceler cānda onar / Cānda ger **onmasa** ol serv-i revān ḡanda onar” (Gazel 4, Mısra 2).

3. “Dostuñ qaddi hayāli giceler cānda konar / Cānda ger konmasa ol serv-i revān handa **konar**” (*Gazel 4, Mısra 2*).
4. “Gözde **konsa** ne ‘aceb hayl-i hayāli hatınuñ / Handa kim āb-ı revān olsa çeri anda konar” (*Gazel 4, Mısra 3*).
5. “Gözde konsa ne ‘aceb hayl-i hayāli hatınuñ / Handa kim āb-ı revān olsa çeri anda **konar**” (*Gazel 4, Mısra 4*).
6. “Yā Rab ol hāl-i ruḥ u la‘l-i lebi Hızır mı kim / Geh gül üstinde vü geh çeşme-i hayvānda **konar**” (*Gazel 4, Mısra 6*).
7. “Kim qadūñ ‘ışkıyile bunda dirilürse bu gün / Toğrı bundan çü gide ravza-i rızvānda **konar**” (*Gazel 4, Mısra 8*).
8. “Zülfüne girdi gönül ‘ışk ile baş oynamağa / Kim bahādır olan er gicede meydānda **konar**” (*Gazel 4, Mısra 10*).
9. “Gönlüme **kondu** ğam-ı ‘ışkı pes ez-ḳatlı-rakīb / Şeh seferden çü döne feth ile eyvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 11*).
10. “Gönlüme kondu ğam-ı ‘ışkı pes ez-ḳatlı-rakīb / Şeh seferden çü döne feth ile eyvānda **konar**” (*Gazel 4, Mısra 12*).
11. “Hicr ile Hāmidī ger Ḳabluca’da **konsa** n’ola / Derd ile bülbül-i şūrīde gülistānda konar” (*Gazel 4, Mısra 13*).
12. “Hicr ile Hāmidī ger Ḳabluca’da konsa n’ola / Derd ile bülbül-i şūrīde gülistānda **konar**” (*Gazel 4, Mısra 14*).
13. “Biz dahı şahn-ı çemende kuralım hayme-i ‘ıyş / Şimdi kim **kondu** şüküfe çemene çāder ile” (*Gazel 17, Mısra 8*).

kav-: *Kovmak.*

1. “‘Āşıkam ‘āşık u benden eger incinür ise / Şehrden **ḳava** beni yār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 8*).

kubbe-i firūze-reng: *Mavi renkli gökyüzü.*

1. “Ḥattuñ üzre hālūñ iḥer cām-ı la‘lūñ şanasıñ / **Ḳubbe-i firūze-rengüñ** hüsrev-i firūzıdır” (*Gazel 6, Mısra 8*).

kühl-i başar eyle-: *Gözüne sürme etmek.*

1. “Ḳapuñdan aña ger bir avuc toprak irerse / Toprakı alup şevḳ ile **kühl-i başar eyler**” (*Kaside 2, Mısra 48*).

kul: *Köle.*

1. “Şāhā bu vefā-dār **ķuluñ** Hāmidī ol kim / Saña dil ü cān ile du‘ā-yı seher eyler”
(*Kaside 2, Mısra 35*).
2. “Tañrıdan aña rahmet inüpdür bu cihānda / Kim işigi cennet durur u **ķullarıdur** hūr” (*Kaside 4, Mısra 18*).
3. “Āşaf-şifatā Hāmidī-i sūhte-hātır / Kim haylī zamāndan beri meddāh **ķuluñdur**”
(*Kaside 4, Mısra 34*).

kul ol-: *Kul köle olmak.*

2. “Men kiyem kim ķul olam sencileyin māh-ruħa / Ki ruħuñ bende ķılur hūsn ile hūrşid ü mehi” (*Gazel 23, Mısra 5*).

külāhını semāya at-: *Çok sevinmek.*

1. “Tā aya nisbet itdüm hūrşid-i tal‘atını / **Atdı külāhını** ay bu şādiden semāya”
(*Kaside 1, Mısra 4*).

ķulak tut-: *Dinlemek, işitmek istemek.*

1. “Gül **ķulak tıtar** u bülbul güle ķarşı her şubħ / Bu vefāsuz ķemenüñ vaşfın okur defter ile” (*Gazel 17, Mısra 9*).

ķüleħ: *Erkeklerin giydiği genellikle keçeden, ucu sivri veya yüksek başlık, külāh.*

1. “Ol ki hūsn ile durur hūblaruñ pādişehi / Hāk-i pāyı şerefinden durur ayuñ **ķülehi**” (*Gazel 24, Mısra 2*).

ķūşe-i ķeşm: *Göz ucu.*

1. “Tutam ok gibi beni hāk-i rehe atar iseñ / **Ķūşe-i ķeşmüñ** ile hālūme baķ gāh gehī” (*Gazel 24, Mısra 10*).

ķutb: *Kutup yıldızı.*

1. “Tā encümine nūr virür şāh-ı kevākib / Tā **ķutb** mücāvır olur u meh sefer eyler”
(*Kaside 2, Mısra 50*).

ķūy: *Köy, mahalle, semt.*

1. “Kendü **küyinden** eger Hāmidī-i suhṭeyi / Göndere Bursa’ya Hānkār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 9*).
2. “Eger **küyünde** öldürsem raḳībī / Bu ma’niden olam hācī vü nācī” (*Gazel 28, Mısra 7*).

L-I

la‘l₁: *Şarap.*

1. “Lāle geldi çemene **la‘l** gibi sāğar ile / Gül içer bādeyi nergis gibi cām-ı zer ile” (*Gazel 17, Mısra 1*).

la‘l₂: *Parlak kırmızı renkte, billurlaşmış, saydam bir alüminyum oksidi olan değerli bir taş.*

1. “Tālī‘ çü rücū‘ itse hüner fāyide virmez / Baht olmasa gün dağda **la‘li** hācer eyler” (*Kaside 2, Mısra 42*).
2. “Görelī **la‘l** gibi leblerüñi merdüm-i çeşm / Akıdur derd ile su yerine kan sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 5*).

la‘l ü yāḳūt eyle-: *La‘l(parlak kırmızı renkte, billurlaşmış, saydam bir alüminyum oksidi olan değerli bir taş) ve yakut(pembe veya erguvan tonları ile karışık koyu kırmızı renkte, saydam bir korindon türü olan değerli taş)a çevirmek. Burada kırmızılık anlamını pekiştirmek istemiştir.*

1. “Sāğarı ‘aḳs-i lebinden **la‘l ü yāḳūt** eyleyen / Ol şeker ağızlu incü dişlü hem kedüzidür” (*Gazel 6, Mısra 5*).

la‘l-i bedahşān: *Bedahşan yakutu.*

1. “Bāğ-ı cān naḥlisin ey serv-i ḥirāmān Muştafā / Ruḥları gül lebleri **la‘l-i Bedahşān** Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 2*).

la‘l-i cān-bahş: *Can bağıslayan dudak.*

1. “İşḳ ile her kim Memi’nüñ la‘l-i cān-bahşın sever / Hāmidī gibi cihānda unudur cām-ı Cemi” (*Gazel 22, Mısra 9*).

la‘l-i leb: *Kırmızı dudak.*

1. “Yā Rab ol ḥāl-i ruḥ u la‘l-i lebi Hızr mı kim / Geh gül üstinde vü geh çeşme-i/ ḥayvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 5*).

lāle: *Zambakgillerden, yaprakları uzun ve sivri, çiçekleri kadeh biçiminde, türlü renkte*

bir süs bitkisi (Tulipa gesneriana).

1. “Lāle geldi çemene la‘l gibi sāğar ile / Gül içe bādeyi nergis gibi cām-ı zer ile”
(Gazel 17, Mısra 1).
2. “Bezm-i bāguñ tarabı vaqtidür imdi kim olur / Lāle envā‘-ı çerāğ ile vü gül
micmer ile” (Gazel 17, Mısra 4).
3. “Ki ança yaz ola bu dünyāda ki biz olmayalım / Hāliyā ‘ıyş idelüm **lāle** gibi
sāğar- ile” (Gazel 17, Mısra 12).

lāle vü gül: *Lale ve gül.*

1. “Ruğlarıñ üstinde kaçlarıñ hayāli bağlayan / Lāle vü gül üstine bir tāk-ı
müştğın bağladı” (Gazel 21, Mısra 4).

lāle vü reyḥān: *Lale ve reyhan.*

1. “Görelî ḥaṭṭ u ruḡuñı çemen-i ḥüsnüñde / Dün ü gün seyr iderüz **lāle vü
reyḥān** severüz” (Gazel 10, Mısra 4).
2. “Ne mutludur cihānda ḥāl-i ḥālūñ / Ki yatur **lāle vü reyḥān** içinde”
(Gazel 18, Mısra 4).
3. “Daḡı vaqt olmadı kim ḡayme-i ‘ıyş / Kuralım **lāle vü reyḥān** içinde”
(Gazel 19, Mısra 12).

lāyık-ı tūr ü teber eyle-: *Ok ve baltayla karşılık vermek.*

1. “Ger ḡasm ḡilāf ile uzun eylese dili / Naḡl-i ḡadini **lāyık-ı tūr ü teber eyler**”
(Kaside 2, Mısra 32).

leb: *Dudak.*

1. “Bāğ-ı cān naḡlisin ey serv-i ḡirāmān Muşṭafā / Ruḡları gül **lebleri** la‘l-i
Bedaḡşān Muşṭafā” (Gazel 3, Mısra 2).
2. “Andan ötrü severem zevḡ ile şīrīn **lebini** / Ki lebi ḡāşnī-i şīre-i cāndur bilürem”
(Gazel 12, Mısra 5).
3. “Andan ötrü severem zevḡ ile şīrīn **lebini** / Ki **lebi** ḡāşnī-i şīre-i cāndur bilürem”
(Gazel 12, Mısra 6).
4. “Öldük bu derd-i hicrde ḡān ey Mesīh- dem / ‘İsī **lebūñ** durur niçün itmez devā
bize” (Gazel 16, Mısra 4).
5. “Görelî la‘l gibi **leblerūñi** merdüm-i çeşm / Akıdur derd ile su yirine ḡān sen
gideli” (Gazel 20, Mısra 5).

6. “Anuñ içün cân u dilden severüz ol mähı kim / Sünbülü dil münisidür **lebleri** cân hem-demi” (*Gazel 22, Mısra 4*).

leşker-i manşūr: *Allah’ın yardımıyla galip gelmiş ordu.*

1. “Çün **leşker-i manşūrı** diler kesr-i e‘ādī / Kanda ki varur fetḥ ile bir mülki cer eyler” (*Kaside 2, Mısra 29*).

luṭfı: *Zarafet, incelik.*

1. “Serv ḥayrān kıla şimşād kadinūñ **luṭfına** / Ger kılursa nāz ile gülşende seyrān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 3*).

luṭfı: *İyi muamele, iyilik, yumuşaklık, hoşluk.*

1. “Kaçan ol serv kamer yüzlü çıkar ḥar-gāhdan / **Luṭf** ile alur ḥarāc-ı ḥüsn mihr ü māhdan” (*Gazel 14, Mısra 2*).

luṭfı: *Bağış, bağışlama, ihsan, kerem, cömertlik.*

1. “Uşşakı zinde kılduñ cūd ile her birini / **Luṭf** ile hem nazar kıl bu rind-i bī-nevāya” (*Kaside 1, Mısra 30*).
2. “Hicrān gelesi ḥazret-i Paşaya direm kim / Ehl-i nazara tal‘atıdır **luṭf** ile manzūr” (*Kaside 4, Mısra 14*).
3. “Saru yüzümi işigüne sürmege geldüm / Ümmīd budur kim tutasın **luṭf** ile ma‘zūr” (*Kaside 4, Mısra 44*).
4. “Devlet virici destüñi öpmek diler ancak / Ümmīd ki düstür vire **luṭf** ile destür” (*Kaside 4, Mısra 46*).
5. “Āferīn ol naḥl-bendüñ destine kim **luṭf** ile / Ol bilürīn servüñ üzre sīb-i sīmīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 7*).
6. “Ḥāmidī sevdi seni cevri ile öldürme anı / ‘Afv kııl **luṭfuñ** ile işbu ġarībüñ günehi” (*Gazel 23, Mısra 10*).
7. “Ger ‘afv kılsa **luṭf** ile suç u günāhumız / Çok yaşasun sa‘ādet ile pādişāhumız” (*Beyit 1, Mısra 1*).

luṭf kııl-: *Lutfetmek.*

1. “Kesdi cefāsı bizden ü kıldı raķībe luṭf / İgen de n’ola kıymasa ol bī-vefā bize” (*Gazel 16, Mısra 5*).

luṭf u ihsān kııl-: *Lütuf ve ihsanda bulunmak.*

1. “Şûret ü ma‘nide çün ol dil-rübā maḥbūbdur / ‘Āşıkā n’ola kılsa lutf u ihsān Muştafā” (Gazel 3, Mısra 8).

lutf u kerem: *Ihsan ve cömertlik.*

1. “Ol lutf u kerem kânı ki bu devr-i zamānda / Hurşid felekde ğazabından hâzer eyler” (Kaside 2, Mısra 21).

M-m

mâcerâ-yı dil-i hûn-hâr: *Kan içen gönül macerası.*

1. “Kırpüğüm yazdı ciger kanı ile şaru yüzüme / Mâcerâ-yı dil-i hûn-hâr elümden ne gelür” (Gazel 5, Mısra 4).

mādām ki: *Başına getirildiği cümleyi “değil mi ki, –diği için, –diğine göre” gibi anlamlarla daha sonraki cümleye bağlar.*

1. “Tā gâh ḥazān olsa cihān içre vü geh yaz / Mādām ki tesbîḥ ide her dāne-i engür” (Kaside 4, Mısra 48).

māh: *Ay, ay yüzlü sevgili.*

1. “Anuñ içün cān u dilden severüz ol māhı kim / Sünbülü dil münisidür lebleri cān hem-demi” (Gazel 22, Mısra 3).
2. “Murādı sensin ey māh Ḥāmidī’nüñ / Cihānda yokdur özge ihtiyācı” (Gazel 28, Mısra 11).

māh-ı nev: *Hilâl, yeni ay.*

1. “Ger ğamzesi okıyla göre yā gibi kaşı / Sehminden ola māh-ı nevüñ gözleri şaşı” (Gazel 26, Mısra 2).

māh-ı tābān: *Parlak ay benzetmesi yapılan sevgili.*

1. “Ḥāmidī gibi yüzi görmeklik içün dururam / Neylerem burada çün ol māh-ı tābānum gider” (Gazel 9, Mısra 10).
2. “Hicr elinden çün teni terk itdüñ ey cān vay aña / Ḥarmen-i cān andadur kim māh-ı tābān andadur” (Gazel 7, Mısra 6).

māh-ı vefā-dār: *Ay yüzlü sadık sevgili.*

1. “Didiler şehirde ol **māh-ı vefā-dār** gider / Dostlar neyleyelim çāre nedür yār gider” (*Gazel 8, Mısra 1*).

māh-ruh: *Ay yüzü.*

1. “Men kıyem kim kıl olam sencileyin **māh-ruḥa** / Ki ruḥuñ bende kılur ḥüsn ile ḥurşid ü mehi” (*Gazel 23, Mısra 5*).

māh-ruḥsār: *Yüzü ay gibi parlak ve güzel olan.*

1. “Gözümde **māh-ruḥsāruñ** ḥayālī / Çü nūr-ı Ḥaḳ durur insān içinde” (*Gazel 18, Mısra 7*).

mahbūb: *Sevilen, sevgili.*

1. “Şüret ü ma‘nide çün ol dil-rübā **maḥbūbdur** / ‘Āşıḳa n’ola kılursa luṭf u iḥsān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 7*).

mahmil: *Deve, fil gibi hayvanların sırtına konan veya insanların omuzlarında taşınan, karşılıklı oturulacak şekilde yapılmış bir çeşit kapalı sepet, tahtirevan, mahfe.*

1. “Bu nücūm-ı felekī **maḥmili** ardınca gice / Her biri çeng gibi inleyiben zār gider” (*Gazel 8, Mısra 7*).

mahmūr: *Süzgün, dalgın bakışlı (göz).*

1. “Uşşāḳı mey-i la‘l-i lebūñ serḥoş idüptür / Bu ortada men ayuḳam ey gözleri **maḥmūr**” (*Kaside 4, Mısra 8*).

makām: *Durulacak yer, durak, mekân, mahal.*

1. “Zihī mihrūñ dil-i vīrān içinde / Maḳāmı derd-i ‘ışḳuñ cān içinde” (*Gazel 18, Mısra 2*).

maksūd: *İstenilen şey, amaç, gaye, maksat.*

1. “Maḳşūdı anuñ yüzüñi görmek durur ancak / Aza vü çoḳa dimeyesin kim nazar eyler” (*Kaside 2, Mısra 45*).

ma‘mūr kıl-: *İmar etmek, bayındır durumuna getirmek, bayındırlaştırmak, geliştirmek.*

1. “Paşa-yı felek-şadr Muḥammed Çelebi kim / Kıldı kerem ü ‘adl ile yir yüzini ma‘mūr” (*Kaside 4, Mısra 16*).

ma‘nī: *Mana, anlam.*

1. “Bu **ma‘nī** anuñ fikrine gelmezdi ki bir gün / Nā-gāh bu devlet apısından ola mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 35*).
2. “Virūr şüret nişān **ma‘nī** yüzinden / Bu **ma‘nī** baña şüretten şataşdı” (*Gazel 25, Mısra 3*).
3. “Virūr şüret nişān **ma‘nī** yüzinden / Bu **ma‘nī** baña şüretten şataşdı” (*Gazel 25, Mısra 4*).

ma‘nī: *Sebep.*

1. “Eger kūyünde öldürsem rakıbi / Bu **ma‘nīden** olam ḥacī vü nacı” (*Gazel 28, Mısra 8*).

Manşūr: *Hallâc-ı Mansûr.*

1. “Bu dâr-ı gurūr içre firâkuñda dilerdüm / Kim dârâ çekem kendüzümü nite ki **Manşūr**” (*Kaside 4, Mısra 40*).
2. “İşkuñuñ yolında **Manşûram** velī nā-pâydar / Ey dirîgâ kim bu devlet pâydar olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 7*).

manzūr: *Beğenilerek nazar edilen yer, taraf, şey vb.*

1. “Hicrân gelesi ḥazret-i Paşaya direm kim / Ehl-i nazara tal‘atıdur lutf ile **manzūr**” (*Kaside 4, Mısra 14*).

ma‘rûf: *Herkesçe bilinen, tanınan, belli, sanlı.*

1. “Ey fazl ile vü ‘adl ile her mülkde **ma‘rûf** / Vey cūd ile vü bezl ile şehirde meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 19*).

mashara tut-: *Maskara etmek, bir kimseyi veya şeyi gülünç duruma düşürmek.*

1. “Zulm ehlini şu resme zebün eyledi ‘adlūñ / Kim **mashara tutar** toğanı yazıda ‘uşfūr” (*Kaside 4, Mısra 28*).

matlûb: İstenilen, aranan, istek ve arzu duyulan, talep edilen şey.

1. “Ol ‘ıyân nûrî ki **matlûbıdır** ehl-i nâzarûn / Dili her zerrenûn içinde nihândur bilürem” (Gazel 13, Mısra 3).

mazhar-ı şüret-i zibâ-yı fülân: Bir güzelin yüzünün tecellisi..

1. “Ol kim alur dil ü şabr u hıredî gâret ider / **Mazhar-ı şüret-i zibâ-yı fülândur** bilürem” (Gazel 13, Mısra 8).

ma‘zûr tut:- Mazur görmek; kusura bakmamak, hoş görmek, bağışlamak, affetmek.

1. “Saru yüzümi işigüñe sürmege geldüm / Ümmîd budur kim tutasın luṭf ile ma‘zûr” (Kaside 4, Mısra 44).

meclis: Toplantı yeri.

1. “‘Aks-i ruḥsâruñ çerâğı gönüñü rûşen tutar / Dâyimâ şem‘uñ işi **meclisde** cân efrûzıdır” (Gazel 6, Mısra 10).

meddâh: Çok öven, metheden (kimse).

1. “‘Aşaf-şifâtâ Ḥâmidî-i sūḥte-hâṭır / Kim ḥaylî zamândan beri **meddâh** kuluñdur” (Kaside 4, Mısra 34).

medh: Övgü.

1. “Bülbül gibi **medhüñ** dir iken bu felek anı / Hicründe niçün gül gibi ḥünîn-ciger eyler” (Kaside 2, Mısra 37).
2. “Eflâkde **medhüñi** okur şevk ile Zühre / Her şubḥ kim ala eline çeng ile ṭanbûr” (Kaside 4, Mısra 25).

meger1: "Aslında, işin aslı" anlamlarında bağlaç.

1. “Ger nigâr itsün alı kanumdan andan dönmezem / Dimesünler kim **meger** mihr-i nigâr olmaz baña” (Gazel 1, Mısra 10).

meger2: Yalnız, sadece.

1. “Ümmîd-i vişâlûñ komadı kim ‘adem olsam / Tâ bir daḥı görsem **meger** ol ṭal‘at-ı pür-nûr” (Kaside 4, Mısra 42).

meger3: *Sanki.*

1. “Ḥāk-i kūyūnde gönül itüñ ile şöyle şanur / Ki **meger** hür ile cennetdedür ārām-gehi” (*Gazel 24, Mısra 6*).

meh1: *Ay, aya benzeyen sevgili.*

1. “Niçün ey **meh** cennet-i kūyūnda bār olmaz baña / Niçün evvelki gibi hīç i‘tibār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 1*).
2. “Ol **mehüñ** ayagın öpmek nāz u ni‘metdür baña / Yüzümi izine sürmek ‘izz ü devletdür baña” (*Gazel 2, Mısra 1*).
3. “Gel ey **meh** Ḥāmidī gönlin sevindür / Ki besler derd-i ‘ışkuñ cān içinde” (*Gazel 19, Mısra 13*).

meh2: *Gökteki ay, kamer.*

1. “Tā encümine nūr virür şāh-ı kevākib / Tā kutb mücāvır olur u **meh** sefer eyler” (*Kaside 2, Mısra 50*).
2. “Mehi gördüm gice yıldızlar içre / Benüm yārum gibi hūbān içinde” (*Gazel 18, Mısra 11*).

meh-çihre: *Ay yüzlü.*

1. “Sancağ-ı devlet gibidür kıddi ol **meh-çihrenüñ** / Ol sebebdendirler aña şāh-ı hūbān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 5*).

mehcür ol-: *Uzaklaşmak, uzakta kalmak, ayrı düşmek.*

1. “Yol vir ki izüñe süreyin şaru yüzümi / Devletlü işigüñden olam men niçe mehcür” (*Kaside 4, Mısra 12*).
2. “Bu ma‘nī anuñ fikrine gelmezdi ki bir gün / Nā-gāh bu devlet kapusından ola mehcür” (*Kaside 4, Mısra 36*).

mehdī-i zamān: *Devrin mehdisi.*

1. “Ol şeker-leb iledür Ḥāmidī’yi meykedeye / Gösteren yol baña **mehdī-i zamāndur** bilürem” (*Gazel 13, Mısra 10*).

Memi: *Özel isim.*

1. “İşk ile her kim **Memi’nüñ** la‘l-i cān-bağşın sever / Ḥāmidī gibi cihānda unudur cām-ı Cemi” (*Gazel 22, Mısra 9*).

men: *Ben, birinci teklik şahıs zamiri.*

1. “**Men** itmezem şikāyet hicr-i ruḥuñdan ammā / Her gice peyk-i āhum aḥvālümü dir aya” (*Kaside 1, Mısra 9*).
2. “‘Uşşākı mey-i la‘l-i lebūñ serḥoş idüptür / Bu ortada **men** ayuḳam ey gözleri maḥmūr” (*Kaside 4, Mısra 8*).
3. “Yol vir ki izüñe süreyin şaru yüzümü / Devletlü işigüñden olam **men** niçe mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 12*).
4. “Nāz ile her ḳanda ki ol serv-i ḥırāmānum gider / **Men** eger gitmezsem anuñla bile cānum gider” (*Gazel 9, Mısra 2*).
5. “Yār gitdi dirler ü **men** aḡlaram ṭañlar raḳīb / Aḡladuḡum derd ile budur ki dermānum gider” (*Gazel 9, Mısra 7*).
6. “Kerem it ḥüsn zekātı baña ey serv-i sehi / Ki işigüñde gedāyam **men** ü sen ḥüsn şehi” (*Gazel 23, Mısra 2*).
7. “**Men** kiyem kim ḳul olam sencileyin māh-ruḥa / Ki ruḥuñ bende ḳılır ḥüsn ile ḥurşīd ü mehi” (*Gazel 23, Mısra 5*).
8. “Dut ki **men** ḥod güneḥ-i ‘ışḳuñı fāş eylemişem / Ḳanı ehl-i keremüñ ‘ādet-i settārlığı” (*Gazel 27, Mısra 11*).

mensüzin: *Bensiz olarak, bensiz bir şekilde.*

1. “Ol ḳamer yüzlü temāşāya gidince **mensüzin**/ Her gice Keyvāna dek feryād u efḡānum gider” (*Gazel 9, Mısra 3*).

merdüm1: *Göz bebeḡi.*

1. “**Merdümi** ḡarḳ eyledi çeşmümde ‘aḳsi ḳaşlaruñ / Ḡarḳ olur deñizde merdüm ḳünkü devrülse gemi” (*Gazel 22, Mısra 7*).

merdüm-i çeşm: *Göz bebeḡi.*

1. “Görelı la‘l gibi leblerüñi **merdüm-i çeşm** / Aḳıdur derd ile su yirine ḳan sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 5*).

merdüm2: *Adam, insan.*

1. “Merdümi ḡarḳ eyledi çeşmümde ‘aḳsi ḳaşlaruñ / Ḡarḳ olur deñizde **merdüm** ḳünkü devrülse gemi” (*Gazel 22, Mısra 8*).

merhabā: Hoş geldiniz, buyurun anlamında selamlaşma sözü.

1. “Çün cānumuz ‘adem tarafından çıkardı baş / ‘İşkuñ senüñ o demde didi
merhabā bize” (Gazel 16, Mısra 10).

merhamet: Bir kimsenin veya bir başka canlının karşılaştığı kötü durumdan dolayı duyulan üzüntü, acıma.

1. “Ger ser-i kūyinden umdum **merhamet** ‘ayb itmesün / Raḥmet umar dāyimā
dervīş şāhib-cāhdan” (Gazel 14, Mısra 5).

mesel: Atasözü.

1. “Çü ğamdan doldı göñlüm aḡlaram zār / **Meseldür** kim kazan çün doldı taşdı”
(Gazel 25, Mısra 8).

meşhūr: Herkesçe bilinen, ünlü.

1. “Bu devr-i zamān içre güzeller begi sensin / Kim ay gibi şehrdesin ḥüsn ile
meşhūr” (Kaside 4, Mısra 4).
2. “Ey faẓl ile vü ‘adl ile her mülkde ma‘rūf / Vey cūd ile vü beẓl ile şehirde
meşhūr” (Kaside 4, Mısra 20).

mesīh- dem: Mûcize olarak ölüyü diriltten Hz. İsâ’nın nefesi gibi güçlü, hayat ve şifâ verici bir nefese sâhip olan, İsâ nefesli (kimse), Mesihâ-dem.

1. “Öldük bu derd-i hicrde hân ey **Mesīh- dem**/ ‘İsī lebüñ durur niçün itmez devā
bize” (Gazel 16, Mısra 3).

mesned: Mevki, makam.

1. “Älemde kime kim nazar-ı mihr ile baksa / Yüzünü şeref **mesnedi** üzre kamer
eyler” (Kaside 2, Mısra 24).

mesned-i ikbāl: İkbāl makamı, yüksek mevki.

1. “Çün mesned-i ikbâlde zātuñ ola āmir / Çerḡ ü felek ü encüm ola emrüne
me’mūr” (Kaside 4, Mısra 23).

mesrūr: Sevinçli.

1. “Ey nergis-i mestüñde ruḡuñ nūrun ‘alā nūr / ‘Uşşāk ruḡuñ görmek ile gül gibi
mesrūr” (Kaside 4, Mısra 2).

meydān: *Düz, açık ve geniş yer; açıklık, alan, saha.*

1. “Zülfüñe girdi gönül ‘ışk ile baş oynamağa / Kim bahadır olan er gicede
meydānda konar” (Gazel 4, Mısra 10).

meydān-ı ‘ışk: *Aşk meydanı.*

1. “İster iseñ ey gönül meydān-ı ‘ışka girmeye / Zülf ü hālin gözlegil kim
gū vü çevgān andadır” (Gazel 7, Mısra 3).

mey-i gül-gün u hab: *İlaç ve gül renkli şarap.*

1. “Zāhid mey-i gül-gün u hab ile dirilimez / Hāk her kişiye virmedi bu ‘aql-ı
ma‘āşı” (Gazel 26, Mısra 5).

mey-i la‘l-i leb: *Dudağın kırmızı şarabı.*

1. “Uşşākı mey-i la‘l-i lebün serhoş idüptür / Bu ortada men ayukam ey gözleri
maḥmūr” (Kaside 4, Mısra 7).

meykede: *Meyhane.*

1. “Ol şeker-leb iledür Hāmidī’yi meykedeye / Gösteren yol baña mehdī-i
zamāndur bilürem” (Gazel 13, Mısra 9).

mı: *Soru eki.*

1. “Yā Rab ol hāl-i ruh u la‘l-i lebi Hızr mı kim / Geh gül üstinde vü geh çeşme-i
hayvānda konar” (Gazel 4, Mısra 5).
2. “Ey ki dirsın hicrde derd-i dilün eksildi mi / Eksilür mi derd-i dil hergiz çü
dermān andadır” (Gazel 7, Mısra 7).
3. “Ey ki dirsın hicrde derd-i dilün eksildi mi / Eksilür mi derd-i dil hergiz çü
dermān andadır” (Gazel 7, Mısra 8).
4. “Ol güzel kim dirler aña serv-ḳad oğlu Memi / Bursa ‘da yā Rab bizümle bir
zaman yār ola mı” (Gazel 22, Mısra 2).

mu: *Soru eki.*

1. “Hīç yād eylemedi Hāmidī-i sūhteyi / Bu mu idi bizüm ile ol şanemün yārlığı”
(Gazel 27, Mısra 14).

Muhammed Celebi: *Veziriazam Mehmet Paşa.*

1. “Paşa-yı felek-şadr **Muhammed Celebi** kim / Kıldı kerem ü ‘adl ile yir yüzini ma‘mür” (*Kaside 4, Mısra 15*).

micmer: *Buhurdanlık.*

1. “Bezm-i bāguñ tarabı vaktidür imdi kim olur / Lāle envā‘-ı çerāğ ile vü gül **micmer** ile” (*Gazel 17, Mısra 4*).

mihmān: *Konuk, misafir.*

1. “Kıluruz hayl-i hayālūñ yolına cānı fedā / Zīrā biz ehl-i dilüz dünyāda **mihmān** severüz” (*Gazel 10, Mısra 6*).

mihrı: *Sevgi, muhabbet, aşk.*

1. “Zihī **mihrūñ** dil-i vīrān içinde / Maḳāmı derd-i ‘ışkuñ cān içinde” (*Gazel 18, Mısra 1*).

mihr ü muhabbet: *Sevgi ve aşk.*

1. “Şekve kılmaz Hāmidī ol bī-vefādan kimseye / Dostdan cevır ü cefā **mihr ü muhabbetdür** baña” (*Gazel 2, Mısra 10*).

mihr-i nigār: *Sevgilinin muhabbeti.*

1. “Ger nigār itsün alı şanumdan andan dönmezem / Dimesünler kim meger **mihr-i nigār** olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 10*).

mihr2: *Güneş.*

1. “**Mihr**i yüregüm şanı kılur incü gözümde / Gün pertevi deñizde doluyı güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 7*).
2. “Senüñ **mihrüñledir** göñlüm münevver / Belī mişbāḥ ider rüşen zücācı” (*Gazel 28, Mısra 3*).

mihr ü māh: *Güneş ve ay.*

1. “Kaşan ol serv şamer yüzlü çıkar şar-gāhdan / Luḫ ile alur şarāc-ı ḫüsn **mihr ü māhdan**” (*Gazel 14, Mısra 2*).

mihr-i ruh: *Yanağın güneşi.*

1. “Zihī **mihr-i ruḫ**üñ göñlüm sirācı / Ayağüñ toprakı ḫurşid tācı” (*Gazel 28, Mısra 1*).

mişbāh: *Kandilin içindeki mum, çıra.*

1. “Senüñ mihrüñledir gönüm münevver / Belî **mişbāh** ider rüşen zücâcı” (*Gazel 28, Mısra 4*).

mîzâc: *Huy, yaradılış, tabiat, karakter.*

1. “Hemîşe baş u cân oynar yoluñda / Kişi kim bildi dünyānuñ **mîzâc**ı” (*Gazel 28, Mısra 10*).

mizher: *Ut, kopuz cinsinden çalgı aleti.*

1. “Tā reyāhîn içilür zevk ile şahbā-yı müdām / Depredür gül def ü bülbül hoş okur **mizher** ile” (*Gazel 17, Mısra 6*).

mu‘ayyen: *Belli, belirli.*

1. “Şebehe hāl-i ‘izāruñ n ‘ola beñzettüm ise / Çün **mu‘ayyendür** anuñ hüsnde vech-i şebahi” (*Gazel 24, Mısra 8*).

mübârek: *Hayırlı, uğurlu, kutlu, mukaddes.*

1. “Bir **mübârek** yüzlü serversin ki devletlü olur / Pâdişeh katında her kim bulsa senden bir nazar” (*Kaside 3, Mısra 9*).

mücâvir ol-: *Komşu olmak.*

1. “Tā encümine nür virür şāh-ı kevākib / Tā kutb **mücâvir olur** u meh sefer eyler” (*Kaside 2, Mısra 50*).

muhtaşar eyle-: *Kısa tutmak.*

1. “Bî-çāre niyāz ile yüzün kapuña sürüp / Hālini dir ey şāh u sözi **muhtaşar eyler**” (*Kaside 2, Mısra 44*).

muhterik ol-: *Alevlenmek, tutuşmak.*

1. “Gün **muhterik olur** nazar-ı kahrı dilerse / Gerdünda evi hışm ile zîr ü zeber eyler” (*Kaside 2, Mısra 25*).

mülâzım: *Teğmenlik rütbesinde olan asker.*

1. “Ey **mülâzımlar** saña feth ile ikbâl ü zafer / Kanda kim varsañ saña Hızır nebîdür rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 1*).

mülk: *Devletin egemenliği altında bulunan toprakların bütünü, ülke.*

1. “Çün leşker-i manşûrî diler kesr-i e’ādî / Kanda ki varur feth ile bir **mülki** cer eyler” (*Kaside 2, Mısra 30*).
2. “Ey fazl ile vü ‘adl ile her **mülkde** ma’rûf / Vey cûd ile vü bezl ile şehirde meşhûr” (*Kaside 4, Mısra 19*).
3. “Çünkü cān **mülkine** girürdi hayālûñ şevk ile / Cān gönül şehrini dürlü dürlü āyîn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 11*).

münevver: *Aydınlatılmış, aydınlık, ışıklı, nurlu.*

1. “Senûñ mihrûñledir göñlüm **münevver** / Belî mişbâh ider rûşen zücâcî” (*Gazel 28, Mısra 3*).

münis: *Cana yakın.*

1. “Anuñ içün cān u dilden severüz ol māhı kim / Sünbüli dil **münisidür** lebleri cān hem-demi” (*Gazel 22, Mısra 4*).

murād: *Erişilmek istenen, olması, gerçekleşmesi arzu edilen şey, istek, dilek, amaç.*

1. “**Murādı** sensin ey māh Hāmîdî’nüñ / Cihānda yokdur özge ihtiyâcî” (*Gazel 28, Mısra 11*).

murğ-ı dest-āmūz: *Ele alıştırılmış kuş.*

1. “Ger kapuñdan kavasin şevk ile girür bacadan / Cān-ı maḥzūnum ki ‘ışkuñ **murğ-ı dest-āmūzıdır**” (*Gazel 6, Mısra 12*).

murğ-ı dil: *Gönül kuşu.*

1. “Tā hevāda vura cān-bāzlaruñ **murğ-ı dilin** / Ğamzesi kaşıyile tîr ü kemāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 7*).

müsā‘id ol-: *Yardımcı olmak.*

1. “**Müsā‘id olsa** eger rûzgār bizüm ile / Orada baş açuban rûzgāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 5*).

müsel: Zincir gibi halka halka.

1. “**Müsel** zülfüne gönlüm dolaşdı / Delü zencire bir dahı ulaşdı” (Gazel 25, Mısra 1).

mushaf: Kur’ân-ı Kerim, sevgilinin güzel yüzü.

1. “Ol gül ki beñzedürler hüsn ile yüzün aya / Gün yüzü **muşhafından** kıadr iledür bir âye” (Kaside 1, Mısra 2).
2. “Ol perînüñ kâmetini ger elif dirsem n’ola / Çün hañıdur âyet-i hûbî vü **muşhaf** yüzidür” (Gazel 6, Mısra 4).

Mustafâ: Özel isim.

1. “Bâğ-ı cân naħlisin ey serv-i hırāmān **Muştafa**/ Ruħları gül lebleri la‘l-i Bedaħşān **Muştafa**” (Gazel 3, Mısra 1).
2. “Bâğ-ı cân naħlisin ey serv-i hırāmān **Muştafa** / Ruħları gül lebleri la‘l-i Bedaħşān **Muştafa**” (Gazel 3, Mısra 2).
3. “Serv hayrān kıala şimşād kadinüñ luṭfına / Ger kılursa nāz ile gülşende seyrān **Muştafa**” (Gazel 3, Mısra 4).
4. “Sancağ-ı devlet gibidür kıaddi ol meh-çihrenüñ / Ol sebebdendirler aña şāh-ı hûbān **Muştafa**” (Gazel 3, Mısra 6).
5. “Şüret ü ma‘nide çün ol dil-rübā maħbûbdur / ‘Āşıķa n’ola kılursa luṭf u iħsān **Muştafa**” (Gazel 3, Mısra 8).
6. “Ehl-i ‘irfān içre gülzār-ı cemālüñ vaşfına / Hāmīdī gibi bulunmaz bir hoş-elhān **Muştafa**” (Gazel 3, Mısra 10).

mutlu: Huzurlu, bahtiyar, mesut.

1. “Ne **mutludur** cihānda hāl-i hālüñ / Kı yatur lāle vü reyħān içinde” (Gazel 18, Mısra 3).

müttekâ: Koltuk değneği, asa.

1. “Hurşīdi zīr-i destüñ eyledi çerħ-i atlas / Tā devletüñ dayansun altınlu **müttekāya**” (Kaside 1, Mısra 26).

müzdür: Ücretle çalışan; işçi, ırgat.

1. “Sen Āşaf-ı s̄anīsin ü devletlü kapuñda / Āşaf gibi yüz var ola her gün saña **müzdür**” (*Kaside 4, Mısra 32*).

N-n

nā-gāh: *Ansızın, birdenbire.*

1. “Bu ma‘nī anuñ fikrine gelmezdi ki bir gün / **Nā-gāh** bu devlet kapusından ola mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 36*).
2. “Yā Rab ol dilber ne gördi ‘āşık-ı bī-çāreden / Kim cefā vü cevriñi terk eyledi **nā-gāhdan**” (*Gazel 14, Mısra 4*).

nahl: *Fidan gibi uzun ve ince vücutlu güzel.*

1. “Bāğ-ı cān **nahlisin** ey serv-i hūrāmān Muşafā / Ruḥları gül lebleri la‘l-i Bedaḥşān Muşafā” (*Gazel 3, Mısra 1*).

nahl-bend: *Bal mumundan nahl denen süs ağacı yapan kimse.*

1. “Āferīn ol **nahl-bendüñ** destine kim luṭf ile / Ol bilürīn servüñ üzre sīb-i sīmīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 7*).

nahl-i kad: *Fidan boy.*

1. “Ger ḥasm ḥilāf ile uzun eylese dili / **Nahl-i kadini** lāyık-ı tūr ü teber eyler” (*Kaside 2, Mısra 32*).
2. “**Nahl-i kaddüñ** ol ki ser-tā-pāy şīrīn bağladı / Şūretüñ defterini gül gibi rengīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 1*).

naḳş-ı ruh-ı dil-dār: *Sevgilinin yanağının resmi.*

1. “Ay yüzüñ āyine-i şūret-i cāndur bilürem / Anda **naḳş-ı ruh-ı dil-dār** ‘ıyāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 2*).

naḳş-ı süm-i semendi: *Atın toynağının resmi.*

1. “Çün gördi yir yüzinde **naḳş-ı süm-i semendi** / Teşbīh kıldı ḥurşīd cām-ı cihān-nümāya” (*Kaside 1, Mısra 21*).

nāle: *İnleme, inilti.*

1. “Kıanlu yaşumdan řarāb-ı nāb u **nālemden** rebāb / Firķatūñde her biri ‘ıyş ile ‘ışretdür baña” (*Gazel 2, Mısra 7*).

nāle vü efgān: *İnleme ve feryat.*

1. “Niçe bir ol perī-rū firķatinde / Beni ķor **nāle vü efgān** içinde” (*Gazel 19, Mısra 8*).

nāle-i dil-sūz: *Yürek yakan inilti.*

1. “Ol ki çeřm-i ebrden her řubķ bārān yağdurur / Firķatūñde Hāmidī’nüñ **nāle-i dil-sūzıdır**” (*Gazel 6, Mısra 14*).

nā-pāydār: *Gelip geçici.*

1. “İřķuñuñ yolında Manřūram velī **nā-pāydār** / Ey dirīgā kim bu devlet pāydār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 7*).

nāřı ol-: *Ortaya çıkmak.*

1. “řevķ ile rakībi daķı hoř görse ķapuñda / Ger Hāmidī-i sūhte-dil olmasa **nāřı**” (*Gazel 26, Mısra 10*).

naşıhat: *Öğüt, tavsiye.*

1. “Kanda varur rāhat olmaz yār cevrenden ķaçan / ‘İřķuñuñ yolında bu daķı **naşıhatdur** baña” (*Gazel 2, Mısra 6*).

nāz: *İşve, cilve.*

1. “Serv ĥayrān ķala řimřād ķadinüñ luşfına / Ger kılursa **nāz** ile gülşende seyrān Muřtafā” (*Gazel 3, Mısra 4*).
2. “**Nāz** ile her ķanda ki ol serv-i ĥırāmānum gider / Men eger gitmezsem anuñla bile cānum gider” (*Gazel 9, Mısra 1*).
3. “Āferīn serv-i ĥırāmānına kim yüz **nāz** ile / Her taraf kim salınursa ‘āřık eyler ‘ālemi” (*Gazel 22, Mısra 5*).

nāz u nı‘met: *Cilve, edalı tavır ve lütuf, ihsan.*

1. “Ol mehüñ ayağın öpmek **nāz u nı‘metdür** baña / Yüzümi izine sürmek ‘izz ü devletdür baña” (*Gazel 2, Mısra 1*).

nazar: *Bakış, bakma, göz atma.*

1. “Bir mübârek yüzlü serversin ki devletlü olur / Pâdişeh atında her kim bulsa senden bir **nazar**” (*Kaside 3, Mısra 10*).

nazar eyle-: *Bakmak.*

1. “Her şubh ki gül yüzine gönlüm **nazar eyler** / C n b lb line b ğ-i cinandan haber eyler” (*Kaside 2, Mısra 1*).
2. “Maşş d  anu n y z n i g rmek durur ancak / Aza v   o a dimeyesin kim **nazar eyler**” (*Kaside 2, Mısra 46*).

nazar kıl-: *Bakmak.*

1. “**K lsa nazar** iri   r g  nl me t r-i  amze / Sult n nazar k lursa devlet ir r ged ya” (*Kaside 1, Mısra 7*).
2. “K lsa nazar iri   r g  nl me t r-i  amze / Sult n **nazar k lursa** devlet ir r ged ya” (*Kaside 1, Mısra 8*).
3. “U   ak  zinde k ldu n c d ile her birini / Lu f ile hem **nazar k l** bu rind-i b -nev ya” (*Kaside 1, Mısra 30*).

nazar-  kahr: *Mahvetme bak  .*

1. “G n mu terik olur **nazar-  kahr ** dilerse / Gerd nda evi h   m ile z r   zeber eyler” (*Kaside 2, Mısra 25*).

nazar-  mihr: *Sevgi dolu bak  .*

1. “ lemd  kime kim **nazar-  mihr** ile bak sa / Y z n i  eref mesnedi  zre  amer eyler” (*Kaside 2, Mısra 23*).

ne: * ok.*

1. “**Ne** mutludur cih nda h l-i h l  n / Ki yatur l le v  rey   n i inde” (*Gazel 18, Mısra 3*).
2. “**Ne** sa adetl yimi  hind -y  h l-i siyeh  n / Ki g l  stinde durur d yim anu n h b-gehi” (*Gazel 23, Mısra 7*).

ne: *Hangi  ey?*

1. “Didiler   hrden ol m  h-  vef -d r gider / Dostlar neyleyelim   re **ned r** y r gider” (*Gazel 8, Mısra 2*).

2. “Yā Rab ol dilber **ne** gördi ‘āşık-ı bî-çāreden / Kim cefā vü cevriyi terk eyledi nā-gāhdan” (*Gazel 14, Mısra 3*).

ne: *Hangi?*

1. “Yolına ger bilevüz k’ol şanem **ne** yolda geçer / Piyāde varuban ol şeh-suvārā yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 11*).

ne ‘aceb: *Garip mi, şaşılır mı?*

1. “Gözde kōnşa **ne** ‘aceb hayl-i hayālī hatınuñ / Hānda kim āb-ı revān olsa çeri anda kōnar” (*Gazel 4, Mısra 3*).

neler eyle-: *Neler yapmak, neler etmek.*

1. “Yağmaladı şabr u hīredüm yaqdı beni zār / Pervāneye gör şem‘-i ruḥuñ kim **neler eyler**” (*Kaside 2, Mısra 12*).
2. “İnşāfını gör bu felek-i sifle-nüvāzuñ / Kim ehl-i hūner ḥaqqına her dem **neler eyler**” (*Kaside 2, Mısra 40*).

nergis: *Nergis çiçeği.*

1. “Lāle geldi çemene la‘l gibi sāgar ile / Gül içre bādeyi **nergis** gibi cām-ı zer ile” (*Gazel 17, Mısra 2*).

nergis-i mest: *Baygın, mahmur göz.*

1. “Ey **nergis-i mestūnde** ruḥuñ nūrun ‘alā nūr / ‘Uşşāk ruḥuñ görmek ile gül gibi mesrūr” (*Kaside 4, Mısra 1*).

ney1: *Klasik Türk müziğinde ve özellikle tekke müziğinde yer alan, kaval biçiminde, yanık sesli, kamıştan yapılmış, üflemeli bir çalgı.*

1. “Toğrılık ile kişi kim sevdi ol şeker-lebi / Hīdmet için **ney** gibi katında bilin bağladı” (*Gazel 21, Mısra 6*).

ney2: *Kamış.*

1. “Gönlümde kaçan zıkr iderem kand-i lebini / **Ney** gibi ser-ā-pāy vücūdum şeker eyler” (*Kaside 2, Mısra 4*).

neyle-: *Ne eylemek, ne yapmak, ne etmek.*

1. “Didiler şehrden ol mäh-ı vefâ-dâr gider / Dostlar **neyleyelim** çäre nedür yâr gider” (*Gazel 8, Mısra 2*).
2. “Hâmidî gibi yüzi görmeklik için dururam / **Neylerem** burada çün ol mäh-ı tâbânum gider” (*Gazel 9, Mısra 10*).
3. “Pîş-keş kıldı dehânına gönül zerrece cân / **Neylesün** ‘âşık-ı bî-çäre budur varlığı” (*Gazel 27, Mısra 8*).

nice: *Nasıl?*

1. “İksîr-i gamı derd ile zerd eyledi yüzüm / Gör kim gam-ı ‘ışkı **nice** toprağı zer eyler” (*Kaside 2, Mısra 6*).
2. “Şabr kıl epsem otur yâr gelince didiler / Dil **nice** şabr ide burada çü dil-dâr gider” (*Gazel 8, Mısra 6*).
3. “Hâmidî şâh-ı cihân-gîr gazāya varıcağ / **Nice** kalur kişi bu şehrde pā-pesler ile” (*Gazel 17, Mısra 14*).

nicesin: *Ne kadar?*

1. “Ey ki dirsın şehrden gitme cefāya şabr kıl / **Nicesin** şabr eyleyem şimdi ki sultānum gider” (*Gazel 9, Mısra 6*).

nice: *Ne kadar?*

1. “Yol vir ki izüñe süreyin şaru yüzümi / Devletlü işigüñden olam men **nice** mehcür” (*Kaside 4, Mısra 11*).
2. “**Nice** dil şabr ide hicrân içinde / Nice cân gam çeke devrân içinde” (*Gazel 19, Mısra 1*).
3. “Nice dil şabr ide hicrân içinde / **Nice** cân gam çeke devrân içinde” (*Gazel 19, Mısra 2*).
4. “**Nice** ağa gözümde kanlu yaşlar / Nice bir yüze gönlüm kan içinde” (*Gazel 19, Mısra 3*).

nice bir: *Ne vakte kadar, daha ne kadar?*

1. “Fedâ kıldı yoluñda Hâmidî cân / **Nice bir** şabr ide hicran içinde” (*Gazel 18, Mısra 14*).

1. “Niçe aķa gözümdeñ kanlu yaşlar / **Niçe bir** yüze göñlüm kan içinde” (*Gazel 19, Mısra 4*).
2. “**Niçe bir** şu‘lelensün barķ-ı āhum / Giceler günbed-i gerdān içinde” (*Gazel 19, Mısra 5*).
3. “**Niçe bir** ol perī-rū fırķatinde / Beni ķor nāle vü efġān içinde” (*Gazel 19, Mısra 7*).

niçün: *Neden?*

1. “Bülbül gibi medħūñ dir iken bu felek anı / Hicrūñde **niçün** gül gibi ħūñn-ciger eyler” (*Kaside 2, Mısra 38*).
2. “**Niçün** ey meh cennet-i kūyuñda bār olmaz baña / Niçün evvelki gibi ħiç i‘tibār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 1*).
3. “Niçün ey meh cennet-i kūyuñda bār olmaz baña / **Niçün** evvelki gibi ħiç i‘tibār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 2*).
4. “Öldük bu derd-i hicrde ħāñ ey Mesīh- dem / ‘İsī lebūñ durur **niçün** itmez devā bize” (*Gazel 16, Mısra 4*).
5. “Çün ‘āķıbet bu resm ile bī-gānelik ķılır / **Niçün** ķılırdu kendüzini āşınā bize” (*Gazel 16, Mısra 8*).

nigār: *Resim gibi güzel sevgili.*

1. “Varalım ol şanem-i gül-‘ızāra yalvaralım / Belā-yı fırķat elinden **nigāra** yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 2*).

nigār it-: *Nakşetmek.*

1. “Ger **nigār** itsün alı ķanumdan andan dönmezem / Dimesünler kim meger mihr-i nigār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 9*).

nigārīn: *Resim gibi güzel.*

1. “Elüñle Ĥāmidī’yi öldürürken / **Nigārīn** ellerüñ ķana bulaşdı” (*Gazel 25, Mısra 10*).

nihān: *Saklı, gizli.*

1. “Ol ‘ıyāñ nurları ki maṭlūbıdır ehl-i nāzarūñ / Dili her zerrenüñ içinde **nihāndur** bilürem” (*Gazel 13, Mısra 4*).

nikāb-ı rûy-ı gül-gün: *Gül renkli güzel yüzün örtüsü.*

1. “Sünbül-i zülfüñ **niķāb-ı rûy-ı gül-gün** eyleme / ‘Āşikuñ göñlini her dem hicrden hûn eyleme” (*Beyit 2, Mısra 1*).

ni‘met: *İyilik, lütuf, ihsan.*

1. “Derd ü ğamı ki Hāmidi’nün **ni‘meti durur** / Şükr eylerem ki anı virüpdür Hudā bize” (*Gazel 16, Mısra 11*).

nireve: *Nereye, hangi yere.*

1. “Sancak-ı sultān senüñle yaraşur kim dünyāda / **Nireye** varsañ cihānı feth idersin ser-tā-ser” (*Kaside 3, Mısra 8*).

nişān vir-: *İşaret vermek, bir araç kullanarak bir şeyi belli etmek.*

1. “**Virür** şüret **nişān** ma‘nī yüzinden / Bu ma‘nī baña şüretten şataşdı” (*Gazel 25, Mısra 3*).

nisbet: *Kıyas edilirse, göre, nazaran, nispetle.*

1. “Şāhā seni güneşe **nisbet** şunuñ gibidür / Kim bir kişi güneşi nisbet ide Sühāya” (*Kaside 1, Mısra 23*).

nisbet it-: *Eşit tutmak, oranlamak.*

1. “Tā aya **nisbet itdüm** hūrşid-i tal‘atını / Atdı külāhını ay bu şādiden semāya” (*Kaside 1, Mısra 3*).
2. “Şāhā seni güneşe nisbet şunuñ gibidür / Kim bir kişi güneşi **nisbet ide** Sühāya” (*Kaside 1, Mısra 24*).

n’it-: *Ne etmek, ne yapmak.*

1. “Şehrde Hāmidi-i müflis-i ser-geşte **n’ider** / Şimdi kim kevkebe-i hāzret-i hünkār gider” (*Gazel 8, Mısra 9*).
2. “Baña cevır itdi cefā yolın tutup gitti rakīb / Baña **n’itdiyse** aña dahı gele Allahdan” (*Gazel 14, Mısra 8*).

nite ki: *Nasıl ki, gibi.*

1. “Tā gönümi büryān ide hicründe ğam için / ‘İşkun otı kızdurdı tenüm **nite ki** tendür” (*Kaside 4, Mısra 10*).
2. “Bu dār-ı ğurūr içre firākuñda dilerdüm / Kim dārā çekem kendüzümü **nite ki** Manşūr” (*Kaside 4, Mısra 40*).

niyāz: *Yalvarma, yakarma.*

1. “Bī-çāre **niyāz** ile yüzün kapuñā sürüp / Hālını dir ey şāh u sözi muhtaşar eyler” (*Kaside 2, Mısra 43*).

niyāz u hasret: *Dua ve özlem.*

1. “**Niyāz u hasret** ile kapusına yüz sürelim / Şefi‘ idüp seg-i kūyını yāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 3*).

n’ola: *Ne olur, ne çıkar.*

1. “Şūret ü ma‘nide çün ol dil-rübā maḥbūbdur / ‘Āşıķa **n’ola** kılursa luṭf u iḥsān Muştāfā” (*Gazel 3, Mısra 8*).
2. “Hicr ile Hāmidī ger Kābluca’da kōnsa **n’ola** / Derd ile bülbul-i şūrīde gülistānda kōnar” (*Gazel 4, Mısra 13*).
3. “Ol perīnūñ kāmētini ger elif dirsem **n’ola** / Çün ḥatīdur āyet-i ḥübī vü muştāf yüzidür” (*Gazel 6, Mısra 3*).
4. “Kesdi cefāsı bizden ü kıldı raķībe luṭf / İgen de **n’ola** kıymasa ol bī-vefā bize” (*Gazel 16, Mısra 6*).
5. “Şebehe ḥāl-i ‘ızāruñ **n’ola** beñzettüm ise / Çün mu‘ayyendür anuñ ḥüsnde vech-i şebēhi” (*Gazel 24, Mısra 7*).
6. “Savaşdılar raķībleriñ benümle / Ğarībe **n’ola** ger itler savaşdı” (*Gazel 25, Mısra 6*).

nücüm-ı felekī: *Gökyüzündeki yıldızlar.*

1. “Bu **nücüm-ı felekī** maḥmili ardınca gice / Her biri çeng gibi inleyiben zār gider” (*Gazel 8, Mısra 7*).

nūr: *Aydınlık, ışık, parıltı, ziya.*

1. “Çün yakdı beni gönli sevindürdi raķībūñ / Gör bu güneşūñ **nūrı** ki taşa eser eyler” (*Kaside 2, Mısra 14*).

2. “Tā encümine **nūr** virür şāh-ı kevākib / Tā kutb mücāvır olur u meh sefer eyler”
(*Kaside 2, Mısra 49*).
3. “Ruḥları āyinedür ehl-i dile rüşen imiş / Anda ay ile günün **nūrı** ‘ıyāndur
bilürem” (*Gazel 12, Mısra 4*).
4. “Ol ‘ıyān **nurı** ki maṭlūbıdur ehl-i nazaruñ / Dili her zerrenüñ içinde nihāndur
bilürem” (*Gazel 13, Mısra 3*).

nūr-ı Hak: *Allah'ın nuru.*

1. “Gözümde mäh-ruḥsāruñ ḥayālī / Çü **nūr-ı Hak** durur insān içinde” (*Gazel 18, Mısra 8*).

nūrun ‘alā nūr: *Nur üstüne nur.*

1. “Ey nergis-i mestünde ruḥuñ **nūrun ‘alā nūr** / ‘Uşşāk ruḥuñ görmek ile gül
gibi mesrūr” (*Kaside 4, Mısra 1*).

O-o

o: *O, işaret sıfatı.*

1. “Çün cānumuz ‘adem tarafından çıkardı baş / ‘İşkuñ senüñ **o** demde didi
merḥabā bize” (*Gazel 16, Mısra 10*).

oğlan: *Erkek çocuk.*

1. “Ḥüsn ü luṭfin severüz ol şanemüñ ‘ālemde / Ey rakīb şanma ki biz sen gibi
oğlan severüz” (*Gazel 10, Mısra 10*).

okı: *Yayla atılan, ucunda sivri bir demir bulunan ince ve kısa tahta çubuk.*

1. “Tutam **ok** gibi beni ḥāk-i rehe atar iseñ / Kūşe-i çeşmüñ ile ḥālūme bak gāh
gehī” (*Gazel 24, Mısra 9*).

ok2: *Sevgilinin kirpiği.*

1. “Açılır gönlüm hevāsı ğamzesinden şansaña / Ğamzesinüñ **okları** bārān-ı
raḥmetdür baña” (*Gazel 2, Mısra 4*).
2. “Ger ğamzesi **okıyla** göre yā gibi kaşı / Sehminden ola mäh-ı nevüñ gözleri
şaşı” (*Gazel 26, Mısra 1*).

oku-: *Sesli olarak söylemek.*

1. “Eflākde medhūñi **oķur** ŧevķ ile Zühre / Her ŧubķ kim ala eline ķeng ile ŧanbūr”
(*Kaside 4, Mısra 25*).
2. “Tā reyāhīn iķilūr zevķ ile ŧaķbā-yı mūdām / Depredūr gūl def ü būlbūl hoş
oķur mizher ile” (*Gazel 17, Mısra 6*).
3. “Gūl ķulaķ ŧutar u būlbūl gūle ķarŧu her ŧubķ / Bu vefāsuz ķemenūñ vaŧfin **oķur**
defter ile” (*Gazel 17, Mısra 10*).

olı: *O, iŧaret sıfatı.*

1. “**Ol** gūl ki beñzedürler hūsn ile yūzin aya / Gūn yūzi muŧhafından ķadr iledür bir
āye” (*Kaside 1, Mısra 1*).
2. “Ġamdan penāh iderem **ol** ŧāh sāyesine / Kim sāyesi virūpdür fer sāye-i
hūmāya” (*Kaside 1, Mısra 13*).
3. “**Ol** hūsrev-i zamāne ol gevher-i yegāne / Kim Rūmdan iriŧdi āvāzesi Hıṭāya”
(*Kaside 1, Mısra 15*).
4. “Ol hūsrev-i zamāne **ol** gevher-i yegāne / Kim Rūmdan iriŧdi āvāzesi Hıṭāya”
(*Kaside 1, Mısra 15*).
5. “Her tır kim **ol** ġamze benüm ġöñlüme atar / Bī-ķāre ġöñül ķarŧuda sīnem siper
eyler” (*Kaside 2, Mısra 9*).
6. “**Ol** luṭf u kerem kānı ki bu devr-i zamānda / Hūrŧid felekde ġazabından hāzer
eyler” (*Kaside 2, Mısra 21*).
7. “Ümmīd-i viŧālūñ ķomadı kim ‘adem olsam” / “Tā bir daķı ġörsem meġer **ol**
ṭal‘at-ı pūr-nūr” (*Kaside 4, Mısra 42*).
8. “**Ol** mehūñ ayaġın öpmek nāz u ni‘metdür baña / Yūzümi izine sürmek ‘izz ü
devletdür baña” (*Gazel 2, Mısra 1*).
9. “ŧekve ķılmaz Hāmidī **ol** bī-vefādan kimseye / Dostdan cevır ü cefā mihr ü
muķabbetdür baña” (*Gazel 2, Mısra 9*).
10. “Sancaķ-ı devlet ġibidür ķaddi **ol** meh-ķihrenūñ / Ol sebebden dirler aña ŧāh-ı
hūbān Muŧtafā” (*Gazel 3, Mısra 5*).
11. “Sancaķ-ı devlet ġibidür ķaddi ol meh-ķihrenūñ / **Ol** sebebden dirler aña ŧāh-ı
hūbān Muŧtafā” (*Gazel 3, Mısra 6*).
12. “ŧūret ü ma‘nīde ķün **ol** dil-rübā maķbūbdur / ‘Āŧıķa n’ola ķılursa luṭf u iķsān
Muŧtafā” (*Gazel 3, Mısra 7*).
13. “Dostūñ ķaddi ġayāli ġiceler cānda ķonar / Cānda ġer ķonmasa **ol** serv-i revān
ķanda ķonar” (*Gazel 4, Mısra 2*).

14. “Yā Rab **ol** hāl-i ruḥ u la‘l-i lebi Hızır mı kim / Geh gül üstinde vü geh çeşme-i hayvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 5*).
15. “**Ol** perīnüñ kâmetini ger elif dirsem n’ola / Çün hatıdır âyet-i hûbî vü muşhaf yüzidür” (*Gazel 6, Mısra 3*).
16. “Sâğarı ‘aks-i lebinden la‘l ü yâkût eyleyen / **Ol** şeker ağızlu incü dişlü hem kedüzidür” (*Gazel 6, Mısra 6*).
17. “**Ol** perī-ruḥ kadayise bāğ u bustān andadur / Andadur cennet kim ol serv-i hırāmān andadur” (*Gazel 7, Mısra 1*).
18. “Ol perī-ruḥ kadayise bāğ u bustān andadur / Andadur cennet kim **ol** serv-i hırāmān andadur” (*Gazel 7, Mısra 2*).
19. “**Ol** cefâcıdan şikâyet ger idersin Hâmidî / Devletüñ işigine yüz sür ki sulţān andadur” (*Gazel 7, Mısra 9*).
20. “Didiler şehrden **ol** mäh-ı vefâ-dâr gider / Dostlar neyleyelim çäre nedür yâr gider” (*Gazel 8, Mısra 1*).
21. “Nâz ile her kanda ki **ol** serv-i hırāmānum gider / Men eger gitmezsem anuñla bile cānum gider” (*Gazel 9, Mısra 1*).
22. “**Ol** kamer yüzlü temâşāya gidince mensüzin / Her gice Keyvāna dek feryād u efgānum gider” (*Gazel 9, Mısra 3*).
23. “Hâmidî gibi yüzi görmeklik içün dururam / Neylerem burada çün **ol** mäh-ı tábānum gider” (*Gazel 9, Mısra 10*).
24. “Hüsn ü luţfin severüz **ol** şanemüñ ‘âlemde / Ey rakīb şanma ki biz sen gibi oğlan severüz” (*Gazel 10, Mısra 9*).
25. “Varalım **ol** şanem-i gül-‘ızāra yalvaralım / Belā-yı firķat elinden nigāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 1*).
26. “Yolına ger bilevüz k’ol şanem ne yolda geçer / Piyāde varuban **ol** şeh-suvārā yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 12*).
27. “**Ol** güzel yarı ki cān ile cihāndur bilürem / Çemen-i cānda boyı serv-i revāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 1*).
28. “**Ol** ‘ıyān nurı ki maţlûbıdır ehl-i nazaruñ / Dili her zerrenüñ içinde nihāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 3*).
29. “**Ol** şeker-leb iledür Hâmidî’yi meykedeye / Gösteren yol baña mehdî-i zamāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 9*).
30. “Kaçan **ol** serv kamer yüzlü çıkar har-gāhdan / Luţf ile alur harāc-ı hüsn mihr ü mähdan” (*Gazel 14, Mısra 1*).

31. “Yā Rab **ol** dilber ne gördi ‘āşık-ı bî-çāreden / Kim cefā vü cevri ni terk eyledi nā-gāhdan” (*Gazel 14, Mısra 3*).
32. “Āh kim hicr-i ruḥuḥdan her kaçan āh eylerem / Tutuşur gün ḥarmini par par yanar **ol** āhdan” (*Gazel 14, Mısra 10*).
33. “**Ol** gün ki yüz sürerem bir dem bu ḥāk-i pāya / Gün gibi ol şerefden başum irer semāya” (*Gazel 15, Mısra 1*).
34. “Ol gün ki yüz sürerem bir dem bu ḥāk-i pāya / Gün gibi **ol** şerefden başum irer semāya” (*Gazel 15, Mısra 2*).
35. “Bî-çāre Ḥāmidī’nün āhı Sūhāya irdi / Kim bildürür bu ḥālī **ol** şāh-ı meh-likāya” (*Gazel 15, Mısra 10*).
36. “Ger gösterür yüzün bu gün **ol** dil-rübā bize / Yüz gösterür vişālde yüz biñ şafā bize” (*Gazel 16, Mısra 1*).
37. “Kesdi cefāsı bizden ü kıldı raḳṭbe luṭf / İgen de n’ola kıymasa **ol** bî-vefā bize” (*Gazel 16, Mısra 6*).
38. “Niçe bir **ol** perī-rū firḳatinde / Beni ḳor nāle vü efḡān içinde” (*Gazel 19, Mısra 7*).
39. “Daḥı vaḳt olmadı ki **ol** şāh-ı ḥūbān / Beni yād eyleye yārān içinde” (*Gazel 19, Mısra 9*).
40. “Toḡrılıḳ ile kişi kim sevdi **ol** şekker-lebi / Ḥidmet içün ney gibi ḳatında bilin baḡladı” (*Gazel 21, Mısra 5*).
41. “Āferīn **ol** naḥl-bendūñ destine kim luṭf ile / Ol bilūrīn servūñ üzre sīb-i sīmīn baḡladı” (*Gazel 21, Mısra 7*).
42. “Āferīn ol naḥl-bendūñ destine kim luṭf ile / **Ol** bilūrīn servūñ üzre sīb-i sīmīn baḡladı” (*Gazel 21, Mısra 8*).
43. “Gördi gül-zār-ı cemālīn **ol** perī yüzlü yine / Ḥaṭṭ-ı ‘anber-bārdan ḥüsn ile pūr-çīn baḡladı” (*Gazel 21, Mısra 9*).
44. “**Ol** güzel kim dirler aña serv-ḳad oḡlı Memi / Bursa ‘da yā Rab bizümle bir zaman yār ola mı” (*Gazel 22, Mısra 1*).
45. “Anuñ içün cān u dilden severüz **ol** māhı kim / Sūnbūli dil mūnisidür lebleri cān hem-demi” (*Gazel 22, Mısra 3*).
46. “Hīç yād eylemedi Ḥāmidī-i sūḥteyi / Bu mu idi bizüm ile **ol** şanemūñ yārılıḡı” (*Gazel 27, Mısra 14*).

1. “Şāhā bu vefā-dār ҡuluñ Hāmidī **ol** kim / Saña dil ü cān ile du‘ā-yı seher eyler”
(*Kaside 2, Mısra 35*).

ol3: *O, işaret zamiri.*

1. “**Ol** ki çeşm-i ebrden her şubh bārān yağdurur / Firqatūñde Hāmidī’nüñ nāle-i dil-süzıdur” (*Gazel 6, Mısra 13*).
2. “**Ol** kim alur dil ü şabr u hıredi gāret ider / Mazhar-ı şūret-i zibā-yı fülāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 7*).
3. “Naḥl-i ҡaddüñ **ol** ki ser-tā-pāy şırın bağladı / Şūretüñ defterini gül gibi rengin bağladı” (*Gazel 21, Mısra 1*).
4. “**Ol** ki ḥüsn ile durur ḥüblaruñ pādişehi / Hāk-i pāyı şerefinden durur ayuñ külehi” (*Gazel 24, Mısra 1*).

ol-1: *Olmak.*

1. “Hāmidī’den ger ҡabūl olsa dehānuñ vaşfını / Bundan özge bu cihānda hıç kār **olmaz** baña” (*Gazel 1, Mısra 12*).
2. “Zülfüñe girdi gönül ‘ışk ile baş oynamağa / Kim bahādır **olan** er gicede meydānda ҡonar” (*Gazel 4, Mısra 10*).
3. “Bezm-i bāguñ tarabı vaḳtidür imdi kim **olur**/ Lāle envā‘-ı çerāğ ile vü gül micmer ile” (*Gazel 17, Mısra 3*).
4. “Ki ança yaz **ola** bu dünyāda ki biz olmayalım / Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi sāğar- ile” (*Gazel 17, Mısra 11*).
5. “‘Āşıķam serv-i gül-endāmuña kim ‘ışve ile / Her taraf kim yürise tūbī **olur** hāk-i rehi” (*Gazel 23, Mısra 4*).

ol-2: *Bulunmak, var olmak.*

1. “Tāli‘ çü rücū‘ itse hüner fāyide virmez / Baḥt **olmasa** gün dağda la‘li ḥacer eyler” (*Kaside 2, Mısra 42*).
2. “Ger nigār itsün alı ҡanumdan andan dönmezem / Dimesünler kim meger mihr-i nigār **olmaz** baña” (*Gazel 1, Mısra 10*).
3. “Gözde ҡonsa ne ‘aceb ḥayl-i ḥayālī ḥaṭınuñ / Hānda kim āb-ı revān **olsa** çeri anda ҡonar” (*Gazel 4, Mısra 4*).
4. “Ki ança yaz **ola** bu dünyāda ki biz **olmayalım** / Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi sāğar- ile” (*Gazel 17, Mısra 11*).

5. “Ol güzel kim dirler aña serv-şad oğlu Memi / Bursa ‘da yâ Rab bizümle bir zaman yâr **ola** mı” (*Gazel 22, Mısra 2*).

ora: *O yer.*

1. “Müsâ‘id olsa eger rûzgâr bizüm ile / **Orada** baş açuban rûzgâra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 6*).

ot: *Aşk, ayrılık, hasret, azap, hırs vb. duyguların yakıcı etkisi.*

1. “Tâ gönlümi büryân ide hicründe gam için / ‘İşkun **otı** kızdurdu tenüm nite ki tendür” (*Kaside 4, Mısra 10*).

otur-: *Oturmak.*

1. “Şabr kıl epsem **otur** yâr gelince didiler / Dil nice şabr ide burada çü dil-dâr gider” (*Gazel 8, Mısra 5*).

ovna-: *Kimildamak, hareket etmek.*

1. “Dilûñ yâkût-gün balıka beñzer / Kim **oynar** çeşme-i hayvân içinde” (*Gazel 18, Mısra 6*).

Ö-ö

ögren-: *Öğrenmek.*

1. “Kılmazam cevır ü cefâ vü sitem ayruş didi âh / Kimden **öğrendi** yine bunça cefâ-kârlığı” (*Gazel 27, Mısra 4*).

öl-: *Ölmek.*

1. “Öldük bu derd-i hicrde hân ey Mesîh- dem / ‘İsî lebûñ durur niçün itmez devâ bize” (*Gazel 16, Mısra 3*).

öldür-: *Bir canlının hayatına son vermek.*

1. “Yâr eger kılsa beni hâr elümden ne gelür / Ve ger **öldürse** beni zâr elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 2*).
2. “Didüñ **öldür**iserüz Hâmidî’yi güle güle / Bundan ötrü seni ey gonçe-i handân severüz” (*Gazel 10, Mısra 11*).

3. “Ḥāmidī sevdi seni cevri ile **öldürme** anı / ‘Afv kıl lütfüñ ile işbu ğarībūñ günehi” (*Gazel 23, Mısra 9*).
4. “Elüñle Ḥāmidī’yi **öldürürken** / Nigārīn ellerüñ kana bulaşdı” (*Gazel 25, Mısra 9*).
5. “Ger beni **öldüresin** kapuñı terk eyleyemem / Ança āzār ola kim olmaya bī-zārılığı” (*Gazel 27, Mısra 9*).
6. “Eger kūyüñde **öldürsem** raķībi / Bu ma’niden olam ḥacī vü nācī” (*Gazel 28, Mısra 7*).

‘ömr: Yaşama veya var olma süresi, bir şeyin yaşadığı müddet, hayat.

1. “Ḥāmidī-i bī-nevā cāndan du‘ācuñdur senüñ / Şıdķ ilen ‘**ömr**üñ uzunlığı diler şām u seḥer” (*Kaside 3, Mısra 14*).
2. “Cemşīd eger göreydi ‘ālemde cām-ı la ‘lūñ / ‘**Ömrinde** bakmaz idi cām-ı cihān-nümāya” (*Gazel 15, Mısra 6*).

öñ: Bir kimsenin ilerisi.

1. “Baḥt u ḥired ü devlet ile ḳanda varursa / **Öñinde** kılavuzluğu fetḥ u zafer eyler” (*Kaside 2, Mısra 28*).

öpmek: Öpmek.

1. “Devlet virici destüñi **öpmek** diler ancak / Ümmīd ki düstür vire lütf ile destür” (*Kaside 4, Mısra 45*).

özge: Başka.

1. “Ḥāmidī’den ger ḳabül olsa dehānuñ vaşfını / Bundan **özge** bu cihānda hīç kār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 12*).
2. “Murādı sensin ey māh Ḥāmidī’nüñ / Cihānda yokdur **özge** ihtiyācı” (*Gazel 28, Mısra 12*).

P-p

pādişāh: Hükümdar, sultan.

1. “**Pādişāhuñ** himmetiyle ey şeh-i şāḥib-ķırān / Sen alursın ḳanda kim vardur cihānda ḳal‘alar” (*Kaside 3, Mısra 5*).

2. “Ger ‘afv kılsa lutf ile suç u günāhumız / Çok yaşasun sa‘ādet ile **pādişāhumız**”
(Beyit 1, Mısra 2).

pādişeh: *Padişah, hükümdar.*

1. “Bir mübārek yüzlü serversin ki devletlü olur / **Pādişeh** katında her kim bulsa
senden bir nazar” (Kaside 3, Mısra 10).
2. “Ol ki hüsni ile durur hūblaruñ **pādişehi**/ Hāk-i pāy şerefinden durur ayuñ
külehi” (Gazel 24, Mısra 1).

pā-pes: *Pā-best, ayağı bağlı, esir.*

1. “Hāmidī şāh-ı cihān-gīr gāzāya varıcak / Nice kalur kişi **bu** şehirde pā-pesler ile”
(Gazel 17, Mısra 14).

par par yan-: *‘Bir yanıp bir sönmek, ıslıl ıslıl parlamak’ anlamlarındaki par par yanmak
deyiminde geçen bir söz.*

1. “Āh kim hicr-i ruḥuñdan her kaçan āh eylerem / Tutuşur gün ḥarmeni **par par**
yanar ol āhdan” (Gazel 14, Mısra 10).

paşa-vı felek-kadr: *Derecesi gök kadar yüce paşa.*

1. “**Paşa-yı felek-kadr** Muhammed Çelebi kim / Kıldı kerem ü ‘adl ile yir yüzini
ma‘mūr” (Kaside 4, Mısra 15).

pāydār olma-: *Kalıcı olmamak, sürmemek..*

1. “İşkuñuñ yolında Manşūram velī nā-pāydār / Ey dirīgā kim bu devlet **pāydār**
olmaz baña” (Gazel 1, Mısra 8).

penāh it-: *Sığınak edinmek, sığınmak.*

1. “Ġamdan **penāh** iderem ol şāh sāyesine / Kim sāyesi virüpdür fer sāye-i
hümāya” (Kaside 1, Mısra 13).

perī: *Peri gibi güzel kadın.*

1. “Ol **perīnūñ** kāmētini ger elif dirsem n’ola / Çün ḥatıdur āyet-i hūbī vü muşhaf
yüzidür” (Gazel 6, Mısra 3).

2. “Gördi gül-zār-ı cemālin ol **perī** yüzlü yine / Hatt-ı ‘anber-bārdan hüsn ile pür-çin bağladı” (*Gazel 21, Mısra 9*).

perī-rū: *Peri yüzlü.*

1. “Niçe bir ol **perī-rū** fırkatinde / Beni kor nāle vü efgān içinde” (*Gazel 19, Mısra 7*).

perī-ruh: *Peri yüzlü, güzel yüzlü, çok güzel sevgili.*

1. “Ol **perī-ruh** kadayise bāğ u bustān andadur / Andadur cennet kim ol serv-i hırāmān andadur” (*Gazel 7, Mısra 1*).

pertev: *Işık.*

1. “Mihri yüregüm kanı kıllur incü gözümde / Gün **pertevi** deñizde doluyı güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 8*).

pervāne: *Geceleri ışık etrâfında dönerek uçan küçük kelebek.*

1. “Yağmaladı şabr u hıredüm yakdı beni zār
Pervāneye gör şem‘-i ruhuñ kim neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 12*).

pes: *Sonra.*

1. “Göñlüme kondı gam-ı ‘ışkı **pes** ez-ıatlı-rakīb / Şeh seferden çü döne feth ile eyvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 11*).

peyk-i āh: *Āhın, feryâdın habercisi.*

1. “Men itmezem şikāyet hicr-i ruhuñdan ammā / Her gice **peyk-i āhum** ahvālümü dir aya” (*Kaside 1, Mısra 10*).

pinhān: *Saklı, gizli.*

1. “Āşikāra dimezüz kimseye sırr-ı dehenüñ / Kenz-i mahfidür anı biz dağı **pinhān** severüz” (*Gazel 10, Mısra 8*).

pīr-i muğan: *Vahdet feyzini veren, aşk şarabını sunan kâmil mürşit.*

1. “Gösteren Hāmidī-i sūhteye cām-ı Cemi / Ehl-i ‘irfān katına **pīr-i muğandur** bilürem” (*Gazel 12, Mısra 10*).

pîş-keş kıl-: *Hediye etmek.*

1. “**Pîş-keş kıldı** dehânına gönül zerrece cân / Neylesün ‘âşık-ı bî-çâre budur varlığı” (*Gazel 27, Mısra 7*).

piyâde: *Yaya.*

1. “Yolına ger bilevüz k’ol şanem ne yolda geçer / **Piyâde** varuban ol şeh-suvârâ yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 12*).

pür-cîn: *Kıvrım kıvrım.*

1. “Gördi gül-zâr-ı cemâlin ol perî yüzlü yine / Hatt-ı ‘anber-bârdan hüsni ile **pür-cîn** bağladı” (*Gazel 21, Mısra 10*).

R-r

Rab: *Cümle yaratılmışları besleyen, terbiye eden, Cenabıhak.*

1. “Yâ **Rab** ebedî kıl bu şehûn devlet ü ‘ömri / Zîrâ ki cihânda heme dem hayrlar eyler” (*Kaside 2, Mısra 51*).
2. “Yâ **Rab** ol hâl-i ruh u la’l-i lebi Hızr mı kim / Geh gül üstinde vü geh çeşme-i hayvânda konar” (*Gazel 4, Mısra 5*).
3. “Yâ **Rab** ol dilber ne gördi ‘âşık-ı bî-çâreden / Kim cefâ vü cevriyi terk eyledi nâ-gâhdan” (*Gazel 14, Mısra 3*).
4. “Ol güzel kim dirler aña serv-quad oğlu Memi / Bursa ‘da yâ **Rab** bizümle bir zaman yâr ola mı” (*Gazel 22, Mısra 2*).

râhat ol-: *Üzüntülü, sıkıntılı veya tedirgin durumda olmamak.*

1. “Kanda varur **râhat olmaz** yâr cevrenden kaçan / ‘İşkuñun yolında bu dahı naşihatdur baña” (*Gazel 2, Mısra 5*).
2. “**Râhat olmadı** dil ey râhat-ı cân sen gideli / Gonçe-veş gönlüme dar oldu cihân sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 1*).

râhat-ı cân: *Can rahatlığı, huzuru.*

1. “Rāḥat olmadı dil ey **rāḥat-ı cān** sen gideli / Gonçe-veş gönülüne dar oldu cihān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 1*).

rāh-ber: *Rehber, yol gösteren.*

1. “Ey mülâzımlar saña feth ile iḳbāl ü zafer / Kanda kim varsañ saña Hızır nebîdür **rāh-ber**” (*Kaside 3, Mısra 2*).

rāh-ber ol-: *Yol göstermek, kılavuzluk etmek.*

1. “Görmesün ḥurşîd-i iḳbālün cihān içre zevāl / Devletün yıldızına **olsun** sa ‘âdet **rāh-ber**” (*Kaside 3, Mısra 16*).

rahm it-: *Acımak.*

1. “**Rahm it** baña ey şūḥ ki gönülüm gice gündüz / Vaşf-ı ḥat u ḥadd-i şeh-i Cemşîd-fer eyler” (*Kaside 2, Mısra 15*).

rahmet: *Esirgeme, kollama, merhamet.*

1. “Tañrıdan aña **rahmet** inüpdür bu cihānda / Kim işigi cennet durur u kullarıdur ḥūr” (*Kaside 4, Mısra 17*).
2. “Ger ser-i kūyinden umdum merḥamet ‘ayb itmesün / **Rahmet** umar dāyimā dervîş şāhib-cāhdan” (*Gazel 14, Mısra 6*).

rakīb: *Aynı sevgiliye gönül verenlerden her biri.*

1. “Çün yakdı beni gönli sevindürdi **raḳībün** / Gör bu güneşün nûrı ki taşā eser eyler” (*Kaside 2, Mısra 13*).
2. “Yār gitdi dirler ü men ağlaram tañlar **raḳīb** / Ağladuğum derd ile budur ki dermānum gider” (*Gazel 9, Mısra 7*).
3. “Ḥüsñ ü luṭfın severüz ol şānemün ‘ālemde / Ey **raḳīb** şanma ki biz sen gibi oğlan severüz” (*Gazel 10, Mısra 10*).
4. “Baña cevır itdi cefā yolın tutup gitti **raḳīb** / Baña n’itdiyse aña daḥı gele Allahdan” (*Gazel 14, Mısra 7*).
5. “Kesdi cefāsı bizden ü kıldı **raḳıbe** luṭf / İgen de n’ola kıymasa ol bî-vefā bize” (*Gazel 16, Mısra 5*).
6. “Savaşdılar **raḳıblerün** benümle / Ğarîbe n’ola ger itler savaşdı” (*Gazel 25, Mısra 5*).

7. “Şevk ile **raķībi** daķı hoş görse kapuńda / Ger Hāmidī-i sūhte-dil olmasa nāşī” (Gazel 26, Mısra 9).
8. “Eger kūyüńde öldürsem **raķībi** / Bu ma‘niden olam hācī vü nācī” (Gazel 28, Mısra 7).

ravza-i rızvān: *Cennet.*

1. “Kim qadūń ‘ışkıyile bunda dirilürse bu gün / Tođrı bundan çü gide **ravza-i rızvān**da qonar” (Gazel 4, Mısra 8).

rāzī ol-: *Uygun bulmak, beğenmek, benimsemek, istemek, kabul etmek.*

1. “Hurşīd-i cihān-gīr seg-i kūy ile her gün / Hem-serlik ile **rāzī** olup ser-be-ser eyler” (Kaside 2, Mısra 34).

rebāb: *Kemençeye benzer eski bir saz.*

1. “Qanlı yaşumdan şarāb-ı nāb u nālemden **rebāb** / Firqatūńde her biri ‘ıyş ile ‘ışretdür bańa” (Gazel 2, Mısra 7).

rengīn: *Parlak renkli.*

1. “Naķl-i qaddūń ol ki ser-tā-pāy şīrīn bađladı / Şüretūń defterini gül gibi **rengīn** bađladı” (Gazel 21, Mısra 2).

resm: *Tarz, şekil, biçim, üslup.*

1. “Zulm ehlini şu **resme** zebūn eyledi ‘adlūń / Kim maşhara tutar tođanı yazıda ‘uşfūr” (Kaside 4, Mısra 27).
2. “Çün ‘ākıbet bu **resm** ile bī-gānelik kıılır / Niçün kıılurdu kendüzini āşınā bize” (Gazel 16, Mısra 7).

revān ol-: *Yola koyulma.*

1. “Dehenūń şevkıyile Hāmidī-i sūhtenūń / Gitdi şabr u dil ü cān **oldı revān** sen gideli” (Gazel 20, Mısra 10).

revāhīn: *Reyhanlar.*

1. “Tā **revāhīn** içilür zevk ile şahbā-yı müdām / Depredür gül def ü bülbül hoş okur mizher ile” (Gazel 17, Mısra 5).

rind-i bī-nevā: *Nasipsiz derbeder kimse.*

1. “‘Uşşakı zinde kılduñ cūd ile her birini / Luţf ile hem naţar kıl bu **rind-i bī-nevāya**” (*Kaside 1, Mısra 30*).

rücū ‘ it-: *Geri dönmek.*

1. “‘Tālī ‘ çü **rücū ‘ it**se hüner fāyide virmez / Baht olmasa gün dağda la‘li hācer eyler” (*Kaside 2, Mısra 41*).

ruh: *Yanak.*

1. “Ey nergis-i mestūñde **ruhuñ** nūrun ‘alā nūr / ‘Uşşak ruhuñ görmek ile gül gibi mesrūr” (*Kaside 4, Mısra 1*).
2. “Ey nergis-i mestūñde ruhuñ nūrun ‘alā nūr / ‘Uşşak **ruhuñ** görmek ile gül gibi mesrūr” (*Kaside 4, Mısra 2*).
3. “Bāğ-ı cān naħlisin ey serv-i hırāmān Muştafā / **Ruħları** gül lebleri la‘l-i Bedaħşān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 2*).
4. “**Ruħları** āyinedür ehl-i dile rüşen imiş / Anda ay ile günūñ nūrı ‘ıyāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 3*).
5. “**Ruħlarıñ** üstinde kaşlarıñ hayālī bağlayan / Lāle vü gül üstine bir tāğ-ı müşğīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 3*).
6. “Men kiyem kim kul olam sencileyin māh-ruħa / Ki **ruhuñ** bende kıılır hūsn ile ħurşīd ü mehi” (*Gazel 23, Mısra 6*).

Rūm: *Anadolu.*

1. “Ol hūsev-i zamāne ol gevherr-i yegāne / Kim **Rūmdan** irişdi āvāzesi Hıttāya” (*Kaside 1, Mısra 16*).

rüşen: *Aydınlık, parlak.*

1. “Aks-i ruħsāruñ çerāğı göñlümi **rüşen** tutar / Dāyimā şem‘uñ işi meclisde cān efrūzıdır” (*Gazel 6, Mısra 9*).
2. “Ruħları āyinedür ehl-i dile **rüşen** imiş / Anda ay ile günūñ nūrı ‘ıyāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 3*).

rüşen it-: *Aydınlatmak, parlatmak.*

1. “Senüñ mihrüñledir gönüm münevver / Belî mişbâh **ider rüşen** zücâcî” (*Gazel 28, Mısra 4*).

rûzgâr: *Devir, zaman, vakit; esinti, yel.*

1. “Müsâ‘id olsa eger **rûzgâr** bizüm ile / Orada baş açuban rûzgâra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 5*).
2. “Müsâ‘id olsa eger rûzgâr bizüm ile / Orada baş açuban **rûzgâra** yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 6*).

rûzî kıl-: *Nasip etmek.*

1. “Bu derd-i hicre ki Hâk **rûzî kıldı** bize bugün / Egerçi idimezüz hîç çâre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 9*).

S-s

sa‘âdet: *Mutluluk, baht.*

1. “Görmesün hurşîd-i ikbâlün cihân içre zevâl / Devletün yıldızına olsun **sa‘âdet** rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 16*).
2. “Ger ‘afv kılsa lûtf ile suç u günāhumız / Çok yaşasun **sa‘âdet** ile pâdişāhumız” (*Beyit 1, Mısra 2*).

sa‘âdetlü: *Bahtlı, talihli.*

1. “Sen taht-ı vezâretde **sa‘âdetlü** güneşsin / Kim görimeye devletüñi gözi ola kūr” (*Kaside 4, Mısra 21*).
2. “Ne **sa‘âdetlüyimiş** hindü-yı hâl-i siyehün / Ki gül üstinde durur dāyim anuñ hāb-gehi” (*Gazel 23, Mısra 7*).

sābir: *Sabreden.*

1. “Gönül bütün iken eyyām-ı gâmda **sābir** idük / Bu gün kim oldu gönül pāre pāre yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 7*).

sabr: *Katlanılması zor olan haksızlık, sıkıntı, acı, hastalık, yoksulluk, felâket vb. durumlar karşısında umutsuzluğa kapılmayıp şikâyet etmeden, sızlanmadan dayanma, tahammül gösterme.*

1. “Yağmaladı **şabr** u hıredüm yaqdı beni zār / Pervāneye gör şem‘-i ruḥuñ kim neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 11*).
2. “Ol kim alur dil ü **şabr** u hıredi gāret ider / Mazhar-ı şüret-i zibā-yı fülāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 7*).
3. “Dehenüñ şevkıyle Ḥāmidī-i sūhtenüñ / Gitdi **şabr** u dil ü cān oldu revān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 10*).

şabr eyle-: *Sabretmek.*

1. “Ey ki dirsın şehrden gitme cefāya şabr kıl / Nicesin **şabr eyleyem** şimdi ki sulṭānum gider” (*Gazel 9, Mısra 6*).

şabr it-: *Sabır göstermek, sabırlı davranmak.*

1. “**Şabr kıl** epsem otur yār gelince didiler / Dil nice şabr ide burada çü dil-dār gider” (*Gazel 8, Mısra 6*).
2. “Fedā kıldı yoluñda Ḥāmidī cān / Niçe bir **şabr ide** hicran içinde” (*Gazel 18, Mısra 14*).
3. “Niçe dil **şabr ide** hicrān içinde / Niçe cān ğam çeke devrān içinde” (*Gazel 19, Mısra 1*).

şabr kıl-: *Sabretmek.*

1. “**Şabr kıl** epsem otur yār gelince didiler / Dil nice şabr ide burada çü dil-dār gider” (*Gazel 8, Mısra 5*).
2. “Ey ki dirsın şehrden gitme cefāya **şabr kıl** / Nicesin şabr eyleyem şimdi ki sulṭānum gider” (*Gazel 9, Mısra 5*).

şabr u karār: *Sabır ve tahammül.*

1. “Derd ü hicrūñde baña yār olmadı **şabr u karār** / Sen baña yār olmayınca kimse yār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 3*).

safā: *Kedersizlik, endişesizlik, gönül şenliği.*

1. “Ger gösterür yüzün bu gün ol dil-rübā bize / Yüz gösterür vişālde yüz biñ **şafā** bize” (*Gazel 16, Mısra 2*).

sağ u sol: *Sağ ve sol.*

1. “Ḥızır ile İlyās ikisi **sağ u soluñdan** yürür / Çün semendüñe biniben idesin ‘azm-i sefer” (*Kaside 3, Mısra 11*).

sāğar: *Kadeh.*

1. “**Sāğarı** ‘aḳs-i lebinden la‘l ü yāḳūt eyleyen / Ol şeker ağızlu incü dişlü hem kedüzidür” (Gazel 6, Mısra 5).
2. “Lāle geldi çemene la‘l gibi **sāğar** ile / Gül içer bādeyi nergis gibi cām-ı zer ile” (Gazel 17, Mısra 1).
3. “Ki ança yaz ola bu dünyāda ki biz olmayalım” / “Ḥāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi **sāğar**- ile” (Gazel 17, Mısra 12).

şahbā-yı müdām: Şarabın devamlı olması, bol olması.

1. “Tā reyāhīn içilür zevḳ ile **şahbā-yı müdām** / Depredür gül def ü bülbül hoş okur mizher ile” (Gazel 17, Mısra 5).

şāhib-cāh: Makam mevki sahibi.

1. “Ger ser-i kūyinden umdum merḥamet ‘ayb itmesün / Raḥmet umar dāyimā dervīş **şāhib-cāhdan**” (Gazel 14, Mısra 6).

şahn-ı cemem: Çimenlik, bahçe ortası.

1. “Biz daḥı **şahn-ı cemende** kuralım ḥayme-i ‘ıyş / Şimdi kim kondı şüküfe çemene çāder ile” (Gazel 17, Mısra 7).

salın-: Naz ve eda ile yürümek.

1. “Āferīn serv-i ḥırāmānına kim yüz nāz ile / Her taraf kim **salınursa** ‘āşık eyler ‘ālemi” (Gazel 22, Mısra 6).

saltanat-ı memleket-i bahr ü ber eyle-: Deniz ve kara ülkesinin hükümdarlığını yapmak.

1. “Sultān-ı selāṭīn-i zamān Şāh Muḥammed / Kim **saltanat-ı memleket-i bahr ü ber eyler**” (Kaside 2, Mısra 20).

şan-: Zannetmek.

1. “Ḥüsñ ü luṭfın severüz ol şanemüñ ‘ālemde / Ey raḳīb **şanma** ki biz sen gibi oğlan severüz” (Gazel 10, Mısra 10).
2. “Ḥāḳ-i kūyünde göñül itüñ ile şöyle **şanur** / Ki meger ḥür ile cennetdedür ārām-gehi” (Gazel 24, Mısra 5).

şanasıñ: *Sanırsın ki, sanki.*

1. “Hattıñ üzre hālūñ içer cām-ı la‘lūñ **şanasıñ** / Kubbe-i firūze-rengūñ hūsrev-i firūzıdır” (*Gazel 6, Mısra 7*).

sancak-ı devlet: *Devlet sancağı.*

1. “**Sancak-ı devlet** gibidür qaddı ol meh-çihrenūñ / Ol sebebdendirler aña şāh-ı hūbān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 5*).

sancak-ı sultān: *Sultanın sancağı.*

1. “**Sancak-ı sultān** senūñle yaraşur kim dünyāda / Nireye varsañ cihānı feth idersin ser-tā-ser” (*Kaside 3, Mısra 7*).

şanem: *Put, çok güzel sevgili.*

1. “Hüsñ ü lūtfın severüz ol **şanemūñ** ‘ālemde / Ey rakīb şanma ki biz sen gibi oğlan severüz” (*Gazel 10, Mısra 9*).
2. “Yolına ger bilevüz k’ol **şanem** ne yolda geçer / Piyāde varuban ol şeh-suvārā yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 11*).
3. “Hiç yād eylemedi Hāmīdī-i sūhteyi / Bu mu idi bizüm ile ol **şanemūñ** yārlığı” (*Gazel 27, Mısra 14*).

şanem-i gül-‘ızār: *Gül yanaklı, güzel sevgili.*

1. “Varalım ol **şanem-i gül-‘ızāra** yalvaralım / Belā-yı firqat elinden nigāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 1*).

saru: *Sarı; soluk, solgun.*

5. “Yol vir ki izūñe süreyin **şaru** yüzümi / Devletlū işigūñden olam men niçe mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 11*).
6. “**Saru** yüzümi işigūñe sürmege geldüm / Ümmīd budur kim tutasın lūtf ile ma‘zūr” (*Kaside 4, Mısra 43*).
7. “Kırpügüm yazdı ciger kanı ile **şaru** yüzüme / Mācerā-yı dil-i hūn-hār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 3*).

sataş-: *Rastlamak, karşılaşmak.*

1. “Virür şüret nişān ma‘nī yüzinden / Bu ma‘nī baña şüretten **şataşdı**” (*Gazel 25, Mısra 4*).

sātūr: *Et kesmeye, kemik kırmaya yarayan ağır ve enli bir bıçak türü.*

1. “Her kim kemer-i kīnūñi bağlar ise Behrām / Қазақъ gibi vurur anuñ biline **sātūr**” (*Kaside 4, Mısra 30*).

savaş-: *Savaşmak.*

1. “**Savaşdılar** rakībleriñ benümle / Ğarībe n’ola ger itler savaştı” (*Gazel 25, Mısra 5*).
2. “Savaşdılar rakībleriñ benümle / Ğarībe n’ola ger itler **savaştı**” (*Gazel 25, Mısra 6*).

sāye: *Gölge.*

1. “Yüzini görmeyince ğam zulmeti dükenmez / Hurşid eger görünmez alur cihānı **sāye**” (*Kaside 1, Mısra 6*).
2. “Ğamdan penāh iderem ol şāh **sāyesine** / Kim sāyesi virüpdür fer sāye-i hümāya” (*Kaside 1, Mısra 13*).
3. “Ğamdan penāh iderem ol şāh **sāyesine** / Kim **sāyesi** virüpdür fer sāye-i hümāya” (*Kaside 1, Mısra 14*).
4. “Dünyāda Hızrgibi buldum hayāt-ı cāvīd / Tā serv-kāmetüñden üstüme düşdi **sāye**” (*Gazel 15, Mısra 4*).

sāye-i hümā: *Mutluluğun gölgesi.*

1. “Ğamdan penāh iderem ol şāh **sāyesine** / Kim sāyesi virüpdür fer **sāye-i hümāya**” (*Kaside 1, Mısra 14*).

sebeb: *Neden, gerekçe.*

1. “Sancağ-ı devlet gibidür kıddi ol meh-çihrenüñ / Ol **sebebdan** dirler aña şāh-ı hūbān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 6*).

sefer: *Genellikle ülke dışına yapılan askerî harekât, savaşa gitme, savaş.*

1. “Göñlüme kındı ğam-ı ‘ışkı pes ez-katl-i rakīb / Şeh **seferden** çü döne feth ile eyvānda kıonar” (*Gazel 4, Mısra 12*).

sefer eyle-: *Yolculuk etmek, gitmek.*

1. “Tā encümine nūr virür şāh-ı kevākib / Tā kıutb mücāvir olur u meh **sefer eyler**” (*Kaside 2, Mısra 50*).

seg-i kūy: *Mahallenin köpeği.*

1. “Hürşid-i cihān-gır **seg-i kūy** ile her gün / Hem-serlik ile rāzī olup ser-be-ser eyler” (*Kaside 2, Mısra 33*).
2. “Niyāz u ḥasret ile ḳapusına yüz sürelim / Şefî‘ idüp **seg-i kūyını** yāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 4*).

sehm: *Korku, ürküntü, dehşet.*

1. “Ger ḡamzesi okıyla göre yā gibi ḳaşı / **Sehm**inden ola māh-ı nevūn gözleri şaşı” (*Gazel 26, Mısra 2*).

semend: *Güzel, süratli ve çevik at.*

1. “Hızır ile İlyās ikisi sağ u soluñdan yürür / Çün **semendüñe** biniben idesin ‘azm-i sefer” (*Kaside 3, Mısra 12*).

sen: *İkinci teklik şahıs zamiri.*

1. “Şāhā **seni** güneşe nisbet şunuñ gibidür / Kim bir kişi güneşi nisbet ide Sühāya” (*Kaside 1, Mısra 23*).
2. “Ay ile gün bilürler kim Hāmidī-i miskīn / Dāyim du‘ālar eyler **sen** şāh-ı mehlikāya” (*Kaside 1, Mısra 28*).
3. “Şāhā bu vefā-dār ḳuluñ Hāmidī ol kim / **Saña** dil ü cān ile du‘ā-yı seher eyler” (*Kaside 2, Mısra 36*).
4. “Ey mülāzımlar **saña** feth ile iḳbāl ü zafer / Ḳanda kim varsañ saña Hızır nebīdür rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 1*).
5. “Ey mülāzımlar saña feth ile iḳbāl ü zafer / Ḳanda kim varsañ **saña** Hızır nebīdür rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 2*).
6. “Pādişāhuñ himmetiyle ey şeh-i şāhib-ḳırān / **Sen** alursın ḳanda kim vardur cihānda ḳal‘alar” (*Kaside 3, Mısra 6*).
7. “Sancaḳ-ı sultān **senüñle** yaraşur kim dünyāda / Nireye varsañ cihānı feth idersin ser-tā-ser” (*Kaside 3, Mısra 7*).
8. “Bir mübārek yüzöl serversin ki devletlü olur / Pādişeh ḳatında her kim bulsa **senden** bir nazar” (*Kaside 3, Mısra 10*).
9. “Hāmidī-i bī-nevā cāndan du‘ācuñdur **senüñ** / Şıdḳ ilen ‘ömrüñ uzunlığı diler şām u seher” (*Kaside 3, Mısra 13*).

10. “Bu devr-i zamān içre güzeller begi **sensin** / Kim ay gibi şehrdesin hüsni ile meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 3*).
11. “**Sen** taht-ı vezāretde sa‘ādetlü güneşsin / Kim görimeye devletüni gözi ola kūr” (*Kaside 4, Mısra 21*).
12. “**Sen** Āşaf-ı şānīsin ü devletlü kapuñda / Āşaf gibi yüz var ola her gün saña müzdür” (*Kaside 4, Mısra 31*).
13. “Sen Āşaf-ı şānīsin ü devletlü kapuñda / Āşaf gibi yüz var ola her gün **saña** müzdür” (*Kaside 4, Mısra 32*).
14. “Derd ü hicründe baña yār olmadı şabr u karar / **Sen** baña yār olmayınca kimse yār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 4*).
15. “Ben kaçan görsem **seni** kendümi ašlā bilmezem / Baht yār olmadıgıyçün ihtiyār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 5*).
16. “**Seni** çokdan beri ey serv-i hırāmān severüz / Sen gülistānsın u biz taze gülistān severüz” (*Gazel 10, Mısra 1*).
17. “Seni çokdan beri ey serv-i hırāmān severüz / **Sen** gülistānsın u biz taze gülistān severüz” (*Gazel 10, Mısra 2*).
18. “Hüsni ü luḫfin severüz ol şanemüñ ‘ālemde / Ey rakīb şanma ki biz **sen** gibi oğlan severüz” (*Gazel 10, Mısra 10*).
19. “Didüñ öldüriserüz Hāmidī’yi güle güle / Bundan ötrü **seni** ey gönçe-i ḥandān severüz” (*Gazel 10, Mısra 12*).
20. “Hāmidī **sensüz** ğamuñ deñizine düşmiş yüzer / El-ğiyās urur umar ‘avn u meded sen şahdan” (*Gazel 14, Mısra 11*).
21. “Hāmidī **sensüz** ğamuñ deñizine düşmiş yüzer / El-ğiyās urur umar ‘avn u meded **sen** şahdan” (*Gazel 14, Mısra 12*).
22. “Çün cānumuz ‘adem tarafından çıkardı baş / ‘İşkuñ **senüñ** o demde didi merḥabā bize” (*Gazel 16, Mısra 10*).
23. “Rāḫat olmadı dil ey rāḫat-ı cān **sen** gideli / Gönçe-veş gönlüme dar oldu cihān **sen** gideli” (*Gazel 20, Mısra 1*).
24. “Rāḫat olmadı dil ey rāḫat-ı cān **sen** gideli / Gönçe-veş gönlüme dar oldu cihān **sen** gideli” (*Gazel 20, Mısra 2*).
25. “Sünbül-i zülfüñ ile gül yüzüñi yād iderem / Gice gündüz kıluram āh u fiğān **sen** gideli” (*Gazel 20, Mısra 4*).
26. “Görelī la‘l gibi leblerüñi merdüm-i çeşm / Akıdur derd ile su yirine kan **sen** gideli” (*Gazel 20, Mısra 6*).

27. “Âb-ı çeşmümde hayâl-i kad-i sîmîn-berüñi / İsterem dem-be-dem ey serv-i revân **sen** gideli” (*Gazel 20, Mısra 8*).
28. “Dehenüñ şevkıyle Hâmidî-i sülhtenüñ / Gitdi şabr u dil ü cân oldu revân **sen** gideli” (*Gazel 20, Mısra 10*).
29. “Kerem it hüsn zekâtı baña ey serv-i sehi / Ki işigünde gedâyam men ü **sen** hüsn şehi” (*Gazel 23, Mısra 2*).
30. “Hâmidî sevdi **seni** cevri ile öldürme anı / ‘Afv kıl lutfuñ ile işbu ğarîbüñ günehi” (*Gazel 23, Mısra 9*).
31. “Âhumla sirişküm **seni** ister gice gündüz / Dâyim seni ‘ışk ile sever tâ’ir ü mâşî” (*Gazel 26, Mısra 7*).
32. “Âhumla sirişküm seni ister gice gündüz / Dâyim **seni** ‘ışk ile sever tâ’ir ü mâşî” (*Gazel 26, Mısra 8*).
33. “**Senüñ** mihrüñledir göñlüm münevver / Belî mişbâh ider rüşen zücâcı” (*Gazel 28, Mısra 3*).
34. “Güzeller begi **sensin** ki cihânda / Getürür saña şehler hüsn bâcı” (*Gazel 28, Mısra 5*).
35. “Güzeller begi sensin ki cihânda / Getürür **saña** şehler hüsn bâcı” (*Gazel 28, Mısra 6*).
36. “Murâdı **sensin** ey mâh Hâmidî’nüñ / Cihânda yokdur özge ihtiyâcı” (*Gazel 28, Mısra 11*).

sencileyin: *Senin gibi.*

1. “Devri Âdemden beri dünyâya ey kişver-küşâ / Bir uğurlu **sencileyin** gelmedi gelmeyiser” (*Kaside 3, Mısra 4*).
2. “Men kiye kim kul olam **sencileyin** mâh-ruha / Ki ruhuñ bende kıllur hüsn ile hurşîd ü mehi” (*Gazel 23, Mısra 5*).

ser-â-pây: *Baştan ayağa kadar.*

1. “Göñlümde kaçan zıkr iderem kâd-i lebini / Ney gibi **ser-â-pây** vücûdum şekker eyler” (*Kaside 2, Mısra 4*).

ser-be-ser eyle-: *Baştan başa kaplamak, her yeri sarmak.*

1. “Hurşîd-i cihân-gîr seg-i kûy ile her gün / Hem-serlik ile râzî olup **ser-be-ser** eyler” (*Kaside 2, Mısra 34*).

serhoş it-: *Sarhoş olmasına yol açmak.*

1. “Uşşâkı mey-i la‘l-i lebûn **serhoş** idüptür / Bu ortada men ayukam ey gözleri maḥmūr” (*Kaside 4, Mısra 7*).

ser-i kūy: *Sevgilinin bulunduğu yer.*

1. “Ger **ser-i kūyinden** umdum merḥamet ‘ayb itmesün / Raḥmet umar dāyimā dervīş şāhib-cāhdan” (*Gazel 14, Mısra 5*).

ser-tā-pāy: *Baştan ayağa kadar.*

1. “Naḥl-i ḳaddūn ol ki **ser-tā-pāy** şīrīn baḡladı / Şūretūn defterini gül gibi rengīn baḡladı” (*Gazel 21, Mısra 1*).

ser-tā-ser: *Baştan başa.*

1. “Sancaḳ-ı sultān senūnle yaraşur kim dünyāda / Nireye varsañ cihānı feth idersin **ser-tā-ser**” (*Kaside 3, Mısra 8*).

serv1: *Boyu, endāmi böyle bir serviyi andıran sevgili.*

1. “Ḳaçan ol **serv** kamer yüzölü çıkar ḥar-gāhdan / Luṭf ile alur ḥarāc-ı ḥüsn mihr ü māhdan” (*Gazel 14, Mısra 1*).

serv2: *Servigillerden, kışın koyu yeşil yapraklarını dökmeyen, daha çok mezarlıklara dikilen uzun ömürlü, güzel kokulu, kozalaklı, ince uzun ağaç.*

1. “**Serv** ḥayrān ḳala şimşād ḳadinūn luṭfına / Ger ḳılursa nāz ile gülşende seyrān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 3*).
2. “Āferīn ol naḥl-bendūn destine kim luṭf ile / Ol bilūrīn **servūn** üzre sīb-i sīmīn baḡladı” (*Gazel 21, Mısra 8*).

serv-i gül-endām: *Servi boylu gül gibi güzel endamlı.*

1. “Āşıkam **serv-i gül-endāmuña** kim ‘işve ile / Her taraf kim yürise tūbī olur ḥāk-i rehi” (*Gazel 23, Mısra 3*).

serv-i ḥurāmān: *Servi gibi salınan, naz ve edā ile salınarak yürüyen sevgili.*

1. “Bāḡ-ı cān naḥlisin ey **serv-i ḥurāmān** Muştafā / Ruḥları gül lebleri la‘l-i Bedaḥşān Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 1*).

2. “Ol perī-ruh қандайise bağ u bustān andadur / Andadur cennet kim ol **serv-i hīrāmān** andadur” (*Gazel 7, Mısra 2*).
3. “Nāz ile her қанда ki ol **serv-i hīrāmān**um gider / Men eger gitmezsem anuñla bile cānum gider” (*Gazel 9, Mısra 1*).
4. “Seni çokdan beri ey **serv-i hīrāmān** severüz / Sen gülistānsın u biz tāze gülistān severüz” (*Gazel 10, Mısra 1*).
5. “Āferīn **serv-i hīrāmānına** kim yüz nāz ile / Her taraf kim salınursa ‘aşık eyler ‘ālemi” (*Gazel 22, Mısra 5*).

serv-i revān: *Salına salına yürüyen uzun boylu, endamlı (sevgili).*

1. “Dostuñ қaddi ҳayālī giceler cānda қonar / Cānda ger қonmasa ol **serv-i revān** ҳanda қonar” (*Gazel 4, Mısra 2*).
2. “Ol güzel yārı ki cān ile cihāndur bilürem / Çemen-i cānda boyı **serv-i revāndur** bilürem” (*Gazel 12, Mısra 2*).
3. “Āb-ı çeşmümde ҳayāl-i қad-i sīmīn-berüñi / İsterem dem-be-dem ey **serv-i revān** sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 8*).

serv-i sehi: *Endamlı düzgün, fidan gibi sevgili.*

1. “Kerem it hüsn zekātı baña ey **serv-i sehi** / Ki işigüñde gedāyam men ü sen hüsn sehi” (*Gazel 23, Mısra 1*).

serv-kāmet: *Servi boylu.*

1. “Dünyāda Hızrgibi buldum ҳayāt-ı cāvīd / Tā **serv-kāmetüñden** üstüme düşdi sāye” (*Gazel 15, Mısra 4*).

serv-kad oğlu Memi : *Memi’nin servi boylu çocuğu.*

1. “Ol güzel kim dirler **aña** serv-kad oğlu Memi / Bursa ‘da yā Rab bizümle bir zaman yār ola mı” (*Gazel 22, Mısra 1*).

server: *Bir topluluğun en ileri geleni, başkan, reis.*

1. “Bir mübārek yüzlü **serversin** ki devletlü olur / Pādişeh қatında her kim bulsa senden bir nazar” (*Kaside 3, Mısra 9*).

sev-: *Sevgi ve bağıllık duymak.*

1. “Seni çokdan beri ey serv-i hīrāmān **severüz** / Sen gülistānsın u biz tāze gülistān severüz” (*Gazel 10, Mısra 1*).

2. “Seni çokdan beri ey serv-i hırāmān severüz / Sen gülistānsın u biz tāze gülistān **severüz**” (*Gazel 10, Mısra 2*).
3. “Görelî hatt u ruḥuñı çemen-i ḥüsnüñde / Dün ü gün seyr iderüz lāle vü reyḥān **severüz**” (*Gazel 10, Mısra 4*).
4. “Kıluruz ḥayl-i ḥayālūñ yolına cānı fedā / Zīrā biz ehl-i dilüz dünyāda miḥmān **severüz**” (*Gazel 10, Mısra 6*).
5. “Āşikāra dimezüz kimseye sırr-ı dehenūñ / Kenz-i maḥfidür anı biz daḥı pinḥān **severüz**” (*Gazel 10, Mısra 8*).
6. “Ḥüsn ü luṭṭfın **severüz** ol şanemūñ ‘ālemde / Ey raḳīb şanma ki biz sen gibi oḡlan **severüz**” (*Gazel 10, Mısra 9*).
7. “Ḥüsn ü luṭṭfın **severüz** ol şanemūñ ‘ālemde / Ey raḳīb şanma ki biz sen gibi oḡlan **severüz**” (*Gazel 10, Mısra 10*).
8. “Didūñ öldüriserüz Ḥāmidī’yi güle güle / Bundan ötrü seni ey ḡonçe-i ḥandān **severüz**” (*Gazel 10, Mısra 12*).
9. “Andan ötrü **severem** zevḳ ile şīrīn lebinî / Ki lebi çāşnī-i şīre-i cāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 5*).
10. “Toḡrılık ile kişi kim **sevdi** ol şekker-lebi / Ḥidmet içün ney gibi ḳatında bilin baḡladı” (*Gazel 21, Mısra 5*).
11. “Anuñ içün cān u dilden **severüz** ol māhı kim / Sünbüli dil mūnisidür lebleri cān hem-demi” (*Gazel 22, Mısra 3*).
12. “İşk ile her kim Memi’nüñ la’l-i cān-baḡşın **sever** / Ḥāmidī gibi cihānda unudur cām-ı Cemî” (*Gazel 22, Mısra 9*).
13. “Ḥāmidī **sevdi** seni cevri ile öldürme anı / ‘Afv kıl luṭṭfuñ ile işbu ḡarībūñ günehi” (*Gazel 23, Mısra 9*).
14. “Āhumla sirişküm seni ister gice gündüz / Dāyım seni ‘ışk ile **sever** tā’ir ü māşī” (*Gazel 26, Mısra 8*).

sevindür-: *Sevinmesini sağlamak.*

1. “Çün yakdı beni ḡöñli **sevindürdi** raḳībūñ / Gör bu güneşūñ nūrı ki ṭaşa eser eyler” (*Kaside 2, Mısra 13*).
2. “Gel ey meh Ḥāmidī ḡöñlin **sevindür** / Ki besler derd-i ‘ışkuñ cān içinde” (*Gazel 19, Mısra 13*).

sevr it-: *Gezip dolaşmak, gezmek.*

1. “Görelî hattı u ruhuñı çemen-i hüsnüñde / Dün ü gün **seyr iderüz** lāle vü reyhān severüz” (*Gazel 10, Mısra 4*).

seyr ü sülûk: *Yola girme, bir yolu takip ederek yürüme, gitme.*

1. “Bu ki ārām idemez **seyr ü sülûkünde** felek / Ğarażı terbiyet-i hüsn-i bütāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 5*).

seyrān kıl-: *Gezmek, gezinmek, dolaşmak.*

1. “Serv hayrān kıla şimşād kadinüñ luţfına / Ger **kılursa** nāz ile gülşende **seyrān** Muştāfā” (*Gazel 3, Mısra 4*).

sı-: *Kırmak.*

1. “Geh **şıdı** gāh dürüst eyledi zülfi dilümi / Kim görüpdür hele bu vech ile dil-dārlığı” (*Gazel 27, Mısra 5*).

sıdk: *İçten, yürekten bağlanma, bağlılık, sadakat.*

1. “Ĥamidī-i bī-nevā cāndan du‘ācuñdur senüñ / **Şıdk** ilen ‘ömrüñ uzunlığı diler şām u seher” (*Kaside 3, Mısra 14*).

sılāye it-: *Döverek ezmek.*

1. “Çeşm-i kevākib içün ĥurşid ĥāk-i rāhı / Bu hāven-i zer içre her gün **ider sılāye**” (*Kaside 1, Mısra 20*).

sırr-ı dehen: *Ağızdaki sır.*

1. “Āşıkāra dimezüz kimseye **sırr-ı dehenüñ** / Kenz-i maĥfîdür anı biz daĥı pinhān severüz” (*Gazel 10, Mısra 7*).

sīb-i sīmīn: *Gümüş elma.*

1. “Āferīn ol naĥl-bendüñ destine kim luţf ile / Ol bilürīn servüñ üzre **sīb-i sīmīn** bağladı” (*Gazel 21, Mısra 8*).

sīne: *Göğüs.*

1. “Her tır kim ol ğamze benüm göñlüme atar / Bî-çäre göñül karşıda **sīnem** siper eyler” (*Kaside 2, Mısra 10*).

sipeh: *Asker, ordu.*

1. “**Sipehi** hüsni-i hatıdır yeticek şāh-ı ruḥı / Yaraşıkı biledür hüsnde şāh u sipehi” (*Gazel 24, Mısra 3*).

siper eyle-: *Kendini veya bir şeyi korumak amacıyla bir başka şeyi siper olarak kullanmak, siper etmek.*

1. “Her tır kim ol ğamze benüm göñlüme atar / Bî-çäre göñül karşıda sīnem **siper** eyler” (*Kaside 2, Mısra 10*).

sirāc: *Işık.*

1. “Zihī mihr-i ruḥuñ göñlüm **sirācı** / Ayağuñ toprakı ḥurşid tācı” (*Gazel 28, Mısra 1*).

sirişk: *Gözyaşı.*

1. “Āhumla **sirişküm** seni ister gice gündüz / Dāyim seni ‘ışk ile sever tā’ir ü māşī” (*Gazel 26, Mısra 7*).

sitāre: *Yıldız.*

1. “Tā gün yüzüñden ırak itdi beni **sitārem** / Āhum ḥadengi irdi hicr-i ruḥuñdan aya” (*Gazel 15, Mısra 7*).

söz: *Ağızdan çıkan, bir veya daha çok heceden meydana gelen kelime veya kelime dizisi.*

1. “Bî-çäre niyāz ile yüzün kapuña sürüp / Hālını dir ey şāh u **sözi** muhtaşar eyler” (*Kaside 2, Mısra 44*).

subh: *Sabah.*

1. “Her **şubḥ** ki gül yüzine göñlüm nazar eyler / Cān bülbüline bāğ-ı cinandan haber eyler” (*Kaside 2, Mısra 1*).
2. “Eflākde medḥüñi okur şevk ile Zühre / Her **şubḥ** kim ala eline çeng ile tanbūr” (*Kaside 4, Mısra 26*).

3. “Ol ki çeşm-i ebrden her **şubh** bārān yağdurur / Firkatüñde Hāmidī’nüñ nāle-i dil-süzıdır” (*Gazel 6, Mısra 13*).
4. “Gül kulağ tutar u bülbul güle karşı her **şubh** / Bu vefāsuz çemenüñ vaşfin okur defter ile” (*Gazel 17, Mısra 9*).

su: Gözyaşı.

1. “Görelî la’l gibi leblerüñi merdüm-i çeşm / Akıdur derd ile **su** yirine kan sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 6*).

suç u günāh: Suç ve günah.

1. “Ger ‘afv kılsa luṭf ile **suç u günāh**umuz / Çok yaşasun sa‘ādet ile pādīşāhumız” (*Beyit 1, Mısra 1*).

sultān: Hükümdar, padişah.

1. “Kılsa nazar irişür gönölüme tır-i ğamze / **Sultān** nazar kılsa devlet irür gedāya” (*Kaside 1, Mısra 8*).
2. “Ol cefācıdan şikāyet ger idersin Hāmidī / Devletüñ işigine yüz sür ki **sultān** andadur” (*Gazel 7, Mısra 10*).
3. “Ey ki dirsın şehirden gitme cefāya şabr kıl / Nicesin şabr eyleyem şimdi ki **sultānum** gider” (*Gazel 9, Mısra 6*).

sultān-ı selāṭin-i zamān: Zamanın padişahlar padişahı.

1. “**Sultān-ı selāṭin-i zamān** Şāh Muḥammed / Kim saltanat-ı memleket-i baḥr ü ber eyler” (*Kaside 2, Mısra 19*).

Sultān Muḥammed ibni Sultān Murād-ı Ğāzī: Gazi Sultan Murat’ın oğlu Sultan Muhammed.

1. “**Sultān Muḥammed ibni Sultān Murād-ı Ğāzī** / Ki elḳābını felek bir ḥurşid-i çerḥ-pāye” (*Kaside 1, Mısra 17*).

sūretı: Yüz, çehre.

1. “Naḥl-i ḳaddüñ ol ki ser-tā-pāy şırin bağladı / **Şūretüñ** defterini gül gibi rengin bağladı” (*Gazel 21, Mısra 2*).

sūret2: Gözün ilk bakışta gördüğü şey, dış görünüş, şekil, biçim.

1. “Virür **şûret** nişân ma‘nî yüzinden / Bu ma‘nî baña şûretten şataşdı” (*Gazel 25, Mısra 3*).
2. “Virür şûret nişân ma‘nî yüzinden / Bu ma‘nî baña **şûretten** şataşdı” (*Gazel 25, Mısra 4*).

şûret ü ma‘nî: Madde ve mana, beden ve ruh.

1. “**Şûret ü ma‘nî**de çün ol dil-rübâ maḥbûbdur / ‘Âşıkā n’ola kılursa luṭf u iḥsân Muştafâ” (*Gazel 3, Mısra 7*).

sûz-ı ciger: Ciğerin yanması.

1. “Âh-ı dil ü **sûz-ı cigeri** terk idemez cân / Ger ḥod kesesin şem‘ gibi tîg ile başı” (*Gazel 26, Mısra 3*).

Sühâ: Büyükkayı yıldız kümesindeki en küçük yıldız.

1. “Şâhâ seni güneşe nisbet şunuñ gibidür / Kim bir kişi güneşi nisbet ide **Sühâya**” (*Kaside 1, Mısra 24*).
2. “Bî-çâre Ḥâmidî’nün âhı **Sühâya** irdi / Kim bildürür bu ḥâlî ol şâh-ı mehlikâya” (*Gazel 15, Mısra 9*).

sünbül: Sevgilinin sünbül gibi saçı.

1. “Anuñ içün cân u dilden severüz ol mâhı kim / **Sünbülü** dil münisidür lebleri cân hem-demi” (*Gazel 22, Mısra 4*).

sünbül-i zülf: Sünbüle benzeyen kıvrımlı saç.

1. “**Sünbül-i zülfüñ** ile gül yüzüñi yâd iderem / Gice gündüz kıluram âh u fiğân sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 3*).
2. “**Sünbül-i zülfüñ** niḳâb-ı rüy-ı gül-gün eyleme / ‘Âşıkun göñlini her dem hicrden ḥûn eyleme” (*Beyit 2, Mısra 1*).

sürme: Kirpik diplerine sürülen siyah boya, sürme, is.

1. “‘Âşıkun ‘ıydı ḳamer devrinde yâruñ yüzidür / Çeşm-i cânun **sürmesi** dil-dâruñ izi tozıdır” (*Gazel 6, Mısra 2*).

Ş-ş

sādî: Sevinç, sevinçlilik, mutluluk.

1. “Tā aya nisbet itdüm hürşid-i tal‘atını / Atdı külâhını ay bu **şādiden** semāya”
(*Kaside 1, Mısra 4*).

şāhı: *Padişah, hükümdar.*

1. “Ġamdan penāh iderem ol **şāh** sāyesine / Kim sāyesi virüpdür fer sāye-i hümāya” (*Kaside 1, Mısra 13*).
2. “Bī-çāre niyāz ile yüzün kapuña sürüp / Hālını dir ey **şāh** u sözi muhtaşar eyler”
(*Kaside 2, Mısra 44*).

şāh u sipeh: *Hükümdar ve ordu.*

1. “Sipehi hüsni-î hatıdur yeticek **şāh-ı ruḥı** / Yaraşıkı biledür hüsnde **şāh u sipehi**” (*Gazel 24, Mısra 4*).

şāh-ı cihān: *Alemin, dünyanın padişahı.*

1. “Hürşid-i zamān **şāh-ı cihān** hüsrev-i ġāzī / Ki elķābını gerdün şeh-i ‘ālī-güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 17*).

şāh-ı cihān-ġır: *Dünyayı zapt etmiş hükümdar.*

1. “Hāmidī **şāh-ı cihān-ġır** ġazāya varıcaķ / Nice ķalur ķişı bu şehirde pā-pesler ile” (*Gazel 17, Mısra 13*).

şāh-ı hūbān: *Güzellerin sultanı.*

1. “Sancaķ-ı devlet gibidür ķaddi ol meh-çihrenüñ / Ol sebebdendirler aña **şāh-ı hūbān** Muştafā” (*Gazel 3, Mısra 6*).
2. “Daḥı vaķt olmadı ki ol **şāh-ı hūbān** / Beni yād eyleye yārān içinde” (*Gazel 19, Mısra 9*).

şāh-ı kevākib: *Yıldızların şahi.*

1. “Tā encümine nūr virür **şāh-ı kevākib** / Tā ķutb mücāvır olur u meh sefer eyler” (*Kaside 2, Mısra 49*).

şāh-ı meh-likā: *Ay yüzlü güzellerin en güzeli.*

1. “Ay ile ġün bilürler kim Hāmidī-i miskīn / Dāyim du‘ālar eyler sen **şāh-ı meh-likāya**” (*Kaside 1, Mısra 28*).
2. “Bī-çāre Hāmidī’nün āhı Sühāya irdi / Kim bildürür bu ḥālī ol **şāh-ı meh-likāya**” (*Gazel 15, Mısra 10*).

şāh-ı ruh: *Yanaġın şahi.*

1. “Sipehi hüsni-î hatıdur yeticek **şāh-ı ruḥı** / Yaraşıkı biledür hüsnde **şāh u sipehi**” (*Gazel 24, Mısra 3*).

şāh2: *Padişah, hükümdar, sevgili.*

1. “Hāmidī sensüz ğamuñ deñizine düşmiş yüzer / El-ġıyās urur umar ‘avn u meded sen **şāhdan**” (*Gazel 14, Mısra 12*).

Şāh Muhammed: *Padişah Fatih Sultan Mehmet.*

1. “Sultān-ı selātīn-i zamān **Şāh Muhammed**/ Kim saltanat-ı memleket-i baħr ü ber eyler” (*Kaside 2, Mısra 19*).

şāhā: *Ey Şah.*

1. “**Şāhā** seni güneşe nisbet şunuñ gibidür / Kim bir kişi güneşi nisbet ide Sühāya” (*Kaside 1, Mısra 23*).
2. “**Şāhā** bu vefā-dār kuluñ Hāmidī ol kim / Saña dil ü cān ile du‘ā-yı seher eyler” (*Kaside 2, Mısra 35*).

şām u seher: *Akşam ve sabah.*

1. “Hāmidī-i bī-nevā cāndan du‘ācuñdur senüñ / Şıdk ilen ‘ömrüñ uzunluğu diler **şām u seher**” (*Kaside 3, Mısra 14*).

şarāb-ı nāb: *Katıksız, saf şarap.*

1. “Kānlu yaşumdan **şarāb-ı nāb** u nālemden rebāb / Firqatünde her biri ‘ıyş ile ‘işretdür baña” (*Gazel 2, Mısra 7*).

şaşı ol-: *Şaşılaşmak, şaşı duruma gelmek.*

1. “Ger ğamzesi okıyla göre yā gibi kaşı / Sehminden **ola** mäh-ı nevüñ gözleri **şaşı**” (*Gazel 26, Mısra 2*).

şebēh: *Benzeme, benzeyiş, benzerlik.*

1. “**Şebehe** hāl-i ‘ızāruñ n ‘ola beñzettüm ise / Çün mu‘ayyendür anuñ hüsnde vech-i şebēhi” (*Gazel 24, Mısra 7*).

sefi‘ it-: *Aracı olmasını istemek.*

1. “Niyāz u ḥasret ile kâpusına yüz sürelim / **Şefi‘ idüp** seg-i kūyını yāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 4*).

seh: *Sultan, padişah.*

1. “Yâ Rab ebedî kıl bu **şehûn** devlet ü ‘ömri / Zîrâ ki cihânda heme dem hayrlar eyler” (*Kaside 2, Mısra 51*).
2. “Gönlüme kondı ğam-ı ‘ışkı pes ez-ıatlı-i raķīb / **Şeh** seferden çü döne feth ile eyvânda konar” (*Gazel 4, Mısra 12*).
3. “Kerem it hüsñ zekâtı baña ey serv-i sehi / Ki işigünde gedâyam men ü sen hüsñ **şehi**” (*Gazel 23, Mısra 2*).
4. “Güzeller begi sensin ki cihânda / Getürür saña **şehler** hüsñ bâcı” (*Gazel 28, Mısra 6*).

seh-i ‘ālî-güher evle-: *Yüce soylu hükümdar diye adlandırmak.*

1. “Hurşid-i zamân şâh-ı cihân hüsrev-i ğazî / Ki elķābını gerdün **şeh-i ‘ālî-güher** eyler” (*Kaside 2, Mısra 18*).

seh-i şāhib-kırān: *Muzaffer hükümdar.*

1. “Pādişāhuñ himmetiyle ey **şeh-i şāhib-kırān** / Sen alursın kanda kim vardur cihânda ķal‘alar” (*Kaside 3, Mısra 5*).

sehinşāh: *Şahlar şahı, padişahlar padişahı.*

1. “Hāmidî’nüñ göñli içi Bursa şehri gibidür / Kim **şehinşāhuñ** fütüh āyîni şîrîn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 14*).

sehrî: *Şehir.*

1. “Bu devr-i zamân içre güzeller begi sensin / Kim ay gibi **şehrdesin** hüsñ ile meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 4*).
2. “Ey fażl ile vü ‘adl ile her mülkde ma‘rûf / Vey cūd ile vü bezl ile **şehrde** meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 20*).
3. “Didiler **şehrden** ol māh-ı vefā-dār gider / Dostlar neyleyelim çāre nedür yār gider” (*Gazel 8, Mısra 1*).
4. “**Şehrde** Hāmidî-i müflis-i ser-geşte n’ider / Şimdi kim kevkebe-i hāzret-i hünkār gider” (*Gazel 8, Mısra 9*).
5. “Ey ki dirsın **şehrden** gitme cefāya şabr kıl / Nicesin şabr eyleyem şimdi ki sultānum gider” (*Gazel 9, Mısra 5*).
6. “Hāmidî şāh-ı cihân-gîr ğazāya varıcaķ / Nice ķalur ķişi bu **şehrde** pā-pesler ile” (*Gazel 17, Mısra 14*).

7. “Çünkü cān mülkine girürdi hayālūñ şevk ile / Cān gönül **şehrini** dürlü dürlü āyīn bağıladı” (*Gazel 21, Mısra 12*).
8. “Hāmidī’nūñ gönli içi Bursa **şehri** gibidür / Kim şehinşāhuñ fütüh āyīni şīrīn bağıladı” (*Gazel 21, Mısra 13*).

sehr2: Şehir. (Bağlama göre İstanbul.).

1. “‘Āşıkam ‘āşık u benden eger incinür ise / **Şehrden** kıva beni yār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 8*).

seh-suvār: Çok usta binici.

1. “Yolına ger bilevüz k’ol şanem ne yolda geçer / Piyāde varuban ol **şeh-suvārā** yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 12*).

seker: Şeker, tatlı.

1. “Sāğarı ‘aqs-i lebinden la’l ü yāķūt eyleyen / Ol **şeker** ağızlu incü dişlü hem kedüzidür” (*Gazel 6, Mısra 6*).

seker-leb: Şeker dudaklı.

1. “Ol **şeker-leb** iledür Hāmidī’yi meykedeye / Gösteren yol baña mehdī-i zamāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 9*).

sekker eyle-: Şeker gibi yapmak.

1. “Gönlümde kaçan zıkr iderem kınd-i lebin / Ney gibi ser-ā-pāy vücūdum **sekker eyler**” (*Kaside 2, Mısra 4*).

sekker-leb: Şeker gibi tatlı dudağı olan.

1. “Toğrılık ile kişi kim sevdi ol **sekker-lebi** / Hıdmet içün ney gibi kıatında bilin bağıladı” (*Gazel 21, Mısra 5*).

sekve kıl-: Şikayet etmek, şikayetlenmek.

1. “**Şekve kılmaz** Hāmidī ol bī-vefādan kimseye / Dostdan cevır ü cefā mihr ü muhabbetdür baña” (*Gazel 2, Mısra 9*).

sem’: Mum.

1. “‘Aks-i ruhsāruñ çerāğı göñlümi rūşen tutar / Dāyimā **şem‘uñ** işi meclisde cān efrūzıdır” (*Gazel 6, Mısra 10*).
2. “‘Āh-ı dil ü sūz-ı cigeri terk idemez cān / Ger hūd kesesin **şem‘** gibi tīg ile başı” (*Gazel 26, Mısra 4*).

şem‘-i ruh: *Yanağın mumu.*

1. “Yağmaladı şabr u hūredüm yakdı beni zār / Pervāneye gör **şem‘-i ruhuñ** kim neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 12*).

şeref: *Başkasının, birine gösterdiği saygının dayandığı kişisel değer, onur.*

1. “‘Ālemde kime kim nazar-ı mihr ile baksa / Yüzünü **şeref** mesnedi üzre kamer eyler” (*Kaside 2, Mısra 24*).
2. “Ol gün ki yüz sürerem bir dem bu hāk-i pāya / Gün gibi ol **şerefden** başum irer semāya” (*Gazel 15, Mısra 2*).
3. “Ol ki hūsn ile durur hūblaruñ pādişehi / Hāk-i pāyı **şerefinden** durur ayuñ külehi” (*Gazel 24, Mısra 2*).

şevk1: *İstek, heves.*

1. “‘Kapuñdan aña ger bir avuc toprak irerse / Toprakı alup **şevk** ile kühl-i başar eyler” (*Kaside 2, Mısra 48*).
2. “Ger kapuñdan kavasın **şevk** ile girür bacadan / Cān-ı maḥzūnum ki ‘ışkuñ murğ-ı dest-āmūzıdır” (*Gazel 6, Mısra 11*).
3. “Dehenüñ **şevkıyle** Hāmidī-i sūhtenüñ / Gitdi şabr u dil ü cān oldu revān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 9*).
4. “Çünkü cān mülkine girürdi ḥayālūñ **şevk** ile / Cān gönül şehrini dürlü dürlü āyīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 11*).
5. “**Şevk** ile rakībi daḥı hoş görse kapuñda / Ger Hāmidī-i sūhte-dil olmasa nāşī” (*Gazel 26, Mısra 9*).

şevk2: *Sevinç, neşe, keyif.*

1. “Eflākde medhūñi okur **şevk** ile Zühre / Her şubḥ kim ala eline çeng ile tanbūr” (*Kaside 4, Mısra 25*).

şikāyet it-: *Şikāyetlenmek, sızlanmak.*

1. “Men **itmezem şikāyet** hicr-i ruḥuṇdan ammā / Her gice peyk-i āhum aḥvālūmi dir aya” (*Kaside 1, Mısra 9*).
2. “Ol cefācıdan **şikāyet** ger **idersin** Ḥāmidī / Devletūñ işigine yüz sür ki sulṭān andadur” (*Gazel 7, Mısra 9*).

şimdi: *Şimdi, şu an.*

1. “Şehrde Ḥāmidī-i müflis-i ser-geşte n’ider / **Şimdi** kim kevkebe-i ḥazret-i ḥünkār gider” (*Gazel 8, Mısra 10*).
2. “Ey ki dirsın şehrden gitme cefāya şabr kıl / Nicesin şabr eyleyem **şimdi** ki sulṭānum gider” (*Gazel 9, Mısra 6*).
3. “Biz daḥı şahṇ-ı çemende kuralım ḥayme-i ‘ıyş / **Şimdi** kim kondı şükūfe çemene çāder ile” (*Gazel 17, Mısra 8*).

şimsād: *Şimşir ağacı.*

1. “Serv ḥayrān ḳala **şimsād** kadınūñ luṭfına / Ger kılursa nāz ile gülşende seyrān Muşṭafā” (*Gazel 3, Mısra 3*).

şirīn: *Tatlı.*

1. “Andan ötrü severem zevḳ ile **şirīn** lebini / Ki lebi çāşnī-i şīre-i cāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 5*).

şirīn: *Güzellik, tatlılık.*

1. “Naḥl-i ḳaddūñ ol ki ser-tā-pāy **şirīn** bağladı / Şūretūñ defterini gül gibi rengīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 1*).
2. “Ḥāmidī’nūñ göñli içi Bursa şehri gibidür / Kim şehinşāhuñ fütūh āyīni **şirīn** bağladı” (*Gazel 21, Mısra 14*).

söyle: *Şu yolda, şu biçimde.*

1. “Ḥāk-i kūyūnde göñül itūñ ile **söyle** şanur / Ki meger ḥūr ile cennetdedür ārām-gehi” (*Gazel 24, Mısra 5*).

söyle ki: *Bir düşüncüyü açıklamak için söylenecek sözlerin başına gelen bağlaç.*

1. “Ebr-i kefüñ hemīşe tā ḥaşr fāyız olsun / **Söyle ki** tāze tutsun āfākı aydan aya” (*Kaside 1, Mısra 34*).

şu: *Şu, işaret sıfatı.*

1. “Zulm ehlini **şu** resme zebûn eyledi ‘adlûñ / Kim mashâra tutar toğanı yazıda ‘uşfûr” (*Kaside 4, Mısra 27*).

şüh: *Serbest ve neşeli tavırlı, işveli, cilveli (kadın).*

1. “Raḥm it baña ey **şüh** ki gönlüm gice gündüz / Vaşf-ı ḥaṭ u ḥadd-i şeh-i Cemşîd-fer eyler” (*Kaside 2, Mısra 15*).

su‘lelen-: *Alevlenmek.*

1. “Niçe bir **şu‘lensün** bark-ı âhum / Giceler günbed-i gerdân içinde” (*Gazel 19, Mısra 5*).

şunuñ gibi: *Şunun gibi, şöyle.*

1. “Şāhā seni güneşe nisbet **şunuñ gibidür** / Kim bir kişi güneşi nisbet ide Sühāya” (*Kaside 1, Mısra 23*).

şükr eyle-: *Şükretmek.*

1. “Hicrân eger kılursa cānuma kaşd biñ kez / Bir zerre yimezem ğam **şükr** eylerem Hudāya” (*Kaside 1, Mısra 12*).
2. “Derd ü ğamı ki Ḥāmidî’nün ni‘meti durur / **Şükr** eylerem ki anı virüpdür Hudā bize” (*Gazel 16, Mısra 12*).

şükûfe: *Çiçek.*

1. “Biz daḥı şaḥn-ı çemende kuralım ḥayme-i ‘ıyş / Şimdi kim kındı **şükûfe** çemene çāder ile” (*Gazel 17, Mısra 8*).

T-t

tâ: *Doğrulama, gerçekleştirme, kuvvetlendirme için kullanılır.*

1. “Ebr-i kefüñ hemîşe **tâ** ḥaşr fâyıız olsun / Şöyle ki tâze tutsun âfâkı aydan aya” (*Kaside 1, Mısra 33*).
2. “Ümmîd-i vişālûñ komadı kim ‘adem olsam / **Tâ** bir daḥı görsem meger ol tal‘at-ı pür-nür” (*Kaside 4, Mısra 42*).

3. “**Tā** gāh ḥazān olsa cihān içre vü geh yaz / Mādām ki tesbīh ide her dāne-i engūr” (*Kaside 4, Mısra 47*).
4. “Dünyāda Ḥıẓrgibi buldum ḥayāt-ı cāvīd / **Tā** serv-ķāmetüñden üstüme düşdi sāye” (*Gazel 15, Mısra 4*).

tā2: *Değın, dek, kadar.*

1. “**Tā** encümine nūr virür şāh-ı kevākib / **Tā** ķutb mücāvır olur u meh sefer eyler” (*Kaside 2, Mısra 49*).
2. “**Tā** encümine nūr virür şāh-ı kevākib / **Tā** ķutb mücāvır olur u meh sefer eyler” (*Kaside 2, Mısra 50*).

tā3: *Diye, için.*

1. “Ḥurşīdi zīr-i destüñ eyledi çerḥ-i atlas / **Tā** devletüñ dayansun altunlu müttekāya” (*Kaside 1, Mısra 26*).
2. “**Tā** yeñi ay gemisi yürür bu deñiz üzre / Baḥr-ı kefüñ cihānı tā ğarķ ider ‘atāya” (*Kaside 1, Mısra 31*).
3. “**Tā** hevāda vura cān-bāzlaruñ murğ-ı dilin / Ğamzesi ķaşıyile tīr ü kemāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 7*).
4. “**Tā** gün yüzüñden ırak itdi beni sitārem / Āhum ḥadengi irdi hicr-i ruḥuñdan aya” (*Gazel 15, Mısra 7*).
5. “**Tā** reyāhīn içilür zevķ ile şāḥbā-yı müdām / Depredür gül def ü bülbül ḥoş okur mizher ile” (*Gazel 17, Mısra 5*).

tā4: *Tıpkı.*

1. “**Tā** aya nisbet itdüm ḥurşīd-i tal‘atını / Atdı külāhını ay bu şādīden semāya” (*Kaside 1, Mısra 3*).
2. “**Tā** göñlümi büryān ide hicrūñde ğam içün / ‘İşķun otı kızdurdu tenüm nite ki tendür” (*Kaside 4, Mısra 9*).

tā5: *Bu sebeple.*

1. “**Tā** yeñi ay gemisi yürür bu deñiz üzre / Baḥr-ı kefüñ cihānı **tā** ğarķ ider ‘atāya” (*Kaside 1, Mısra 32*).

tabak-ı nūr: *Nur tabak, ay.*

1. “Ḥaṭṭuñla ḥadūñi görelī ḥalka direm kim / Gicede görünür gözüme bir **ṭabak-ı nūr**” (*Kaside 4, Mısra 6*).

tāc: *Soyluluk, iktidar, güç veya hükümdarlık sembolü olarak başa giyilen, değerli taşlarla süslü başlık.*

1. “Zihī mihr-i ruḥuñ gönñlüm sirācı / Ayağuñ toprağı ḥurşid **tācı**” (*Gazel 28, Mısra 2*).

taht: *Hükümdarlık makamı, hükümdarlık.*

1. “Envā‘-ı sa‘ādet bile yaşıñ uzun olsun
Taht üstine bahtuñdan ola çeşm-i bedān dūr” (*Kaside 4, Mısra 50*).

taht-ı vezāret: *Vezirlik makamı.*

1. “Sen **taht-ı vezāret**de sa‘ādetlü güneşsin / Kim görimeye devletüñi gözi ola kūr” (*Kaside 4, Mısra 21*).

tā’ir ü māşī: *Uçan ve yürüyen.*

1. “Āhumla sirişküm seni ister gice gündüz / Dāyim seni ‘ışk ile sever **tā’ir ü māşī**” (*Gazel 26, Mısra 8*).

tāk-ı müşgīn: *Siyah kemer.*

1. “Ruḥlarıñ üstinde kaşlarıñ ḥayālī bağlayan / Lāle vü gül üstine bir **tāk-ı müşgīn** bağladı” (*Gazel 21, Mısra 4*).

tal‘at: *Yüz, çehre, güzel yüz.*

1. “Hicrān gelesi ḥazret-i Paşaya direm kim / Ehl-i nazara **tal‘atıdur** luṭf ile manzūr” (*Kaside 4, Mısra 14*).

tal‘at-ı pūr-nūr: *Nurla dolu yüz.*

1. “Ümmīd-i vişālūñ komadı kim ‘adem olsam / Tā bir dahı görsem meger ol **tal‘at-ı pūr-nūr**” (*Kaside 4, Mısra 42*).

tālī’: *Baht, talih.*

1. “**Ṭālī**‘ çü rücū‘ itse hüner fāyide virmez / Baḥt olmasa gün dağda la‘li ḥacer eyler” (Kaside 2, Mısra 41).

ṭanbūr: Klasik Türk müziğinin başlıca çalgılarından biri olan, yay veya mızrapla çalınan, uzun saplı, telli çalgı.

1. “Eflākde medhūñi okur şevk ile Zühre / Her şubḥ kim ala eline çeng ile **ṭanbūr**” (Kaside 4, Mısra 26).

ṭañla-: Şaşmak, garip bulmak..

1. “Yār gitdi dirler ü men ağlaram **ṭañlar** raḳīb / Ağladuğum derd ile budur ki dermānum gider” (Gazel 9, Mısra 7).

Tañrı: Kâinatta var olan her şeyi yaratan, koruyan, tek ve yüce varlık, Yaradan, Allah, Rab, İlah, Mevla, Halik, Hüda, Hu, Oğan.

1. “**Tañrıdan** aña rahmet inüpdür bu cihānda / Kim işigi cennet durur u ḳullarıdur ḥūr” (Kaside 4, Mısra 17).

tarab: Şenlik, sevinçlilik, ferah.

1. “Bezm-i bâğuñ **ṭarabı** vaḳtidür imdi kim olur / Lāle envā‘-ı çerāğ ile vü gül micmer ile” (Gazel 17, Mısra 3).

taraf: Yön, taraf.

1. “Çün cānumuz ‘adem **ṭarafından** çıkardı baş / ‘İşkuñ senüñ o demde didi merḥabā bize” (Gazel 16, Mısra 9).
2. “Āferīn serv-i ḥırāmānına kim yüz nāz ile / Her **ṭaraf** kim salınursa ‘āşık eyler ‘ālemi” (Gazel 22, Mısra 6).
3. “‘Āşıkam serv-i gül-endāmuña kim ‘işve ile / Her **ṭaraf** kim yürise ṭübī olur ḥāk-i rehi” (Gazel 23, Mısra 4).

taş: Kimyasal veya fiziksel durumu değişiklikler gösteren, rengini içindeki maden, tuz ve oksitlerden alan sert ve katı madde.

1. “Çün yakdı beni göñli sevindürdi raḳībūñ / Gör bu güneşüñ nūrı ki **ṭaşa** eser eyler” (Kaside 2, Mısra 14).

tāze: *Kuru olmayan, körpe, kuru karşısı.*

1. “Seni çokdan beri ey serv-i hırāmān severüz / Sen gülistānsın u biz **tāze** gülistān severüz” (*Gazel 10, Mısra 2*).

tāze tut-: *Yeni, zamanı geçmemiş tutmak.*

1. “Ebr-i kefüñ hemīşe tā haşr fāyız olsun / Şöyle ki **tāze tutsun** āfākı aydan aya” (*Kaside 1, Mısra 34*).

temāşā: *Gezme, seyir.*

1. “Ol kamer yüzlü **temāşāya** gidince mensüzin / Her gice Keyvāna dek feryād u efgānum gider” (*Gazel 9, Mısra 3*).

ten: *Vücut, beden.*

1. “Tā gönlümi büryān ide hicrūñde gam içün / ‘İşkūn otı kızdurdu **tenüm** nite ki tendür” (*Kaside 4, Mısra 10*).
2. “Hicr elinden çün **teni** terk itdūñ ey cān vay aña / Hārmē-i cān andadur kim māh-ı tābān andadur” (*Gazel 7, Mısra 5*).
3. “Zā‘f-ı hālūmden eger hāste **tenüm** bunda qalır / Terk ider cān tenümi vü dil-efgār gider” (*Gazel 8, Mısra 3*).
4. “Zā‘f-ı hālūmden eger hāste tenüm bunda qalır / Terk ider cān **tenümi** vü dil-efgār gider” (*Gazel 8, Mısra 4*).
5. “**Tenümde** dil hayāl-i sünbülünle / Yatur zencīr ile zindān içinde” (*Gazel 18, Mısra 9*).

terbiyet-i hüsn-i bütān: *Güzellerin güzelliğinin kemale ermesi.*

1. “Bu ki ārām idemez seyr ü sülūkinde felek / Garaẓı **terbiyet-i hüsn-i bütāndur** bilürem” (*Gazel 13, Mısra 6*).

terk evle-: *Bırakmak, ayrılmak.*

1. “Yā Rab ol dilber ne gördi ‘āşık-ı bī-çāreden / Kim cefā vü cevriñi **terk eyledi** nā-gāhdan” (*Gazel 14, Mısra 4*).
2. “Ger beni öldüresin qapūñı **terk eyleyemem** / Ança āzār ola kim olmaya bī-zārlıḡı” (*Gazel 27, Mısra 9*).

terk it-: *Bırakmak, ayrılmak.*

1. “Hicr elinden çün teni **terk itdüñ** ey cān vay aña / Hārmēn-i cān andadur kim māh-ı tābān andadur” (*Gazel 7, Mısra 5*).
2. “Za‘f-ı hālūmden eger hāste tenüm bunda qalır / **Terk ider** cān tenümi vü dil-efgār gider” (*Gazel 8, Mısra 4*).
3. “Āh-ı dil ü sūz-ı cigeri **terk idemez** cān / Ger hōd kesesin şem‘ gibi tīg ile başı” (*Gazel 26, Mısra 3*).

tesbīh it-: Devamlı söylemek, vird haline getirmek.

1. “Tā gāh hāzān olsa cihān içre vü geh yaz / Mādām ki **tesbīh ide** her dāne-i engūr” (*Kaside 4, Mısra 48*).

tesbīh kıl-: Benzetmek.

1. “Çün gördi yir yüzinde naqş-ı süm-i semendi / **Teşbīh kıldı** hūrşīd cām-ı cihān-nümāya” (*Kaside 1, Mısra 22*).

tīg: Kılıç.

1. “Āh-ı dil ü sūz-ı cigeri terk idemez cān / Ger hōd kesesin şem‘ gibi **tīg** ile başı” (*Gazel 26, Mısra 4*).

tīr: Ok.

1. “Her **tīr** kim ol ğamze benüm göñlüme atar / Bī-çāre göñül qarşuda sīnem siper eyler” (*Kaside 2, Mısra 9*).

tīr ü kemān: Ok ve yay.

1. “Tā hevāda vura cān-bāzlaruñ murğ-ı dilin / Ğamzesi qaşıyile **tīr ü kemāndur** bilürem” (*Gazel 12, Mısra 8*).

tīr-i ğamze: Sevgilinin yan bakışının oku.

1. “Kılsa nazar irişür göñlüme **tīr-i ğamze** / Sulţān nazar kılsa devlet irür gedāya” (*Kaside 1, Mısra 7*).

toğan: Kartalgiller familyasından, küçük kuşlarla, böceklerle beslenen ve dünyânın her yerinde birçok türü bulunan yırtıcı kuş sınıfı.

1. “Zulm ehlini şu resme zebūn eyledi ‘adlūñ / Kim maşhara tutar **toğanı** yazıda ‘uşfūr” (*Kaside 4, Mısra 28*).

toğrı: *Hiçbir yöne sapmadan, dosdoğru, doğruca.*

1. “Kim kādūñ ‘ışkıyle bunda dirilürse bu gün / **Ṭoğrı** bundan çü gide ravza-i rızvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 8*).

toğrılık: *Doğru ve dürüst olmak.*

1. “**Ṭoğrılık** ile kişi kim sevdi ol şekker-lebi / Hıdmet içün ney gibi katında bilin bağladı” (*Gazel 21, Mısra 5*).

toprak: *Toprak.*

1. “İksir-i gamı derd ile zerd eyledi yüzüm / Gör kim gam-ı ‘ışkı nice **toprakı** zer eyler” (*Kaside 2, Mısra 6*).
2. “Kapuñdan aña ger bir avuc **toprak** irerse / Toprakı alup şevk ile kühl-i baş ar eyler” (*Kaside 2, Mısra 47*).
3. “Kapuñdan aña ger bir avuc toprak irerse / **Ṭoprakı** alup şevk ile kühl-i baş ar eyler” (*Kaside 2, Mısra 48*).
4. “Zihî mihr-i ruhuñ gön lüm siracı / Ayağ uñ **toprakı** hürşid taci” (*Gazel 28, Mısra 2*).

tübî: *Cennette bulunduğuna ve bütün cennete gölge saldığına inanılan, kökü yukarıda, dalları aşağıda büyük ağaç.*

1. “‘Āşıkam serv-i gül-endāmuña kim ‘ışve ile / Her taraf kim yürise **tübî** olur hāk-i rehi” (*Gazel 23, Mısra 4*).

tut-: *Varsaymak, farz etmek.*

1. “**Tutam** ok gibi beni hāk-i rehe atar iseñ / Kūşe-i çeşmüñ ile hālūme bak gāh gehî” (*Gazel 24, Mısra 9*).

tutus-: *Yanmaya başlamak, ateş almak.*

1. “Āh kim hicr-i ruhuñdan her kaçan āh eylerem / Tutuşur gün hārmeni par par yanar ol āhdan” (*Gazel 14, Mısra 10*).

tendür: *Tandır.*

1. “Tā gön lümü büryān ide hicründe gam içün / ‘İşk un otı kızdurdu tenüm nite ki **tendür**” (*Kaside 4, Mısra 9*).

U-u

u: *Ve bağlacı.*

1. “Yağmaladı şabr **u** hıredüm yaqdı beni zār / Pervāneye gör şem‘-i ruḥuñ kim neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 11*).
2. “Baht **u** hıred ü devlet ile qanda varursa / Öñinde kılavuzluğı feth **u** zafer eyler” (*Kaside 2, Mısra 27*).
3. “Bī-çāre niyāz ile yüzün qapuña sürüp / Hālını dir ey şāh **u** sözi muhtaşar eyler” (*Kaside 2, Mısra 44*).
4. “Tā encümine nūr virür şāh-ı kevākib / Tā kutb mücāvır olur **u** meh sefer eyler” (*Kaside 2, Mısra 50*).
5. “Tañrıdan aña rahmet inüpdür bu cihānda / Kim işigi cennet durur **u** kıllarıdur hūr” (*Kaside 4, Mısra 18*).
6. “Çeşm-i bed-i eyyām **u** kazā ‘ākıbetü’l-emr / Qapudan ırak itdi beni haste vü maḥhūr” (*Kaside 4, Mısra 37*).
7. “Qanlı yaşumdan şarāb-ı nāb **u** nālemden rebāb / Firqatüñde her biri ‘ıyş ile işretdür baña” (*Gazel 2, Mısra 7*).
8. “Yā Rab ol hāl-i ruḥ **u** la‘l-i lebi Hızr mı kim / Geh gül üstinde vü geh çeşme-i hayvānda qonar” (*Gazel 4, Mısra 5*).
9. “‘Āşıqam ‘āşıq **u** benden eger incinür ise / Şehrden qava beni yār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 7*).
10. “Seni çokdan beri ey serv-i hırāmān severüz / Sen gülistānsın **u** biz tāze gülistān severüz” (*Gazel 10, Mısra 2*).
11. “Ol kim alur dil ü şabr **u** hıredi gāret ider / Mazhar-ı şūret-i zibā-yı fülāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 7*).
12. “Gül kulaq tutar **u** bülbul güle qarşu her şubḥ / Bu vefāsuz çemenüñ vaşfın okur defter ile” (*Gazel 17, Mısra 9*).
13. “Dehenüñ şevkıyile Hāmidī-i sūhtenüñ / Gitdi şabr **u** dil ü cān oldı revān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 10*).

uğurlu: *Kutlu, mübarek; yararlı.*

1. “Devr-i Ādemden beri dünyāya ey kişver-küşā / Bir **uğurlu** sencileyin gelmedi gelmeyiser” (*Kaside 3, Mısra 4*).

ulaş-: *Belli bir yere varmak, belli bir kimse veya şeye erişmek, vasıl olmak.*

1. “Müsel sel zülfüne gön lüm dolaşdı / Delü zencîre bir dahı **ulaşdı**” (*Gazel 25, Mısra 2*).

um-: *Bir şeyin olmasını istemek, beklemek.*

1. “Ger ser-i küyinden **umdum** merhamet ‘ayb itmesün / Rahmet umar dāyimā dervīş şāhib-cāhdan” (*Gazel 14, Mısra 5*).
2. “Ger ser-i küyinden umdum merhamet ‘ayb itmesün / Rahmet **umar** dāyimā dervīş şāhib-cāhdan” (*Gazel 14, Mısra 6*).

unut-: *Aklında kalmamak, hatırlamamak.*

1. “İşk ile her kim Memi’nün la‘l-i cān-baḥşın sever / Hāmidī gibi cihānda **unudur** cām-ı Cemī” (*Gazel 22, Mısra 10*).
2. “Ger bu resme **unuda** yār vefā-dārlığı / Gonçe-veş gitmeye hergiz bu gönül darlığı” (*Gazel 27, Mısra 1*).

‘uṣfūr: *Serçe kuşu.*

1. “Zulm ehlini şu resme zebūn eyledi ‘adlūn / Kim maşhara tutar toğanı yazıda **‘uṣfūr**” (*Kaside 4, Mısra 28*).

‘uṣṣāk: *Âşıklar.*

1. “**‘Uṣṣākı** zinde kılduñ cūd ile her birini / Luṭf ile hem nazar kı l bu rind-i bī-nevāya” (*Kaside 1, Mısra 29*).
2. “Ey nergis-i mestūnde ruḥuñ nūrun ‘alā nūr / **‘Uṣṣāk** ruḥuñ görmek ile gül gibi mesrūr” (*Kaside 4, Mısra 2*).
3. “**‘Uṣṣākı** mey-i la‘l-i lebūn serḥoş idüptür / Bu ortada men ayuḳam ey gözleri maḥmūr” (*Kaside 4, Mısra 7*).

uzunlġ: *Süre yönünden uzun olma durumu.*

1. “Hāmidī-i bī-nevā cāndan du‘ācuñdur senūn / Şıdḳ ilen ‘ömrūn **uzunlġı** diler şām u seḫer” (*Kaside 3, Mısra 14*).

ü: *Ve bağlacı.*

1. “Baht u hıred **ü** devlet ile kanda varursa / Öñinde kılavuzluğu feth u zafer eyler”
(*Kaside 2, Mısra 27*).
2. “Sen Āşaf-ı şānīsin **ü** devletlü kapuñda / Āşaf gibi yüz var ola her gün saña müzdür” (*Kaside 4, Mısra 31*).
3. “Yār gitdi dirler **ü** men ağılaram tañlar rakīb / Ağladuğum derd ile budur ki dermānum gider” (*Gazel 9, Mısra 7*).
4. “Ol kim alur dil **ü** şabr u hıredi gāret ider / Mazhar-ı şüret-i zibā-yı fülāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 7*).
5. “Kesdi cefāsı bizden **ü** kıldı rakīb lutf / İgen de n’ola kıymasa ol bī-vefā bize”
(*Gazel 16, Mısra 5*).
6. “Tā reyāhīn içilür zevk ile şahbā-yı müdām / Depredür gül def **ü** bülbül hoş okur mizher ile” (*Gazel 17, Mısra 6*).
7. “Kerem it hüsn zekātı baña ey serv-i sehi / Ki işigüñde gedāyam men **ü** sen hüsn şehi” (*Gazel 23, Mısra 2*).
8. “Āh-ı dil **ü** sūz-ı cigeri terk idemez cān / Ger hod kesesin şem‘ gibi tīg ile başı”
(*Gazel 26, Mısra 3*).

ümmīd: *Arzu edilen, olması istenen bir şeyin gerçekleşebileceği ihtimalinin verdiği rahatlatıcı, ferahlatıcı duygu, olması istenen bir şeye duyulan beklenti, umut.*

1. “Saru yüzümi işigüñe sürmege geldüm / **Ümmīd** budur kim tutasın lutf ile ma‘zūr” (*Kaside 4, Mısra 44*).
2. “Devlet virici destüñi öpmek diler ancak / **Ümmīd** ki düstür vire lutf ile destür”
(*Kaside 4, Mısra 46*).

ümmīd-i vişāl: *Kavuşma ümidi.*

1. “**Ümmīd-i vişāl**ñ komadı kim ‘adem olsam / Tā bir dahı görsem meger ol tal‘at-ı pür-nūr” (*Kaside 4, Mısra 41*).

üstı: *Bir şeyin yukarıya, göğe doğru bakan yüzü, yüzeyi.*

1. “Yā Rab ol hāl-i ruh u la‘l-i lebi Hızır mı kim / Geh gül **üstinde** vü geh çeşme-i hayvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 6*).

2. “Ne sa‘âdetlüyimiş hindü-yı hâl-i siyehüñ / Ki gül **üstinde** durur dâyim anuñ hâb-gehi” (*Gazel 23, Mısra 8*).

üst2: *kendi.*

1. “Dünyâda Hıızrgibi buldum hayât-ı cāvîd / Tâ serv-ķâmetüñden **üstüme** düşdi sāye” (*Gazel 15, Mısra 4*).

üst3: *Birkaç şeyden birbirine göre yukarıda olan.*

1. “Ruğlarıñ **üstinde** kaçlarıñ hayâli bağlayan / Lâle vü gül üstine bir tâķ-ı müşgîn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 3*).
2. “Ruğlarıñ üstinde kaçlarıñ hayâli bağlayan / Lâle vü gül **üstine** bir tâķ-ı müşgîn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 4*).

üstine: *Ve, ayrıca.*

1. “Envâ‘-ı sa‘âdet bile yaşuñ uzun olsun Taht **üstine** bahtuñdan ola çeşm-i bedân dūr” (*Kaside 4, Mısra 50*).

üzre1: *Üzerinde.*

1. “Tâ yeñi ay gemisi yürür bu deñiz **üzre** / Baħr-ı kefüñ cihānı tâ ğarķ ider ‘atāya” (*Kaside 1, Mısra 31*).
2. “Haṭṭuñ **üzre** hâlüñ içer cām-ı la‘lüñ şanasıñ / Kūbbe-i firūze-rengüñ hūsrev-i firūzıdır” (*Gazel 6, Mısra 7*).

üzre2: *Üzerine.*

1. “Āferīn ol naħl-bendüñ destine kim luṭf ile / Ol bilürīn servüñ **üzre** sīb-i sīmīn bağladı” (*Gazel 21, Mısra 8*).

üzre3: *Gibi.*

1. “Ālemde kime kim naẓar-ı mihr ile baksa / Yüzüni şeref mesnedi **üzre** kamer eyler” (*Kaside 2, Mısra 24*).

V-v

vakt: *Çağ, zaman, devir.*

1. “Bezm-i bâğuñ ıtarabı **vaqtidür** imdi kim olur / Lâle envâ‘-ı çerâğ ile vü gül micmer ile” (*Gazel 17, Mısra 3*).

vaqt olma-: *Hiçbir zaman gerçekleşmemek.*

1. “Dağı **vaqt olmadı** ki ol şâh-ı hûbân / Beni yâd eyleye yârân içinde” (*Gazel 19, Mısra 9*).
2. “Dağı **vaqt olmadı** kim hayme-i ‘ıyş / Kuralım lâle vü reyhân içinde” (*Gazel 19, Mısra 11*).

var-: *Gitmek, ulaşmak.*

1. “Baht u hîred ü devlet ile kıanda **varursa**/ Öñinde kılavuzluğı feth u zafer eyler” (*Kaside 2, Mısra 27*).
2. “Çün leşker-i manşûrı diler kesr-i e‘âdî / Kıanda ki **varur** feth ile bir mülki cer eyler” (*Kaside 2, Mısra 30*).
3. “Ey mülâzımlar saña feth ile ikbâl ü zafer / Kıanda kim **varsañ** saña Hızır nebîdür râh-ber” (*Kaside 3, Mısra 2*).
4. “Sancağ-ı sultân senûñle yaraşur kim dünyâda / Nireye **varsañ** cihânı feth idersin ser-tâ-ser” (*Kaside 3, Mısra 8*).
5. “Kıanda **varur** râhat olmaz yâr cevrenden kaçan / ‘İşkuñuñ yolında bu dağı naşîhatdur baña” (*Gazel 2, Mısra 5*).
6. “**Varalım** ol şanem-i gül-‘ızâra yalvaralım / Belâ-yı firkat elinden nigâra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 1*).
7. “Yolına ger bilevüz k’ol şanem ne yolda geçer / Piyâde **varuban** ol şeh-suvârâ yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 12*).
8. “Hâmidî şâh-ı cihân-gîr gazâya **varıcak** / Nice kıalur kışı bu şehirde pâ-pesler ile” (*Gazel 17, Mısra 13*).

var: *Mevcut, evrende veya düşünce de yer alan, yok karşıtı.*

1. “Pâdişâhuñ himmetiyle ey şeh-i şâhib-kırân / Sen alursın kıanda kim **vardur** cihânda kıal‘alar” (*Kaside 3, Mısra 6*).

var ol-: *Bulunmak, mevcut olmak.*

1. “Sen Âşaf-ı şânîsin ü devletlü kıapuñda / Âşaf gibi yüz var ola her gün saña müzdür” (*Kaside 4, Mısra 32*).

varlık: *Para, mal, mülk, zenginlik, variyet.*

1. “Pîş-keş kıldı dehânına gönül zerrece cân / Neylesün ‘âşık-ı bî-çâre budur **varlığı**” (Gazel 27, Mısra 8).

vasf: *Methetme, övme.*

1. “Hâmidî’den ger kabûl olsa dehânuñ **vaşfını** / Bundan özge bu cihânda hîç kâr olmaz baña” (Gazel 1, Mısra 11).
2. “Ehl-i ‘irfân içre gülzâr-ı cemâlüñ **vaşfına** / Hâmidî gibi bulunmaz bir hoş-elhân Muştâfâ” (Gazel 3, Mısra 9).
3. “Gül kulağ tutar u bûlbûl güle karşı her şubh / Bu vefâsuz çemenüñ **vaşfın** okur defter ile” (Gazel 17, Mısra 10).

vasf-ı hat u hadd-i şeh-i cemşid-fer eyle-: *Cemşid gibi kudretli şahın yüzünü övmek.*

1. “Raḥm it baña ey şüh ki gönlüm gice gündüz / Vaşf-ı hat u hadd-i şeh-i Cemşid-fer eyler” (Kaside 2, Mısra 16).

vay: *Üzüntü ifade eder.*

1. “Hicr elinden çün teni terk itdüh ey cân **vay** aña / Ḥarmen-i cân andadur kim mâh-ı tâbân andadur” (Gazel 7, Mısra 5).

ve: *Ve bağlacı.*

1. “Yâr eger kılsa beni hâr elümden ne gelür / **Ve** ger öldürse beni zâr elümden ne gelür” (Gazel 5, Mısra 2).
2. “Dönmezem yâr yolından **ve** ger inanmaz iseñ / Ḥancerüñ ile cigerüm yar elümden ne gelür” (Gazel 5, Mısra 5).

vech-i şebih: *Benzerlik yönü, ortak nokta.*

1. “Şebehe hâl-i ‘ızâruñ n ‘ola beñzettüm ise / Çün mu‘ayyendür anuñ hüsnde **vech-i şebih**” (Gazel 24, Mısra 8).

vefâ-dâr: *Vefalı.*

1. “Şâhâ bu **vefâ-dâr** kuluñ Hâmidî ol kim / Saña dil ü cân ile du‘â-yı seher eyler” (Kaside 2, Mısra 35).

vefâ-dârlık: *Vefadar olma durumu, dostlukta süreklilik.*

1. “Ger bu resme unuda yār **vefā-dārlığı** / Gönçe-veş gitmeye hergiz bu gönül darlığı” (Gazel 27, Mısra 1).

vefāsuz: Vefası olmayan, sevgisi çabuk geçen, hakikatsiz, bivefa.

1. “Gül kulağ tutar u bülbül güle karşı her şubh / Bu **vefāsuz** çemenün vaşfın okur defter ile” (Gazel 17, Mısra 10).

velī: Ama, fakat, lakin.

1. “İşkuñun yolında Manşūram **velī** nā-pāydār / Ey dirīgā kim bu devlet pāydār olmaz baña” (Gazel 1, Mısra 7).

vey: Ve ey.

1. “Ey faẓl ile vü ‘adl ile her mülkde ma‘rūf / **Vey** cūd ile vü bezl ile şehirde meşhūr” (Kaside 4, Mısra 20).

vir-1: Işık kaynağının ışığı kendinden dışarıya doğru çeşitli yönlerle göndermesi.

1. “Tā encümüne nūr **virür** şāh-ı kevākib / Tā kutb mücāvır olur u meh sefer eyler” (Kaside 2, Mısra 49).

vir-2: Vermek, iletmek, ulaştırmak.

1. “Ġamdan penāh iderem ol şāh sāyesine / Kim sāyesi **virüpdür** fer sāye-i hümayā” (Kaside 1, Mısra 14).

vir-3: Bağışlamak, bahşetmek.

1. “Derd ü ġamı ki Hāmidī’nün ni‘meti durur / Şükr eylerem ki anı **virüpdür** Hūdā bize” (Gazel 16, Mısra 12).
2. “Zāhid mey-i gül-gün u ħab ile dirilimez / Hāk her kişiye **virmedi** bu ‘aql-ı ma‘āşı” (Gazel 26, Mısra 6).

visāl: Ulaşmak, kavuşmak.

1. “Ger gösterür yüzün bu gün ol dil-rübā bize / Yüz gösterür **vişâlde** yüz biñ şafā bize” (Gazel 16, Mısra 2).

vü: Ve bağlacı.

1. “Mağşūdı anuñ yüzüñi görmek durur ancağ / Aza **vü** çoğa dimeyesin kim nazar eyler” (*Kaside 2, Mısra 46*).
2. “Ey fażl ile **vü** ‘adl ile her mülkde ma‘rūf / Vey cūd ile vü bezl ile şehirde meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 19*).
3. “Ey fażl ile vü ‘adl ile her mülkde ma‘rūf / Vey cūd ile **vü** bezl ile şehirde meşhūr” (*Kaside 4, Mısra 20*).
4. “Tā gāh hāzān olsa cihān içre **vü** geh yaz / Mādām ki tesbīh ide her dāne-i engūr” (*Kaside 4, Mısra 47*).
5. “Yā Rab ol hāl-i ruḥ u la‘l-i lebi Hızr mı kim / Geh gül üstinde **vü** geh çeşme-i hayvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 6*).
6. “Ol perīnūñ kāmētini ger elif dirsem n’ola / Çün hatıdur āyet-i hūbī **vü** muşhaf yüzidür” (*Gazel 6, Mısra 4*).
7. “Za‘f-ı hālūmden eger haste tenüm bunda qalır / Terk ider cān tenümi **vü** dil-efgār gider” (*Gazel 8, Mısra 4*).
8. “Bezm-i bāguñ tarabı vaqtidür imdi kim olur / Lāle envā‘-ı çerāğ ile **vü** gül micmer ile” (*Gazel 17, Mısra 4*).

vücūd: *Beden, cisim, varlık.*

1. “Gönlümde kaçan zıkr iderem känd-i lebini / Ney gibi ser-ā-pāy **vücūdum** şekker eyler” (*Kaside 2, Mısra 4*).

vur-1: *Silahla yaralamak, öldürmek.*

1. “Tā hevāda **vura** cān-bāzlaruñ murğ-ı dilin / Ğamzesi kaşıyile tır ü kemāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 7*).

vur-2: *Batıcı veya kesici cisimleri saplamak, kakmak.*

1. “Her kim kemer-i kīnūñi bağlar ise Behrām / Kaşşāb gibi **vurur** anuñ biline sātūr” (*Kaside 4, Mısra 30*).

Y-y

yā(I): *Ey, seslenme sözü.*

1. “Yā Rab ebedī kıl bu şehūñ devlet ü ‘ömri / Zīrā ki cihānda heme dem hayrlar eyler” (*Kaside 2, Mısra 51*).

2. “**Yā** Rab ol hāl-i ruḥ u la‘l-i lebi Hızır mı kim / Geh gül üstinde vü geh çeşme-i hayvānda konar” (*Gazel 4, Mısra 5*).
3. “**Yā** Rab ol dilber ne gördi ‘āşık-ı bî-çāreden / Kim cefā vü cevriñi terk eyledi nā-gāhdan” (*Gazel 14, Mısra 3*).
4. “Ol güzel kim dirler aña serv-kaḍ oğlu Memi / Bursa ‘da **yā** Rab bizümle bir zaman yār ola mı” (*Gazel 22, Mısra 2*).

yā(II): Yay. (Yay ile Arap alfabesinin yirmi sekizinci harfi olan yā’nın şekil benzerliğinden faydalanmıştır.)

1. “Ger ğamzesi okıyla göre **yā** gibi kaşı / Sehminden ola māh-ı nevüñ gözleri şaşı” (*Gazel 26, Mısra 1*).

yād eyle-: Anmak, hatırlamak.

1. “Daḥı vaḳt olmadı ki ol şāh-ı ḥübān / Beni **yād eyleye** yārān içinde” (*Gazel 19, Mısra 10*).
2. “Hīç **yād eylemedi** Ḥāmidī-i sūḥteyi / Bu mu idi bizüm ile ol şanemüñ yārlığı” (*Gazel 27, Mısra 13*).

yād it-: Anmak, hatırlamak.

1. “Sünbül-i zülfüñ ile gül yüzüñi **yād iderem** / Gice gündüz kıluram āh u fiğān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 3*).

yağdur-: Yağmasını sağlamak.

1. “Ol ki çeşm-i ebrden her şubḥ bārān **yağdurur** / Firḳatüñde Ḥāmidī’nüñ nāle-i dil-süzıdır” (*Gazel 6, Mısra 13*).

yağmala-: Yağma etmek; zor kullanarak ele geçirmek, alıp gitmek; tüketmek.

1. “**Yağmaladı** şabr u ḥiredüm yaḳdı beni zār / Pervāneye gör şem‘-i ruḥuñ kim neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 11*).

yak-: Yıkma, zarara yol açmak, büyük bir zarara uğratmak, mahvetmek.

1. “**Yağmaladı** şabr u ḥiredüm **yaḳdı** beni zār / Pervāneye gör şem‘-i ruḥuñ kim neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 11*).

2. “Çün **yağdı** beni göñli sevindürdi raķībūñ / Gör bu güneşūñ nūrı ki taşā eser eyler” (*Kaside 2, Mısra 13*).

yākūt-gün: *Yakut rengi.*

1. “Dilūñ **yākūt-gün** balıķa beñzer / Kim oynar çeşme-i hayvān içinde” (*Gazel 18, Mısra 5*).

yalvar-: *Birinden ısrarlı bir biçimde, kendine acındıracak sözlerle, saygılı bir biçimde bir şey istemek.*

1. “Varalım ol şanem-i gül-‘ızāra **yalvaralım** / Belā-yı fırķat elinden nigāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 1*).
2. “Varalım ol şanem-i gül-‘ızāra yalvaralım / Belā-yı fırķat elinden nigāra **yalvaralım**” (*Gazel 11, Mısra 2*).
3. “Niyāz u ḥasret ile ḳapusına yüz sürelim / Şefi‘ idüp seg-i kūyını yāra **yalvaralım**” (*Gazel 11, Mısra 4*).
4. “Müsā‘id olsa eger rūzgār bizüm ile / Orada baş açuban rūzgāra **yalvaralım**” (*Gazel 11, Mısra 6*).
5. “Göñül bütün iken eyyām-ı ğamda şābir idük / Bu gün kim oldu göñül pāre pāre **yalvaralım**” (*Gazel 11, Mısra 8*).
6. “Bu derd-i hicre ki Ḥaḳ rūzī ḳıldı bize bugün / Egerçi idimezüz hīç çāre **yalvaralım**” (*Gazel 11, Mısra 10*).
7. “Yolına ger bilevüz k’ol şanem ne yolda geçer / Piyāde varuban ol şeh-suvārā **yalvaralım**” (*Gazel 11, Mısra 12*).
8. “Ger isteseñ ki yine Ḥāmidī gibi göresin / Ḥaṭ u ruḥı dün ü gün Kirdgāra **yalvaralım**” (*Gazel 11, Mısra 14*).

yār: *Sevgili, dost.*

1. “Ḳanda varur rāḥat olmaz **yār** cevrenden ḳaçan / ‘İşķuñuñ yolında bu daḥı naşīḥatdur baña” (*Gazel 2, Mısra 5*).
2. “**Yār** eger ḳılsa beni ḥār elümnden ne gelür / Ve ger öldürse beni zār elümnden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 1*).
3. “Dönmezem **yār** yolından ve ger inanmaz iseñ / Ḥancerūñ ile cigerüm yar elümnden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 5*).

4. “‘Āşıkam ‘āşık u benden eger incinür ise / Şehrden kava beni **yār** elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 8*).
5. “‘Āşıkun ‘ıydı kamer devrinde **yāruñ** yüzidür / Çeşm-i cânun sürmesi dil-dāruñ izi tozıdır” (*Gazel 6, Mısra 1*).
6. “Didiler şehrden ol mäh-ı vefā-dār gider / Dostlar neyleyelim çäre nedür **yār** gider” (*Gazel 8, Mısra 2*).
7. “Şabr kıl epsem otur **yār** gelince didiler / Dil nice şabr ide burada çü dil-dār gider” (*Gazel 8, Mısra 5*).
8. “**Yār** gitdi dirler ü men ağlaram tañlar rakīb / Ağladuğum derd ile budur ki dermānum gider” (*Gazel 9, Mısra 7*).
9. “Niyāz u hasret ile kapusına yüz sürelim / Şefi‘ idüp seg-i kūyını **yāra** valvaralım” (*Gazel 11, Mısra 4*).
10. “Ol güzel **yārı** ki cān ile cihāndur bilürem / Çemen-i cānda boyı serv-i revāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 1*).
11. “Mehi gördüm gice yıldızlar içre / Benüm **yārum** gibi hūbān içinde” (*Gazel 18, Mısra 12*).
12. “Ol güzel kim dirler aña serv-kaç oğlı Memi / Bursa ‘da yā Rab bizümle bir zaman **yār** ola mı” (*Gazel 22, Mısra 2*).
13. “Ger bu resme unuda **yār** vefā-dārlığı / Gönçe-veş gitmeye hergiz bu gönül darlığı” (*Gazel 27, Mısra 1*).

yār-: *Derin yara açmak.*

1. “Dönmezem yār yolından ve ger inanmaz iseñ / Hancerün ile cigerüm **yār** elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 6*).

yār ol-: *Dost olmak.*

1. “Derd ü hicründe baña **yār olmadı** şabr u karar / Sen baña yār olmayınca kimse yār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 3*).
2. “Derd ü hicründe baña yār olmadı şabr u karar / Sen baña **yār olmayınca** kimse yār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 4*).
3. “Derd ü hicründe baña yār olmadı şabr u karar / Sen baña yār olmayınca kimse **yār olmaz** baña” (*Gazel 1, Mısra 4*).
4. “Ben kaçan görsem seni kendümi aślā bilmezem / Baht **yār olmadığı** için ihtiyār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 6*).

yārān: *Arkadaşlar, dostlar.*

1. “Dağı vakt olmadı ki ol şāh-ı hūbān / Beni yād eyleye **yārān** içinde” (*Gazel 19, Mısra 10*).

varaş-: *Yakışmak, uymak.*

1. “Sancağ-ı sultān senūñle **yaraşur** kim dünyāda / Nireye varsañ cihānı feth idersin ser-tā-ser” (*Kaside 3, Mısra 7*).

varasık: *Uygun, münasip, layık.*

1. “Sipehi hüsni-ı hatıdur yeticek şāh-ı ruḥı / **Yaraşıkı** biledür hüsnde şāh u sipehi” (*Gazel 24, Mısra 4*).

yārlık: *Sevgililik.*

1. “Hîç yād eylemedi Ḥamidî-i sūḥteyi / Bu mu idi bizüm ile ol şanemūñ **yārlığı**” (*Gazel 27, Mısra 14*).

yaş: *Gözyaşı.*

1. “Kıslu **yaşumdan** şarāb-ı nāb u nālemden rebāb / Firḫatūñde her biri ‘ıyş ile işretdür baña” (*Gazel 2, Mısra 7*).

yaşuñ uzun olsun: *'ömriñ uzun olsun, var ol, sağ ol' anlamında kullanılan bir söz.*

1. “Envā’-ı sa‘adet bile **yaşuñ uzun olsun** / Taḥt üstine baḥtuñdan ola çeşm-i bedān dūr” (*Kaside 4, Mısra 49*).

yaşa-: *Yaşamak.*

1. “Ger ‘afv kılsa luṭf ile suç u günāhumız / Çok **yaşasun** sa‘adet ile pādīşāhumız” (*Beyit 1, Mısra 2*).

yat-: *Boylu boyunca uzanmak.*

1. “Ne mutludur cihānda ḥāl-i ḥālūñ / Ki **yatur** lāle vü reyḥān içinde” (*Gazel 18, Mısra 4*).
2. “Tenümde dil ḥayāl-i sünbülūñle / **Yatur** zencir ile zindān içinde” (*Gazel 18, Mısra 10*).

yaz: İlkbahar mevsimi.

1. “Tā gāh ḥazān olsa cihān içre vü geh **yaz** / Mādām ki tesbīh ide her dāne-i engūr” (*Kaside 4, Mısra 47*).
2. “Ki ança **yaz** ola bu dünyāda ki biz olmayalım / Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi sāğar- ile” (*Gazel 17, Mısra 11*).

yaz-: Yazmak, kaleme almak.

1. “Kırpügüm **yazdı** ciger kanı ile şaru yüzüme / Mācerā-yı dil-i hūn-ḥār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 3*).
2. “Hāmidī gerçi günāhuñ çok ise ğam yime kim / **Yazmaz** kâtib-i sır ‘āşık-ı mecnūn günehi” (*Gazel 24, Mısra 12*).

yazı: Ova, düzlük.

1. “Zulm ehlini şu resme zebūn eyledi ‘adlūñ / Kim maşhara tutar toğanı **yazıda** ‘uşfūr” (*Kaside 4, Mısra 28*).

yeñi ay: Hilal.

1. “Tā **yeñi ay** gemisi yürür bu deñiz üzre / Baḥr-ı kefüñ cihānı tā ğarķ ider ‘atāya” (*Kaside 1, Mısra 31*).

vet-: Olgunlaşma.

1. “Sipehi ḥüsn-i ḥatıdur **yeticek** şāh-ı ruḥı / Yaraşıkı biledür ḥüsnde şāh u sipehi” (*Gazel 24, Mısra 3*).

yılduz: Yıldız.

1. “Görmesün ḥurşid-i ikbālūñ cihān içre zevāl / Devletūñ **yılduzına** olsun sa‘ādet rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 16*).
2. “Mehi gördüm gice **yılduzlar** içre / Benüm yārum gibi ḥübān içinde” (*Gazel 18, Mısra 11*).

yine: Tekrar.

1. “Ger isteseñ ki **yine** Hāmidī gibi göresin / Haṭ u ruḥı dün ü gün Kirdgāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 13*).

2. “Gördi gül-zār-ı cemālin ol perī yüzlü **yine** / Hatt-ı ‘anber-bārdan hūsn ile pür-çin bağladı” (*Gazel 21, Mısra 9*).
3. “Kılmazam cev̄r ü cefā vü sitem ayruḡ didi āh / Kimden öğrendi **yine** buṅça cefā-kārlığı” (*Gazel 27, Mısra 4*).

yir vüzi: *Yeryüzü.*

1. “Çün gördi **yir yüzinde** naḡş-ı süm-i semendi / Teşbīh kıldı hūşīd cām-ı cihān-nümāya” (*Kaside 1, Mısra 21*).
2. “Paşa-yı felek-ḡadr Muḡammed Çelebi kim / Kıldı kerem ü ‘adl ile **yir yüzini** ma‘mūr” (*Kaside 4, Mısra 16*).

yirine: *Bir şeyin veya bir kimsenin yerini almak üzere.*

1. “Görelī la‘l gibi leblerüñi merdüm-i çeşm / Aḡıdur derd ile su **yirine** ḡan sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 6*).

yok: *Yok.*

1. “Murādı sensin ey māh Hāmīdī’nün / Cihānda **yokdur** özge ihtiyācı” (*Gazel 28, Mısra 12*).

volı: *Karada, havada, suda bir yerden bir yere gitmek için aşılın uzaklık, tarik.*

1. “Yolına ger bilevüz k’ol şanem ne **yolda** geḡer / Piyāde varuban ol şeh-suvārā yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 11*).

vol göster-: *Kılavuzluk etmek, yolu bilmeyene anlatmak, tarif etmek.*

1. “Ol şeker-leb iledür Hāmīdī’yi meykedeye / **Gösteren yol** baña mehdī-i zamāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 10*).

vol vir-: *Birine bir iş yapması için müsaade etmek.*

1. “**Yol vir** ki izüñe süreyin şaru yüzümi / Devletlü işigüñden olam men niḡe mehcūr” (*Kaside 4, Mısra 11*).

volz: *Gaye, uğur, maksat.*

1. “İşkuñuñ **yolında** Mañşūram velī nā-pāydār / Ey dirīgā kim bu devlet pāydār olmaz baña” (*Gazel 1, Mısra 7*).
2. “Ḳanda varur rāḡat olmaz yār cev̄rinden ḡaçan / ‘İşkuñuñ **yolında** bu daḡı naşīḡatdur baña” (*Gazel 2, Mısra 6*).

3. “Dönmezem yār **yolundan** ve ger inanmaz iseñ / Hancerüñ ile cigerüm yar elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 5*).
4. “Kıluruz hayl-i hayālün **yolına** cānı fedā / Zīrā biz ehl-i dilüz dünyāda mihmān severüz” (*Gazel 10, Mısra 5*).
5. “Yolına ger bilevüz k’ol şanem ne yolda geçer / Piyāde varuban ol şeh-suvārā yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 11*).
6. “Fedā kıldı **yoluñda** Hāmidī cān / Niçe bir şabr ide hicran içinde” (*Gazel 18, Mısra 13*).
7. “Hemīşe baş u cān oynar **yoluñda** / Kişi kim bildi dünyānuñ mīzācı” (*Gazel 28, Mısra 9*).

yürek: *Kalp.*

1. “Mihri **yüregüm** kanı kılur incü gözümde / Gün pertevi deñizde doluyı güher eyler” (*Kaside 2, Mısra 7*).

yüri-: *Yürümek.*

1. “Āşıqam serv-i gül-endāmuña kim ‘işve ile / Her taraf kim **yürise** tūbī olur hāk-i rehi” (*Gazel 23, Mısra 4*).

yürü-1: *Yol almak, yüzmek.*

1. “Tā yeñi ay gemisi **yürür** bu deñiz üzre / Baħr-ı kefün cihānı tā ğark ider ‘atāya” (*Kaside 1, Mısra 31*).

yürü-2: *Adım atarak ilerlemek, gitmek.*

1. “Hızr ile İlyās ikisi sağ u soluñdan **yürür** / Çün semendüne biniben idesin ‘azm-i sefer” (*Kaside 3, Mısra 11*).

yüz-1: *Kol, bacak, yüzgeç vb. organların özel hareketleriyle su yüzeyinde veya su içinde ilerlemek, durmak.*

1. “Hāmidī sensüz ğamuñ deñizine düşmiş **yüzer** / El-ġıyās urur umar ‘avn u meded sen şāhdan” (*Gazel 14, Mısra 11*).

yüz-2: *Herhangi bir durumun en aşırı derecesinde olmak.*

1. “Niçe aķa gözümdeñ kanlu yaşlar / Niçe bir **yüze** göñlüm kan içinde” (*Gazel 19, Mısra 4*).

yüz(I): *Yüz, suret, çehre.*

1. “Ol gül ki beñzedürler hüsn ile **yüzin** aya / Gün yüzi muşhafından kadr iledür bir āye” (*Kaside 1, Mısra 1*).
2. “Ol gül ki beñzedürler hüsn ile yüzin aya / Gün **yüzi** muşhafından kadr iledür bir āye” (*Kaside 1, Mısra 2*).
3. “Yüzini görmeyince ğam zülmeti dükenmez / Hürşid eger görünmez alur cihānı sāye” (*Kaside 1, Mısra 5*).
4. “Her şubh ki gül **yüzine** göñlüm nazar eyler
Cān bülbüline bağ-ı cinandan haber eyler” (*Kaside 2, Mısra 1*).
5. “İksir-i ğamı derd ile zerd eyledi **yüzüm** / Gör kim ğam-ı ‘ışķı nice toprakı zer eyler” (*Kaside 2, Mısra 5*).
6. “Ālemde kime kim nazar-ı mihr ile baksa / Yüzünü şeref mesnedi üzre kamer eyler” (*Kaside 2, Mısra 24*).
7. “Maķşudı anuñ **yüzüñi** görmek durur ancak / Aza vü çoķa dimeyesin kim nazar eyler” (*Kaside 2, Mısra 45*).
8. “Kırpügüm yazdı ciger kanı ile şaru **yüzüme**/ Mācerā-yı dil-i hūn-hār elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 3*).
9. “Āşıkun ‘ıydı kamer devrinde yāruñ **yüzidür** / Çeşm-i cānuñ sürmesi dil-dāruñ izi tozıdır” (*Gazel 6, Mısra 1*).
10. “Ol perinüñ kāmetini ger elif dirsem n’ola / Çün hatıdır āyet-i hūbī vü muşhaf **yüzidür**” (*Gazel 6, Mısra 4*).
11. “‘ Hāmidī gibi **yüzi** görmeklik için dururam / Neylerem burada çün ol māh-ı tībānum gider” (*Gazel 9, Mısra 9*).
12. “Ol kamer **yüzlü** temāşāya gidince mensüzin / Her gice Keyvāna dek feryād u efġānum gider” (*Gazel 9, Mısra 3*).
13. “Ay **yüzün** āyine-i şüret-i cāndur bilürem / Anda naķş-ı ruķ-ı dil-dār ‘ıyāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 1*).
14. “Tā gün **yüzünden** ırak itdi beni sitārem / Āhum hadengi irdi hicr-i ruķuñdan aya” (*Gazel 15, Mısra 7*).
15. “Ger gösterür **yüzin** bu gün ol dil-rübā bize / Yüz gösterür vişalde yüz biñ şafā bize” (*Gazel 16, Mısra 1*).

16. “Sünbül-i zülfüñ ile gül **yüzüñi** yād iderem / Gice gündüz kıluram āh u fiğān sen gideli” (*Gazel 20, Mısra 3*).

yüz göster-: Ortaya çıkmak.

1. “Ger gösterür yüzün bu gün ol dil-rübā bize / Yüz gösterür vişālde yüz biñ şafā bize” (*Gazel 16, Mısra 2*).

yüz sür-: Aşırı sevgi göstermek için yere eğilmek.

1. “Niyāz u ḥasret ile ḳapusına **yüz sürelim** / Şefi’ idüp seg-i kūyını yāra yalvaralım” (*Gazel 11, Mısra 3*).
2. “Ol gün ki **yüz sürerem** bir dem bu ḥāk-i pāya / Gün gibi ol şerefden başum irer semāya” (*Gazel 15, Mısra 1*).

yüzümi işigüñe sür-: Bir dilekte bulunmak için bir kişiye yalvarmaya gitmek.

1. “Saru **yüzümi işigüñe sürmege** geldüm / Ümmīd budur kim tutasın luṭf ile ma‘zūr” (*Kaside 4, Mısra 43*).

yüz(II): Yüzlerce.

1. “Sen Āşaf-ı şānīsın ü devletlü ḳapuñda / Āşaf gibi **yüz** var ola her gün saña müzdür” (*Kaside 4, Mısra 32*).
2. “Āferīn serv-i ḥırāmānına kim **yüz** nāz ile / Her taraf kim salınsa ‘āşık eyler ‘ālemi” (*Gazel 22, Mısra 5*).

yüz biñ: Yüz bin sayısı, çokluğu ifade etmek için kullanılmıştır.

1. “Ger gösterür yüzün bu gün ol dil-rübā bize / Yüz gösterür vişālde **yüz biñ** şafā bize” (*Gazel 16, Mısra 2*).

yüzinden: Neden, sebep.

1. “Virür şüret nişān ma‘nī **yüzinden** / Bu ma‘nī baña şüretten şataşdı” (*Gazel 25, Mısra 3*).

yüzlü: ...gibi yüzü olan.

1. “Bir mübārek **yüzlü** serversin ki devletlü olur / Pādişeh ḳatında her kim bulsa senden bir nāzar” (*Kaside 3, Mısra 9*).
2. “Ḳaçan ol serv ḳamer **yüzlü** çıkar ḥar-gāhdan / Luṭf ile alur ḥarāc-ı ḥüsn mihr ü māhdan” (*Gazel 14, Mısra 1*).

3. “Gördi gül-zār-ı cemālin ol perī **yüzlü** yine / Hatt-ı ‘anber-bārdan hüsn ile pür-çin bağladı” (*Gazel 21, Mısra 9*).

Z-z

ẓa‘f-ı hāl: *Durumun zayıflığı, dermansız hâl.*

1. “**Ẓa‘f-ı hāl**ümden eger hāste tenüm bunda kalur / Terk ider cān tenümi vü dil-efgār gider” (*Gazel 8, Mısra 3*).

zāhid: *Çok dindar olup irfanı olmayan kimse, kaba sofu.*

1. “**Zāhid** mey-i gül-gün u hab ile dirilimez / Hakk her kişiye virmedi bu ‘aql-ı ma‘āşı” (*Gazel 26, Mısra 5*).

zaman: *Zaman, vakit.*

1. “Ol güzel kim dirler aña serv-quad oğlu Memi / Bursa ‘da yā Rab bizümle bir **zaman** yār ola mı” (*Gazel 22, Mısra 2*).

zārı: *Ağlamak, inlemek.*

1. “Yağmaladı şabr u hıredüm yakdı beni **zār** / Pervāneye gör şem‘-i ruḥuñ kim neler eyler” (*Kaside 2, Mısra 11*).
2. “Yār eger kılsa beni hār elümden ne gelür / Ve ger öldürse beni **zār** elümden ne gelür” (*Gazel 5, Mısra 2*).
3. “Çü ğamdan doldı gönüm ağlaram **zār** / Meseldür kim kazan çün doldı taşdı” (*Gazel 25, Mısra 7*).

zār2: *Zayıf, dermansız.*

1. “Bu nücüm-ı felekī maḥmili ardınca gice / Her biri çeng gibi inleyiben **zār** gider” (*Gazel 8, Mısra 8*).

zāt: *Kendi.*

1. “Çün mesned-i iḳbālde **zātuñ** ola āmir / Çerḥ ü felek ü encüm ola emrüne me‘mür” (*Kaside 4, Mısra 23*).

zebūn eyle-: *Aciz, karşı koyamaz duruma getirmek.*

1. “Zulm ehlini şu resme zebûn eyledi ‘adlûñ / Kim mashâra tutar toğanı yazıda ‘uşfûr” (*Kaside 4, Mısra 27*).

zekât: Zenginlerin sahip olduğu mal ve paranın kırkta birinin dağıtılmasını öngören, İslam'ın beş şartından biri.

1. “Kerem it hüsn **zekâtı** baña ey serv-i sehi / Ki işigüñde gedâyam men ü sen hüsn şehi” (*Gazel 23, Mısra 1*).

zencîr: Zincir, sevgilinin saç bölüğü.

1. “Tenümde dil hayâl-i sünbülünle / Yatur **zencîr** ile zindân içinde” (*Gazel 18, Mısra 10*).
2. “Müselsel zülfüne gönlüm dolaşdı / Delü **zencîre** bir dahı ulaşdı” (*Gazel 25, Mısra 2*).

zer eyle-: Altın etmek.

1. “İksîr-i ğamı derd ile zerd eyledi yüzüm / Gör kim ğam-ı ‘ışkı nice toprakı **zer eyler**” (*Kaside 2, Mısra 6*).

zerd eyle-: Sarartmak, soldurmak.

1. “İksîr-i ğamı derd ile **zerd eyledi** yüzüm / Gör kim ğam-ı ‘ışkı nice toprakı **zer eyler**” (*Kaside 2, Mısra 5*).

zerre: Çok küçük parçacık.

1. “Hicrân eger kılsa cānuma kaşdı biñ kez / Bir **zerre** yimezem ğam şükr eylerem Hudāya” (*Kaside 1, Mısra 12*).
2. “Ol ‘ıyân nurı ki maṭlûbıdur ehl-i nazaruñ / Dili her **zerrenüñ** içinde nihāndur bilürem” (*Gazel 13, Mısra 4*).

zerrece: Zerre kadar.

1. “Pîş-keş kıldı dehānına göñül **zerrece** cān / Neylesün ‘āşık-ı bî-çāre budur varlığı” (*Gazel 27, Mısra 7*).

zevâl görme-: Batmamak, sona ermemek.

1. “**Görmesün** hürşîd-i ikbâlûn cihân içre **zevâl** / Devletün yıldızına olsun sa‘âdet rāh-ber” (*Kaside 3, Mısra 15*).

zevk: Hoşa giden veya çekici bir şeyin elde edilmesinden, düşünülmesinden doğan hoş duygu, haz .

1. “Andan ötrü severem **zevk** ile şîrîn lebini / Ki lebi çāšnî-i şîre-i cāndur bilürem” (*Gazel 12, Mısra 5*).
2. “Tâ reyāhîn içilür **zevk** ile şahbā-yı müdām / Depredür gül def ü bülbül hoş okur mizher ile” (*Gazel 17, Mısra 5*).

zihî: Ne güzel, ne hoş, ne iyi.

1. “**Zihî** mihrûn dil-i vîrân içinde / Maḳāmı derd-i ‘ışkuñ cān içinde” (*Gazel 18, Mısra 1*).
2. “**Zihî** mihr-i ruḥuñ göñlüm sirācı / Ayāguñ toprakı hürşîd tācı” (*Gazel 28, Mısra 1*).

zıkr it-: Anmak.

1. “Göñlümde kaçan **zıkr** iderem ḳand-i lebini / Ney gibi ser-ā-pāy vücūdum şekker eyler” (*Kaside 2, Mısra 3*).

zindān: İçine tutukluların, hükümlülerin konulduğu kapalı yer.

1. “Tenümde dil hayāl-i sünbülünle / Yatur zencîr ile **zindān** içinde” (*Gazel 18, Mısra 10*).

zinde kıl-: Canlandırmak; ihya etmek, sıkıntısını gidermek.

1. “Uşşakı **zinde kılduñ** cūd ile her birini / Luṭf ile hem nazar ḳıl bu rind-i bî-nevāya” (*Kaside 1, Mısra 29*).

zîr ü zeber eyle-: Yıkma, harap etmek.

1. “Gün muḥterik olur nazar-ı ḳahrı dilerse / Gerdūnda evi ḥışm ile **zîr ü zeber eyler**” (*Kaside 2, Mısra 26*).

zîrā: Çünkü, şundan dolayı, şu sebeple.

1. “Yā Rab ebedī kııl bu şehūñ devlet ü ‘ömri / **Zīrā** ki cihānda heme dem hayrlar eyler” (*Kaside 2, Mısra 52*).
2. “Kıluruz hayl-i hayālūñ yolına cānı fedā / **Zīrā** biz ehl-i dilüz dünyāda mihmān severüz” (*Gazel 10, Mısra 6*).

zīr-i destūñ eyile-: Egemenliği altına almak, boyun eğdirmek, kendine uydurmak.

1. “Hürşīdi **zīr-i destūñ eyledi** çerh-i atlas / Tā devletūñ dayansun altınlu müttekāya” (*Kaside 1, Mısra 25*).

zulm: Güçlü bir kimsenin yasaya veya vicdana aykırı olarak başkasını uğrattığı kötü durum, kıyğı, eziyet, ceza.

1. “Zulm ehlini şu resme zebūñ eyledi ‘adlūñ / Kim mashāra tutar toğanı yazıda ‘uşfūr” (*Kaside 4, Mısra 27*).

zulmet: Karanlık.

1. “Yüzini görmeyince ğam **zulmeti** dükenmez / Hürşīd eger görünmez alur cihānı sāye” (*Kaside 1, Mısra 5*).

zücāc: Sırça, cam şişe.

1. “Senūñ mihrūñledir göñlüm münevver / Belī mişbāh ider rüşen **zücācı**” (*Gazel 28, Mısra 4*).

Zühre: Çolpan, Venüs.

1. “Eflākde medhūñi okur şevk ile **Zühre**/ Her şubh kim ala eline çeng ile tanbūr” (*Kaside 4, Mısra 25*).

zülf: Yüzün iki tarafından sarkan saç lülesi.

1. “**Zülfüñe** girdi göñül ‘ışk ile baş oynamağa / Kim bahādır olan er gicede meydānda konar” (*Gazel 4, Mısra 9*).
2. “Müsel sel **zülfüñe** göñlüm dolaşdı / Delü zencīre bir dahı ulaşdı” (*Gazel 25, Mısra 1*).
3. “Geh şıdı gāh dürüst eyledi **zülf**i dilümi / Kim görüpdür hele bu vech ile dil-dārılığı” (*Gazel 27, Mısra 5*).

zülf ü hāl: Yüzün iki tarafından sarkan saç lülesi ve ben.

1. “İster iseñ ey gönül meydān-ı ‘ışķa girmege / Zülf ü hālın gözlegil kim
gū vü çevgān andadur” (*Gazel 7, Mısra 4*).

4. BÖLÜM

SONUÇ

Bu çalışmada Mevlânâ Hâmidî'nin Farsça divanı içinde karışık bir biçimde bulunan Türkçe şiirlerin bağlamalı dizini oluşturulmuştur ve söz varlığı incelenmiştir. Çalışma sonucu elde edilen veriler şunlardır:

1. İncelenen şiirlerde *adlar, fiiller, sıfatlar, zamirler, zarflar, edatlar, bağlaçlar, ünlemler, ikilemeler, deyimler, atasözleri, ilişki sözleri (kalıp sözler), Arapça ve Farsça yapıtlı tamlamalar* olmak üzere toplam 1018 söz tespit edilmiştir. Metinlerin genel söz varlığını oluşturan bu öğelerden en yaygın kullanılan adlardır.

2. *Adlar* 23 başlık altında incelenmiştir. *Kişi adları* 15, *yer adları* 4, *hayvan adları* 7, *insan bedeni ile ilgili adlar ve organ adları* 42, *meslek adları* 5, *siyaset unvan ve hükümdarlık ile ilgili adlar* 13, *savaş ve askerlik ile ilgili adlar* 7, *dini inanç ile ilgili adlar* 15, *eşya ve araç gereç adları* 14, *giyim kuşam adları* 2, *yiyecek içecek adları* 2, *renk adları* 3, *coğrafya ve yeryüzü şekilleri ile ilgili adlar* 11, *hava gökyüzü ve gök bilimi ile ilgili adlar* 25, *değerli taş ve madde adları* 3, *mimari ile ilgili adlar* 4, *bitki çiçek ve orman adları* 13, *insanlara ait vasıflar duygular ve davranış biçimleri ile ilgili adlar* 141, *zaman ve mevsim ile ilgili adlar* 11, *musiki ile ilgili adlar* 6, *karanlık ve aydınlık kavramları ile ilgili adlar* 9, *yer veya yön belirten adlar* 14, *benzetme ifade eden adlar* 2 olmak üzere toplam 368 ad tespit edilmiştir. Bu başlıklardan *insanlara ait olan vasıflar duygular ve davranış biçimleri ile ilgili adlar* en fazla kullanılan gruptur.

3. *Fiiller*; *basit fiiller, türemiş fiiller ve birleşik fiiller* olmak üzere üç grupta incelenmiştir. Şiirlerde 47 basit fiil tespit edilmiş olup en sık kullanılan fiil *gît-* fiilidir ve metinde 26 kez tekrar edilmektedir. Türemiş fiillerin ise 48 tane olduğu tespit edilmiştir. Bu fiillerden en çok kullanılan *kon-* şiirlerde 13 defa tekrar edilmiştir. Metinlerde 105 adet birleşik fiil tespit edilmiştir. Bunlardan en çok kullanılan *nazar kıl-*, *sabr it-*, *terk it-* birleşik fiilleri 3 kez tekrar etmektedir.

4. *Sıfatlar, Nitelik Sıfatları ve Belirtme Sıfatları* olarak iki ana başlık altında toplanmıştır. *Belirtme sıfatları* da kendi içinde dört başlığa ayrılmıştır. *İşaret(gösterme) sıfatları* 6, *sayı sıfatları* 4, *soru sıfatları* 1, *belirsizlik sıfatları* 4 olmak üzere 15 belirtme sıfatı ile 17 nitelik sıfatı tespit edilmiştir. Bu grupta toplam 32 sıfat kullanılmıştır.

5. *Zamirler*; *kişi zamirleri* 6, *işaret zamirleri* 3, *soru zamirleri* 3, *belirsizlik zamirleri* 5, *dönüşlülük zamirleri* 6 olmak üzere toplam 23 zamirden oluşmaktadır. Bu

zamirlerden en çok kullanılan *ben* kişi zamiri 37 kez tekrar etmektedir.

6. *Zarflar*; *durum zarfları* 26, *zaman zarfları* 21, *yer yön zarfları* 9, *azlık çokluk zarfı* 1, *soru zarfları* 10 kez olmak üzere 67 tanedir ve zarflardan en çok kullanılan grup *durum zarflarıdır*.

7. Metinde 11 farklı edat kullanılmıştır bu edatlar arasında en sık kullanılan *ile* edatı 72 kez tekrar etmektedir.

8. *Bağlaçlar* başlığı altında topladığımız 25 farklı bağlaç tespit edilmiştir. Bu bağlaçlardan en çok kullanılan *kim* bağlacı 55 kez tekrar etmektedir.

9. *Ünlemler* başlığı altında toplayabileceğimiz 11 farklı ünlem tespit edilmiştir. Bu ünlemler arasında en çok kullanılan ünlem 24 kez tekrar eden *ey* ünlemidir.

10. Çalışmada 42 farklı ikileme tespit edilmiştir. Bu ikilemeler kuruluş şekillerine göre dört ayrı grupta incelenmiştir. *Aynı sözcüğün tekrarıyla kurulan ikilemeler* 2, *zıt anlamlı sözcüklerle kurulan ikilemeler* 1, *yakın anlamlı sözcüklerle kurulan ikilemeler* 1, *Arapça ve Farsça bağlaçlarla kurulan ikilemeler* 38 kez kullanılmıştır. En çok kullanıma sahip ikilemeler *Zıt Anlamlı Sözcüklerin Tekrarı ile Kurulan İkilemeler* başlığı altında geçen *gece gündüz* ikilemesi ve Arapça veya Farsça Bağlaçlarla Kurulan İkilemeler başlığı altında geçen Lale vü Reyhan ikilemesidir.

11. Metinde 68 deyim tespit edilmiştir en çok kullanılan 2 deyim *elimden ne gelir* deymi ile “ne çıkar” anlamında kullanılan *n’ola* deyimidir ve altışar kez tekrar edilmiştir.

12. Metinde 1 atasözü tespit edilmiştir. Şekil ve anlam bakımından deyim görünümünde olan bu atasözü “meseldür kim” söz grubu ile ifade edildiği için atasözü başlığı altında değerlendirilmiştir.

13. *Kalıp Sözler* kısmında değerlendirdiğimiz 2 söz grubu bulunmaktadır.

14. *Arapça ve Farsça Yapılı Tamlamalar* başlığı altında toplam 168 Söz grubu tespit edilmiştir. Bunlardan bir tanesi Arapça yapılı tamlama, 167 tanesi Farsça yapılı tamlamadır. Farsça yapılı tamlamalar arasında kullanım sıklığı en fazla olan *serv-i hırâmân* tamlaması 5 kez tekrar etmektedir.

Yukarıdaki verilerden yararlanılarak şu çıkarımlar yapılabilir:

Çalışmada incelenen şiirlerin sözcük türlerinin kullanımı bakımından zengin olduğu görülmüştür.

Şiirlerde en çok kullanım alanına sahip olan adlardır. Kendi içinde de 23 başlığa ayrılan adlardan bazıları şiirlerde ilk anlamlarının dışındaki anlamıyla kullanılarak söz sanatlarında yer almıştır. Bu durum da adların yalnızca söz varlığında değil şairin edebî

dünyasında da büyük önemi olduğunu göstermektedir.

Şiirlerde basit, türemiş ve birleşik yapılı fiillerin olduğu görülmektedir. Özellikle birleşik fiiller oluşturulurken yabancı kökenli kelimelerden bolca yararlanılmış olması fiillerle ilgili söz varlığının dönemin edebî dilinden büyük ölçüde etkilendiğini göstermektedir. Bu etkilenme aynı zamanda Türkçenin fiillerdeki türetme gücünü de göstermektedir.

Şiirlerdeki nitelik sıfatlarından bazıları Türkçe ekler alsalar da nitelik sıfatları yabancı kökenlidir. Bunun aksine belirtme sıfatlarının birkaç yabancı kökenli sıfat dışında çoğunun Türkçe olduğu görülmüştür. Dört alt başlık altında incelenen belirtme sıfatlarından en çok kullanılan *ol* işaret sıfatı, bir yerde de *o* şekliyle kullanılmış ve her iki kullanımıyla metinlerde toplamda 47 kez tekrar edilmiştir.

Zamirler bakımından oldukça zengin olan metinlerde en çok kullanılan grup, şahıs zamirleri olmuştur. Şahıs zamirlerinden 1.teklik şahıs zamiri olan *ben* zamiri 37, aynı zaminin *men* şeklinde kullanımı da 9 kez tekrar edilmiştir. Bu ikili kullanım, şiirlerin Doğu Türkçesi özelliklerini de bünyesinde barındırdığını ve şairin daha önce de bulunduğu coğrafyaların dil özelliklerini şiirlerine yansıttığını göstermektedir. Dönüşlülük zamirlerinde görülen ve aynı anlamda kullanılan *hod*, *kedüz*, *kendü*, *ķendüz* sözcükleri de şairin kelime hazinesinin hem Farsça hem de Türkçe etkisinde olduğunu düşündürmektedir.

Metinlerde en çok tekrar edilen *kim* bağlacı, *ki*'li şekliyle beraber toplamda 99 kez kullanılmıştır. Farsça kökenli bir bağlaç olmasına rağmen Türkçe şiirler içinde bu kadar kullanım alanına sahip olması, Türkçenin pek çok kelime gibi yabancı kökenli bağlaçlarla da uyum sağlayabilme zenginliğini göstermektedir.

Şiirlerden en çok kullanılan *ey* ünleminin yanı sıra eklendiği ada “ey” hitabı anlamı katan Farsça *-â* ekinin kullanıldığı görülmüştür. Bu durumun, diğer söz varlığı gruplarında da olduğu gibi dönemin etkili edebî dillerinden birinin Farsça olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

İkilemelerin kuruluş şekillerine bakıldığında, ikilemelerin büyük çoğunluğunu Arapça ve Farsça bağlaçlarla kurulan ikilemelerin oluşturduğu görülmektedir. Divan edebiyatında sıkça karşılaştığımız bu durum gerek beyitlerdeki anlamı pekiştirmek gerek vezin uyumu sağlamak için iki kelimenin Arapça veya Farsça bir bağlaçla birbirine bağlanarak kullanılmasından kaynaklanmaktadır. Bu da şiirlerin yazıldığı dönemdeki etkili edebî dillerin Arapça ve Farsça olduğunu bir kez daha göstermektedir.

İncelenen şiirler deyimler bakımından zengindir. Tespit edilen deyimlere

bakıldığında bu deyimlerden bazılarının Arapça ve Farsça gibi yabancı kökenli sözcüklere *it-*, *eyle-*, *ol-*, *kıl-* gibi Türkçe fiiller getirilerek oluşturulduğunu görmekteyiz. Bu durum bize, dönemin Türkçesinin yabancı kökenli sözcüklerden etkilense de bunları bünyesine alarak kendi kalıplaşmış söz gruplarını oluşturabildiğini ve dönemin edebî eserlerinde bu tür deyimlerin geniş bir kullanım alanı olduğunu göstermektedir.

Şiirlerde 1 tane Arapça tamlama dışında hepsinin Farsça yapılı olması dikkat çekmektedir. Bunun yanında yapı bakımından Farsça olmalarına rağmen bu tamlamaların içinde pek çok Arapça kökenli kelime barındırdıkları görülmektedir. Bu durum şiirlerin yazıldığı dönemde diğer edebî dillerin Türkçeyi hangi yönlerden etkilediğini göstermektedir.

İncelenen şiirlerde içerik bakımından en çok ayrılık ve özlem temaları görülmektedir. Bu durum Hâmidî'nin saraydan uzaklaştırılıp geri dönmek için bu şiirleri yazmasından kaynaklanmaktadır. Şiirlerin yazılış amacının etkisi söz varlığına da yansımıştır. Hâmidî, pek çok farklı coğrafyada ve Fatih Sultan Mehmet'in çok yakınlarında bulunmuş bir şairdir. Bu sebeple onun Türkçe şiirleri hem sarayın hem de dönemin farklı coğrafyalarının edebiyatına bir bakış olanağı sunması bakımından büyük önem taşımaktadır. Bu şiirler bize; Türkçenin anlatım gücünü, değişim ve gelişimini tekrar göstermektedir.

KAYNAKÇA

- Aksan, D. (2008). *Türkçenin Gücü*. Ankara: Bilgi.
- Aksan, D. (2015). *Türkçenin Sözcük Varlığı*. Ankara: Bilgi.
- Aksoy, Ö. A. (2018). *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü 1*. İstanbul: İnkılâp.
- Aksoy, Ö. A. (2018). *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü 2*. İstanbul: İnkılâp.
- Akyalçın, N. (2007). *Türkçe İnkilemeler Sözlüğü*. Ankara: Anı.
- Albayrak, N. (2009). Türkiye Türkçesinde Atasözleri. İstanbul: Kapı.
- Ayverdi, İ (2010). *Misalli Büyük Türkçe Sözlük*. İstanbul: Kubbealtı.
- Banguoğlu, T. (2019). *Türkçenin Grameri*. Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Çobanoğlu, Ö. (2004). Türk Dünyası Ortak Atasözleri Sözlüğü. Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı.
- Çotuksöken, Y. (1994). Deyimlerimiz. İstanbul: Özgül.
- Devellioğlu, F. (2013). *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*. Ankara: Aydın.
- Dilçin, C. (2018). *Yeni Tarama Sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Doğan, A. (2009). *Büyük Türkçe Sözlük*. Ankara: Akçağ
- Ergin, M. (2013). Türk Dil Bilgisi. İstanbul: Bayrak.
- Ertaylan, İ.H. (1949). *Külliyât-ı Dîvân-ı Mevlânâ Hâmidî*. İstanbul: İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Yay.
- Eyüboğlu, E. K. (1973). On Üçüncü Yüzyıldan Günümüze Kadar Şiirde ve Halk Dilinde Atasözleri ve Deyimler. C. I-II, İstanbul: Doğan Kardeş Matbaacılık.
- Gökdayı, H. (2011). *Türkçede Kalıp Sözler*. İstanbul: Kriter.
- Gölpınarlı, A. (2017). Tasavvuftan Dilimize Geçen Deyimler ve Atasözleri. İstanbul: İnkılâp.
- Gönen, S. (2011). Batı Türklerinin Manzum Atasözleri. Konya: Kömen.
- Hacıeminoğlu, N. (1991). *Türk Dilinde Yapı Bakımından Fiiller*. Ankara: Kültür Bakanlığı.
- Hacıeminoğlu, N. (1992). *Türk Dilinde Edatlar*. İstanbul: Millî Eğitim Bakanlığı.
- Hatiboğlu, V. (1981). *Türk Dilinde İnkileme*. Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Hengirmen, M (1994). Deyimler Sözlüğü. Ankara: Engin.
- İmer, K. ve Kocaman, A. ve Özsoy, A. S. (2011). *Dilbilim Sözlüğü*. İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi.
- Kaçalin, M. S. (2019). Bölge Ağzlarında Atasözleri ve Deyimler. Ankara: Türk Dil Kurumu

- Kanar, M. (1998). *Farsça Türkçe Sözlük*. İstanbul: Say.
- Kanar, M. (2018). *Eski Anadolu Türkçesi Sözlüğü*. İstanbul: Say.
- Korkmaz, Z. (1992). *Gramer Terimleri Sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Korkmaz, Z. (2019). *Türkiye Türkçesi Grameri - Şekil Bilgisi*. Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Köprülü, Fuad. (1999). *Edebiyat Araştırmaları*. Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Mutçalı, S. (1995). *Arapça - Türkçe Sözlük*. İstanbul: Dağarcık.
- Özön, M. N. (2012). *Büyük Osmanlıca-Türkçe Sözlük*. İstanbul: İnkılâp.
- Pakalın, M. Z. (1993). *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*. C. I-II-III. İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı.
- Pala, İ. (2015). *Ansiklopedik Divân Şiiri Sözlüğü*. İstanbul: Kapı.
- Parlatır, İ. (2007). *Atasözleri ve Deyimler - II Deyimler*. Ankara: Yargı.
- Parlatır, İ. (2010). *Atasözleri ve Deyimler - I Atasözleri*. Ankara: Yargı.
- Parlatır, İ. (2012). *Osmanlı Türkçesi Sözlüğü*. Ankara: Yargı.
- Püsküllüoğlu, A. (2002). *Öz Türkçe Sözlük*. Ankara: Arkadaş.
- Sami, Ş. (2015). *Kamus-ı Türkî*. İstanbul: Şifa.
- Tiken, K. (2020). *Eski Türkiye Türkçesinde Edatlar, Bağlaçlar, Ünlemler ve Zarf-Fiiller*. Ankara: Türk Dil Kurumu
- Tulum, M. (2011). *17. Yüzyıl Türkçesi ve Söz Varlığı*. Ankara: Türk Dil Kurumu
- Türk Dil Kurumu, (2012). *Yazım Kılavuzu*. Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Türk Dil Kurumu. (2019). *XIII. Yüzyıldan Beri Türkiye Türkçesiyle Yazılmış Kitaplardan Toplanan Tanıklarıyla Tarama Sözlüğü* (8 Cilt). Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Türk Dil Kurumu. (2019). *Türkçede Batı Kökenli Kelimeler Sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Türk Dil Kurumu. (2019). *Türkiye’de Halk Ağzından Derleme Sözlüğü* (6 cilt). Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Türk Dil Kurumu. (2019). *Türkçe Sözlük*. Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Ünlü, S. (2012). *Harezmi Altınordu Türkçesi Sözlüğü*. Konya: Eğitim.
- Ünlü, S. (2013). *Çağatay Türkçesi Sözlüğü*. Konya: Eğitim.
- Ünver, İ. (1997). “Hâmidî Maddesi”. *TDV İslam Ansiklopedisi*, s. 461-462.
- Ünver, İ. (1974). Hâmidî’nin Türkçe Şiirleri . *Türkoloji Dergisi* , 6 (1) , 0-0 . DOI: 10.1501/Trkol_0000000063
- Vardar, B. (2002). *Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü*. İstanbul: Multilingual.

- Yeğin, A. ve Badıllı, A. ve İsmail, H. ve Çalım, İ. (1990). Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Büyük Lūgat. İstanbul: Türdav.
- Yurtbaşı, M. (1996). *Örnekleriyle Deyimler Sözlüğü*, Ankara.

İNTERNET KAYNAKLARI

<http://www.lugatim.com/>

ÇEVİRİ YAZILI METİNLER

KASİDELER

I

KAŞİDE'İ Be-ZEBÂN-I TÜRKİ, HEM
Der-MEDH-İ PÂ-
DİŞÂH-I İSLAM HÂLLEDE 'ÖMREHU
VE DEVLETEHU

Ol gül ki beñzedürler hüsn ile yüzün aya
Gün yüzi muşhafından kadr iledür bir âye

Tâ aya nisbet itdüm hırşid-i tal'atını
Atdı külâhını ay bu şâdiden semâya

Yüzini görmeyince gam zulmeti dükenmez
Hırşid eger görünmez alur cihânı sâye

Kılsa nazar irişür gön'lüme tır-i gamze
Sultân nazar kılsa devlet irür gedâya

Men itmezem şikâyet hicr-i ruhuñdan
ammâ
Her gice peyk-i âhum ahvâlümü dir aya

Hicrân eger kılsa cânuma kaçd biñ kez
Bir zerre yimezem gam şükr eylerem
Hudâya

Gamdan penâh iderem ol şâh sâyesine
Kim sâyesi virüpdür fer sâye-i hümâya

Ol hüsrev-i zamâne ol gevher-i yegâne

Kim Rûmdan irişdi âvâzesi Hıtâya

Sultân Muhammed ibni sultân Murâd-ı
Ġâzi

Ki elķâbını felek bir hırşid-i çerh-pâye

Çeşm-i kevâkib için hırşid hâk-i râhı
Bu hâven-i zer içre her gün ider şilâye

Çün gördi yir yüzinde naķş-ı süm-i semendi
Teşbih kıldı hırşid cām-ı cihân-nümâya

Şâhâ seni güneşe nisbet şunuñ gibidür
Kim bir kişi güneşi nisbet ide Sühâya

Hırşidi zir-i destün eyledi çerh-i atlas
Tâ devletün dayansun altunlu müttekâya

Ay ile gün bilürler kim Hâmidî-i miskîn
Dâyim du'âlar eyler sen şâh-ı meh-liķâya

'Uşşakı zinde kılduñ cüd ile her birini
Luţf ile hem nazar kıl bu rind-i bî-nevâya

Tâ yeñi ay gemisi yürür bu deñiz üzre
Baħr-ı kefün cihânı tâ ġarķ ider 'atâya

Ebr-i kefün hemişe tâ haşr fâyız olsun
Şöyle ki tâze tutsun âfâķı aydan aya

II

KAŞİDE-İ DİĞER-İ TÜRKİ HEM DER-

MEDH-İ HAZRET-İ PADİŞAH-I İSLAM
HALLEDE 'ÖMREHU ve DEVLETEHU

Her şubh ki gül yüzine gönlüm nazar eyler
Cân bülbüline bâğ-ı cinandan haber eyler

Gönlümde kaçan zıkr iderem kand-i lebini
Ney gibi ser-â-pây vücūdum şekker eyler

İksir-i gamı derd ile zerd eyledi yüzüm
Gör kim gam-ı 'ışkı nice toprakı zer eyler

Mihri yüregüm kanı kılur incü gözümde
Gün pertevi deñizde doluyı güher eyler

Her tır kim ol gamze benüm gönlüme atar
Bî-çâre gönül karşuda şinem siper eyler

Yağmaladı şabr u hıredüm yakdı beni zâr
Pervāneye gör şem'-i ruhuñ kim neler eyler

Çün yakdı beni gönli sevindürdi rakıbüñ
Gör bu güneşüñ nûrı ki taşā eser eyler

Rahm it baña ey şüh ki gönlüm gice gündüz
Vaşf-ı haṭ u hadd-i şeh-i Cemşid-fer eyler

Hurşid-i zamān şāh-ı cihān hüsrev-i gāzi
Ki elkābını gerdün şeh-i 'ālî-güher eyler

Sultān-ı selātin-i zamān Şāh Muhammed
Kim saltanat-ı memleket-i baḥr ü ber eyler

Ol luṭf u kerem kāmı ki bu devr-i zamānda
Hurşid felekde ğazabından hāzer eyler

'Älemde kime kim nazar-ı mihr ile baksa
Yüzünü şeref mesnedi üzre kamer eyler

Gün muhterık olur nazar-ı kahır dilerse
Gerdünda evi hışm ile zir ü zeber eyler

Baht u hıred ü devlet ile kanda varursa
Öñinde kılavuzluğu feth u zafer eyler

Çün leşker-i mansûrı diler kesr-i e'âdi
Kanda ki varur feth ile bir mülki cer eyler

Ger ḥasm hilâf ile uzun eylese dili
Naḥl-i kadini lâyıḳ-ı tır ü teber eyler

Hurşid-i cihān-gır seg-i küy ile her gün
Hem-serlik ile rāzi olup ser-be-ser eyler

Şāhā bu vefā-dār kuluñ Hāmidî ol kim
Saña dil ü cān ile du'ā-yı şehir eyler

Bülbül gibi medhüñ dir iken bu felek anı
Hicründe niçün gül gibi hünin-ciger eyler

İnşafını gör bu felek-i sifle-nüvāzuñ
Kim ehl-i hüner haḳḳına her dem neler
eyler

Tāli' çü rücü' itse hüner fāyide virmez
Baht olmasa gün dağda la'li hācer eyler

Bî-çâre niyāz ile yüzün kapuña sürüp
Hālını dir ey şāh u sözi muhtaşar eyler

Maḳşudı anuñ yüzüñi görmek durur ancak
Aza vü çoḳa dimeyesin kim nazar eyler

Ƙapuñdan aña ger bir avuc toprak irerse
Toprakı alup şevk ile kühl-i başar eyler

Tā encümine nūr virür şāh-ı kevākib
Tā kutb mücāvır olur u meh sefer eyler

Yā Rab ebedî kııl bu şehüñ devlet ü 'ömri
Zırā ki cihānda heme dem hayrlar eyler

III

DER-MEDH-İ HAZRETİ BEGLERBEGİ
AḤMED PAŞA BA'D Ez-MÜRACA'AT
Ez-SEFER-İ ŞEHR-İ KEFFE

Ey mülāzımlar saña feth ile iqbāl ü zafer
Ƙanda kim varsañ saña Hızır nebîdür rāh-ber

Devr-i Ādemden beri dünyāya ey kişver-
küşā
Bir uğurlu sencileyin gelmedi gelmeyiser

Pādişāhuñ himmetiyle ey şeh-i şāhib-ķırān
Sen alursın Ƙanda kim vardur cihānda
Ƙal'alar

Sancaķ-ı sulṭān senüñle yaraşur kim
dünyāda
Nireye varsañ cihānı feth idersin ser-tā-ser

Bir mübārek yüzlü serversin ki devletlü olur
Pādişeh Ƙatında her kim bulsa senden bir
nażar

Hızır ile İlyās ikisi sağ u soluñdan yürür
Çün semendüñe biniben idesin 'azm-i sefer

Hāmidî-i bî-nevā cāndan du'ācuñdur senüñ
Şıdķ ilen 'ömrüñ uzunlığı diler şām u seher

Görmesün hurşîd-i iķbālūñ cihān içre zevāl
Devletüñ yılduzına olsun sa'ādet rāh-ber

IV

ƘAŞİDE-İ TÜRĖİYYE HEM Der-MEDHİ
ŞAḤİB-İ A'ZAM
İFTİḤARÜ'L-VÜZERĖ MUḤAMMED
PAŞA MEDDE
'ÖMREHU ve DEVLETEHU

Ey nergis-i mestüñde ruḥuñ nūrun 'alā nūr
'Uşşāķ ruḥuñ görmek ile gül gibi mesrūr

Bu devr-i zamān içre güzeller begi sensin
Kim ay gibi şehirdesin ḥüsn ile meşhūr

Ḥaṭṭuñla ḥadüñi görelî ḥalkā direm kim
Gicede görünür gözüme bir tabaķ-ı nūr

'Uşşāķı mey-i la'l-i lebüñ serḥoş idüptür
Bu ortada men ayuķam ey gözleri maḥmūr

Tā göñlümi büryān ide hicrūñde ğam içün
'İşķun otı kızdurdu tenüm nite ki tündür

Yol vir ki izüñe süreyin şaru yüzümi
Devletlü işigüñden olam men nice mehcūr

Hicrān gelesi ḥazret-i Paşaya direm kim

Ehl-i nazara tal'atıdur luṭf ile manzūr

Paşa-yı felek-ḳadr Muḥammed Çelebi kim
Ḳıldı kerem ü 'adl ile yir yüzini ma'mūr

Tañrıdan aña raḥmet inüpdür bu cihānda
Kim işigi cennet durur u kullarıdur ḥūr

Ey faẓl ile vü 'adl ile her mülkde ma'rūf
Vey cūd ile vü bezl ile şehirde meşhūr

Sen taht-ı vezāretde sa'ādetlü güneşsin
Kim görimeye devletüñi gözi ola kūr

Çün mesned-i iḳbālde zātuñ ola āmir
Çerḥ ü felek ü encüm ola emrüñe me'mūr

Eflākde medḥüñi okur şevḳ ile Zühre
Her şubḥ kim ala eline çeng ile tanbūr

Zulm ehlini şu resme zebün eyledi 'adlūñ
Kim maşhara tutar toğanı yazıda 'uşfūr

Her kim kemer-i ḳınūñi bağlar ise Behrām
Ḳaşşāb gibi vurur anuñ biline sātūr

Sen Āşaf-ı sāñşin ü devletlü ḳapuñda
Āşaf gibi yüz var ola her gün saña müzdūr

Āşaf-şıfatā Ḥāmid-i sūḥte-ḥātır
Kim ḥaylī zamāndan beri meddāḥ kuluñdur

Bu ma'nī anuñ fikrine gelmezdi ki bir gün
Nā-gāḥ bu devlet ḳapusından ola mehcūr

Çeşm-i bed-i eyyām u ḳazā 'āḳıbetü'l-emr

Ḳapudan ırāḳ itdi beni ḥaste vü maḳḥūr

Bu dār-ı ḡurūr içre firāḳuñda dilerdüm
Kim dārā çekem kendüzümi nite ki Maşşūr

Ümmid-i vişālūñ ḳomadı kim 'adem olsam
Tā bir daḥı görsem meger ol tal'at-ı pūr-nūr

Saru yüzümi işigüñe sürmege geldüm
Ümmid budur kim tutasın luṭf ile ma'zūr

Devlet virici destüñi öpmek diler ancak
Ümmid ki düstūr vire luṭf ile destūr

Tā gāḥ ḥazān olsa cihān içre vü geh yaz
Mādām ki tesbīḥ ide her dāne-i engūr

Envā'-ı sa'ādet bile yaşuñ uzun olsun
Taht üstine baḥtuñdan ola çeşm-i bedān dūr

GAZELLER

I

Niçün ey meh cennet-i kūyuñda bār olmaz
baña

Niçün evvelki gibi hiç i'tibār olmaz baña

Derd ü hicrūñde baña yār olmadı şabr u
ḳarār

Sen baña yār olmayınca kimse yār olmaz
baña

Ben ḳaçan görsem seni kendümi aşlā
bilmezem

Baḥt yār olmadıḡıyçün ihtiyār olmaz baña

‘İşkuñuñ yolında Manşūram velī nā-pāydār
Ey dirīgā kim bu devlet pāydār olmaz baña

Ger nigār itsün alı kanumdan andan
dönmezem
Dimesünler kim meger mihr-i nigār olmaz
baña

Hāmidī’den ger kabūl olsa dehānuñ vaşfını
Bundan özge bu cihānda hiç kār olmaz baña

II

Ol mehūñ ayağın öpmek nāz u ni’metdür
baña

Yüzümi izine sürmek ‘izz ü devletdür baña

Açılır göñlüm hevāsı gamzesinden şansaña
Gamzesinüñ okları bārān-ı rahmetdür baña

Qanda varur rāhat olmaz yār cevrenden
kaçan
‘İşkuñuñ yolında bu dağı naşihatdur baña

Kanlı yaşumdan şarāb-ı nāb u nālemden
rebāb
Firqatüñde her biri ‘ıyş ile ‘işretdür baña

Şekve kılmaz Hāmidī ol bī-vefādan
kimseye
Dostdan cevır ü cefā mihr ü muhabbetdür
bana

III

Bāğ-ı cān nahlisin ey serv-i hīrāmān

Muştafā

Ruğları gül lebleri la‘l-i Bedaḥşān Muştafā

Serv ḥayrān kıla şimşād kadınüñ luṭfına
Ger kılsa nāz ile gülşende seyrān
Muştafā

Sancağ-ı devlet gibidür kaddi ol meh-
çihrenüñ
Ol sebebdendirler aña şāh-ı hūbān Muştafā

Şüret ü ma‘nide çün ol dil-rübā maḥbūbdur
‘Āşıka n’ola kılsa luṭf u iḥsān Muştafā

Ehl-i ‘irfān içre gülzār-ı cemālūñ vaşfına
Hāmidī gibi bulunmaz bir ḥoş-elḥān
Muştafā

IV

Dostuñ kaddi ḥayālī giceler cānda konar
Cānda ger konmasa ol serv-i revān ḥanda
konar

Gözde konsa ne ‘aceb ḥayl-i ḥayālī ḥatınuñ
Ḥanda kim āb-ı revān olsa çeri anda konar

Yā Rab ol ḥāl-i ruḥ u la‘l-i lebi Hızır mı kim
Geh gül üstinde vü geh çeşme-i ḥayvānda
konar

Kim kadın ‘ışkıyile bunda dirilürse bu gün
Toğrı bundan çü gide ravza-i rızvānda
konar

Zülfüne girdi göñül ‘ışk ile baş oynamağa

Kim bahadır olan er gicede meydānda
konar

Gönlüme kondı ğam-ı 'ışkı pes ez-ıatlı-ı
rakıb
Şeh seferden çü döne feth ile eyvānda konar

Hicr ile Hāmidî ger Kābluca'da kōnsa n'ola
Derd ile bülbül-i şūrîde gülistānda konar

V

Yār eger kılsa beni hār elümden ne gelür
Ve ger öldürse beni zār elümden ne gelür

Kirpügüm yazdı ciger kanı ile saru yüzüme
Mācerā-yı dil-i hūn-hār elümden ne gelür

Dönmezem yār yolından ve ger inanmaz
iseñ

Hancerüñ ile cigerüm yar elümden ne gelür

'Āşıķam 'āşıķ u benden eger incinür ise
Şehrden kava beni yār elümden ne gelür

Kendü kūyinden eger Hāmidî-i suhıteyi
Göndere Bursa'ya Hānkār elümden ne gelür

VI

'Āşıķuñ 'ıydı kamer devrinde yāruñ yüzidür
Çeşm-i cānuñ sürmesi dil-dāruñ izi tozıdır

Ol perîñüñ kāmetini ger elif dirsem n'ola
Çün haıdıdur āyet-i hūbî vü muşhaf yüzidür

Sāgarı 'aķs-i lebinden la'l ü yāķūt eyleyen
Ol şeker ağızlu incü dişlü hem kedüzidür

Haııuñ üzre hālūñ içer cām-ı la'lüñ şanasıñ
Kubbe-i fîrûze-rengüñ hüsrev-i fîrûzıdır

'Aks-i ruhsāruñ çerāğı göñlümi rüşen tutar
Dāyimā şem' uñ işi meclisde cān efrûzıdır

Ger kapuñdan kavasın şevķ ile girür
bacadan

Cān-ı maḥzūnum ki 'ışķuñ murğ-ı dest-
āmûzıdır

Ol ki çeşm-i ebrden her şubḥ bārān
yağdurur

Fırķatünde Hāmidî'nüñ nāle-i dil-süzıdır

VII

Ol perî-ruh kadayise bāğ u bustān andadur
Andadur cennet kim ol serv-i hırāmān
andadur

İster iseñ ey göñül meydān-ı 'ışķa girmege
Zülf ü hālın gözlegil kim gū vü çevgān
andadur

Hicr elinden çün teni terk itdüñ ey cān vay
aña

Hārmen-i cān andadur kim māh-ı tībān
andadur

Ey ki dirsın hicrde derd-i dilüñ eksildi mi
Eksilür mi derd-i dil hergiz çü dermān
andadur

Ol cefâcîdan şikâyet ger idersin Hâmidî
Devletüñ işigine yüz sür ki sulţân andadur

VIII

Didiler şehrden ol mâh-ı vefâ-dâr gider
Dostlar neyleyelim çâre nedür yâr gider

Zâ'f-ı hâlümnden eger haste tenüm bunda
kalur

Terk ider cân tenümi vü dil-efgâr gider

Şabr kıl epsem otur yâr gelince didiler
Dil nice şabr ide burada çü dil-dâr gider

Bu nücüm-ı felekî maḥmili ardınca gice
Her biri çeng gibi inleyiben zâr gider

Şehrde Hâmidî-i müflis-i ser-geşte n'ider
Şimdi kim kevkebe-i ḥazret-i ḥünkâr gider

IX

Nâz ile her kıanda ki ol serv-i ḥırāmānum
gider

Men eger gitmezsem anuñla bile cânım
gider

Ol kamer yüzlü temâşāya gidince mensüzün
Her gice Keyvāna dek feryād u efgānum
gider

Ey ki dirsın şehrden gitme cefāya şabr kıl
Nicesin şabr eyleyem şimdi ki sulţānum
gider

Yâr gitdi dirler ü men ağlaram tañlar rakıḥ
Ağladuğum derd ile budur ki dermānum
gider

Hâmidî gibi yüzi görmeklik içün dururam
Neylerem burada çün ol mâh-ı tâbānum
gider

X

Seni çokdan beri ey serv-i ḥırāmān severüz
Sen gülistānsın u biz tâze gülistān severüz

Görelî ḥaṭṭ u ruḥuñı çemen-i ḥüsnünde
Dün ü gün seyr iderüz lâle vü reyhān
severüz

Kıluruz ḥayl-i ḥayālün yolına cânı fedā
Zîrâ biz ehl-i dilüz dünyāda mihmān
severüz

Âşıkāra dimezüz kimseye sırr-ı dehenün
Kenz-i maḥfîdür anı biz daḥı pinhān
severüz

Ḥüsn ü luṭṭın severüz ol şanemün 'ālemde
Ey rakıḥ şanma ki biz sen gibi oğlan
severüz

Didün öldüriserüz Hâmidî'yi güle güle
Bundan ötrü seni ey gonçe-i ḥandān severüz

XI

Varalım ol şanem-i gül-ı zâra yalvaralım

Belā-yı firķat elinden nigāra yalvaralım

Niyāz u ḥasret ile ķapusına yüz sürelim
Şefī' idüp seg-i kūyını yāra yalvaralım

Mūsā'id olsa eger rūzgār bizüm ile
Orada baş açuban rūzgāra yalvaralım

Göñül bütün iken eyyām-ı ğamda şābir idük
Bu gün kim oldu göñül pāre pāre yalvaralım

Bu derd-i hicie ki Ḥaķ rūzı kıldı bize bugün
Egerçi idimezüz hiç çāre yalvaralım

Yolına ger bilevüz k'ol şanem ne yolda
geçer
Piyāde varuban ol şeh-suvārā yalvaralım

Ger isteseñ ki yine Ḥāmidī gibi göresin
Ḥaṭ u ruḥı dün ü gün Kirdgāra yalvaralım

XII

Ol güzel yāri ki cān ile cihāndur bilürem
Çemen-i cānda boyı serv-i revāndur
bilürem

Ruḥları āyinedür ehl-i dile rūşen imiş
Anda ay ile günün nūri 'ıyāndur bilürem

Andan ötrü severem zevķ ile şirīn lebini
Ki lebi çāşnı-i şire-i cāndur bilürem

Tā hevāda vura cān-bāzlaruñ murğ-ı dilin
Ĝamzesi kaşiyile tır ü kemāndur bilürem

Gösteren Ḥāmidī-i sūhteye cām-ı Cemi
Ehl-i 'irfān ķatına pır-i muğandur bilürem

XIII

Ay yüzün āyine-i şūret-i cāndur bilürem
Anda naķş-ı ruḥ-ı dil-dār 'ıyāndur bilürem

Ol 'ıyān nuri ki maṭlūbıdur ehl-i naẓaruñ
Dili her zerrenün içinde nihāndur bilürem

Bu ki ārām idemez seyr ü sülūkinde felek
Ĝaraẓı terbiyet-i ḥüsn-i bütāndur bilürem

Ol kim alur dil ü şabr u ḥiredi ğāret ider
Maẓhar-ı şūret-i zibā-yı fülāndur bilürem

Ol şeker-leb iledür Ḥāmidī'yi meykedeye
Gösteren yol baña mehdī-i zamāndur
bilürem

XIV

Kaçan ol serv kamer yüzlü çıkar ḥar-gāhdan
Luṭf ile alur ḥarāc-ı ḥüsn mihr ü māhdan

Yā Rab ol dilber ne gördi 'āşık-ı bī-çāreden
Kim cefā vü cevriñi terk eyledi nā-gāhdan

Ger ser-i kūyinden umdum merḥamet 'ayb
itmesün

Raḥmet umar dāyimā derviş şāḥib-cāhdan

Baña cevri itdi cefā yolın tutup gitti raķīb
Baña n'itdiyse aña daḥı gele Allahdan

Âh kim hicr-i ruhuñdan her kaçan âh
eylerem

Tutuşur gün hârmeni par par yanar ol âhdan

Hâmidî sensüz gamuñ deñizine düşmiş
yüzer

El-ğıyās urur umar ‘avn u meded sen
şāhdan

XV

Ol gün ki yüz sürerem bir dem bu hāk-i
pāya

Gün gibi ol şerefden başum irer semāya

Dünyāda Hızrgibi buldum hayāt-ı cāvîd

Tā serv-kāmetüñden üstüme düşdi sāye

Cemşîd eger göreydi ‘ālemde cām-ı la ‘lūñ
‘Ömrinde bakmaz idi cām-ı cihān-nümāya

Tā gün yüzüñden ırak itdi beni sitārem

Âhum hādengi irdi hicr-i ruhuñdan aya

Bî-çāre Hâmidî’nün âhı Sühāya irdi

Kim bildürür bu hālî ol şāh-ı meh-liqāya

XVI

Ger gösterür yüzün bu gün ol dil-rübā bize

Yüz gösterür vişâlde yüz biñ şafā bize

Öldük bu derd-i hicrde hān ey Mesîh- dem

‘İşî lebüñ durur niçün itmez devā bize

Kesdi cefāsı bizden ü kıldı raqîbe lutf

İgen de n’ola kıymasa ol bî-vefā bize

Çün ‘ākıbet bu resm ile bî-gānelik kılur

Niçün kılurdu kendüzini aşinā bize

Çün cānumuz ‘adem tarafından çıkardı baş

‘İşkuñ senüñ o demde didi merhabā bize

Derd ü gamı ki Hâmidî’nün ni ‘meti durur

Şükr eylerem ki anı virüpdür Hudā bize

XVII

Lāle geldi çemene la’l gibi sāğar ile

Gül iğer bādeyi nergis gibi cām-ı zer ile

Bezm-i bāguñ tarabı vaqtidür imdi kim olur

Lāle envā’-ı çerāğ ile vü gül micmer ile

Tā reyāhın içilür zevk ile şāhbā-yı müdām

Depredür gül def ü bülbül hoş okur mizher
ile

Biz dağı şāhn-ı çemende kuralım hayme-i
‘ıyş

Şimdi kim kondı şükûfe çemene çāder ile

Gül kulak tutar u bülbül güle karşı her şubh

Bu vefāsuz çemenüñ vaşfin okur defter ile

Ki ança yaz ola bu dünyāda ki biz
olmayalım

Hāliyā ‘ıyş idelüm lāle gibi sāğar- ile

Hâmidî şāh-ı cihān-gır gāzāya varıcak

Nice kalur kişi bu şehrdde pā-pesler ile

XVIII

Zihî mihrûn dil-i vîrân içinde
Maķâmı derd-i 'ışķuñ cān içinde

Ne mutludur cihānda hāl-i hālûñ
Ki yatur lāle vü reyhān içinde

Dilûñ yāķût-gün balıķa beñzer
Kim oynar çeşme-i hayvān içinde

Gözümde māh-ruhsāruñ hayālî
Çü nūr-ı Hāķ durur insān içinde

Tenümde dil hayāl-i sünbülûñle
Yatur zencîr ile zindān içinde

Mehi gördüm gice yıldızlar içre
Benüm yārum gibi hūbān içinde

Fedā kıldı yoluñda Hāmidî cān
Nice bir şabr ide hicran içinde

XIX

Niçe dil şabr ide hicrān içinde
Niçe cān ğam çeķe devrān içinde

Niçe aķa gözümde kanlu yaşlar
Niçe bir yüze göñlüm kan içinde

Niçe bir şu 'lelensün barķ-ı āhum
Giceler günbed-i gerdān içinde

Niçe bir ol perî-rū firķatinde

Beni ķor nāle vü efgān içinde

Daķı vāķt olmadı ki ol şāh-ı hūbān
Beni yād eyleye yārān içinde

Daķı vāķt olmadı kim hayme-i 'ıyş
Ķuralım lāle vü reyhān içinde

Gel ey meh Hāmidî göñlin sevindür
Ki besler derd-i 'ışķuñ cān içinde

XX

Rāķat olmadı dil el rāķat-ı cān sen gideli
Ėonçe-veş göñlüme dar oldu cihān sen
gideli

Sünbül-i zülfûñ ile gül yüzüñi yād iderem
Gice gündüz kıluram āh u fîĝān sen gideli

Görelî la 'l gibi leblerüñi merdüm-i çeşm
Aķıdur derd ile su yirine kan sen gideli

Ėb-ı çeşmümde hayāl-i ķad-i şimîn-berüñi
İsterem dem-be-dem ey serv-i revān sen
gideli

Dehenûñ şevķıyile Hāmidî-i sūķtenûñ
Gitdi şabr u dil ü cān oldu revān sen gideli

XXI

Naķl-i ķaddûñ ol ki ser-tā-pāy şırîn baĝladı
Şûretûñ defterini gül gibi rengin baĝladı

Ruķlaruñ üstinde ķaşlaruñ hayālî baĝlayan

Lāle vü gül üstine bir tāḳ-ı müşḡin baḡladı

Ṭoḡrılık ile kişi kim sevdi ol şekker-lebi
Ḥidmet içün ney gibi atında bilin baḡladı

Āferin ol naḥl-bendün destine kim luṭf ile
Ol bilürin servün üzre şib-i şimın baḡladı

Gördi gül-zār-ı cemālin ol perı yüzlü yine
Ḥaṭṭ-ı ‘anber-bārdan ḥüsn ile pür-Çin
baḡladı

Çünkü cān mülkine girürdi ḥayālün řevḳ ile
Cān gönül şehrini dürlü dürlü āyın baḡladı

Ḥāmidı’nün gönli içi Bursa şehri gibidür
Kim řehinřāhuñ fütüh āyini şirin baḡladı

XXII

Ol güzel kim dirler aña serv-ḳad oḡlı Memi
Bursa ‘da yā Rab bizümle bir zaman yār ola
mı

Anuñ içün cān u dilden severüz ol māhı kim
Sünbüli dil mūnisidür lebleri cān hem-demi

Āferin serv-i ḥırāmānına kim yüz nāz ile
Her araf kim salınursa ‘āřık eyler ‘ālemi

Merdümi ḡarḳ eyledi çeşmümde ‘aḳsi
ḳařlaruñ

Ḡarḳ olur deñizde merdüm çünkü devrülse
gemi

‘Iřḳ ile her kim Memi’nün la‘l-i cān-baḡřın

sever

Ḥāmidı gibi cihānda unudur cām-ı Cemi

XXIII

Kerem it ḥüsn zekātı baña ey serv-i sehi
Ki iřigüñde gedāyam men ü sen ḥüsn şehi

‘Āřıḳam serv-i gül-endāmuña kim ‘işveile
Her araf kim yürise ṭübı olur ḥāḳ-i rehi

Men kiyem kim ḳul olam sencileyin māh-
ruḡa

Ki ruḡuñ bende ḳılur ḥüsn ile ḥurřid ü mehi

Ne sa‘ādetlüyimiř hindü-yı ḥāl-i siyehün
Ki gül üstinde durur dāyim anuñ ḥāb-gehi

Ḥāmidı sevdi seni cevır ile öldürme anı
‘Afv ḳıl luṭfuñ ile işbu ḡarıbuñ günehi

XXIV

Ol ki ḥüsn ile durur ḥūblaruñ pādiřehi
Ḥāḳ-i pāyı şerefinden durur ayuñ külehi

Sipehi ḥüsn-i ḡatıdur yeticek řāh-ı ruḡı
Yarařıḳı biledür ḥüsnde řāh u sipehi

Ḥāḳ-i kūyüñde gönül itün ile řöyle řanur
Ki meger ḥür ile cennetdedür ārām-gehi

Şebehe ḡāl-i ‘ızāruñ n ‘ola beñzettüm ise
Çün mu‘ayyendür anuñ ḥüsnde vech-i
şebahi

Tutam ok gibi beni hāk-i rehe atar iseñ
Küşe-i çeşmün ile hālūme bak gāh gehi

Hāmidî gerçi günāhuñ çok ise ğam yime
kim

Yazımaz kâtib-i sır ‘āşık-ı mecnūn günehi

XXV

Müsel sel zülfüne gön lüm dolaşdı

Delü zencire bir dağı ulaşdı

Virür şüret nişān ma’nî yüzinden

Bu ma’nî baña şüret den şataşdı

Savaşdılar rakıblerün benümle

Ġaribe n’ola ger itler savaşdı

Çü ğamdan doldı gön lüm ağı laram zār

Meseldür kim kazan çün doldı taşdı

Elünle Hāmidî’yi öldürürken

Nigārın ellerün kana bulaşdı

XXVI

Ger ğamzesi okıyla göre yā gibi kaşı

Sehminden ola māk-ı nevün gözleri şaşı

Āh-ı dil ü sūz-ı cigeri terk idemez cān

Ger ħod kesesin şem’ gibi tığ ile başı

Zāhid mey-i gül-gün u ħab ile dirilimez

Ĥağ her kişıye virmedi bu ‘ağl-ı ma’āşı

Āhumla sirişküm seni ister gice gündüz

Dāyim seni ‘ışk ile sever tā’ir ü māşî

Şevk ile rakıbi dağı hoş görse kapuñda

Ger Hāmidî-i sūhte-dil olmasa nāşî

XXVII

Ger bu resme unuda yār vefā-dārlığı

Ġonçe-veş gitmeye her giz bu gön lül darlığı

Kılmazam cevır ü cefā vü sitem ayruğ didi
āh

Kimden öğrendi yine bunça cefā-kārlığı

Geh şıdı gāh dürüst eyledi zülfî dilümi

Kim görüpdür hele bu vech ile dil-dārlığı

Piş-keş kıldı dehānına gön lül zerrece cān

Neylesün ‘āşık-ı bî-çāre budur varlığı

Ger beni öldüresin kapuñı terk eyleyemem

Ança āzār ola kim olmaya bî-zārlığı

Dut ki men ħod güneş-i ‘ışkuñı fāş
eylemişem

Ĥanı ehl-i keremün ‘ādet-i settārlığı

Hiç yād eylemedi Hāmidî-i sūhteyi

Bu mu idi bizüm ile ol şanemün yārlığı

XXVIII

Zihî mihr-i ruħuñ gön lüm sirācı

Ayağ uñ toprağı ħurşid tācı

Senün mihrünledir gön lüm münevver

Belî mişbâh ider rûşen zücâcî

Güzeller begi sensin ki cihānda
Getürür saña şehler hüsni bācî

Eger kûyünde öldürsem rakîbi
Bu ma'înden olam hācî vü nācî

Hemîşe baş u cân oynar yoluñda
Kişi kim bildi dünyānuñ mîzācî

Murādı sensin ey māh Hāmidî'nüñ
Cihānda yokdur özge ihtiyācî

BEYİTLER

I

Ger 'afv kılsa luṭf ile suç u günāhumız
Çok yaşasun sa'ādet ile pādişāhumız

II

Sünbül-i zülfüñ niḳāb-ı rûy-ı gül-gün
eyleme
'Āşıkuñ göñlini her dem hicrden hûn
eyleme

Kaside 1

قصیده بزبان ترکی سم در مدح پادشاه اسلام خلد عمره و دولته

اول کل که بکزد دور از حسله یوزین آیه
تا آیه نسبت ایتد م خورشید طلعتی
یوزینی کورینجه غم ظلمتی دو کمنه
قلسه نظر ایشور کو کلمه تیر غمزه
من اتمزم شکایت سحر خلدن اما M. 5
سجرا ان اگر قلور سه جانومه قصه کز
غدن پناه ادرم اول شاه سایه سینه
اول خسر و زمانه اول کو هر یکا نه
کون یوزی مصحفند ن قدر له در آیه
آتی کلاهنی آی بو شا دیدن سما یه
خورشید اگر کرد و نمر آ کور جهانی سایه
سلطان نظر قلور سه دولت ادر کلا
هر کجه پیک آسم احوالی در آیه
بر ذره ییزم غم شکر ایلرم خدایه
کیم سایه سی ورید و فرسایه سما یه
کم رویدن ارشدی آوازه سی خطایه

پسلطان محمد بن پسلطان مرادی غازی

کالفا بنی فلک در خورشید چرخ پایه

چشم کو اکب اچون خورشید خاک را M. 10
چون کوردی یر یوزنده نقش سم سمند
بو ماون زرا چهره هر کون ادر صلا یه
تبشه قلدی خورشید جام جهان نما
شاه سنی کنشه نسبت شتوک کبیدور

کم برکشی کنشی نسبت اده سما یه

خورشیدی زیر دستوک ایلدی چرخ اطلس
آیده کون بلور لر کم حامی مسکین
تا دولتوک دایا نسون آطولموشه
دایم دعا لر ایلرسن شاه مه لقا یه

عشاقی زنده قللک جودله هر پیرنی لطفه سم نظر قل بورندی نوا به
 تا نیکی آی کیسی یورر بود نیکر از ره بحر کفک جهانی تا غرق ادر عطا به

ابر کفوکل همیشه تا حشر فایض لسون
 شویله که تازه تو تسون آفاقی آیدن

۲
 قصیده دیگر ترکی هم در مدح حضرت پادشاه اسلام خلد عمر
 Kaside 2

مر صبح که کل یوزینه کو کلم نظر ایله جان بلبینه باغ جناندن خبر ایله
 کو کلمه تچن ذکر ادرم تند لپنی نی کبی سرا پای وجودم شکر ایله
 اکسیر غمی در دله زرد ایلدی یوزم کور کم غم عشقی بخه طیراتی زرا ایله
 مهری یور کم قانی قلور انچو کوز کون پر توی دیکیزده دلوی کهر ایله
 برتر کم ادر غمزه بنم کو کلمه آتار بیچاره کو کل فارشوده سینم سپر ایله
 بنمالدی صبر و خردم یا قیدی بنی پروانیه کور شمع زحک کیم نلر ایله
 چون یا قیدی بنی کو کلی سوند و ردی کور بو کنشک نوری که طاشه اثر ایله
 رحمت بکای شوخ که کو کلم کچه وصف خط و خدشه جمشید فرایله
 خورشید زمان شاه جهان خسرو غازی که القابی کردون شه عالی کهر ایله

سلطان پیلایین زمان شاه محمد
 کم سلطنت خلعت بحر و بر ایله

۷۸۱
 اول لطف و کرم گانی که بود در زنا
 خورشید فلک غصبند خدایر
 عالمه که کیم نظر مهر له باقیه
 یوزینی شرف سندی از ره قمرایر
 کون محترق الورد نظر قهری دلرسه
 کردونده اوی خشمه زیر و زبیر
 بخت و خرد و دولتله قنده وارر
 اوکنده قلا و زلنی فتح و ظفرایر
 چون لشکر منصوری در کسر عادی
 قنده که وارور فتحه برملکی جبرایر
 کر خصم خلا فیله ازون ایله دلی
 تخل قدنی لایق تیر و تیرایر
 خورشید جهانگیر سک کو بیله میر
 سمسر لیکله راضی الوپ سر سیرایر

M. 15

شاه بو وفادار قلوق حامی اولکم

سکا دل و جانله دعای سحرایر

بلیل کبی مدح در کن بو فلک آنی
 سحر کده پنچون کل کبی خونن جبرایر
 انصافنی کور بو فلک سغله نوازک
 کیم اهل سحر حقنه مردم نلر ایر
 طالع چور جوع اتسه بنر فایده ور
 بخت اولسه کون داغدی علی حجرایر
 پیاره نیاز یله یوزن قاپوکی سوز
 حالینی درای شاه و سوزی مختصرایر
 مقصودی آنوک یوزکی کور مذرر
 آزه و چوقه دمیسه سن کم نظر ایر

M. 20

قاپوگدن آکا کر بر آوج طیرق ارر

طیراتی آپ شوقله کل بصر ایر

تا ابخنه نور و در شاه کواکب
 تا قطب بجادر الور و مه سفر ایر

M. 25

یارب ابدی قتل بوشنگ دولت و عمری
 زیرا که جهانده سده دم خیر لورایم
 آمین

Kaside 3

«مدح حضرت بکر یکی احمد پاشا بعد از مراجعت از سفر
 شهر کفّه

ای ملازم سرکش فتنه اقبال و طفر
 قنده کم وارسنگ سکا خضر بنی در
 دور آمدن بری دنیا به ای کشور
 براغور کو سنجلین کلمدی کلیمیر
 پادشاه وک سمیتده ای شه صاحب قران
 سن الورین قنده کم وارسنگ

سبحن سلطان سنو کله پراشور کم
 نرایه وارسنگ جهانی فتح ادرسن

بر مبارک یوزلو سرورسن که دولتلو
 پادشه قاتنده هر کم بولسه سندن بر
 خضره الیاس اکیسی ساغ و سولو کدن
 چون سمند و کابنبن اده سن عزم

حامدی پینو اچاندن دعا جگر

صد قلن عمر گل از و نلغی دلوشام و سحر

کورسون خورشید اقبالک جهان چره
 دولتوکل یلدوزینه اولسون سعادت

آمین

قصیده ترکیه عم در مدح صاحب اعظم افشار آلوزرا محمد پاشا در دولت
ای ترکس ستوکلده رخک نور علی نور
عشاق رخک کور مکه کل کبی پیرو
بود در زمان اچره کز لکر بکی سن
کم آئی کبی شهرده چپنله مشهور
خطوکلده خدکی کورانی خلقه درم کم
کجه ده کرو نور کز صبر طبق نور
عشاقی می لعل لبوگ سرخوش ادیتور
بوارتده من آیو قم ای کوزاری مخور
تا کوکلمی بریان اده سحرکده غم اچون M. 5
عشقوکل اوتی قزدردی تنم نته کتندو
یول ورکه ایزکا سورین صارو یوزنی
دولتو اشیکوکلدن ادم منی نجه بهجور
سجران کله سی حضرت پاشایه درم کم
اهل نظر طلعیتدر لطفله منظور

پاشای فلک قدر محمد چلبی کم
قلدی کرم وعدله بیر یوزنی

تکریدن اکارحت انیدور بوجهند
ای فضلله وعدله هر ملکه معرو M. 10
کم اشکی جنت در و قللری در حور
وی جودله و بندله هر شهرده مشهور
سن تخت وزارتده سعادتلو کنش
کم کورمیه دولترکی کوزی اولاکور
چرخ و فلک و انجم اولامر کا مامور
چون پسند اقبالده ذاتک اولامر
هر صبح کم آله البینه چنکله طنور
فلاکن مدحکی اقور شوقله زمهره
کم مسخره تو ترطوغانی یازید عصفور
طلسم اهلنی شور سمه زبون ایلدی
کم قصاب کبی دور و رانوک پلنه سا طور
هر کیم مکر کینوکی بغلر په بهرام M. 15

سن آصف ثانی سن و دولت تو قاپو کده ^{۲۹۷} آصف کی یوز وارا اولامیر کون شکار در

آصف صفنا حامدی سوخته خاطر

کم خیلی زماندن بری مداح قولکدر

بو معنی آنوگ فکرینه کلز دی که بر کون ^{مهور} تاگاه بود دولت قاپوسندن اولامیر

چشم بد آیام و قضا عاقبه آلامر قاپودن اراق اتدی بنی خسته و مقهور

بودار غرور ایچره فراق کده دلوردم ^{M. 20} کم داره چکم کندوزنی ته که منصور

امید وصالک قودی کم عدم پسیم تا بردخی کورسم مکر اول طلعت پر نور

سار و یوزمی اشیکو کا سور کا کلام

امید بودر کم توت سن لطفله معذور

دولت و ربی دستوگی او پیک دلر ^{النجق} امید که دستور و ره لطفله دستور

تاگاه خزان اولسه جهان ایچره که

مادام که تسبیح اده بر دانه انکور

انواع سعادت بله یا شوک ازون ^{اولسون} تخت استنه بختو کدن اولامیر چشم ^{دور} ^{M. 25}

بالتکسیر

چون ای محبت کو کینه بارانز بجا
چون اولگی کبی هیچ اعتبار انز بجا
در دگر کده بجا بار اولدی صبر قرار
سن بجا بار اولیجی کسینیه بار اولز بجا
بن چین کورسم کی کندومی اصلایلمز
بخت یار اولدی غیچون اختیار اولز بجا
عشقو گل یولند، منصورم دل ناپایدار
ای درغاکم بودلت پایدار اولز بجا
کز نکاراشونانی قاندن اندن و نمز
دمنو ندرکم مکر مکر کار اولز بجا
حامدی دن کز قبول اولد دبانک بجا
بودن اوز کارا بوجھاند هیچ کار اولز

Beyit 1

کر غفو قلعه لطفه سوچ و سنی میز
پوق یا شپسون سعادتمند پادشاه میز
آمین

بالتکسیر

اول تھلک یاغنی او یک نازدنت بجا
یوزی اینییه سورمک غزودت در بجا
آچکورو کلیم موسی غز سندن صایک بجا
غز سنیول او قوری باران رقت در بجا
قند و وار در راحت اولز بار چو زدن بجا
عشقو گل یولند بودانی نصیحت در بجا
قلوباشیدن شرباب و بالکن رباب بجا
بزو تو کده هم بری عیشله شرت در بجا
شکو قلز حامدی اول یوفادن کیم بجا
دو پشدن جور و جفا نعر و نبت در بجا

Beyit 2

سنب زلف نقاب روی کلکون ایل
عاشق کو کفینی مردم جردن خون ایل

بالتکسیر

نخ جان فنی کن ای سر درخمان مصطفی
ز غری کل بهری لعل بدخشان مصطفی
م و دیر ان ذل شمشاد قدیبول لطفه مصطفی
که قنور سه نازله کلشنه پیران مصطفی
بخت دودت کی در قدی اول مرچور نک مصطفی
اول سبدن در لاکاشه قویان مصطفی
صودت و معینده چون اول دلبر با مصطفی
عاشقه نوله قنور سه لطف و احسان مصطفی
ایل عرفان ایله کلزار جمالک مصطفی
حامدی کی بولونز بر خوش الحان مصطفی

و
بالتکیت

دوستو ک قدی خیالی که لر جانده قنر
کوزده قونسه نه عجب خیل خیالی خطینو ک
یارب اول خال رخ و لعل بی خضری کم
کم قد ک عشقیتله بونده در یلور سه بون
زلفو کا کردی کو کل عشقته باش او نیمغه
کو کلمه قندی عم عشقی پس از قتل رقیب
بحر له حامدی کر قابلوجه ده قونسه نولا
جانده کر قونسه اول سر روان خانده قنر
خانده کیم آب روان اولسه چری آند قنر
که کل استنده و که چشمه حیوانده قنر
طغری بوندن چو که روضه خوانده قنر
کم بها در اولن ار که ده میدانده قنر
شه سفردن چودونه فتحه ایوانده قنر
در دله بلبل شوریده کلیستانده قنر

Gazel 5

۴۷۶

بالکلب

یار اگر قلعه بنی خار المدن نه کلور
و کرا دور سه بنی زار المدن نه کلور
کر یکوم یازدی جکر قانیه سارو
ماجرای دل خونخوار المدن نه کلور
و غزم یار یولندن و کراینا نمر
خنجر و کله جکر م یار المدن نه کلور
عاشقم عاشق و بندن اگر انجینور
شهر دن قاه بنی یار المدن نه کلور
کنز و کوبیدن اگر حامدی خسته
کندره بر سه خوانکار المدن نه کلور

Gazel 6

ایضا بالکلب

عاشقک عیدی قمر دوزنده یارک نوزی
چشم جانوک سمرسی دلدارک انیزی نوزی
اول پرینوک قاتبینی کراف در سم نولا
چون خطی در آیت خونی و مصحف نوزی
ساغری عکس لبندن لعل و باقوت ایلمن
اول شکر آغز لوا پنچود شلوم کندوزی
خطوک ازره خالک البحر جام لعلک صانه
قبه نروزه رنگک خسرو فیروزی
عکس رخسارک چراغی کوکلمی روشن تو تو
دایما شمعوک ایشی مجلسده جان فروزی
کر قاپو لکن قاه سن شوقله کردور باجه دن
جان محزونم که عشقوک مرغ دست انوزی
اول که چشم ابردن هر صبح باران یا غدرور
فرقتو کده حامدینوک ناله دلسوزی

۴۹۷

Gazel 7

اول پری رخ قندبیه باغ وستان آند
آند درخت کم اول سر و خراما آنند
استرینک ای کوکل میدان عشقه کو
زلف و خالین کوز لکل کم کو و چوکان آنند
سحرالندن چون تنی ترک ایتدک ای جان
خرمن جان آند در کم مهر تابان آنند
ای که در سن سجد در دلدک اکسلی می
اکسلور می درد دل هر کز چو در مان آنند
اول جفاچیدن شکایت کرا در سن حامی
دولتوکل ایشکینه یوز سور که سلطان آنند

Gazel 8

د دیگر شهر دن اول ماه وفادار کدر
دوستد نیلیا لم چاره ندور یار کدر
ضعف حامدن اگر خسته نم بونده
ترک ادر جان تنی و دل افکار کدر
صبر قل ایسم اطور یا کلنجه د دیلر
دل بنجه صبراده بوراده چو دلدار کدر
بوجوم فلکی محلی آرد بنجه کج
هر بری چنک کبی اکلین زار کدر
شهرده حامدی مفلس کشته ندر
شمدی کم کو کبسه حضرت خونکار کدر

Gazel 9

نازله مهر تذه که اول سر و خراما نم کدر
من اگر کتمز سم آنو کله بله جانم کدر
اول قمر یوز لوتا شایه کد بنجه من سزین
هر کجی کیوانه دل فریاد و افغام کدر
ای که در سن شردن کتمه جفا به صبر قل
بنجه سن صبر ایلم شمدی که سلطانم کدر
یار کندی در لرو من اغلوم طکر رقیب
اغلد و غم در دله بود که در مانم کدر

۴۳۰

بالتکس

Gazel 10

سوروز

سن گلستان سن و پرتماز گلستان

سوروز

دون و کون سیرا دروز لاله و ریجان

سوروز

زیرا بزم ایل دلوز دنیا ده همان

سوروز

کتر مخفی در آنی بز دخی پنجان

سوروز

ای رقیب صنمه که بز سن کی اعلان

سنی چوقدن بتری ای سر و خرامان سوروز

کورالی خط و رخوگی چمن چسند

قلور و زخیل جبالک بولنه جانی فدی

آشکارا در مزوز کسبه ستر د سنوگ

احسن و لطفن سوروز اول صنمک عالمده

د دل دور سیر و ز حامدی کوله کوله

بندن ارتو سنی ای غنچه خندان سوروز

ولہ ما تہزکیہ

دازالم اول صنم کل عذارہ یلوارالم
 نیاز و چہر تہ تا پوسینہ یوز سورالم
 مسعدا و سپہ اگر روز کار زہلہ
 کوکل بتونکن ایام غمہ صابر دکل
 بود در سجرہ کہ حق روزی قلدی بن
 بوکون
 بلای فرقت النذن بکارہ یلوارالم
 شفیع ادب سک کوینی نیازہ یلوارالم
 اورادہ باش آچوبن روز کارہ یلوارالم
 بوکون کیم اولدی کوکل پانہ یلوارالم
 اگرچہ اد فردز سیچ چارہ یلوارالم

۴۶۸

یولینہ کر بلہ ووز کا اول صنم نہ یولدہ کچر
 پیادہ وار بن اول شہسوارہ یلوارالم
 کراستنسک کہ ینہ حامدی کبی کورہ سن
 خط ورخی دون دکون کرد کارہ یلوارالم

Gazel 12

بالتکبیر

اول کزل یاری که جاننده جهاندر بلورم   چمن جاننده بوی سرور و اندر بلورم
 رخلری آینه در اصل دله روشنمش   آنده آیه کونک نوری عیاندر بلورم
 آندن اتر و سورم فدوله شیرین لبی   که لبی چاشنی شیرۀ جاندر بلورم
 نامواده و دوره جانبا ز لک مرغ دین   غمزسی قاشیله تیر و کاندر بلورم

کس تر حامدی سوختیه جام جمی
 امل عرفان قاتنه پیر معاندر بلورم

Gazel 13

ایضا بالتکبیر

آئی یوزک آنه صورت جاندر بلورم   آنده نقش رخ دلدار عیاندر بلورم

۴۷۰
 اول عیان نوری که مطلوبی در اهل نظرک
 دل سر در ننگ اچند نهان در بلورم
 بو که آرام ادمز سیر و سلو کند فلک
 غرضی تربیت حسن تا نذر بلورم
 اولکم آلودل و صبر و خردی غارت
 مظهر صورت زیبای فلاندر بلورم
 اول شکر لب الدور حامد بی میکیه
 کس تر یول بکا مهدی زماندر بلورم
 و

Gazel 14

ولہ بالترکیب

تجن اول سر و قریوز لو چقر خرکا بد
 لطفله آور خراج حسن مهر و ما بدن
 یارب اول دلبر نه کوردی عاشق بیچاره
 کم جفا و جور نی ترک ایلدی نا کا بدن
 کرسک کویندن ادم مرتعت عیب
 رحمت امدایا درویش صاحب بدن
 بکا جور اندی جفا یولن توتب کندی
 بکا ندیسه اگا داخی کله اندن
 آه کم سحر رخکدن مهر تن آه ایلرم
 توتش کون خرمنی پر پر نیار اول آه
 حامد کی سنسر غمگ دیکیز نیه دوشمش یوزر
 الغیاث اورور اعرعون و مدد شایه

Gazel 15

دله بالترکیب

اول کون که یوز سوررم بر دم بو خاک پیا
 کون کبی اول شرفدن باشم ارر سما یه
 دنیاده خضر کبی بولد م جیات جاوید
 تا سروق متوکدن استومه دوشدی سایه
 جمشید اگر کوریدی عالمده جام لعلک
 عمرنده باقر زدی جام جهان نما یه
 تا کون یوز کدن اراق اندی بنی ستارم
 آتم خدنگی اردی سحر خدنگن آیه
 پیاره حامدینوک آبی سهایه اردی
 کم بلدرور بو حالی اول شاه ملقایه

Gazel 16

بالتزکیه

کرکستر و ریزن بوکون اول دلربا بزه
 اولدوک بودر دسجردن ای مسیج دم
 عیسی لبوک درنچون اتمزد و ا بزه
 کسدی جفا سی بزون و قلدی رقیبه لطف
 ایکن دانوله قیپ اول پوفابزه
 چون عاقبت بور سمله پیکانه لک قتلور
 نچون قتلور دی کند وزینی آشنا بزه
 چون جانمیز عدم طرفندن چقاردی
 عشقوک سنوک اودمه ددی مر حبابزه

در دغنی که حامدینوک نعمتی در

شکر ایلرم که آنی وریدور خدا بزه

و ایضا

Gazel 17

لاله کلدی جیمه لعل کبی ساغرله
 کل اچرباده نرکس کبی جام زرله
 بزم باغک طرزی و قیتید و زامدی کلم الور
 لاله انواع چیراغله و کلنج سرله
 تار یا حین اچیلرد و قله صهبایی مدام
 دپردور کل دف و بلبیل خوش اقر فرم
 بزداخی صحن چمنده قورالم خیمه عیش
 شمدی کلم قونمدی شکوفه چمنه چادرله

Gazel 18

زسی مهرک دل ویران اچنده   مقامی درد عشق جان اچنده
 نه موتلو در جهانده حالی خالک   که یا تور لاله وریجان اچنده
 دینک یا قوت کون بالیقہ ^{بنکرز}   کم اوینر چشمه حیوان اچنده
 کوندمه ماه رخسارک خیالی   چو نور حق در انسان اچنده
 تمذه دل خیال سنبلو کله   یا تور زنجیره زندان اچنده
 می کوردم کجه یلدوز لرا پیره   بنم یارم کبی خوبان اچنده
 فداقلدی یولکده حامدی جان
 نچه بر صبراده سجران اچنده

و

Gazel 19

نچه دل صبراده سجران اچنده   نچه جان غم چکه دوران اچنده
 نچه آتہ کوز مدن قنلو یا شر   نچه بر یوزه کو کلم قان اچنده
 نچه بر شعله لنسون برق آسم   کجبر کنبد کردان اچنده

۵۷۰

Gazel 20

وله پالتز کیت
کدلی

راحت اولدی دل ای راحت جان سن
غنچه وش کو کلمه دار اولدی جهان سن کدلی
سنبل زلفو کله کل یوزگی یاد ادرم
کجه کندوز قلورم آه و نغان سن کدلی
کورلی لعل کبی بلروکی مردم چشم
آقدور در دله سویرینه فان سن کدلی
آب چشمده خیال قد سیمین بروکی
استرم دم بدم ای سرور و ان سن کدلی
دهنک شو قیله حامدی سوخته نوک
سن کدلی
کندی صبر و دل و جان اولدی ان

Gazel 21

و

تخل قدک اول که سر تا پای شیرین بغلدی
صورنگ دفترنی کل کی زکین بغلدی
رخلر دک استنده قاشلرک خیالی بغلین
لاله و کل استنه بر طاق مشکین بغلدی
طغری بیقله کشی کم سودی اول شکر لبی
خدمت اچون نی کبی قنده پیلین بغلدی
آفرین اول تخل بندک دستنه کم لطفله
اول بلورین سروک ازر سیمین بغلدی
کر دکلازار جان اول پری یوزلوینه
خط عنبر باردن سنله پرچین بغلدی
چونکه جان ملکینه کروردی خیالک شوقله
جان کو کل شهرنی درلودلو این بغلدی

حامدینوک کو کللی اچی برسه شهری کبی
کم شغشا ملک فتوح آمینی شیرین بغلدی

Gazel 22

اول کزل کم در لاکا سر و قد اغلی می
 آنوک اچون جان و دلدن سوز اول
 آفرین سر و خراما نینه کم یوز نازله
 مردی غرق ایلدی چشمه عکسی قاشلرک
 بر سه ده یارب بزمه بر زمان یارب^{اولامی}
 سنبلدی دل مونسیدی در لبیری جان سمدی
 هر طرف کم سالنور سه عاشق ایلر^{عالمی}
 غرق الوردن کیزده مردم چونکه دور لسه^{کمی}

عشقکه هر کم می نوک لعل جان بخش سور
 حامدی کبی جهانده انودور جام جمی

Gazel 23

کرم ات حسن زکاتی پکای سر و سهی
 عاشقم سر و کل اندانگا کم عشوه یله
 من کیم کم قل او کم پسخلین ماه رخه
 نه سعادتلو میش مندوی خال^{سبک}
 که ایشکو کده کدایم من و حسن شهی
 هر طرف کم یور سه طوپی الورد خاکی سی
 که رخک بنده قلو حسننه خوشید^{دفعی}
 که کل استنده دور ردایم آنوک خوا بکی

حامدی سودی سنی جورله الورد مه آنی
 عفو قل لطفکله اشبو غریپوک کنی

Gazel 24

اول که چنله در خوبلرک پادشهی
 سپه چین خطی در یتیک شاه رخی
 خاک پای شرفندن در رایگ کلای
 یار ایشتی بده در چنده شاه و سپی

ما کو یکده کوکل ایتوکلده شوید صانور   که کمر حور اجنت ده در آراکمی
شبهه خال غدارک نوله بنکر تپ   چون معنی در آنوک حسده و جشی
تو تم ادق کبی بنی خاک ره آتا رسک   گوشه چشموکلده حالو مبق کا کبی

مادی کوچ کنایهک چوتسه غم یه کیم
یاز مزکات سر عاشق مجنون کنی

و

Gazel 25

سپسل زلفو کا کوکلده دولاشدی   دلوز پنجره برداخی اولاشدی
ورور صورت نشان معنی یوزند   بوسنی بکا صورتدن صاطشدی
سواشدیلر رقیب لک بمله   عریه نوله کرایت لر سواشدی
چو غمدن دولدی کوکلده آغلرم   مثل در کیم قران جون دولدی

الوکلده حامدی الدروور کن
نکارین اللروک قانه بولا

و

Gazel 26

کر غمزی او قیده کوره یا کبی قاشی   سهندن اولاماه نوک کوزلری قاشی
آه دل و سوز جگری ترک ادمز   که خود کسه سن شمع کبی تیغله باشی
زاهد می کلکون و چپبله در یلمز   حق هر شیه و رمی بو عقل معاشی
آسمه شکر سنی استر کچه کندوز   دایم پنی عشقه سور طاروماشی

۵۷۳
شوقه ریتی دخی خوش کورسه قاپو کده
که حامدی سوخته دل اولمپسه ناشی

Gazel 27

بک بورسمه انوده یار وفادار لغی
غنیه دوش کتمه هرگز بو کوکل دار لغی
قلزم جور و جفا و ستم ایوق دخی
مکدن اگرندی ینه بوچه جفا کار لغی
که صدی کاه دست ایلدی زلفی لی
کم کرو پدور بمله بود جملہ دلدار لغی
پیشکش قلدی دمانینه کوکل ذریه جان
تیلسون عاشق پیاره بود در و دار لغی
که بنی الدورسن قاپو کی ترک ایلیم
آچه آزار اولاکیم اولمیه پزار لغی
دوت که من خودکده عشقی فاش ایلستم
قانی اهل کریمک عادت ستار لغی

هیچ یار ایلدی حامدی سوخته

بومدی بزمه اول صنمک یار لغی

Gazel 28

زنی مهر خنک کو کلم سراجی
ایانگ طیراتی خورشید تاجی
سنوک مهر کله در کو کلم منور
بلی مصباح ادر روشن زجاجی
کز لدر یکی سن کیم جهانده
کتور رسکا شه رحسن باجی
اگر کو یلده الدورسم رتیبی
بو معنیدن اولم حاجی و ناجی
میشه بکش و جان او نیز یو لکده
کشی کم بلدی دینا نوک مزاجی
مرادی سن سن ای مه حامدی کند
جهانده یوقدراوزکا احتیاجی

ÖZ GEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı ve Soyadı : Hatice DURAN ÇETİN

EĞİTİM BİLGİLERİ

Tezli Yüksek Lisans : Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı, 2018-2022

Lisans : Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümü 2008- 2015

T.C.
OSMANİYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEZ ÇALIŞMASI BENZERLİK RAPORU FORMU

FORM
TEZLİ YL-16

ÖĞRENCİ BİLGİLERİ	
Adı ve Soyadı	Hatice DURAN ÇETİN
Öğrenci Numarası	1821107109
Ana Bilim/ Ana Sanat Dalı	Türk Dili ve Edebiyatı
Bilim / Sanat Dalı	Türk Dili ve Edebiyatı
Danışman Unvanı, Adı-Soyadı	Dr. Öğr. Üyesi Abdullah DEMİRAL
Tez Başlığı (Türkçe)	Hâmidî'nin Türkçe Şiirlerinin Söz Varlığı ve Bağlamlı Dizini
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE	
<p>Yukarıda başlığı belirtilen tez çalışmamın a) Kapak sayfası, b) Giriş, c) Ana bölümler ve d) Sonuç kısımlarından oluşan toplam 308 sayfalık kısmına ilişkin, 28/12/2022 tarihinde Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından Turnitin adlı intihal tespit programından aşağıda belirtilen filtrelemeler uygulanarak alınmış olan orijinalite raporuna göre, tezin benzerlik oranı % 5 ' tir.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 45%;"> <p>Filtreleme Tip 1 (maksimum %30)</p> <p>1- Kabul/Onay ve Bildirim sayfaları hariç,</p> <p>2- Kaynakça dâhil,</p> <p>3- Alıntılar dâhil.</p> </div> <div style="width: 45%;"> <p>Filtreleme Tip 2 (maksimum %10)</p> <p>1- Kabul/Onay ve Bildirim sayfaları hariç,</p> <p>2- Kaynakça hariç,</p> <p>3- Alıntılar dâhil,</p> <p>4- 5 Kelimeden daha az örtüşme içeren metin kısımları hariç.</p> </div> </div> <p>Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tez Çalışması Orijinalite Raporu Alınması ve Kullanılması Uygulama Esasları'nı inceledim ve bu Uygulama Esasları'nda belirtilen azami benzerlik oranlarına göre tez çalışmamın herhangi bir intihal içermediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.</p> <p style="text-align: right;">30.12.2022 Hatice DURAN ÇETİN</p>	
<p style="text-align: center;">Danışman Onayı UYGUNDUR</p> <p style="text-align: center;">Dr. Öğr. Üyesi Abdullah DEMİRAL</p>	<p style="text-align: center;">Enstitü Onayı UYGUNDUR</p> <p style="text-align: center;">Arş. Gör. Derya ULUTAŞ ÇOKGÜNGÖR</p>
<p style="text-align: center;">AÇIKLAMALAR</p> <ol style="list-style-type: none"> Lisansüstü tezler, savunma öncesinde intihal program raporu ile birlikte Enstitüye teslim edilir. İntihal raporu ile ilgili olarak etik kurallar dâhilindeki benzerlik oranları ilgili Enstitü Yönetim Kurulu tarafından belirlenir. (Enstitü Yönetim Kurulu tarafından tezin, intihal kapsamı dışında değerlendirilmesi için TURNITIN'den alınan raporda "benzerlik oranı"nın, "alıntılar dahil" en fazla %10, "alıntılar dahil" % 30'u geçmemesi şeklinde kabul edilmiştir). 	